

யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

இரண்டாம் பாகம்

காலாங்கி நாதர்
இடைக்காடர்
கொங்கணர்
குதம்பைச் சித்தர்

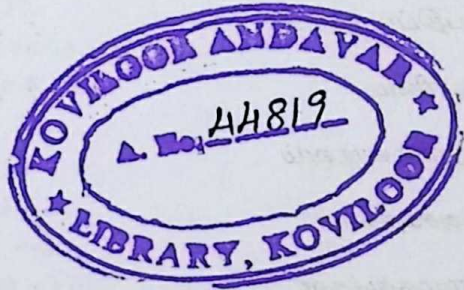
தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

Acc.No: 44819

R 689

யோக ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு (இரண்டாம் பாகம்)

பதிப்பாசிரியர்
எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

தாமரை நூலகம்
7, N.G.O. காலனி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண் 23620249

தாமரை வெளியீடு எண் :

முதல் பதிப்பு

: மார்ச் - 1995

இரண்டாம் பதிப்பு

: பிப்ரவரி - 2001

மூன்றாம் பதிப்பு

: பிப்ரவரி - 2014

நான்காம் பதிப்பு

: அக்டோபர் 2020

உரிமைபெற்றது

ஞானைப்பற்றி

நூலின் பெயர்

: யோக ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு
இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்

: எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

வெளியிட்டோர்

: தாமரை நூலகம்
7, N.G. O. காலனி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 26.

பதிப்பு ஆண்டு

: அக்டோபர் 2020

உரிமை

: பதிப்பகத்திற்கு

நூல் வடிவம்

: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ

அச்சுத்தாள்

: 16.கி. மேப்லித்தோ

எழுத்துக்கள்

: 12 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள்

: 264

பிரதிகள்

: 1000

நூல் விலை

: ரூ.100/-

அச்சிட்டோர்

: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

பொருளடக்கம்

1. யோக மகாரிக்ஷி உபதேச ஞானம் - 150	6
2. காவர்ங்கிநாதர் உபதேச காலம் - 34	49
3. காலாங்கிநாதர் ஞான சூஸ்திரம் - 29	58
4. காலாங்கிநாதர் ஞான வித்த ரகசியம் - 30	63
5. காலாங்கிநாதர் இந்திர சால ஞானம் - 48	71
6. காலாங்கிநாதர் ஞான பூஜாவிதி - 80	84
7. கமலமகாமுனி ஞான சைதன்யம் - 18	105
8. கமலமகாமுனி ஞான சூஸ்திரம் - 76	110
9. இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சூத்திரம் - 70	121
10. இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல் - 130	130
11. புண்ணாக்குச் சித்தர் முப்பூச் சுன்னச் செயநீர்	145
12. புண்ணாக்குச் சித்தர் பாடல் - 20	152
13. கொங்கணவர் சூட்சுதெரிசன ஞானம் - 6	153
14. கொங்கணவர் திருமந்திர ஞானம் - 12	157
15. கொங்கணவர் மெய்ஞ்ஞானம் - 13	161
16. கொங்கணவர் சுத்த ஞானம் - 16	165
17. கொங்கணவர் உற்பத்தி ஞானம் - 21	170
18. கொங்கணவர் ஞான வெண்பா - 49	179
19. கொங்கணவர் மூான சைதன்யம் - 124	183
20. குதம்பைச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் - 18	211
21. குதம்பைச் சித்தர் பாடல்	212
22. அம்பிகானந்தர் ஞானோபதேசம் - 25	242
23. டமரானந்தர் சிவநூல் சூஸ்திரம் - 17	
24. வால்மீகி சிவயோக ஞானம்	254
25. வால்மீகர் ஞான நாடி சாஸ்திரம் - 11	256
26. வால்மீகர் சுத்த ஞானம் - 16	257

பதிப்புரை

மதுரை குருசாமிக்கோன் அவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று பல இடங்களில் இருந்தும் ஓலைச் சுவடிகளைத் திரட்டி போக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு என்று பெயரில் பத்து நூல்களை வெளியிட்டார், சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அவர் செய்த இந்த மாபெரும் தொண்டின் காரணமாக எத்தனையோ அரிய தமிழ்ச் சுவடிகள் அச்சேறின

தமிழகம் அனுவரைக் கேட்டிராது பல சித்தூர் களின் பெயர்களும் நூல்களும் அவரால் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டன. வேத கால ரிஷிகளாகிய லட்சிஷ்டர், துர்வாசர் நூல்களும் பதஞ்சலி, பரத்வாசர் முதலியவர்கள் பாடிய நூல்களும், ஓலைச் சுவடிகளாக தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தன இந்நூல்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்த வேண்டியது எவ்வளவோ உள்ளது.

ஆயினும் இந்நூல்கள் மறுபதிப்புச் செய்யப் படாமல் அறுபது எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலை. தமிழ் அறிந்த ஒவ்வொருவர் இதயத்தையும் ஈட்டி போல் குத்த வேண்டும். ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது? எதனால் தமிழர்கள் இந்த நூல்களைப் பற்றி அறியவில்லை பாமரர்களை விட்டுத் தள்ளுங்கள். பண்டிதர்களுக்கும். தமிழ்ப் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்குக் கூட இந்த நூல்களைப் பற்றித் தெரியவில்லைபோன்று நினைக்கும்போது வெட்கமும் வேதனையும் ஏற்படுகிறது

கடைசியாக இந்நூல்கள் அச்சேற வாய்ப்பைப் பெற்ற காரணம் மலேஷியாவில் வாழும் தமிழ்ச் செல்வர்களால் ஏற்பட்டது என்று நினைக்கும்போது கண்ணீர் விட்டு அழ வேண்டியதாகத்தான் உள்ளது.

மலேஷியா அகஸ்தியர் சன்மார்க்க சங்கத் தலைவர் தவத்திரு தர்மலிங்க சுவாமிகளின் தூண்டுதலாலும் உதவியாலுமே இந்நூல்கள் வெளிவருகின்றன அவருக்குத் தமிழகம் என்றும் கடமைப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள

சித்தர்கள் வாலாறு

போகமுனிவர் : காலாங்கி நரதரின் சீடர். சீன நாட்டிற்குச் சென்று அங்கேயே பனிரெண்டாயிரம் ஆண்டு காலம் வாழ்ந்து சீன மக்களுக்கு அரசியல் தத்துவம், இயந்திரங்கள் அமைத்தல். மருத்துவம் முதலானவற்றைக் கற்பித்தவர். இவர் சீன மொழியில் எண்ணற்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து பழனியில் அமர்ந்து நவபாஷாணர்க் கட்டால் தெண்டாயுதபாணியின் சிலையை வடித்தவர். இவர் சமாதி பழனிமலை மேல் ஆண்டவர் சந்நதிகுப் பின்புறம் உள்ளது. இவருடைய முக்கியமான சீடர்கள், கொங்கணர், கருவூரார், இடைக்காடர், புலிப்பாணி, சட்டைமுனி, முதலானோர். தம் சீடர்களில் இடைக்காடரைத் திருவண்ணாமலையிலும், புலிப்பாணியைப் பழனியிலும் அமர்த்திப் பின் கோரக்கருடன் சேர்ந்து பல சித்துக்களை விளையாடியவர். இவர் இன்னும் ஜீவித்திருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

காலாங்கிநாதர் : இவர் சீன நாட்டவர். அக்காலத்தில் சீனம் முதல் ரோமாபுரி வரை உள்ள நாடுகள் அனைத்திலும் இருந்து சித்தர்கள் தோன்றியுள்ளனர் ஆயினும் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து தமிழ் கற்று சித்தர் நெறி நின்றதால் மட்டுமே முக்தி பெற்றுள்ளனர் என்பதற்கு இவர் வரலாறும் ஒரு சான்றாகும். இவர்கன்னார வகுப்பைச் சேர்த்தவர் போகருடைய குரு. திருமூலருடைய சீடர்.

சிவயோகர். பதஞ்சலி, வியாக்ரபரதர், திருமூலர் ஆகியவர்கள் நந்திகள் நால்வர் என்று சொல்லப்படுவர். இவர்களே சித்தர்களின் வர்க்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள்,

திருமுலரின் சிடர்களில் காலாங்கி நாதர் எழுதிய நூல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. அவையம் மிகச் சிலவே. இவர் ஏராளமான நூல்களை எழுதியதாக சொல்லப்பட்ட போதிலும் அவையெல்லாம் அழிந்து விட்டன என்றே நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

இவருடைய சமாதி சீன நாட்டில் “யாங்ட்சி” நதிக்கரையில் இருப்பதாக போகர் கூறுவார். தமிழ் நாட்டில் காஞ்சிபுரத்தில் இவர் சமாதி கொண்டிருப்பதாகவும் கூறுவர். இவரே பிற்காலத்தில் கமல முனியாக வந்து பல சித்துக்களைச் செய்து நூல்களை இயற்றியதாக கூறுவர்.

கமலமுனி : காலாங்கிநாதரே கமலமுனி என்றும் கூறுவர். இதற்கு, ஆதாரமாக இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கமலமுனி சூத்திரம் எழுபத்தாறில் அறுபத்து முன்றாம் பாட்டில்

“கமலம தாயீத் தெட்டையும் கண்டபின்
கமலமுனி யென்றுங் காலாங்கி யென்றும் பேர்
விமலனுரைத்தார் மெய்ச் சித்தனென்று
நிமலனென் நந்தி நேர்கொண்ட வரே”

என்றபாடலை எடுத்துக் காட்டலாம்.

இவரைப்பற்றி ‘அபிதான சிந்தாமணி’யில் இவர் போகர் மாணாக்கருள் ஒருவராம். இவர் பிறப்பாள் கம்மாளர் என்பர். இவர் சித்தருள் ஒருவர். இவர் செய்த நூல்கமலமுனி 300 எனும் வைத்திய நூல், இரேகை சாத்திரம்,” என்று காணப்படுகிறது.

இடைக்காட்டுச் சித்தர் : இவர் போகரின் மாணாக்கர் ஆடு மேய்க்கும் கோர்னாரை அழைத்துப் பாடுவது போல் அழகிய எளிய தமிழில் இவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் அற்புதமானவை. நாட்டுப்புறங்களில் இவருடைய பாடல்களை இனிக்க இனிக்க பாடிக்கொண்டு ஓயிலாட்டம் போன்ற கூத்துக்களை ஆடுவதைக் காண்பது மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி இன்றும் பாடப்படும் உயிருள்ள பாடல்களை பாடியவர் இவரே எனக் கூறலாம்.

இவர் வாழ்ந்த இடம் பற்றி பலவாறு கூறுகின்றனர் தொண்டை மண்டலத்தில் இடையன் திட்டில் இருந்தவர் என்றும் கேரள மாநிலத்தில் இடைக்காடு எனும் ஊரில் இருந்தவர் என்றும் கூறுவர்.

இவர் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றியும் பல கருத்துகள் நிலவுகின்றன. திருவள்ளுவ மாலையில் கடுகைத் துளைத்து எனும் பாடலை இயற்றி இருப்பதால் திருவள்ளுவர் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும் கபிலருடன் சேர்ந்து குலேசபாண்டியனைக் காண வந்தவர் என்றும் கூறுவர். இவர் விஷ்ணுவின் அவதாரம் என்றும் சொல்வர். இவரிடம் சித்தர்கள் சிலர் வந்து விஷ்ணுவின் அவதாரங்களில் வணங்கத் தக்கவை எவை எனக் கேட்க இடைக்காடர் சிரித்துக் கொண்டே ஏழை இடையன், இளிச்சவாயன் என்கூற சித்தர்கள் உட்பொருள் உணர்ந்து மெய்மறந்து வணங்கி வாழ்த்தினார்கள்.

ஒருசமயம் கோள்களின் தீய சஞ்சாரத்தால் நாட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பஞ்சம் வரும் என்பதை உணர்ந்த சித்தர் தமது ஆடுகளுக்கு எருக்கிலை முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் பழக்கி விட்டார். குருவிரகு எனும் தானியத்தை சேற்றோடு கலந்து சுவர்வைத்து குடிசை கட்டி அதில் வாழ்ந்தார். ஆடுகள் எருக்கிலை தின்றதால் உடல் அரிப்பெடுத்து சுவற்றில் உரசிக்கொள்ள அதனால் உதிரும் தானியங்களை மட்டுமே உண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

பஞ்சத்தால் உயிர்கள் அனைத்தும் மாண்டு போக இவரும் இவருடைய ஆடுகளும் மட்டுமே உயிர் பிழைத்திருப்பதைக்கண்ட நவக்கிரகங்களும் அதிசயித்து இவரிடம் காரணம் கேட்க வந்தனர். சித்தர் ஆட்டுப்பாலில் வரகை வேக வைத்து நவக்கிரகங்களுக்கும் கொடுக்க அதை உண்ட துரிய சந்திரர்களும் மயக்கம் கொண்டு உறங்கி விட்டனர். உடனே சித்தர் கோள்கள் எப்படி இருந்தால் மழை பெய்

யுமேர் அப்படி மாற்றிப் போட்டுவிட உடனே நல்ல மழை பெய்தது. நவக்கிரக நாயகர்கள் விழித்துப் பார்த்து சித்தரின் மதிநுட்பத்தைப் பாராட்டி வாழ்த்திச் சென்றனர்.

புண்ணாக்குச் சித்தர் : புண்ணாக்கீசர், ஓர் சித்தர் இவர் இடைச்சிபிள்ளை, ஆலயங்களில் வைத்து நந்தி என்று இவருக்குப் பெயர் வழங்கும், தேவேந்திரன் சாபத்தால் பிரம குலத்தில் உதித்துப் பிறகு மானிட ராய்க் கன்னி வயிற்றுல் நந்தி ரூபம் கொண்டு பிறந்த சித்தர்.

கொங்கணர் : இவர் போகரின் பிரதான மாணவர். ஞான நூல்களில் இவர் எழுதிய கடைக் காண்டமே மிகச் சிறந்தது என்று அக்ஸ்தியர் முதலாக எல்லோராலும் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

இவர் கொங்கு நாட்டை (கோயமுத்தூர் மாவட்டம்) சேர்ந்தவராகையால் கொங்கணவர் என்று பெயர் பெற்றார். இவரைப் பற்றிய முழு விபரங்களை கொங்கணவர் வாதகாவியம் என்ற எமது நூலில் காண்க.

குதம்பைச் சித்தர் : கிராமப்புரங்களில் இன்றும் பிரபலமாக விழாக்களில் ஆடிப்பாடும் பாடல்கள் இவருடைய பாடல்களே என்று கூறலாம் அழகிய எளிய தமிழ் நடையில் அமைந்த இவருடைய பாடல்கள் நெஞ்சைத் தொடுபவை. இவர் அநேகம் சித்துக்கள் விளையாடியதாகக் கதைகள் சொல்வர்.

அம்பிகாநந்தர் டமராநந்தர் போன்ற சித்தர் களைப்பற்றி அதிகமான விபரம் கிடைக்கவில்லை.

வான்மீகர் : வேடனாக இருந்து நாரதரால் உபதேசம் பெற்று இராமாயணம் பாடியவர். இவர் வேலூர் அருகிலுள்ள மலைகளிலும், பர்வதமலையிலும் வசித்ததாகத் தெரிகிறது. புற்றுமகரிஷி என்ற பெயரால் இவர் இயற்றிய பல நூல்கள் பரம்பரைச் சித்த வைத்தியர் குடும்பங்களில் ஓலைச் சுவடிகளாக உள்ளன. இவருடைய சமாதி எட்டி குடியில் உள்ளது.

குமரன் துணை

பேரக மகாரிஷி திருவரய் மலர்ந்தகுளிய

உமாதேச ஞானம்-150

கரிமுகவன் கடவுள்பதம் போற்றினானும்

கருணைவைத்துக் காக்குழுமை பாதம்போற்றி

அரியநான் முகன்வாணி பாதம்போற்றி

அச்சதன்லெக் குமியாள் தன் பாதம்போற்றி

துரியமாய்ப் பாட்டர்திரு மூலர்பாதம்

துணையாகக் காலாங்கி அய்யர்பாதம்

நிருவிகற்ப சமாதியுற்றோர் பாதம்போற்றி

நிறைந்துநின்ற பூரணமே காப்புத்தானே.

1

நானாக ஏழுலெட்சஞ் சிவன்றான்சொன்வ

சூத்திரத்தின் கருவெல்லாந் தரிக்கப்பண்ணி

கோனான குருநூலாய் ஏழுகாண்டம்

கொட்டினேன் வாதமென்ற முறைகடன்னை

வேனான பாட்டரையுங் கருக்கள்கேட்டேன்

விரிரண துரிசொல்லின் பண்புகேட்டு

தேனான காலாங்கி யையரையுங்கேட்டுச்

செப்பினே னிந்நூலின் கருத்தாம்நாட்டே

2

நாட்டமாய் லெகுவாக மூலம்பாரு,

நலமான வாசிகொண்டு ஊதியுதி

ஊட்டமாய்ச் சக்கரத்தில் நின்றாநின்ற;

உத்தமனே நந்திகண்டால் வாதங்காணும்

சூட்டமாய் வெரும்பேச்சாய் வார்த்தைசொன்னால்

சுடுகாட்டுப் பிணமான சொல்லுக்கொக்கும்

பூட்டமாய் மூலவெளி காணமட்டும்

பொற்கொடிபோற் சுழிமுனையுந்

திறந்துகாணே.

3

சுழிமுனையே திறந்தாக்கால் மனமொடுங்கும்
 சுழியிலே அகப்பட்ட துரும்புபோலாம்
 வழிமுனையே ஆதார மேறலாகும்
 மகத்தான சித்தியது எட்டுமாகும்
 சுழிமுனையாஞ் சுழுத்தியுள்ளே அழுத்திடாது
 கணக்கோடே வாசியென்ற குதிரையேறு
 யிழிமுனையிலிருந்தாக் காலிங்கொன்றில்லை
 யேறுவது கடினமெத்த யிதத்தோடேறே.

4

ஏறவே ஐம்புலனு முலக்கையாக
 இடும்பான ஆங்கார முரலுமாக
 ஆறவே ஆசையது உருவமாக
 அரும்பான மனத்தையுள்ளே மாட்டிக்கொண்டு
 முறவே அசையாதே அடித்துச் சண்ணி
 முழுமோச மாக்கியல்லோ மிரளப்பண்ணும்
 தேறவே யோகமுகல் ஞானம்ரெண்டும்
 தெரியாதே யிருந்தவர்கள் கோடிதானே.

5

கோடியென்ற நரசென்னம் மண்மேலாசை
 குணமான தீனியறு சுவையினாசை
 மோடியென்ற பலபணிதி பொன்மேலாசை
 மோகத்தைப் பூட்டுகிற பெண்களாசை
 துடியென்ற சுகபோக சுகியினாசை
 துணையான பாசத்தி னாசையாலும்
 வாடியென்ற வுலகமெல்லாம் மயக்கமாச்சு
 மக்களே வாய்ஞானம் பேச்சுமாச்சே.

6

ஆச்சென்ற பேச்சாலே யொன்றுமில்லை
 அரிதான சாஸ்திரமா ராய்ந்துபார்த்து
 முச்சென்ற முச்சாலே ஜனமிறந்தார்
 முச்சடங்கிச் சாகாமல் முயற்சிகேளு
 நாச்சென்ற நடுமுலங் கண்டத்தூணி
 நலியாமல் வாயுவுட வீட்டிற்கட்டி
 தோச்சென்ற தேசியங்கு மோடாதப்பா
 சோடசத்திற் சீவகளை யிருப்புமாமே.

7

சித்தர் மெய் ஞானம்

இருப்பான மூலத்திற் கணேசன்பாதம்

இருத்தியே வாசியைநீ அதுக்குள்மாட்டு

தருப்பான பிராணாயந் தவறிற்றானால்

தம்பித்து வரவழைத்துத் தளத்தில்ரேசி

குருப்பான மாத்திரைதானேறயேறச்

குறுகளெல்லாங் குறிப்பாக அறிவ் ற்றோணம்

மருப்பான வாசியது நழுவிற்றானால்

மனுஷனல்ல மாடென்ற வார்த்தையாமே.

8

வாத்தையால் தர்க்கத்தா லொன்றுமில்லை

வல்லமையா லைம்புலனை மறித்துக்கட்டி

ஆத்தையால் காத்தவிழி ரெண்டில்வைத்து

அறிவான மனந்தன்னை யதுக்குள்நாட்டி

தேத்தையால் தேசியென்ற குதிரைதன்னைக்

சிக்கெனச்சிங் கென்றுகடு வாளம்பூட்டி

முத்தையால் மூலத்தில் மரித்துக்கட்டி

முனையான சுழனைமட்டும் மூட்டிப்பாரே.

9

மூட்டியே மதுவுண்ணு கற்பமுண்ணு

முதண்ட காயத்தைச் சித்திபண்ணு

காட்டியே கனமாமு லிகையைபுண்ணு

கசடறுக்குஞ் சணத்திற்கண் ணொளிதான்மீறும்

ஆட்டியே அண்ணாக்கிற் கபத்தைத்தள்ளு

அடுக்காறு தலத்திலுள்ள ஆம்பல் நீக்கு

வாட்டியே ஐம்புலனை வாளால்வீசு

மறவாதே இரவுபகல் வாசிமாட்டே.

10

மாட்டவே மார்க்கமு லத்தில்நில்லு

மறவாதே ஒன்றில்நின்னு தேறினாக்கால்

ஆட்டவே அடிமரத்தைத் தொத்தியேற

ஆச்சரியம் நுனிமட்டும் ஏறலாகும்

மூட்டவே மூலமது பழகினாக்கால்

முடிந்தவிட மாறுகடந் தப்பாற்றாண்டி.

சூட்டவே துவாந்சாந் தத்திற்புக்கிச்

சுருதிமுடிந் திடமறந்து சேரலாமே.

11

சேரவே சகஸ்திரமுண் டகத்தின்பூவைச்
 சேர்ந்தேறிச் சந்திரமண் டலத்திற்புக்கி
 ஆரவே அறிவென்ற மனதாற்கொய்து
 ஆனைமுகன் வல்லபைகுண் டலியைத்தாக்கும்
 பாரவே பதத்திலரிச் சித்துத்தூபம்
 பலதீபம் பணிமாறி விவேகத்தாலே
 சேரவே சோமப் பாலுகந்தளித்துத்
 தூயனாய் மூலத்திற் பரியைக்கட்டே. 12

கட்டியே அஞ்சலிகுண் டலியாந்தாயைக்
 கருத்தில்குண் பதியைவல் லபையைத்தானும்
 முட்டியே முகிழ்திறந்து வழிதாவென்று
 முனையான சத்தியெண்மர் முயக்கந்தீர்த்
 தெட்டியே வஸ்துவைத்தான் பானம்பண்ணிச்
 செயலறிந்து கபாடமது தீர்ப்பாரப்பா
 எட்டியே நந்திபத மிறைஞ்சிப்போற்று
 ஏத்தமாந் தொழிலிதெல்லாம் எளிதிலாமே. 13

எளிதிலே நந்திவந்து இரக்கமாகி
 எட்டெட்டா மறுபத்து நாலுமீவார்
 நெளிதிலே வாதவகை கட்டினிற்கும்
 நீச்சனக்கு யிதெல்லாம் நிசமாய்த்தோனும்
 களிதிலே காயமது சித்தியாகும்
 கருத்துணித் தானவனாய்க் கலந்துபோவாய்
 அளிதிலே ஆலமுண்டோன் நாட்டங்காணும்
 ஆச்சரியம் சிலம்பொலியும் அயிக்கமாமே. 14

அயிக்கமாய் விழு காதே காமத்தியில்
 அனுதினமும் வேதாந்த முடியைப்பாரு
 ஓயிக்கமா யொருவருடனாயா வடாதே
 ஊமையைப்போ லிருந்துஉன்னி உன்னிப்பாரு
 தியக்கமாய்ப் பொய்கொலைகள் செய்திடாதே
 சேர்ந்தேறு வாசியென்ற தேசிதன்னில்
 மயக்கமாய் வஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
 மதத்தாலே அழியாதே மாயைநீக்கே. 15

நீக்கியே ஐம்புலனை யறுத்துச்சாடு
 நித்திரையைத் தள்ளிவிட்டுக் காலையுண்ணு
 தூக்கியே ரேசகபூ ரகத்தைத்தானும்
 சுயம்பான கும்பகமுங் கணக்காய்ச்சூடு
 தூக்கியே அமுதவெள்ளந் தன்னையுண்ணு
 சங்கற்ப விகற்பமென்ற சட்டைநீக்கு
 யூக்கியே பிராணாய வரிசைதன்னை
 மறவாமல் மாட்டுதற்கு மார்க்கஞ்செய்யே. 16

செய்துமே உத்துப்பார் கருத்தையுணி
 திகையாதே புலன்களொடு கணைசன்காண்பாய்
 கொய்துமே பூசைபண்ணி குட்டிக்கொண்டு
 கூர்ந்துமே வாசிதன்னை யிருத்திவைத்து
 ஒய்துமே ஒம்புநீம் கிலியும்சவ்வும்
 உயர்கெங்கெங் கணபதியென் றுச்சரிக்க
 நய்துமே நந்திகதிர் கோடியொப்ப
 நற்சுழிபி லொளிகண்டால் நமன்னாடானே. 17

நாடாமற் போவதென்ன வென்றுகேட்கில்
 நலசத்த பரிசுமொடு ரூபங்கெந்தி
 தாடாமல் ரசத்தோடு பொறிகளைந்தும்
 தனக்கேத்த வழிபோகில் மனந்தானோடும்
 வீடாமல் வேகத்தாற் போகொட்டாமல்
 மீட்டுமே புலனைவெட்டி வீசிப்போடு
 தூடாமல் தாயைநீ போற்றினாக்காற்
 சொல்லொன்றுங் கேளாது சூட்டிப்பாரே 18

சூட்டிப்பா ரின்னமும்நீ பரீட்சைகேளு
 துடிக்கண்ணைப் பொத்திடினோ ரூபங்காணும்
 வாட்டிப்பார் முக்கதனை யடைத்துக்கொண்டால்
 வளமான வாசமொன்றுந் தோன்றிடாது
 ஊட்டிப்பார் வாய்தன்னி லுப்பைவிட்டால்
 உப்பரிச்ச உப்பென்று உருசிகாணும்
 ஏட்டிப்பார் யெறும்பதுவும் உடலிலூர்ந்தால்
 ஏத்தமா மறிவாடே புரிசமாச்சே, 19

ஆச்சிந்த மனம்வேறாய் நின்றாயானால்
 அறிவுமகா மந்திரியின் விவேகமாச்சு
 ஓச்சிந்த மனைத்துநித்தம் பிரர்ணாயாமம்
 உசந்தேறி வாசியைநீ யிடத்தேபூரி
 மூச்சிந்தமூலத்தில் முதிர்ந்துகும்பி
 முனையான வலம்ரேசி தவறிடாமற்
 காச்சிந்த மூலத்தில் நின் னுநின்று
 கரைகண்டு தேறிநீ மேலேயேறே.

20

ஏறியே பாரென்று பாட்டர்சொன்னார்
 எனையின்ற அப்பர்கா லாங்கிநாதர்
 பாறியே வழியெனப்பக் குவமாய்ச்சொன்னார்
 பதஞ்சலிவி யாக்கிரமர் சிவயோகீசர்
 மீறியே யேறுதற்கு விளக்கஞ்சொன்னார்
 மிக்கபரா பரத்தானு மிதுவேசொன்னார்
 ஆறியே நான்பார்த்த அனுபோகத்தை
 அனுபவித்தே ஆயிரத்தி லமைத்திட்டேனே.

21

அமைத்திட்ட சிகாரமென்ற அட்சரத்தை
 அழும்பாய்த்தான் வெளியிலவர் கணமே
 செய்வார்

குமைத்திட்டங் கொள்ளாத போதந்தன்னைக்
 கூறுவோர் வெளிதன்னிற் கூகூகூகூ
 நமைத்திட்ட ஒருசொல்லா லேழுக்கோடி
 நரகிலையே பிறவியென்ற கடலிலாழ்வார்
 திமைத்திட்ட சித்தரெல்லாம் மூலத்துள்ளே
 சிங்கென்று உன்னியே தியானிப்பாரே.

22

தியானித்து உள்ளடக்கிப் பூசைசெய்வார்
 செயகண்டிச் சங்கோசை காதிற் கேட்கும்
 தியானிப்பார் சிலம்பொலியின் இயக்கங்கேட்டுச்
 சிதம்பரமாம் நடனத்தின் செயலுங்காணும்
 தியானிப்பார் சச்சிதானந்தவெள்ளம்
 தெவிட்டாம லுண்டிருப்பார் தேவியீவாள்
 தியானிப்பார் சிவந்தேவி பதத்தில்நாளும்
 திடமான மனவிலங்கு மாட்டிவாரே.

23

மாட்டியே மனவிலங்கு பூட்டிக்கொண்டு
 மகிழ்ச்சியா யானந்த பயமுமாகிப்
 பூட்டியே வாசியைக்கும் பித்துக்கொண்டு
 புரளாமற் றம்பித்து நிற்பாரையா
 நாட்டியே மனமொன்றாய்த் திடப்படுத்தி
 நாதாந்தப் பெருவழியை நாடுவார்கள்
 தூட்டியே துவாதசாந் தத்திற்புக்கிச்
 சுருதியந்தத் துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே. 24

துதிசெய்த மூலத்தே தாண்டியப்பால்
 துடியான நாலுஅங் குலமேதாண்டப்
 பதிசெய்த பிரமனுட வீடுமாகும்
 பகர்ந்தசுவா திஷ்டான மென்றும்பேரு
 அதிசெயத்தால் நால்வட்டம் வளையஞ்சுத்தி
 ஆறிதழ்தா னட்சரத்தை அறியக்கேளு
 பதிசெய்த பமயர லாவென்றேதான்
 பாங்கான நடுபீசம் லங்ஙங்ஆமே. 25

நகாரமென்ற எழுத்ததுவும் பிரமற்காகும்
 வாவென்ற யெழுத்ததுவும் பிரிவுபீசம்
 புகாரமென்ற தூரியாதிக் கிருப்பிடந்தான்
 புகழ்கின்ற இருக்கான வேதமாகும்
 அகாரமென்ற அன்னமாம் வாகனந்தான்
 அதினுடைய நிறமும்பொன் னிறமுமாகும்
 புகாரமென்ற இவருடைய தொழிலின்கூறு
 மயிரெலும்பு இறைச்சிதோல் நரம்போடஞ்சே. 26

அஞ்சான பொன்னினிறம் பிரமன்பக்கல்
 அடவான வாணநிற்பா ளறிந்துமொள்ளு
 தஞ்சான சதுர்முகமும் அபயாஸ்தந்தான்
 தண்கெமண் டலஞ்செபிக்கும் மாலையோடு
 பஞ்சான பரமதளம் பரனணி யும்மாலை
 பகர்ந்தநவ ரத்தினமாங் கிரீடத்தோடு
 திஞ்சான தேசியையும் நிறுத்தித்தானே
 சிறந்தஹைய மந்திரத்தைச் சேவித்துன்றே. 27

உன்னியே சரஸ்வதியைத் தியானித்து, ணி
 உறுதியா யேறுதற்கு உண்மைகேளு
 தன்னியே சகலவித்தை தருவாய்நீயே
 தயாநிதியே சிங்குவையில் தரிசுஞந்தாயே
 முன்னியே நீபிரிந்தால் முடனாவேன்
 முனிந்துநீ முன்னின்றால் முத்தனாவேன்
 கன்னியே யோகசித்தி வாசசித்தி
 காயசித்தி ஞானசித்தி கடாசுஷிப்பாயே. 28

என்றுமே தியானித்து வாசிவைத்து
 இழுத்துமே நங்கென்று இருத்திக்கும்பி
 நன்றுமே நகாரத்தாற் பிறப்போகோடி
 நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் மேடுகாடாய்
 என்றுமே தியானித்து இருக்கவேண்டும்
 ஏத்தமா மலர்கொண்டு அர்ச்சித்தேதான்
 அன்றுமே நான்முகன்றன் பதியைவிட்டு
 அடியாளந்த மாலினுட பதியிற்புக்கே. 29

மாலினுட வீட்டினு விரலின்மேலே
 மகத்தான பிறைபோலே கோட்டையாகும்
 பாலினுட வளையம்போற் பத்திதழ்தான்
 பத்திதழி னட்சரத்தைப் பகரக்கேளு
 தாலினுட பப்பண தததத
 தயங்காதே நபஸதண்மையாகும்
 ஆலினுட மங்நடுவிற் பூதமப்பு
 அதின்பீசம் வங்கென்று அறியலாமே. 30

அறிந்தமணி பூரகத்தின் வீடுமாகும்
 அப்பனே துரியமதுக் கிருப்பிடந்தான்
 பிறிந்தயசர் வேதமுமாம் படிகவர்னம்
 பிரியாமல் லெட்சுமிதான் வாமபாகம்
 கறிந்துஅறு சுவையுமங்கே காணலாகும்
 கதித்தநீர் மச்சையொடு உதிரமுளை
 வெறிந்ததோர் விந்துவொடு அஞ்சமாகும்
 மிக்கசங்கு சக்கரம்புள் ளரசவாகனமே. 31

வாகனமாம் லெட்சுமியும் சமேதர்பக்கல்
 வாசியொடு மங்கென்று இருத்திக்கும்பி
 ஆகனமாய் அரிநமோ நாராயணாவென்
 றனுசரித்துச் செபஞ்செய்தஞ் சலியேபண்ணு
 தேகனமாய் ஜெகமெல்லாங் காக்குந்தாய்தான்
 திரோதாயின் மயக்கத்திற் சுழற்றுந்தாய்தான்
 மோகனமாய் மோகமெல்லா மானவிடு
 முக்கரச்சி குடியிருந்து முதிர்ந்தவிடே... 32

வீடாகத் திரோதாயும் இருந்தவிடு
 வெகுபோகங் காமியத்தை விடுத்தவிடு
 வாடாக மனங்கலங்கி நின்றவிடு
 மாயமெல்லாங் குடிகொண்ட மகத்தாம்விடு
 பேடாகக் கருத்தழிந்து பெண்ணைத்தேடி
 பேய்க்கூத்தாய் நின்றலைந்த பெரியவிடு
 சாடாக வரம்பழித்த சாதிவிடு
 தன்மயமாய் வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே. 33

தாக்கியே சந்திரமண் டலத்திற்புவை
 சகஸ்திரமா மிதழாலே தரிக்கப்பண்ணி
 பாக்கியே பலதீப தூபந்தன்னைப்
 பண்பாக மனத்தாற்பா வகமேபண்ணி
 ஆக்கியே மேலேற அருள்தாவென்று
 அஷ்டமா சித்திதந்து அனுப்பவென்று
 போக்கியே ஐம்புலனைப் பொறியின்பக்கல்
 போகாமல் நிறுத்தென்று போற்றி செய்யே. 34

செய்யவே நாரணன்லெட்சுமியுந்தானே
 சித்தமகிழ்ந் தப்போது சித்தியீவார்
 பையவே யேறுதற்குப் பயனுஞ்சொல்வார்
 பலதொழிலின் முறைக்குப்பக் குவமேசொல்வார்
 உய்யவே யிறவாமற் சடந்தான்நிற்க
 உறுதியாம் யோகத்துக் குண்மைசொல்வார்
 அய்யவே அஷ்டாங்க மளந்துபார்க்க
 அதுக்கதுக்கு அங்கமெல்லா மறிவிப் பாரே 35

அறிவுக்கு மேலேறெட் டங்குலத்துக்
கப்பாலே அனாகதத்தின் வீட்டைக்கேளு
முறிவுக்கு முக்கோண மாகநிற்கும்
முதிர்வளையம் பன்னிரண்டு இதழுமாகும்
பிறிவுக்கு க க க க ங ச ச ச

பேரான ஜ ஜ ஞ ட ட் டாவாகும்
இறிவுக்கு மெழில்நிற்கு வட்சுந்தான்
ஏற்றமாஞ் சுழுத்தியதுக் கிருப்புமாமே. 36

ஆமென்ற சிகாரத்தின் எழுத்துநடுவாகும்
ஆண்மையால் பூதமது தேயுத்தானாம்
தேமென்ற செம்புகிறம் சிவப்புமாகும்
தேயுவுட பீசமது றவ்வுமாகும்
ஓமென்ற வொளிகோடி பானுவாகும்
உருத்திரனு முருத்திரியும் நடுவேநிற்பார்
பாமென்ற அவருடைய குணமேதென்னில்
பயஞ்சோம்பல் சினம்பொசிப்புத்

தூக்கமாமே. 37

தூங்கவே யெழுப்பிமெள்ளப் பெண்ணைச்சேர்க்கும்
சுகமஞ்ச சிவனுமைக்குக் தொழில்தானப்பா
ஓங்கவே ரத்னசிங்கா தனமுமாகும்
உமாசகிதர் சடாமகுடம் அஸ்திமாலை
மாங்கவே மாண்மழுவும் வரிப்புலித்தோல்
மகாகோடி தூரியப்பிர காசமாகும்
தாங்கவே விபூதிதா ரணரேதேவா
சர்ப்பரா சனைத்தரித்த ஆளதாமே. 38

தாமென்றே தியானிவா சியைநீவைத்துத்
தம்பித்தோம் ஆம்ஊம்சி வாயநமவென்று
ஓமென்றே உத்தமியென் தாய்பாதத்தை
உறுதியாய் மனந்தன்னை யொன்றுபண்ணி
ஆமென்ற ஐம்புலனை யறிவாற்றள்ளி
ஆதியந்த மில்லாத அருபத்தாயே
காமென்றே கடாக்கித்து அருள்தாவென்று
கருத்தாக மனந்தன்னை ஞொளியில்வைப்பே. 39

சித்தர் மெய் ஞானம்

19

ஒளியான நந்திவா கனருமாகும்
உருசாம வேதத்தி னுருவுமாகும்
ஒளியான காமப்பால் மாச்சல்செய்து
கடுநரையும் திரையுங்கண் புகைச்சலாகி
வெளியான சடமழித்து விந்தையூத்தி
வெறுங்கூத்தாய் ஞானமெல்லாம் விழலாய்ப்
பண்ணும்

கொளியான இஷ்டுடகூத் தெல்லாங்கண்டு
கும்பித்துக் குறியோடே கூர்ந்திடாயே. 40

கூர்ந்திட்டு நடுவணையிற் காந்த் தானும்
கூகைக்கு ராக்காலம் குறிகண்டாப்போல்
ஆர்ந்திட்டு (அவர்) பதத்தில்மன விலங்குமாட்டி
அறிவோடே அசையாம லதற்குள்நின்று
ஏர்ந்திட்டு ஏறுதற்கு வழியைக்கேட்டு
எட்டெட்டுச் சித்திக்கு மியல்புராங்கி
வார்ந்திட்டு வாதகரு வெல்லாங்கேட்டு
வகையான காயசித்தி மார்க்கங்கேளே. 41

கேளுமே சந்திரமண் டலத்திற்புக்கி
கெடியான மலர்வாங்கிப் பதத்தில்வைத்து
ஆளுமே சிவனோடு சத்திக்குத்தான்
அசையாமல் மனதைதிரு வடிசெலுத்தி
வாளுமே மந்திரத்தை யுன்னியுன்னி
வாசியைநீ மறவாமல் மருவிப்பூட்டி
தூளுமே நீயகத்திற் றூபதீபம்
தோத்தரித்து விடைதரவே சுளுவிலேறே. 42

ஏறியே பன்னிரண்டங் குலமேதாண்ட
ஏற்றமாம் வாசியென்ற தலமும்மாகும்
மாறவே அறுகோண வளையமொன்று
மகத்துவமாம் பதினாறு இதழுமாகும்
ஆறவே இதழுக்குள் அட்சரந்தான்
அ-ஆ-இ ஈ-ஐ-உ-ஊவாமென்று
தூறவே யீர்யீரோ இல்லோஇல்லோ
துணையான ஏ ஐ ஒ ஓள அம் ஆமே, 43

ஆமுதலாய் பதினாறு எழுத்துமிட்டு

அறுகோணம் நடுவேதான் வகாரம்நிற்கும்
வாமுதலாய் மயேஸ்ன்மயேஸ் வரியும்நிற்பாள்
மதத்தான சொற்பனத்துக் கிருப்புமாகும்
பூமுதலாய்ப்பூ கமது வாய்ஷமாகும்
புகழான பிசமது வவ்ஷமாகும்
நாமுதலாய் அதர்வணவே தந்தானாகும்
நல்லமனோ வாகனமாய் நாட்டலாமே.

44

நாட்டமாய் அவருடைய தொழில்நடப்பு

நடத்தலொடு வேடல்மயங் கிக்கிடத்தல்
நீட்டமாம நிறுத்தல்கலங் காதிருத்தல்
நிலையஞ்சின் விபரத்தை நிலைக்கக்கேளு
பூட்டமாம் பொசித்தலொடு ராகங்கேட்கல்
பொங்கியகோ பஞ்சண்டை சுமையைத் தூக்கல்
ஓட்டமாம் ஓங்காரம் உன்னைக்கண்டால்
உயர்வரையைத் திறந்திடுத லுறுதிகாணே.

45

உருதியா மஞ்சாறு வாயிலுள்ளே

உருசைதான் வாயினுக்கு ளப்பாலில்லை
பருதியாம் பரமென்ற பீடமப்பா
பரத்தினடி யென்றுமே பண்புமாகும்
பிருதியாம் ரத்னகளை யதனைவாங்கிப்
பிசகாமல் நாலதனில் ஒக்கச்சேர்த்து
அருதியாம் ஆதார மெல்லாம்பார்த்து
அப்பனே நாலுக்குள் அழைத்திடாயே.

46

அழைத்திட்ட நாலுக்குள் சிங்கென்றாணு

ஆதிஓம் நமசிவசிவா யமென்றே
துழைத்திட்ட வாசியை நீ வாய்வின்வீட்டிற்
சுருக்கிட்டுக் கட்டிடவே ஓடாதப்பா
பழைத்திட்ட பதினாறு தளத்திற்றானும்
பாங்கான சீவகளையிருப்புமாகும்
திழைத்திட்ட சீவகளை யிருந்ததாலே
சிறப்பாகப் பாடிவைக்கும் திறமையாமே.

47

திறமையா யுருமையோ டுண்ணப்பண்ணும்
 சீவகளை யிருந்துகொண்டு எட்டுநாலாய்
 புறமையா யிருந்துகொண்டு நாலும்பாழாய்ப்
 புத்தியுள்ள சீவகளை மதிபோற்றேய்ந்து
 நறுமையாய் நரைதிரையாய்ச் சேரமாண்டு
 நலமான சீவகளை போகிறதைக் காணார்
 குறுமையாய் நாடங்கண் டத்திற்கானும்
 குறிப்பான திரோதாயின் கூத்துத்தானே. 48

தாமப்பா வாயுவுட வீட்டில்நின்று
 தம்பித்தாத் தானைத்தாள் விலங்குபூட்டிப்
 போமப்பா சந்திரமண் டலத்திற்பூவாற்
 போற்றியே அடிவணங்கி வாசிபூட்டித்
 தோமப்பா மேலேற வழிதாவென்று
 சுத்தசை தன்யத்தைத் தோத்தரித்து
 வாமப்பா வாதசித்தி யோகசித்தி
 மகத்தான காயசித்தி மார்க்கங்கேளே. 49

மார்க்கமாய் மந்திரத்தையுன்னியுன்னி
 னாசியைநீ மறவாமல் மருவிப்பூட்டி
 ஆர்க்கமாய் அங்கெனக்கும் பித்துநிற்கில்
 ஆத்தாளும் அப்பனுமே அகமகிழ்ந்து
 மார்க்கமாய் வாதத்தி னடியுஞ்சொல்வி
 வரிசையோ டேறுதற்கு வழியுஞ்சொல்வார்
 ஊர்க்கமாய் மயேஸ்பரத்தின் பதியைவிட்டு
 உசந்தே தந் பத்தேனாரந் குலமேலேறே. 50

மேலேறி யிரண்டுநடுபுரு வமையம்
 மிகையான அண்டம்போல் நிற்குமப்பா
 வாலெறி வட்டமாம் வீடுபோலே
 வளையமுமொன் றிரண்டிதழ்தான் ளாஷா
 வாகும்
 ஆலெறி நடுவேயங் கக்கரந்தான்
 ஆகாசஸ் தானம்சங் பூதபீசம்
 மாலேறி மனோன்மணியும் (சதா) சிவனும் நிற்பார்
 மவத்தைதான் சகரத்தின் வீடுமாமே. 51

விடுமாம் வர்னமது மேகவர்னம்
 விளங்குகின்ற தொழிலிது காமக்குறோதம்
 வாடுமாம் லோபமொடு மோகமாகும்
 மதனம்போ ஆச்சரியத் தோடஞ்சாகும்
 நாடுநான் முகன்மாலும் சிவன்மயேசன்
 நலமாகக் காப்பார்கள் திசைகள் தானும்
 தாடுசுதா சிவன்றானுந் தளவாயாகும்
 தளவாயைக் கண்டாக்காற் சகலமாமே. 52

தளவாயைக் காணில்சமு சயமுந்தீரும்
 சங்கற்ப விகற்பமென்ற சட்டைநீங்கும்
 தளவாயைக் காணிற்றா யோடேசேர்க்கும்
 சச்சிதா னந்தத்தின் தன்மைகாண்பார்
 தளவாயைக் காணிலெல்லாச் சித்துமாகும்
 நானெடுத்த கள்ளனைந்து நிறமேயாகும்
 தளவாயை மற்றொன்றாற் காணாதப்பா
 சாங்கமா யுரைத்துநீ வாசிமாட்டே. 53

உரைத்துமே ஆக்கினையாம் சக்கரத்தில்
 உகந்துமே மனோன்மணியை யுச்சரித்து
 மரைத்துமே மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு
 மருவுகா-ஏ-யீ-ஊ-நீம் அம்ஸீம்ஸ்ரீயும்
 அரைத்துமே சொல்ஐயுங் கிலியும்சவ்ஷம்
 அதன்பின்பு அட்சரங்கள் இறியுமாகும்
 முரைத்துமே ஏகபஞ்சாட் சரியைக்கண்டே
 முனிந்துமே யுச்சரித்து மூட்டுநீயே. 54

மூட்டியே தாயினுட பதத்தைக்கண்டால்
 முழக்கமாம் மாயையெல்லாம் ஒழிந்துபோகும்
 நாட்டியே யெட்டோடே நாலைக்கூட்டு
 நாநாந்த சித்தியெல்லாம் கூடினத்திலாகும்
 மாட்டியே தமருக்குட் புகுதலாகும்
 மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறு கடக்கலாகும்
 நீட்டியே நிராதார மறியலாகும்.
 நிச்சயமாய்க் குறியெல்லாம் நினைக்க

நினைக்கவே ஐப்பிலுண்ட ளொடுங்கிப் போகும்
 நோய்முப்போ டுண்டாஞ்சாக் காடுநரைதிரையும்
 கனைக்கவே காயசித்தி வாதிசித்தி
 கண்ணிமைக்குட் போகுமுயிர் கடுகிமீளும்
 அனைக்கவே சக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு
 ஆயிதன்னோ டப்பனுமே கூத் தும்பார்த்துத்
 தனைக்கவே சரியையொடு கிரியை யோகம்
 சார்ந்தோர் ஞானமெல்லாந் தானானாரே. 56

தானான மனோமணியைத் தாண்டியப்பால்
 தனித்ததோ ரெட்டுவிரல் மேலேகேளு
 கோனான குருபதந்தான் கூட்டிப்பாரு
 குறிப்பான யிதழாயி ரத்தியெட்டு
 ஆனான நடுவிலைங் கோணமாகும்
 அகாரமாம் உகாரமொடு மகாரமாகும்
 நானான நடுமைய நிலையிற்றானே
 நாதமொடு விந்துவைந்து நிற்கும்பாரே. 57

பார்க்கவே கோரமாம் நடுமையத்திற்
 பரிசுத்த வெளியாகி யுதிக்குமத்தைப்
 பார்க்கவே காரொத்த நிறமதாகும்
 பறந்தோடும் வாசியைத்தா னதுக்குள்வைத்து
 நேர்க்கவே ஓடாமல் நிறுத்திப்பாரு
 நிலையாத பிறப்பறும்பு ரணமுட்கொள்ளும்
 ஆர்க்கவே அடியான வேதாந்தத்தின்
 ஆதியென்ற பொருளொருவ
 ரறியொண்ணாதே- 58

அறியொண்ணா பிர்மரந்தர மென்றும்பேரு
 அதினுடைய நிறந்தானும் படிகவர்னம்
 நெறியொண்ணாச் சுத்தமுள சொருபமாகும்
 நித்யபரி பூரணத்தின் நேர்மையாகும்
 பறியொண்ணாச் சச்சிதா னந்தமாகும்
 பகரறியா நிரஞ்சனனாய் வித்தும்கோவாம்
 தெரியொண்ணா நிற்ப்ரசா தீபதீயாம்
 தெரியதனுச் சூட்சப்பிர சோதியீதே. 59

தேயென்றே யிருபத்தி நாலாய்நின்ற
 தெளிவான காயத்திரி தனைச்சேவித்து
 வாயென்றே வாசியை யிருத்திவைத்து
 மனந்தன்னைப் பொறிவழியே போகொட்டாமல்
 சீயென்றே யிருத்திக்கும் பித்துக்கொண்டு
 சிற்சொருப காயத்ரி தனைச்சேவிக்கப்
 பூயென்றே பிறப்பறுபு ரணத்திருப்பாய்
 போக்குமில்லை வரவுமில்லை பொருளுண்
 டாச்சே. 60

பொருளாகி மேலேறித் துவாதசந்தான்
 போக்கோடே பதினொன்றாம் பரித்துப்பாரு
 அருளாகி யுன்மனையோ டெட்டுச்சத்தி
 அருளான பரையதொன்று பரமதொன்று
 தெருளான பதினொன்றுஞ் செப்பினேனான்
 செப்பரிது காரணந்தா னடியேன்காணேன்
 நருளான நந்தியே ழாயிரத்தில்
 நாட்டினார் நன்னறிவை நான்காணேனே. 61

காணாத மார்க்கமெல்லாங் காணும்நேராய்க்
 கடுசாக முனைமுக்கிற் கடித்தாற்சாரும்
 ஊணாதே ஊணிணாற் பிடரிக்குள்ளே
 உத்துப்பா ருறுதியுட னுரிமைகாணும்
 கோணாத குண்டலீயோ கத்தைநோக்கிக்
 கூர்ந்துபார் பதினொன்று மொன்றுங்காணும்
 நாணாத நடுமையம் நோக்கினாக்கால்
 நற்சிவமாம் ருத்திரனொளி பானுகோடி. 62

பானான தூல்சொன்ன படியே வாய்க்கும்
 பறந்தோடும் வாசியொடு பழகும்போது
 தேனான வாசிவரு கிறதைப்பார்த்தால்
 திறமாகக் காக்குமோ நிறுக்காய்த்தானும்
 தானான நாய்க்குமென்ன தேங்காய்தானும்
 தக்குமேர யோகசித்தி பார்க்குங்காலம்
 கோனான பரத்தினுட முடிவைப்பாரு
 குடியிருந்த வாசியுட முறையைக்கேளே. 63

கேளுமு லத்திற்கும் பிட்டுவகாரத்தைக்
 கீழ்போற்றிச் சிகாரம்போ காமல்ரேசி
 நீளுரே சித்துப்பூ சித்துப்பாரு
 நிர்மலமாங் குண்டலியில் நந்திகாணும்
 வாளுநீ நந்திவந்து வசனிப்பார்பார்
 மகத்தான சித்தியெட்டு ஞானந்தானும்
 நாளுநீ வாகவைத்து மந்த்ரமகாரத்தை
 நலமாகக் கண்ணுற்றே நாடிடாயே.

64

நாடியே மூலத்தைத் தாண்டிப்பின்பு
 நலமான கஞ்சனுட பதியிற்சூடி
 ஓடியே வகாரத்தை யுறுதிநோக்கி
 ஒளிவான சிகாரத்தி னுள்ளேரேசிக்கப்
 பாடியே பண்டான பிறவிபோகும்
 பண்பாக நான்முகனைக் கண்டதாலே
 மாடியே கஞ்சனுட பதியைத்தாண்டி
 மாலிருக்கும் பதியூடே மருவிநில்லே.

65

மருவியே வகாரத்தை யுட்பூரித்து
 மாதவமாஞ் சிகாரத்தை யுள்ளேரேசி
 பருவியே பருசுநரை திரையும்போக்கிப்
 பாலகனாய்ப் பதினாறு வயதுமாவார்
 உருவியே மால்கடந்து ருத்திரன்வீட்டில்
 உணர்வான வாசியைநீ யுருக்கித்தாக்கு
 தருவியே சிகாரத்தை யுள்ளேரேசிக்கச்
 சடந்தானுஞ் சிவப்போடிச் சித்தியாமே.

66

சித்தியாம் ருத்திரன்றன் பதியைத்தாண்டி
 தெளிவான மயேசனுட பதியிற்புக்கி
 அத்தியாம் வகாரமசை யாமற்பூரி
 அதுக்குள்ளே சிகாரத்தை யுள்ளேரேசிக்கப்
 பத்தியாஞ் சிறுபிள்ளை தானாவார்கள்
 பாருள்ளங் கைநெல்லிக் கனிபோலாகும்
 துத்தியாஞ் சிவலோகம் வைத்துப்பாரு
 துடியாகுங் குளிகையெல்லாம் சுருக்கிலாமே.

67

சுருக்கான மயேஸ்வரத்தின் பதியைத்தாண்டி.

சூழ்ந்தசதா சிவத்தின்வடத் தேகாலுரணி

மருக்கான சிகாரத்தை வைத்துப்பாரு

மகத்தான சித்தரொடு கெவுனமாகும்

செருக்கான மனோன்மணிமா தாவின்பாதம்

திரமான வாசுவைத்த படியேபார்க்க

மெருக்கான மெய்ஞ்ஞான நிராகாரந்தான்

மெய்யான வாசியுந்தான் நீயுமாமே.

68

நீயான குருபதத்தில் நின்றாயானால்

நீட்டான சிவயோக வாசியூட்டு

தாயான பூரணமுஞ் சர்வதெரிசனமாம்

சதமான வகாரசிகா ரத்தின்மார்க்கம்

வாயான வஸ்துவத்தான் வைத்துமங்கே

மதியோடே பார்மனதில் மகத்தாஞ்சித்தி

தீயான நீக்கயிட மற்றுநின்ற

சிறந்திடுமே பூரணந்தான் சித்துமாமே.

69

சித்தாகப் பாய்ந்தேனா னண்டந்தன்னிற்

றெளியண்டத் தின் தீரஞ் சொன்னார்நந்தி

அத்தாக அண்டியஞ்சு தனித்தடுக்காய்

அதுந்தோன்றி யிருந்ததுந்தான் அடுக்குமாகி

பத்தாக நுழையென்றார் பாட்டர்தாமும்

பாஸித்த சொருபத்தை வாயில்வைத்துக்

கத்தாகக் கமலினியைக் கரத்திற்கட்டி

களஞ்சோதி யண்டம்போல் நுழைந்திட்டேனே.

70

நுழைந்திட்டேன் நிருவிகற்ப நிறையாம்யோகி

நுவல்ஞானி சதகோடி சித்தர்கோடி.

திழைந்திட்டுத் திகட்டாதே பார்த்துநின்றேன்

சித்துத்தா னுனக்கென்னா லாச்சுதென்றார்

குழைந்திட்டு கோடியறு பதுமாச்சென்றேன்

குறித்தின்னம் சித்தின்னம் பாரென்றார்கள்

மழைந்திட்டு நுழைந்தேன்பின் னோரண்டத்தில்

மகத்தான சித்தரைக்கை கூப்பினேனே.

71

கைகூப்பிக் கடியதோர் பதுமைபோலக்
 கையினாற் றடவினேன் கைதட்டாது
 ஐகூப்பி நிராகாரத் தடைந்தபேர்கள்
 அரியோரைக் கண்டஞ்சி வலமும்வந்தேன்
 பைகூப்பி யரியவடுக் கொன்றுதன்னிற்
 பாய்ந்தேனான் முடியேறிப் பரிந்துபோந்தேன்
 செய்கூப்பி அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேன்நான்
 சீக்கிரமாய் மறுவண்டம் பாய்ந்திட்டேனே. 72
 பாய்ந்திட்டே னண்டத்தில் நுழைந்துபார்த்தேன்
 பலகோடி சித்தர்கள் தான் பாவித்தார்கள்
 ஆய்ந்திட்டு அளந்திடுநூ லார்தான் சொன்னார்
 அய்யனே யெனக்கேட்டே னடிவணங்கி
 வாய்ந்திட்ட சிவனுமையாள் தனக்குச்சொன்னார்
 வாகேழு லட்சத்தைக் கரைகண்டேநான்
 தோய்ந்திட்ட யிந்தநூற் பெருமைமெத்த
 சுருக்காமற் போனதென்ன வெனக்கேட்டாரே. 73
 கேட்டதற்கு உத்தரந்தான் சித்தர்சொன்னார்
 கிரந்தத்தைச் சுருக்குதற்குச் சிவனாலாக
 மாட்டாது வேறான சாஸ்திரத்தில்
 மகத்துவமாம் சுருக்குண்டோவென்றுகேட்டேன்
 துட்டுதற்குச் சித்தர்கள்தான் சொன்னமார்க்கம்
 சுருதிநந்தி தொகுப்பெல்லாந் தேர்ந்துபார்த்துக்
 கேட்டதற்கு யேழுலட்சங் கிரந்தந்தன்னைக்
 கிருபைவைத்துக் கல்வெடிபோ லிசைந்திட்
 டாரே. 74

இசைந்திட்டா ரேழுலட்சங் கிரந்தந்தன்னை
 இயல்பாக ஆயிரமா மிசைந்துவைத்தார்
 பசைந்திட்ட நூலெங்கே யிருக்குதென்றேன்
 பாங்கான தெட்சணபா கத்திற்றானும்
 அசைந்திடுநூற் றறுபதா மண்டந்தன்னில்
 அமைத்துவைத்தார் சித்தர்கள்தான்
 படிப்பாரென்றே
 கசைந்திட்ட ஏடுதனி லென்னசொல்லும்
 கருமத்தைக் கடாக்கித்துச் சொல்லென்
 றேனே. 75

என்றுமே படிக்கின்ற நூலிற்றானும்
 ஈற்றமாம் பயனெல்லாஞ் சொல்லுமோதான்
 நின்றுமே சாரணையுங் குருத்தான்நூலில்
 நிகழ்ந்துமோ பதினாறு அங்கந்தானும்
 அன்றுமே யெட்டெட்டும் பலசித்தோடு
 அயராம லாடிடலா மற்றோர்க்கிட்டா
 நன்றுமே தேங்காமற் தேங்கும்யோகம்
 நலமான பூரணமும் லயிக்கமாமே.

76

லயிக்கும்பூ ரணத்திற்றுங் காமற்றுங்கும்
 நயமான சொருபத்தைக் காட்டும்பாரு
 அயிக்குமே நூலாரார் கையிலுண்டு
 அவருடைய பேர்தன்னைச் சொல்லுமென்றேன்
 கயிக்குமே வாசிக்குக் குருவுமான
 காரணமாம் நந்தியவர் காட்டும்நூலை
 தியக்குமே சித்தருக்குக் கொடுத்தார்நூல்கள்
 திருமுல ரறைந்தநூல் திடமென்பாரே.

77

திடமான நூலிற்செப் பினதும் சொல்லாய்
 தியக்கான சாரணையைக் கட்டுமார்க்கம்
 குடமான குடோரியொடு லவணமுந்தான்
 கொடிதான பரிக்குருவுஞ் செந்தூரங்கள்
 தடமான சலனமொடு சத்துச்செம்பு
 தனிப்பகண்ட குளிகையொடு செயநீராகும்
 கடவான திராவகமும் இனக்கூட்டந்தான்
 கடிதான மூலிகை அவிழ்தந்தானே.

78

அவிழ்தமொடு வஸ்துவது பதினேழங்கம்
 அடங்கலுஞ்சொன்னா ரெண்ணாயிரத்தினுள்ளே
 எவிழ்தமொடு யோரலட்சங் கிரந்தப்போக்கை
 இசையாயென் பாட்டரெண்ணா யிரமாய்ச்
 சொன்னார்

கவிழ்தமெண்ணா யிரந் திரட்டிச் சுருக்கமாகக்
 கதித்தையா யிரமாகப் பின்னுமத்தை
 முவிழ்தமுவா யிரமுமா யிரமாய்ச் சொன்னார்
 முந்நூறும் முப்பதுமூன் றென்றென்றாரே.

79

என்றாரே சாற்றினதோர் நூலேழைத்தான்
 ஏழுலட்சங் கிரந்தத்தின் போக்கையெல்லாம்
 கன்றாரே கரும்புரசப் போற்றிரட்டிக்
 கருவெல்லாம் கண்டுணர்ந்த படியேசொன்னார்
 நின்றாரே தந்தைகா லாங்கிநாதர்
 நிகழ்த்தினார் சகலநூற் பார்த்துத்தேர்ந்து
 அன்றாரே அகண்டம்போ லஞ்சகாண்டம்
 அறையக்கேட் டண்டமெல்லா

மளாவினேனே. 80

அளாவினேன் நூற்றறுபா னண்டந்தன்னில்
 அய்யர்நந்தி சாஸ்திரமும் அளந்துபார்த்தேன்
 துளாவினேன் பாட்டருட யேழுநூலைத்
 துதிசெய்தேன் சுருதியாம் வாக்கியத்தைக்
 களாவினேன் காலாங்கி நாதர் நூலைக்
 கருத்திருத்திச் சனகாதி நால்வர்நூலும்
 விளாவினேன் ரிஷிகள்சித்தர் நூலையெல்லாம்
 வெட்டவெளி யாய்த்தூத்தி வீசினேனே. 81

வீசினேன் எழுகாண்ட மிடுக்காய்ச் சொன்னேன்
 வெட்டவெளி யாகுதற்கு நிகண்டுசொன்னேன்
 தூசினேன் துஸ்திரமெழு நூறும்சொச்சம்
 சொன்னதன்றி நிகண்டதுபத் தேழுநூறு
 பூசினேன் யோகத்துக் குறுதிசொன்னேன்
 பூட்டுகிற லெட்சயத்தின் போக்குச்சொன்னேன்
 ஓசினேன் மந்திரத்தி னூருவுஞ்சொன்னேன்
 உறுதியாம் வாசியென்ற யோகந்தானே. 82

தானாகக் காயத்தை உறுதிபண்ணு
 தனித்ததோர் வாசிவைத்து அமைத்தங்கங்கே
 பானாயென் னேரமுந்தான் பழக்கமாகிப்
 பார்த்துநீ தெளிந்தாக்கால் தேகந்தூக்கும்
 தேனாகத் தெளியாத காலத்திற்றான்
 சித்தெட்டு மெய்யாது சித்தியாது
 வானாக வாசிவைத்து உரைக்காதார்க்கு
 மருவாது பூரணந்தான் வெளியாகாதே. 83

வெளியாக வாசியைத்தான் வரவழைத்து
 வீட்டுக்கு ளங்கங்கே வைத்திட்டுத்தான்
 தனியாக வைத்திட்டு சாதித்தாக்கால்
 சந்தித்து வாசியுமீ சனுமொன்றாகும்
 வழியாக வாசியைப்போல் சித்தொன்றில்லை
 மாசித்து சிவனவனாம் வாசியொன்றில்
 ஒளியாக வாசியது உயிரைமீட்கும்
 உறுதியாம் சிவயோகத் துண்மைதானே. 84

உண்மையா மிதுபோல வெளிதிற் சித்தி
 உத்தமனே பின்னொன்று மில்லையோதான்
 பண்மையாய்ப் பல்லுயிராங் காலமெல்லாம்
 பார்த்தாலுங் கிட்டாது பாரிலில்லை
 துண்மையாய்ச் சொல்லுயர்ந்த வாசிதானும்
 சுருதிமுடிந் திடஞ்சூரு துட்சமாகும்
 வண்மையாம் வாதிசித்தி ரிஷிகள்யோகி
 வாசியைப்போற் சித்தியில்லை மதித்து
 நோக்கே. 85

நோக்கவே சோம்பினால் நுட்பங்காணார்
 நுணுக்கத்தில் வாதம்வந்து யெய்திடாது
 பார்க்கவே சோம்பலாய் நின்றாயானால்
 பரமுந்தான் கிடையாது பாழாஞ்சென்மம்
 பேக்கவே வாசியையும் விட்டாயானால்
 பிறவியாஞ் சாகரத்தி லழுந்திப்போவாய்
 நீக்கவே வாசியைத்தான் நிறுத்துவோர்க்கு
 நிஷ்களமாய்ச் சோதியொளி யாகுங்கானே. 86

காணவே பரத்தினடி கண்ணையாகும்
 காண்பதரி தரிதுகண் ணெட்டானென்றிர்
 பாணவே பரத்தினடி பார்க்கும்மார்க்கம்
 பண்பட்ட கண்ணைமுனை முக்கில்வைத்து
 நாணவே காலையசை யாமல்நோக்கி
 நாணிலொன்று சொல்கதிக்க வெறும்பாழாகும்.
 மாணவே மனோமணித்தா யொளிபோலாக
 வரும்பட்டப் பகன்கோடி ரவியொப்பாமே. 87

ஒப்பல்ல ஒப்பதிக பூரணந்தான்

உகமையாங் கரையில்லை பார்த்திட்டாக்கால்
கப்பல்ல களங்கற்ற பூரணந்தான்

கரையற்று நின்றதொரு வெளிபோதந்தான்
நிப்பல்ல நின்றபெண் பிள்ளைகாட்ட

நிறையற்ற நிற்குணந்தான் மோனமாகும்
முப்பல்ல மோனமாம்ச மாதியுத்து

முனைநாசி தனைமுடி முத்தியாமே.

88

முத்தியாங் கானகத்தி லிருந்தாலென்ன

முகையான கடுவூரில் வாழ்ந்தாலென்ன
தத்தியாந் தானமென்ன தன்மமென்ன

சாவென்ன பிழைப்பென்ன சாந்தியானால்
வத்தியாம் வானமென்ன அண்டமென்ன

வாருதியும் பொய்யாச்சு மனகன்றானால்
புத்தியாம் பொய்யாமோ கண்டதெல்லாம்

பிரிதியுற்ற சாங்கத்தாற் பொய்யென்பாரே. 89

என்பதே கண்ணாரக் கண்டதெல்லாம்

எய்யாமற் காணாதே போனதென்ன
அன்பதே அய்யர்பதம் வாசிவைத்து

அடைந்தார்க்குக் காணாது அசைவில்லாதால்
நன்பதே காணுமது நடனந்தானும்

நலமாக வுணதச நாதந்தோணும்
துன்பதே சுருதிமுடிந் திடமுந்தோணும்

சுத்தசை தன்னியமாம் போதமாமே.

90

போதமே நோக்கவுந்தான் எளிதோசொல்லு

புக்கியே வாசிவைத்து நிலைத்துப்பாரு
நீதமே மவுனமதாய் நிலைத்துவுண்ணு

நிலையான கண்ணுக்கு அடுக்கடுக்கச்
சாதமே முறையுடன்றப் பாதுகில்லு

உப்பாமற் பார்க்கவுந்தான் செயலோநந்தி
ஓதமே செயலுடி யொளியதாகும்

உறுதிமுப்பாழ் வெளிதாண்டி முடிவுமட்டே. 91

முடிவுனக்கு மேலாதி யொன்றுமில்லை
 முக்கியமாம் பராபரமு மில்லைகண்டாய்
 எடிவென்றா லிதுக்கொக்கப் பின்னொன்றில்லை
 ஏகமென்பார் காணார்க ளெல்லையெல்லை
 துடிவுசொன்ன தூட்சவராட் டியனாங்கேளு
 துயகண்டந் தன்னில்மன வடியைவைத்தான்
 படிவுபண்ணி யெட்டுள்ளாய்ப் புகுந்துமுடிப்
 பயன்றிந்து சாதிக்க வல்லோர்தானே. 92

வல்லோர்கள் பார்ப்பார்கள் வராட்டியந்தான்
 ஷாய்க்குமோ யெல்லோர்க்கும் எளிதோஞானம்
 பல்லோர்கள் பரையைவராட் டிழைத்தான்பார்ப்பார்
 பாங்குமயிர்ப் பாலம்நெருப் பாறுதாண்ட
 தல்லோர்மா யந்தவிடு பொடியதரீக்கித்
 தரிக்கின்ற வாசியையுஞ் சாந்தம்பண்ணி
 மல்லோர்கள் மார்க்கமறு தலமுந்தாண்டில்
 டந்தியாம் மற்கடக மிறந்துபோமே. 93

மற்கடகம் ஐம்புலன்றான் மாண்டுபோகில்
 மாசத்தி பரைசுடர்தான் கோடிபானு
 கற்கடகங் கண்டப்பால் வெளியைப்பாரு
 கடுவெளிக்கு அடியில்லை முடிவுமில்லை
 உற்கடகம் முடிக்குவொளி வில்லைகாணு
 ஊணவே படியில்லை மனந்தானுண்ணும்
 புற்கடகம் மனந்தானோ மகத்துவமித்தனையும்
 பெருவழியைத் தாண்டிடக்கூ டித்துந்தானே. 94

கூடித்து மனந்தான்மா யத்திற்கூடிக்
 குழப்பியே அலைந்ததினாற் குறிகூடாது
 வாடித்து மனந்தான்போ தத்திற்சொக்கி
 மாறாத கருணைக்குள் வாழ்ந்தார்சித்தர்
 காடித்து மனமாறாக் கருணையாலே
 கண்டிக்க வாய்க்குமெளி தாமோசொல்லு
 மாடித்து மாறாத கருணையாலும்
 வாச்சுதே மெய்ஞ்ஞான சித்திதானே. 95

சித்தியாய் மாறாத கருணைக்குள்ளே
 ஜெகஜால வித்தையெனத் தெளிந்திட்டார்கள்
 சித்தியாய் மவுனயோ கத்தில்நின்று
 தெளிந்திட்டார் தெளிந்திட்டார் சைதன்யத்தில்
 சித்தியாம் பெரியோர்க்கு மற்றொன்றில்லை
 சிகரமாம் வாசியுஞ்சொற் படியேகேட்கும்
 சித்தியாம் மனவாசற் பெரியோர்கட்கும்
 சிற்சொலரி தாம்பிரம விசாரமாமே. 96

பிரமவிசா ரத்தைப்பே சிடவேதாந்தம்
 பேசும்வே தாந்தமனு நூலதாகும்
 பிரமவிசா ரத்தையுமே பேசபதினெட்டும்
 பேரான அறுபத்து நாலுகலைதானும்
 பிரமவிசா ரத்தையுமே தொண்ணூ ற்றாறும்
 பேசுவதால் நீபேணு மற்றஞானம்
 பிரமவிசா ரத்தைப்பே ரறியாமாந்தர்
 பேரான மாயைதன்னி லழுந்துவாதே. 97

அழுந்துவார் தானென்ற ஆங்காரத்தால்
 அவ்வேரைப் பிடுங்காதா ரறியமாட்டார்
 வழுந்துவார் மவுனியென்ற வாசியோர்கள்
 மாசற்ற பிரமவிசா ரத்தைக்காண்பார்
 மழுந்துவார் பிறப்பில்லை மரணமில்லை
 வாசியுமே சித்தித்த மகத்தோர்க்குத்தான்
 எழுந்துவார் காயசித்தி யோகசித்தி
 எழிலான வாதசித்தி யேத்தந்தானே. 89

ஏத்தமாம் ரசவாதி சித்தர்தன்னை
 இடும்பாகக் காணாமற் றூஷித்தாக்கால்
 கூத்தமாம் ரவிகோடி நரகில்வீழ்வார்
 கொடும்பசியால் வறுமையாற் றியங்குவார்கள்
 நாத்தமாம் நரகமொடு சொர்க்கந்தானும்
 நன்மையா மிதுரெண்டுஞ் சொல்லக்கேளு
 மாத்தமாம் மலத்திலே புழுக்குழாங்கர்
 மகத்தாகச் செனித்ததுபோல் நரகந்தானே. 99

தானென்ற கோபம்வந்த முறைமையாலே
 தாக்கான செனனந்தான் பலவுமாகும்
 தேனென்ற செனனமதாய்ச் செனிப்பதெல்லாம்
 திகைப்பான கோபமது கொடும்பாவந்தான்
 மானென்ற சொர்க்கத்தின் வழிதானேது
 மகத்தான மானிடர்க ளாய்ச்செனித்துப்
 பானென்ற முன்செய்தபோ பலத்தினாலே
 பராபரத்தோ டொன்றில்மகா சுகிதந்தானே. 100

தானான பூரணத்தின் மேன்மைபாரு
 தனிரான தீபம்போற் றானாந்தேகம்
 கானான கண்டிப்புங் கண்டிடாது
 கத்தியுமோ நடுவோடுங் கைதட்டாது
 கோனான மனவாசி யோடேவொன்றில்
 கூராத பூரணமுங் குறிப்பாய்த்தோன்றும்
 நானான சாயைகண்டங் கழுத்திப்போடும்
 நலமான நிர்மலங்கற் பூரத்தீயே. 101

கற்பூரத் தீபம்போ லொளியுமாகும்
 கடிதான பூரணம்வா வென்றேகூவும்
 பற்பூரம் பாலின்வா சனைதான்போகும்
 பலவான துன்பமொடு ஆபத்தும்போம்
 அற்பூரக் காலமது அழியாதாகும்
 அதிமாய மிலையண்ட மந்தண்டத்தில்
 உற்பூரத் தோயவெரி முகத்தருக்கு
 உறவாடல் மெத்தவுண்டு உண்மையாமே. 102

உண்மையாய்ப் பலியாது யோகந்தானும்
 உறுதியாம் பசுவான நீசருக்குப்
 பண்மையாம் பாவமாம் பாவிக்குத்தான்
 பலியாது கொலைசெய்த பாவிக்கொக்க
 வண்மையாம் மத்திபமாம் புத்தியானோன்
 மருளான மகாபோகி மகத்தாம்முடன்
 எண்மையாய்த் தூஷகனா யேற்றும்பொய்யோன்
 இடும்பனா மடிம்பனொடு சோபந்தானே. 103

தானான பெண்ணைப்பார்த் தேங்கிச்செல்வோன்
 தான்கற்ப வரைதப்பு மப்பாபாவி
 தூனான சோகவிகா ரந்தான்சோம்பன்
 துணையான மூத்தோனைத் தந்ததாயை
 ஆனான அருவருப்ப தாகவைவோன்
 அதீதமாம் வீணரற்ப ரான தூரன்
 வேனான வெறுமைவெகு துஷ்டமூர்க்கன்
 வெரும்பிலுக்குக் குருத்தோஷி பொய்யனாமே. 104

ஆமேயக் கிரமந்தா னடங்காக்காமன்
 அமும்பனாம் எரிமுகத்த நரியபாண்டி
 தீமைதுடுக் கானசு சியில்லாச்சண்டாளன்
 சிவவேடந் தெரிசிக்கிற் றூஷிப்போன்றான்
 வாமேவு கோள்பொய்யோன் லோபியினன்
 மகத்தான யீனாங்கன் வாதிதர்க்கன்
 மாமேவு மாங்கிஷனே புள்ளைத்தின்போன்
 'மதுபாகி யிவர்களுக்கு யோகம்பொய்யே. 105

யோகநூ யீலிவர்களுக்கு ஈதாற்பாவம்
 யுபமில்லா மங்கையரா லுழலுவானே
 யாகநூ லிவர்களருச் சிக்கலாகா
 யாரியாய்ப் பிரமகத்தி யணுகும்பாரு
 காகநூல் கற்பத்தைச் சூட்டலாகா
 கண்காணாத் தூரத்தே கடிசாய்நிலு
 நாகநூல் ஞானத்தே நவிலலாகா
 நாட்டினால் நரகெய்தி நலுங்குவாயே. 106

நலங்கவே யாருக்குக் கொடுப்பதென்றால்
 நாதாந்தி வேதாந்தி ஞானவான்கள்
 மலங்கவே அவதூதி தர்மசீலன்
 மகத்தான சிவயோகி தவமார்க்கத்தார்
 துலங்கவே சுத்தசை தன்யத்தோர்கள்
 சொல்மொழியை மாறாத தூய்மையாளர்
 கலங்கவே கர்மமனுஷ் டானமுற்றோர்
 கற்புடைய மங்கையரைக் கருதார்தாமே. 107

தாமென்ற அன்னையப்ப னைப்பூசிப்போர்
 தமையடைந்த எளியோரைத் தற்காப்போர்கள்
 ஏமென்றெவ் வுயிருந்தம் முயிர்போலெண்ணி
 இரங்குவோ ரம்புதப்பி யிகழ்ந்திடாதார்
 வாமென்ற வாசியுடன் வாதித்தாடும்
 மதியோர்கள் வாமத்தின் வழியில்நிற்போர்
 ஆமென்ற அப்பினுட வுப்புப்போலே
 அடைந்தோர்க்கு அடங்கலும்போ
 திக்கலாமே. 108

போதித்து யோகத்தின் பொருளைக்காட்டிப்
 புகழான ஞானத்தின் பொருளைச்சொல்லு
 ஆதித்து அமர்ந்தாக்கா லதிற்பிழைப்பான்
 அல்லாட்டாற் பேயாவான் தஷ்டையின்ற
 சோதித்து நாள்வரைக்குங் கற்பஞ்சுட்டு
 துடியான வாதத்தின் துட்சஞ்சொல்லு
 காதித்து அருளோடு பொருளுங்காட்டு
 கைமுறையாய்க் குளிகையொன்று துட்டி
 நீட்டே. 106

நீட்டுகின்ற யசபைநிறைந் தமுதங்காட்டும்
 நீங்காத பூரணத்தை யுத்துப்பாரு
 நாட்டுகின்ற எட்டுநால் தன்னிற்சேர்த்து
 நடித்துமே கண்டத்தே நின்றுகூடி
 ஆட்டுகின்ற ஆடல்நிறை கதிர்தனக்கே
 ஆண்மைகதி ரேதுமுனை முக்கில்நின்று
 ஊட்டுகின்ற யோகியின்றன் னிடத்தேயோடும்
 உதித்ததொரு ஞானியருக் குற்றபதமதுவே. 110

பதமான மாந்தர்செத்த முறையைக்கேளு
 பதியான அம்புனியில் முழங்கும்ஜீவன்
 நிதமான உறக்கம்நெடு வீதியோடல்
 நிறைந்திடுசை யோகங்கொட் டாவிபோதல்
 இதமான முப்பதறு பதுமாயோடும்
 இதமான புரியஷ்ட மூவொன்றாக
 நதமான நாட்குநாட் சீரணிக்கு
 நாடியே நமன்பதிக்கு ளெய்துவாரே, 111

நாடுமிவ னிறந்தோடி நமனுக்கெய்வார்
 நலமான வாசினிறைந் துள்ளேவாங்கில்
 ஆடுதிரு நடனமும் பலமுங்காணும்
 ஆட்டினுட் குறிப்புற்றான் மேலோகீழோ
 நாடுமு லாதாரம் தொந்தோமென்றே
 நவில்தலமா றுருகியது சுழியினோடே
 பூடுகபா லம்புகுந்து பதத்தில்மேவி
 புகுதுமண்ட லத்திதழா யிரத்தியெட்டே. 112

எட்டாக மண்டலமுட் டிக்கவிழ்ந்து
 யிதமாகக் கைகண்ட யோகங்காணும்
 கட்டாகக் கபாலத்தே கடந்துமெய்யைக்
 கதிர்போலே புகையோடி துவாதசாந்தம்
 உட்டாக வுண்டசபை யையறிந்து
 உயரமுக டேறக்க பாலங்கல்லாம்
 இட்டாகக் கடுங்கனலே மிகவுமுண்டு
 யீதெல்லாந் தெரிசனமா மேருங்காணே. 113

ஏறுமே லென்றீர்கண் முக்கிலாச்சு
 யேறியே வாசிகொண்டு மனத்தோடுணு
 ஊறுமங்கென் றுன்னிநா லுருகும்பாழில்
 ஒளியோடு பூரணந்தான் கோடிபானு
 தேறுதீ பச்சுடர்திக் கெல்லாங்காணும்
 தெவிட்டாத முனைநாசி சிறக்கும்நாலு
 வீறுவுரைந் திடுயோகத் தாலேழுட்டி
 மிகக்கடந்த பொருட்காணும் ஞானமானே. 114

ஞானந்தான் பதநாலாம் ஒளியுமாச்சு
 நலமான வானந்தான் யோகமாச்சு
 பானந்தான் பருமதிநல் லூறலாகும்
 பரவுமுப்பாழைக்கடந்து பாருதீயை
 தானந்தான் பார்க்கபரம் பொருளுமாச்சு
 சாதித்து யேறிடவே வெறும்பொய்யாச்சு
 தோனந்தான் தோத்தரித்துச் சத்திமனோமணியைச்
 சுகமுற்றுப் பூரணத்தைக் கண்டிட்டேனே. 115

கண்டிட்டுச் சுழிமுனையில் மவுனமோட்டிக்
 கண்முடி விழியிரண்டும் நினைவில்நோக்கப்
 பண்டிட்டு விசும்புபரிச் சென்றுதோஹும்
 பராபரமா மணித்தாயும் பரியொன்றிவாள்
 அண்டிட்டு அதிலேறில் வெளியாய்க்காட்டும்
 ஆண்மையாம் போதத்தி லடுத்துநிற்கும்
 துண்டிட்டுப் பரத்தினடி தன்னிற்கட்டு
 சுருதிமனோ மணித்தாயும் வாவென்பாளே. 116

வாவென்ற சடமெல்லாம் பிரமன்கூறு
 மறைந்துநின்ற ரெத்தாம்சம் மாலின்கூறு
 போவென்ற துதிக்குள்ளே புரியஷ்டந்தான்
 புகழான துட்சமென்ற தேகங்கேளு
 சேவென்ற சிகாரந்தான் சிவன்றானென்று
 சேர்த்துமேல் வகாரமயேஸ் வரந்தானென்று
 தாவென்ற அகாரம்சதா சிவந்தானொன்று
 சார்ந்துநின்ற விந்துவதன் மேலுமாமே. 117

மேலான விந்துவின்மேல் நாதமொன்று
 மிக்கவதின் மேற்சத்தி யொன்றுகேளு
 சாலான யிதன்மேலே சிவந்தானொன்று
 சத்திசிவ னாரென்னில் வராட்டியந்தான்
 பாலான வதின்மேலே பரைதானொன்று
 பாருமிந்த எட்டிலோர் புரியட்டந்தான்
 மாலான எட்டில்பிறப் பிறப்புமாச்சு
 வாறான புரியஷ்ட மார்க்கந்தானே. 118

மார்க்கந்தான் புரியஷ்டக் கூத்தே கூத்து
 மகத்தான கோடிசென்ம மெடுத்தேயாடும்
 ஏர்க்கபுரி யஷ்டத்தேழ் வரையாந்தோற்றம்
 யெங்கும்விரிந் தாடப்பிர பஞ்சமாச்சு
 மார்க்கந்தான் புரியஷ்டப் பரவான்கூத்துப்
 பண்பாக விதையறிந்து கூர்ந்துபாரார்
 தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்த பெரியோர்தாமும்
 திறத்தோடே தள்ளியதின் மேல்நிற்பாரே. 119

போகர் உபதேச ஞானம் 150

39

நிற்பான பரைமேலே முப்பாழ்கேளு
 நீங்கியொன்று வெளிப்பாழா மதுக்குமேலே
 உற்பான வொளிப்பாழாய் நிற்கும்பாரு
 உயர்ந்துமே லதைத்தாண்டி யுரைக்கக்கேளு
 விற்பான வெளியொளிப்பாழ் விரைந்துபாரு
 மிகுமுன்று வரைதாண்ட அனைத்தாய்நிற்பான்
 தற்பரன மொழியுடையான் தமரின்வாசல்
 தனிப்பரந்தான் போதமது வொன்றாய்ப்
 பாரே. 120

போதமது தானென்று மவட்கேபாரு
 பூரான தண்டமென்ற தவட்கேபேரு
 சேதமென்ற தவளடுக்க அவளேபோதம்
 சேர்ந்தனுகில் தமார்க்குள்ளே சேரலாகும்
 ஆதமது கண்டவர்க ளகண்டவீதி
 ஆதியில்லை யந்தமில்லை யறியப்போகா
 நேதமது போதமது வென்னசாகும்
 நேரறிந்து மனக்குரங்கு நேரொட்டாதே. 121

நேராதென் றிசைத்தசிவ யோகிதானும்
 நிலைத்துன்னிப் பரையளவு மோடினாலும்
 காரான பிறவிவந்து யெய்துமெய்தும்
 கருவில்வந்து பிறந்தாலும் யோகியாவான்
 பாரான யளவுபுரி யஷ்டமாச்சு
 பண்பான வரைகடந்து வெளிப்பாழுற்றால்
 ஆரான வெளிப்பாழை யகண்டமென்று
 அர்ச்சித்துப் பார்த்தாக்காற் பிறக்கொட்
 டாதே. 122

ஏதென்று யிறக்காம லதுக்குள்ளின்று
 இன்னமொரு வரையேற விதுவேயென்பான்
 வாதென்று அதுக்குள்ளே மயங்கியேங்கி
 மற்றுமொரு வரையேறி விதுதானென்பான்
 தீதென்று வரைதிறந்து அதின்மேலேறச்
 சேர்த்துநின்ற வுன்மனையை யிது தானென்பான்
 யாதென்று ரவிகோடி வன்னிகோடி
 யறிவான மதிகோடி பரிந்துபாரே. 123

பரிந்துபார் முதற்பாழிற் பூதம்பூதம்
 பரிவாகச் சித்தித்தால் வாதியாவான்
 எரிந்துபா ரிரண்டாம்பா முடுத்திட்டாக்கால்
 எட்டெட்டு மறுபதுநா லானசித்தன்
 முரிந்துபார் மூன்றாம்பாழ் புக்கினாக்கால்
 மூச்சான வாசியது பிறந்ததானம்
 நரிந்துநால் பரிந்துபோ மிடமுங்கண்டால்
 நமனடுங்கும் கோணலிடம் நாட்டிடாயே. 124

நாட்டிப்பார் நிராகாரந் தன்னிற்சொக்கி
 நலமாகக் குழைந்துள்ளே புகுந்தாயாரால்
 தாட்டிப்பார் தானென்ற நாமம்போச்சு
 சாஸ்திரத்தி லாராய்ந்த பொருளும்போச்சு
 துட்டிப்பார் சுழுத்தியைப்போ லுலறக்கமாச்சு
 தூங்குவார் மாடுபோ லொன்றுங்காணார்
 தாட்டிப்பார் சடம்போகா படல்புகுந்தால்
 தனித்தசிவன் போல்வாழ்வாய் நீயுங்
 காணே. 125

காணவே ஆடியதோர் கூத்தைப்பார்த்துக்
 கருத்துரைத்த பின்புதான் வாதம்பாரு
 பாணவே ஆதாரம் நோக்கியேறு
 பரதத்தா லாடியதோர் கூத்தைத்தானும்
 நாணவே வாசியுட நடப்பைக்கண்டால்
 நடனமாங் கூத்ததுவுங் கண்முன்காணும்
 தாணவே நடனத்தின் கூத்துக்கண்டால்
 தடிந்ததோர் சாவதுவும் பொய்யாய்ப்
 போமே. 126

போமென்று சொன்னதொரு ஆறரதாரம்
 போக்கான தவத்தில்நிற்கு மட்சரந்தான்
 ஓமென்ற ஐம்பதட் சரமேயாச்சு
 உத்தமனே யொன்றங்கே காணோங்காணோம்
 ஆமென்ற வாசானை யடுத்துக்கேளு
 அதுவறிந்து சொன்னாக்கால் குருவேயாகும்
 நாமென்று அறியவென்றா லிரண்டுங்கெட்டான்
 நலமான ரெண்டுகெட நாதனாமே.

போகர் உபதேச ஞானம் 150

41

நாமெனப்போகிறதும்வரு கிறதும்ரெண்டாம்
 நலமான வேரெழுத்து யெங்கேயென்றால்
 கோமென்ற குருபதத்தி லயிக்கமாகக்
 கூடியே மருவிநின்று ஹூயென்றாகி
 வாமென்ற வாசியினாற் சிகாரமாகி
 வாசியட னொன்றிடவே சிங்கென்றாச்சு
 கேமென்ற வோரெழுத்தால் வாசியாச்சு
 சிவனாச்சு சடமாச்சு அண்டமாச்சே. 128

ஆச்சென்ற ஓரெழுத்தாற் கெற்பமாச்சு
 அரகரவுற் பனமுமொடுக் கினமுமாச்சு
 ஓச்சென்ற யெழுத்தாலே ஒளியுமாச்சு
 உள்ளடங்கச் சோதியைப்போல் நந்திநந்தி
 தேச்சென்ற யெழுத்தடங்கிற் சோதிகாணும்
 தேகமுமோ விளக்கொளியாம் சிந்தையில்லை
 தாச்சென்ற சந்திரனும் பானுமொன்றாம்
 தயங்காதே சுழிமுனையிற் பேணிக்கூடே. 129

கூடவே முப்பாழும் மூன்றுவீதி
 குறிப்பாக மூன்றையும்நீ கூடிச்சொக்கு
 நாடவே நாலுக்கு ளடங்கும்பாரு
 நலமாக வேணிபழு வாகக்கூணும்
 ஏடவே தளத்தோடு யெழுத்துப்பாரு
 யேறினால் முப்பாழுங் கடந்துபோகும்
 பாடவே பரத்தில்மனோ மணியாந்தாயும்
 பரிவான அமுதமொடு பாலிப்பாளே. 130

பாலிப்பா ளதுகடந்தால் நிராகாரந்தான்
 பார்த்துமே தெளிந்தபின் பறந்தேயேகில்
 போலிப்பாள் தெளிவான போதபோகம்
 போக்கோடே யென்குருவு மதுக்குட்சென்றார்
 ஏலிப்பா ழிதுகடந்து யேறிப்போனேன்
 யிளைப்பாறி யிதுகடந்து மவுனத்தேறில்
 சோலிப்பாள் சிலம்பொலியிற் புக்கிருானம்
 சுகமெல்லாங் காலாங்கி அய்யர்க்காச்சே. 131

அய்யரென்ற காலாங்கி நாதருந்நான்
 அறியாத சிறு யோர்க்கு அறிவுந்நார்
 உய்யரென்ற வுடற்பொருளோ டாவிழுந்நும்
 உதகத்தாற் கொண்டவர்க்குப் பலந்தா
 னென்றேன்
 செய்யரென்ற சிலம்பொலிக்கு ளவரும்வந்தார்
 சிரசுவைத்து அவர்பதத்திற் சரணஞ்செய்தேன்
 எய்யரென்று எனையாண்டு ஞானங்காட்டி
 ஏழமையாம் சஞ்சலத்தை யோட்டினாரே. 132

சஞ்சலத்தை யேயோட்டி வாதங்காட்டிச்
 சார்ந்திடவே யெனையாண்டு குளிகைகாட்டி
 மஞ்சலத்தில் வாசியென்ற குதிரைகாட்டி
 மனமடக்கிப் பூரணத்தி னந்தங்காட்டி
 தெஞ்சலத்திற் சித்தரெல்லாம் பணியக்காட்டி
 தேசிகரா மென்குருவும் நடனத்தெய்தில்
 கஞ்சலித்துக் கண்களித்தேன் கருணைகூர்ந்தேன்
 கருணைமைந்த ரென்றுரைத்துக்
 கடாட்சித்தாரே. 133

ஆறென்ற புலனுறுத்தால் மனமொன்றாச்சு
 அதிகமன வாயுவெனப் பூசித்தோங்கும்
 போரென்ற வாயுமேல் மனதுயேறிப்
 பொறிகடந்து நெறிகடந்து போக்குந்தாண்டி
 கூரென்றஆறோடு பதமுந்தாண்டி
 கொடிதான் முப்பாழின் போக்குந்தாண்டி
 மாரென்ற மணித்தாயைச் சரணம்பண்ணி
 வைத்துப்பார் நாலுக்குள் மருவிப்பாரே. 134

மருவியே முந்தமுந்தி மூலம்நீதான்
 வாசிகொண்டு பாய்ச்சியதில் மாட்டியேறும்
 உருவியே குதிரையின்மேற் கொண்டாயானால்
 உருப்பான நாலைவிட்டா லிலக்கமில்லை
 அருவியே முன்பின்னுங் கீழுமேலும்
 அழலென்னத் தழலென்ன மதிதானென்ன
 கருவியே கண்கொள்ளாக் காட்சியாருங்
 கண்கொள்ளாப் போதகத்தைக்
 கண்டிடாயே. 135

கண்டிட்ட மனதாலே தவமுமாச்சு
 கலந்தவுயி ராவதுவும் மனமேயாச்சு
 மண்டிட்ட வாயுமேல் மனமுமாச்சு
 மகத்தான சஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு
 அண்டிட்ட தீப்போல மனமேசென்று
 அகண்டத்திற்சென்றுதென்றா லதுதான்போதம்
 மண்டிட்ட மனம்விட்டால் ஞானம்போச்சு
 வாசியைத்தான் நமுவவிட்டால் யோகம்
 போச்சே. 136

யோகத்தை விடுகாதே மவுனம்பார்க்க
 உற்பனமாய்ப் புத்தியுள்ளா னென்றுசொல்லி
 காகத்தைக் காலாங்கி நாதர்தாமும்
 கடாட்சித்து முன்னேதான் பிராணாயாமம்
 மோகத்தை முதிர்ந்தபின்பு மொழிந்தசொல்லு
 முந்தினதோர் மூலத்தி லகாரமீசன்
 தாகத்தை யுகாரமது சத்தியாச்சு
 தனித்திரண்டுங் கூடுவது மவுனமாமே. 137

மவுனமா மூலத்தை முந்திமுந்தி
 மருவினாற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
 நிவுனமாம் லிங்கமது நந்திநந்தி
 நேராக யெட்டிதழும் விரிந்துகாணும்
 உவுனமா மதைவிட்டுச் சுழிணையோடே
 ஓகோகோ அனாகதத்தின் மவுனமோட்டு
 சுவுனமா மசைந்துநிற்க மவுனத்தாலே
 சோமசடை யசைந்தாட நடனங்காணே. 138

காணமேலேறியாக் கிணையினுள்ளே
 கருத்தூணி மவுனத்தே தாக்கினாக்கால்
 பூணவே சநாசிவன்றான் நடனஞ்செய்வான்
 பூரணமாய்ச் சிவகாமி யிருந்துபார்ப்பான்
 ஆணவே அவ்விடத்திற் கலந்துநித்தம்
 அணுகினா லம்பலத்தி லடையலாகும்
 மாணவே அதைவிட்டு அறிவின்மூலம்
 மதித்தேற வாயிட முறைமைகேளே. 139

முறைமையா யறிவுக்குள் மவுனமூணி
 முதிர்ந்துமனந் தேறமட்டுந் திறமாய்நிலுவ
 திறமையா யறிவென்றா லெளிதோமைந்தா
 தேறினதுந் தவறினதும் அதுக்குட்பாரு
 அறிவையா யறிவினுட மூலங்கண்டால்
 அசுடில்லை கற்பூரந் தேகமாச்சு
 சிறுமையாய் நாலையத்துச் சிவன் தான்வந்து
 திரட்டியன்னங் கொடுக்கையிலே

வுண்ணலாமே. 140

உண்ணலா மென்றுநித்தம் மூலத்துள்ளே
 உறுதியா யொவ்வொன்றா யுரைச்சுக்காணு
 எண்ணலா மினத்தோடே வரிசையோடு
 யேமாற லில்லாம லேற்றியாடு
 கண்ணலா யட்சரத்திற் கருத்தைவைத்துக்
 கருதுகின்ற மந்திரத்தைச் செபித்துவுண்ணு
 பெண்ணலாம் புலனையவ ரவரிருக்கும்
 பேரான வீட்டில்வைத்துப் பூட்டிப்போடே, 141
 பூட்டிட்டு நாலாக வெளியினுள்ளே
 புகழ்கின்ற சோதியைப்பார்பொருளுந்தோன்றும்
 கூட்டிட்டு ஒவ்வொன்றாய்க் கடந்துகூடு
 கொழுகியதோர் முன்றான அறையினுள்ளே
 மாட்டிட்டு மேற்கண்ணின் மணித்தாய்பாதம்
 மருவிநின்ற கொலுக்காணக் கண்ணுண்டோ
 சொல்

மீட்டிட்டு மேலான பதந்தான்சென்றால்
 வேதாந்த முடிவான வெளியுமாச்சே. 142

ஆச்சென்ற வெளியிருண்ட வெளியேயல்ல.
 ஆதியாம் உன்மனத்தாய் விளங்காய்நின்றான்
 ஒச்சென்ற ஒளியென்றால் ஒளியுமல்ல
 ஓகோகோ யிந்நவருந்தா னொன்றில்நின்றார்
 காச்சென்ற நிராகாரங் காணுங்காணும்
 கண்டுடனே மனதூணிக் கலந்துபோகும்
 வாச்சென்ற விளக்கொளியில் விட்டில்வீழ்ந்து
 மாண்டதுபோல் மனஞ்சென்று மருவுந்
 தானே. 143

மருவினால் முத்திமுத்தி மைந்தாகேளு
 மற்றதெல்லாம் முத்தியல்ல மருவுமார்க்கம்
 புருவினால் மனஞ்செயித்தாற் போக்குமில்லை
 பூணாட்டால் பேய்க்கூத்தா மெல்லாம்மாயை
 உருவினால் யோகத்திற் கிதுவேமார்க்கம்
 உண்மையாய்ப் பார்த்தபடி யுறுதிசொன்னேன்
 இருவினா லிந்தமுறை யேற்றுவாசி
 ஏறாட்டால் யோகமெல்லா மிடுக்குத்தானே. 144

தானான நாதவொலி நின்றுவோங்கச்
 சமத்தான பூரணத்தைச் சுழன்றுசொக்கி
 வானான மனமிருந்த நிராகாரத்தை
 வாய்திறந்து சொல்லுதற்கு நாமமேது
 பானான குணமோநிரஞ் சனமோகானேன்
 பாங்கான கரையில்லாப் பதியோகானேன்
 ஊனான மூலத்தில் நின்றுயேறி
 ஒடினே னுற்பனத்தைக் கண்டிலேனே. 145

உற்பனமாம் பூரணத்தின் கரையோகானேன்
 உயர்ந்துநின்ற சனகாதி நால்வர்காணார்
 னிற்பனமாம் மூலகுரு தானுங்காணார்
 மேன்மையாஞ் சுகர்முதலாய்ச் சித்தர்காணார்
 நிற்பனமாம் நிஷ்களத்தின் கரையைச்சொல்ல
 நிலையான வேதாந்தம் விளம்பக்கானேன்
 அற்பனமாம் மனமோடி நாடிச்சென்றால்
 அவடத்தே லயித்துநின்று அமுந்தலாமே. 146

அயிச்சுநி அழுந்துவது யெவ்வாறென்னில்
 அன்னை ந்சி வலுவுண்டா மாண்மைபோல
 சுயிச்சுநின்று சொக்குவது யெவ்வாறென்னில்
 சோதியா மமுதமுண்ட தூய்மைபோலக்
 குயிச்சுநின்று அழுந்துவது யெவ்வாறென்னில்
 கோரக்கர் கற்பமிஞ்சங் கூர்மைபோல
 இயிச்சுநின்று இம்முன்று மொப்புமல்ல
 யேத்தமாம் ஆனந்தம் போதைதானே. 147

தானெங்கே பார்ப்பதென்றால் மூலம்பாரு
 நான்குறும்ப மிலேச்சருக்குத் தோணாச்சோதி
 ஆனெங்கே ஆதார நிலையுங்கானும்
 ஆட்டான முப்பாழுங் கடந்துபோகும்
 கூனெங்கே தமர்வாசற் குள்ளோபுக்கில்
 கோடிமதி கோடிரவி கூறொண்ணாது
 பூனெங்கே பூரணத்தின் கரையோகானேன்
 பூந்துடனே காந்தயம்பொற் பொருந்
 தும்பாரே. 148

பொருந்துவது யெவ்வாறு வென்றுபேசிற்
 பெருந்தீப முண்டதிரி போல்நெய்யாகும்
 வருந்துவது வருணசலம் ரவியுண்டாப்போல்
 மகரனஞ்சு வர்னமுண்ட படிகம்போலத்
 தருந்துவது சலத்தடங்குங் குமிழிபோலச்
 சத்தம்பின் கூடுவிட்டுக் கெட்டாப்போல
 ஒருந்துவது மொடுங்குவது மிதுவேமார்க்கம்
 உத்தமனே மனத்தோடு உண்ணுஉண்ணே. 149

உண்ணுமுண்மை பானமா தாபமாச்சு
 உண்மையாஞ் சார்ந்ததெல்லாம் யோகச்சார்வு
 வண்ணுமுண்மை விவேகமென்ற வாளுமாச்சு
 வாய்திறக்கா மவுனமன்றோ மனதுக்கின்பம்
 நண்ணுமுண்மை ஞானத்துக் கோடும்வீதி
 நவிலாத திடமல்லோ மகத்தாம்வீரம்
 புண்ணுமுண்மை பூரணமாம் பொறியைத்தள்ளு
 போக்கோடே மவுனத்திற் பூட்டினில்லே. 150

நில்லாமல் மடவார்பால் மாயத்துடல்
 நிரிதலையாங் கொள்ளிமையத் தெறும்பு
 போலாய்க்

கல்லாமற் காமுகனாய்த் திரிந்திடாதே
 கமதான பாழாசை தொடர்ந்ததென்றால்
 வல்லாமல் விழிகண்டு வலையிற்சிக்தி
 மற்றதுபே சமாதிவிட்டுக் கழின்றாயானால்
 அல்லாம லொன்றுமில்லை நியுங்கெட்டாய்
 அதிஷ்டமிருந் தாலாமென் றறிந்துகொள்ளே 151

கொள்ளவே கெவுடாதாய்ப் பறந்தமார்க்கம்
 கூறுகிறேன் துலைதூர மேகிவந்தேன்
 மெள்ளவே பொதிகைமலை சென்றபோது
 மேலான முனிசித்த ரிருக்கக்கண்டு
 உள்ளமகிழ்ந் தொவ்வொருவ ரெழுந்துபோற்ற
 உவந்துமே யானுமவர் களையும்போற்றிக்
 கள்ளமிலா தவர்க்ள்தனித் தனியேயோகம்
 கடுமையாய்ச் செய்துபெற்ற ஞானமாமே. 152

ஆமப்பா ஞானமெல்லா மெனக்குச்சொன்னார்
 அவர்களுக்கு அந்தரங்கம் யானுஞ்சொன்னேன்
 வாமப்பா அகஸ்தியமா முனிவர்தானும்
 மகிழ்ந்தென்னைப் போகரிஷி யென்றழைத்தார்
 தாமப்பா பாட்டர்திரு மூலரென்னைத்
 தான்ஞான ரிஷியென்றார் மற்றோரெல்லாம்
 ஓடப்பா யோகமஹா ரிஷியென்றார்கள்
 ஓகோகோ அவர்களிடம் விடைபெற்றேனே. 153

பெற்றேனே பேரதனைப் பெற்றுக்கொண்டு
 பெருமையுள சதுரகிரி மலைக்குமேலே
 நற்றேனே பாய்ந்தோடும் அருவியோடை
 நாற்புறமுந் தானுண்டு நானுஞ்சென்றேன்
 பற்றாசை யில்லாத சட்டைநாதர்
 பலம்பெற்ற கோரக்கர் தன்னைக்கண்டு
 கற்றேனே மூலிகையு மவர்க்குச்சொன்னேன்
 கண்டவருக் குற்றதிது பலிக்குந்தானே. 154

பலிக்குமே நினைத்ததெல்லாங் கலிகாலத்திற்
 பலங்கொண்ட தெய்வமகா லிங்கர்தன்னைச்
 சலிக்காமற் கண்டுதெரி சித்தபேர்க்கத்
 தநயரொடு சகலபாக் கியமுடிண்டாம்
 ஒலிக்குமே உலகத்தார்க் குதவிமெத்த
 உண்மையாம் சுந்தரனு மங்கேபாரு
 சொலிக்குமே சதுரகிரி மலையைப்பற்றி
 சொன்னாரென் னையர்நூல் காட்டினேனே, 155

காட்டியே அவர்களிடம் விடையும்பெற்றுக்
 ககனமதிற் கெவுனமதாய்ப் பறந்துசீன
 நாட்டிலே சென்றிருந்தேன் அங்குற்றோர்க்கு
 நாற்றொழிலுங் கற்றுவைத்தே னருமையாக
 வீட்டிலே சித்துகளை யாடச்செய்தேன்
 வினையாட்டாய் மலைவனத்திற் சஞ்சரித்தேன்
 பாட்டிலே உபதேச மிதனைச் சொன்னேன்
 பார்த்தவர்க்கு மெய்ஞ்ஞானம் பலிக்குந்தானே.

156

போகர் உபதேச ஞானம் 150
 முற்றிற்று

திருப்பழனி மலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய
 ஸ்ரீ போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதின
 ஆச்சிரமம் கைலாசபரம்பரை 225 வது பட்டம்
 ஸ்ரீ தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி
 அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்
 படி. இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

குருவே துணை

காலாங்கிராதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

உயதேச ஞானம் 34

ஆதியென்ற ஜோதிரிஷி பாதங்காப்பு
 அனாதியென்ற சுயரூப வடிவேகாப்பு
 நீதியென்ற பராபரியாள் பாதங்காப்பு
 நிச்சயமாய் நாதாந்த வெளியேகாப்பு
 கோதில்லா மகரிஷிகள் முதலாயுள்ள
 கோடான கோடிசித்தர் பாதங்காப்பு
 சோதியென்ற பரவெளியைக் கருத்துள்வைத்து
 சொல்லுவேன் ஞானமுடன் யோகந்தானே. 1

போகரிஷி யுந்தனுக்குச் சொன்னநூலை
 உலகமதில் வெளியிலே விட்டிடாதே
 ஏகமதாய் வயித்தியமா யிரமுஞ்சொன்னேன்
 இயல்பாக ஞானசாத் திரமுந்நூறும்
 சாகசமா யுன்றனுக்குச் சொல்லிவைத்தேன்
 தன்மையுடன் நன்றாகத் தெரிந்துபாரு
 பாகமுடன் ஞானமுப் பத்துநாலும்
 பசுஷமுடனுன்றனுக்குச் சொல்லுவேனே. 2

பச்சமுடன் காலாங்கி முனியேயென்று
 பரிவுடனே மகரிஷிக ளாசீர்மத்தில்
 இச்சையுடனின் னூலின் மகத்துவத்தை
 இயம்பிடவே வேணுமென்று காத்திருந்தார்
 அச்சமைய மவர்களுக்கு இந்தஞானம்
 அறிவுபெறச் சொல்லிவைத்தே னருமையாக
 எச்சமயத் தோர்க்கு மிந்தச் சாத்திரத்தை
 இயல்பாகத் தெரியவென்றே இயம்பினேனே. 3

இயம்பினேன் ஞானநிஷ்டை யோகந்தன்னை
 இதுபோது மென்றவர்கூளியம்பிப்போனார்
 சுயம்பாக உன்றனுக்கு அநேகநூலைத்
 தோணவே சுருக்கமதாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
 ஜெயம்பெறவே இந்நூலின் மகத்துவத்தைத்
 தெரிந்துநீ யாருக்கும் வெளிவிடாதே
 நயமாக விந்நூலைத் தெரிந்ததாலே
 நவகோடி சித்தர்பசு பதியென்றாரே.

4

பதியான கமலமடா அண்டத்தாதி
 பாதாதி கேசமுதல் நன்றாய்ப் பார்த்து
 விதியான யெழுத்தறிந்து கமலக்கண்ணால்
 மெய்ஞ்ஞான தீபமதை வேண்டிக்கொண்டு
 கெதியான மோக்ஷமென்று நடுவேநின்று
 கேசரத்தின் சிலம்பினுட நாதங்கண்டேன்
 மதியான மதிதனையே ரவியிற்சேர்த்து
 மகத்தான சிவயோகத் திருந்துபாரே.

5

இருந்துநிலை பெற்றுமன துறுதிகெரண்டு
 யேகாந்த மூலமதின் சுடரிற்சென்று
 விருந்திடுமே காட்சரத்தைப் பார்க்கும்போது
 விளம்புதற்கு அரிதான சோதிபோல
 வருந்தியந்த முக்கோண வட்டமீதில்
 மார்க்கமுடன் கண்டனடர் மௌனத்தாயை
 அருந்தவமா யவன்பதத்தைப் பூசைபண்ணி
 ஆதியே காஷ்ரத்தை யறிந்தேன்பாரே.

6

பாரப்பா யேகமென்றக் கரத்தைக்கொண்டு
 பருவமாய்த் திசைநாதங் கண்டுதேறி
 நேரப்பா நின்றபொரு ளொன்றேதூகும்
 நிலையறிந்த மூலமடா வாசிவாசி
 ஆரப்பா அறிவார்கள் வாசினேர்மை
 அடங்கினின்ற போதமடர் ஆவி ஆவி
 தேரப்பா ஆவியென்ற வன்னியாலே
 தேறுவதால் நின்றேகம் பிரமமாச்சே,

7

ஆச்சப்பா தேகமென்ற பிரமந்தானும்
 ஆதியே காக்கூரமென் றறிந்துகொண்டு
 மூச்சப்பா பேச்சாகி நின்றசப்தம்
 முழங்கிநின்ற சப்தமது அடங்கும்வீடு
 பேச்சப்பா பேசாமல் மௌனவீடு
 பேரண்ட மானதொரு வீட்டிலேதான்
 நீச்சப்பா நிலையாத வன்னிவன்னி
 நிசமான வன்னியடா யேகமாமே.

8

ஏகமென்ற வன்னியடா மூலவன்னி
 யேகாந்த வன்னியடா ஆவியாச்சு
 பாகமென்ற ஆவியடா சீவனாச்சு
 பதிவான சீவனா தாரமாச்சு
 ஆகமென்ற ஆதாரம் பிரமமாச்சு
 அரகரா பிர்மமென்றா லார்தான்காண்பார்
 யோகமென்ற வாசியடா சிவயோகந்தான்
 ஒளிவான தீபமடா யேகமாமே.

9

ஆமப்பா யேகமென்றால் மூலாதாரம்
 ஆனதொரு பீடமடா அண்டமாச்சு
 தாமப்பா தன்னிலையாய் நின்றஅண்டம்
 சார்வான அண்டமடா கமலமாச்சு
 காமப்பால் கசிந்தொழுகுங் கமலமீதில்
 கால்வாசி வாசியென்ற சர்ப்பமீதில்
 நாமப்பா சரமேத்தி யண்டஞ்சுத்தி
 நாதாந்த பூரணத்தைக் கண்டேன்பாரே.

10

கண்டதொரு காட்சியென்ன அண்டபிண்டம்
 கருவான ரஷிமதியுஞ் சேர்ந்தமூலம்
 ஒன்றான மூலமடா மவுனபீடம்
 ஒங்காரக் கம்பமடா நந்திவீடு
 பண்பான வீடறிந்து சுழினைமேவி
 பார்மகனே போதமென்ற ஞானத்தீயைக்
 குன்றான தீயதுதா னுந்தியுந்தி
 குருவான செந்தியடா சிகாரமாச்சே,

11

௨

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

சிகாரமென்ற வாசியடா மகாரத்துள்ளே

சென்றுசதா சிவத்துடனே சேர்ந்துகொண்டு
 நகாரமென்ற பிர மாவே நான்தானென்று
 நாதாந்த பூரணமா யேகமானார்
 அதாரமென்ற உகாரமடா பெட்டிரண்டும்
 அடங்கியது மொன்றான பாததீச்சை
 மகாரமென்ற மவுனமடா வாலையாலைய
 மகத்தான ஆவியடா யேகமாச்சே.

12

ஏகநிரா மயமான சோதிமூலம்

எழுத்தேசம் பூரணமாய் நின்றமூலம்
 ஆகமென்ற மூலமடா ஆவிஆவி
 அஷ்டாந்த யோகமதுக் காதியாகும்
 வேகமென்ற வாசியதுக் குயிராம்வன்னி
 வேதாந்த வன்னியடா மூலத்தீதான்
 பாகமென்ற முதலதுவே மூலாதாரம்
 பராபரமாய் நின்றகண பதிதான்பாரே.

13

பாரான கணபதிதான் யேகரூபம்

பத்திகொண்ட மூலவன்னி பிரமபீடம்
 நேரான வன்னியென்றா லஞ்சமொன்றாய்
 நிறைந்துநின்ற மார்க்கமடா யார்க்குந்தோணா
 காரான பிரமமடா விந்துவிந்து
 குருவான விந்துவடா தண்ணீர் தண்ணீர்
 மாராத கெங்கையடா தண்ணீர் தண்ணீர்
 மந்திரமா யுருவேற மார்க்கங்கேளே.

14

மார்க்கமென்ன சொல்லுகிறேன் மதியாங்கெங்கை

மனதுரிமையானமதி கங்கைதன்னைத்
 தீர்க்கமுள்ள செடமான ரவியினுள்ளே
 சேர்ந்துநின்ற மார்க்கமடா சொல்லக்கேளு
 ஆர்க்குமிது வுரையாதே மைந்தாமைந்தா
 அரகரா மதிகதிரி லடங்குஞ்சோதி
 பார்க்கவென்றா லேசாகும் பாரமில்லை
 பதிகொண்டு மதிகதிரில் புாச்சுவாயே,

15

காலாங்கி நாதர் உபதேச ஞானம் 34

௩

பாய்ச்சுவது யென்னவென்றால் மகனேகேரு
பக்குவமாய்க் கெங்கையென்ற தண்ணீர் தன்னை
தாச்சியில்லா வயலூரா மடைதிறந்து
தயங்காம லாறுமா நிலத்திற்பாய்ச்சு
காட்சியென்ற கண்காட்சி தன்னால்மைந்தா
கனமான நிலமாறுங் கனகமாகும்
முச்சான வாலையது அண்டத்துள்ளே
முக்கியமாய் நின்றசிவ யோகமாமே.

16

யோகமென்ற சிவயோக மார்க்கமுன்னம்
உறுதி யேகாட்சரத்தி னுண்மையாகும்
தேகமென்ற அஞ்சுபஞ்ச பூதமொன்றாய்ச்
சேர்ந்துநின்ற வருவாரம் யோகமாச்சு
ஆகமென்ற தேகமதுக் குறுதியென்ன
அரகரா விந்துவென்ற அமுதசாரம்
பாகமென்ற சாரமதி னுறுதிகொண்டாற்
பத்திகொண்ட தேகமறி முத்தியாச்சே.

17

முத்தியென்ற மோட்சமது யென்னவென்றால்
முனையான சுழிமுனையென் முக்கோணத்திற்
பத்திகொண்ட மூலவன லதிலேசென்று
பதிவான புருவநடுக் கமுலமீதில்
சித்திகொண்ட தீபமடா முத்திமோகும்
சிவசிவா சிவபஞ்சாட் சரத்தின்கூறு
சத்தியமாய்ச் சரமறிந்து மாறாமற்றான்
தாயான வாசியது தயங்கிப்போச்சே.

18

தயங்கிமன முழன்றுசட முடையாமற்றான்
தன்னகமாய் நின்றதொரு மூலத்தீயை
இயங்கியதோர் வாசியினா லாதிபூதி
யெழுந்ததொரு ஆவியடா மாயாருபம்
தியங்காத ரூபமதைக் காணவென்றால்
திருவான புருவமத்தி தீபந்தன்னில்
மயங்காமல் நீநிலைத்துப் பார்த்தாயானால்
வாழலாம் வெகு கோடி காலம்தானே.

19

தானான தீபமது யென்னவென்றால்
 தன்னறிவே அறிவான போதம்போதம்
 தேனான போதமது அமுதபோதம்
 சீவசரா சரங்களெல்லாம் ஜெனித்தபோதம்
 கோனான குருவிருந்து நாதமான
 குருவான சத்தமடா மாயாரூபம்
 ஊனான ரூபமதை யாட்டிவைத்து
 ஓரெழுத்தாய் நின்றதொரு ஆவிதானே. 20

ஆவியென்ற பிராணனது புருவம்து
 அடங்கினால் மறுபிறவி யுண்டாம்பாரு
 ஆவியென்ற பிராணனது முக்கோணத்தி
 லடங்கினால் மறுபிறவி யில்லையில்லை
 ஆவியென்ற பிராணனது மூலத்துள்ளே
 அடங்கினால் வெளியொளியா யமர்ந்துநிற்கும்
 ஆவியென்ற பிராணனது அறுகோணத்தில்
 அடங்கினால் வெளியோட வெளியாய்ப்
 போமே. 21

வெளியான பிர்மாத்ரி லோகத்துள்ளே
 வேண்படி திரிவார்க ளொன்றேதூட்சம்
 வழியான தூட்சமது யென்னவென்றால்
 மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் அகாரதீட்சை
 ஒளியான தீட்சையிலே மனதைவைத்து
 உறுதியுட னமுதரச பானங்கொண்டால்
 கழியாது தேகமது காந்திமீறுங்
 கருணையுட னெந்நாளும் வாழலாமே. 22

வாழ்வதற்கு அமுதரச கற்பங்கொண்டால்
 வாசியென்ற ஆவியது பிரகாசிக்கும்
 கால்வலுக்கும் மேல்வலுக்குங் கண்டுலங்கும்
 கமலமல வமுதரசங் கசிந்துகாணும்
 மேல்வெளுக்கும் மெய்ஞ்ஞான தீபங்காணும்
 மெய்ஞ்ஞான தீபமது தெரியாதையா
 ஆள்வதற்குக் குருவுதவி யதிகமுண்டாம்
 அகாரமென்ற மந்திரத்தை யறிந்துமாறே. 23

காலாங்கி நாதர் உபதேச ஞானம் 34

55

மாறும்வித மறியாம லுலகமெல்லாம்
மாண்டுதடா மதிமயக்க மானதாலே
தேறுவது யின்னமொரு செய்திகெளு
திருவான பிராணாயக் கருவைச்சொல்வேன்
நேறுவது சுழிணையிலே மனக்கண்ணாடி
நினைவாகி சிகாரமதில் ரேசிரெசி
சேருவது வகாரமதாற் பூரிபூரி
சிந்தைகண்டு கண்டமதி லங்கென்றானே. 24

ஊணுவது கண்டமதி லங்கென்றாணி
யுறுதியுள்ள கும்பகமென் றறியலாகும்
தோணுவது சிங்கெனவே ரேசகமதாகும்
துருவமுடன் வாவெனவே பூரகமதாகும்
பூணுவது அங்கெனவே கும்பகமேயாகும்
புத்தியுடன் சத்தியமாய்க் கண்டுதேர்ந்தால்
ஆணுவங்க ளற்றுதடா வாசியீறி
அறிவான தீபமடா ஆவிபாரே, 25

பாரப்பா பரப்பிர்ம பீடந்தன்னில்
பதிவான மனோமணியைக் கண்டுபோற்றி
நேரப்பா சுழிணையிலே மனக்கண்ணாடி
நினைவறிந்து ருத்திரனைக் கண்டுபோற்றி
ஆரப்பா அறிவார்கள் சொல்லக்கேளு
ஆதியென்ற அட்சரத்தால் சிம் றிங்,கென்று
தேரப்பா மனதறிவாற் செபிக்கும்போது
சிந்தைமன மொன்றாகத் தெளிவாய்நிலே. 26

தெளிவான மனதறிவால் மைந்தாநீயும்
திருவான புருவமையத் தெளிவினாலே
நெளியாமல் விபூதிதனைக் கையில்வாங்கி
நேர்மையுடன் விருத்தமதாய் நிறுத்திமைந்தா
ஒளியான சுழிணையிலே மனதைவைத்து
உகந்துநீ சிங், றிங்,கென்றுருவேசெய்து
விழியான தெளிவான விபூதிதன்னை
மெய்க்கநீ சகலசித்தும் விளையும்பாரே. 27

பாரப்பா சித்தினுடமகிமைகேளு

பதிவான விபூதிதன்னை தியானம்பண்ணி
காரப்பா சற்குருவை மனதிற்கொண்டு

கருணையுள்ள விபூதிதனைக் கிடாஷ்வித்தாக்கால்
வீரப்பா கொன்றதொரு நோய்கள்தீரும்

விஷமுதலாய்க் கசநோய்கள் விட்டுப்போகும்
நேரப்பா நின்றபொரு டன்னைவேண்டி

நிச்சயமாய் நின்றபிணி நீறும்பாரே.

28

பாரான சிவமகிமை தனக்குமைந்தா

பத்திகொண்டு முகப்பிணியைப் பகரக்கேளு

நேரான விந்துரசந் தன்னைவாங்கி

நிச்சயமாய்ச் சுத்திசெய்து வைத்துக்கொண்டு

பேரான பிரிதிவியாம் நாதச்சுண்ணம்

பிரியமுடன் நவநீத மாகச்செய்து

வீரான விந்துரசந் தன்னில்மைந்தா

வேதாந்த நவநீதஞ் சரியாய்ச்சேரே.

29

சேர்த்துநன்றாய்க் கல்வமதில் வைத்துக்கொண்டு

சிவசிவா கமலரசந் தன்னில்நீயும்

காத்துநன்றாய்க் கையதனாற் பிசைந்துபாரு

கருவான நாதவிந்து ஒன்றாய்க்கூடி

பாத்திபனே மெமுகதுபோற் றிரண்டுபோகும்

பதிவான அம்மணிக்குத் தமர்தான்செய்து

தோத்திரமாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிச்

சுத்தமுள்ள கெங்கைதனில் வைத்துக்காரே.

30

காத்துநன்றாய் மறுதினத்தி லெடுத்துப்பாரு

கண்மணியே கெவுனரச குளிகையாகும்

பாத்திபனே குளிகைமணி தன்னைவாங்கிப்

பத்தியுள்ள செபமாலை யாகச்செய்து

தோத்திரமாய் மனோமணியைத் தொழுது கொண்டு

சுத்தசெப மாலைதனைக் கையில்வாங்கிச்

சாத்திரத்தின் பாகமதாய்ச் செபமேசெய்தால்

சதாகோடி மந்திரமுஞ் சித்தியாமே.

31

கர்லாங்கி நாதர் உபதேச ஞானம் 34

57

சித்தியுள்ள செபமாலை முத்திமோகும்
 சிவசிவா நாதவிந்து சேர்ந்ததாலே
 முத்தியுள்ள மோகமது ஆச்சுமைந்தா
 மூகமணியே தங்கமணி யங்கமாச்சே
 சத்தியமாய்க் கொங்கணவ னுபதேசித்த
 தன்மையினால் ராஜரிஷி கடேசியானேன்
 பத்திகொண்ட சிலம்பொலியைக் கண்டதாலே
 பரராஜ ராஜரிஷி யென்பார்பாரே.

32

பாரப்பா ராஜரிஷி யாதியந்தம்
 பரமான முக்கோண சிகரவிட்டில்
 நேரப்பா யிருந்தரசு ஆண்டுகொண்டு
 நிலையான புருவமையச் சுழினைக்கேகி
 மேரப்பா அண்டபதந் தன்னிலேதான்
 மெய்ஞ்ஞான தீபமதை மெய்யுட்கொண்டு
 தேரப்பா மனந்தேறி மூலாதாரம்
 சிவசிவா ஆதாரம் நந்திவீடே.

33

வீடறிந்து நந்தியுட மரபிற்சென்று
 வேதாந்த சிவதபங்கள் செய்துகொண்டு
 கூடறிந்து பிர்மாவைக் கண்டுபோற்றிக்
 குறிப்புடனே மாலினுட கூட்டிலேகி
 நாடறிந்து ருத்திரனைக் காணவேண்டி
 நாலான காலறிந்து வாசியேறி
 சூடறிந்து முச்சுடரிற் செல்லும்போது
 சுழல்காற்றி லகப்பட்ட துரும்பானேனே.

34

காலாங்கிநாதர் உபதேச ஞானம்
 முற்றிற்று

மதுரை தென் திருவாலவாயன் கோயிலி
 லிருக்கும் இருளப்பையா என்ற சிவஞானத
 தையா அவர்கலிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்
 பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

குமரன் துணை

கரலாங்கிநாதர் தீருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 29

திருவுமை பாதம் போற்றிச் சித்தர்கள் பாதம்போற்றி
அருவுருவாகி நின்ற ஐங்கரனடியைப் போற்றிக்
கருவதாம் நூல்கட்கெல்லாங் கைநெல்லிக்

கனியதாகும்
குருவதாமிருபத்தஞ்சின் வகைதனையறிந்துகூடே 1
கூடாத சூதங்கட்டக்குறிப்பதி லொன்றுசொல்வேன்
கேடாத வாதத்துக்குச் செயமானபெலவா னாகும்
நாடாளுஞ் சூதராஜன் நலங்கிய நிமிளை ராணி
ஓடாத தளத்து ராஜன் ஓங்கிய வங்கமென்னே. 2

வங்கத்தைக் கண்டால் சூதம் வாய்சோர்ந்து கையுஞ்
சோர்ந்து
பங்கத்தின்மரபைப்போக்கிப்பதையாமற்சாகும்சாகும்
சிங்கத்தின் கையிற்சிக்கும் சிறுகெஜ மாச்சுதப்பா
பங்கத்திற் பங்கம் பண்ணிபதையாமல் கொல்லுந்
தானே 3

தானென்ற வங்கச்சுண்ணம் சாற்றுவேன்
கடிசாய்க் கேளு
வானென்ற வங்கமொன்று வைத்துநீ சட்டிக்குள்ளே
கானென்ற பச்சைச் சூதங்காட்டதில் நாலுக்கொன்று
கோனென்ற யிணங்கன் சுண்ணங் குறியாகச்
சமனாய்த் தூக்கே. 4

தூக்கியே வைத்துக்கொண்டு சுகமாகஉருகும்போது
தூக்கியே போட்டுப்போட்டுத் தயங்காமற் கிண்டு
கிண்டு
ஆக்கிய சோறுபோலே அடங்கலும் பொடியதாகும்
வாக்கியே நிறுத்துக்கொண்டு வாள்பூரம் முக்கால்
சேரே. 5

சேர்த்துநீ கருவை வார்த்துத் திறமாக அரைத்து
வில்லைப்
பேர்த்துநீ உலர வைத்துப் புகழ்பெற வூதிப்போடு

ஆத்துநீ சுண்ணமாகும் அதிற்பாதி வீரம்போட்டுக்
கோத்துநீ யரைத்து நன்றாய்க் குறுகிட வில்லை

கட்டே. 6

கட்டிய வில்லை தன்னைக் கடுகவே தணலில்வைத்து
ஒட்டியே வூதிப்போடு வுறுதியாம் வங்கச்சுண்ணம்
மட்டியே மாண்ப ரேகேள் மாட்டிடு துதத் துள்ளே
கொட்டிய தயிரதாகுங் குமுறவும் ஊறுங்காணே. 7

துருகச் சுண்ணம்

காணிந்த வங்கச் சுண்ணங் களஞ்சிடை கருவை
வார்த்துத்

தோணிந்தத் துருசுயெட்டிற் சுகமாகப் பூசு பூசு
பூணிந்த ஓரல்போகும் பொருந்திய வருவாய்க்கட்டும்
வாணிந்தக் கனலி லூது மகத்தான சுண்ணமாமே. 8

ஆமிந் தச்சுண்ணத்தாலே அஞ்ஞாறு குளிகையாகும்
ஆமிந்தச் சுண்ணத்தாலே அடங்கலுஞ் செயிக்க
லாகும்

ஆமிந்தச் சுண்ணத்தாலே ஆடலாம் சகல வேதை
ஆமிந்தச்சுண்ணத்தாலே அடங்காதமணிநானாமே9

நிமிளைச் சுண்ணம்

ஆமிந்த வங்கச்சுண்ண மாடிடும் வித்தை கேளு
காமிந்த நிமிளை மேலே கட்டுநீ யிடைக்குப் பாதி
போமிந்த ரவியிற் போடு புகழ்பெற வூதுவூது
ஓமிந்த நிமிளை தானு முருவாகச் சுண்ணமாமே. 10

சுண்ணத்தின் மார்க்கஞ் சொல்லத் தொலையாது
யென்னாலப்பா

பண்ணத்தில் நிமிளைச் சுண்ணம் பாச்சிடு துதத்
துள்ளே

சுண்ணத்தி லானும் பெண்ணுங் கபளித்து முத்த
மிட்டு

ஒண்ணொத்து ரெண்டுஞ் சேர்ந்து உருவாகக்
கட்டும் பாரே. 11

பாருமே நிமிளைச் சுண்ணம் படுமுன்னே
யெல்லாஞ் சாகும்

கோருநீ சவாதினோடே குளப்பியே கரத்தில்
வைத்துச்

சாருநீ சரக்கைத் தொட்டுத் தனித்தனி லோகத்தாட்டு
ஆருநீ யுரைசெய் யாதே அடங்கலும் பொன்னு

மாமே. 12

பொன்னுமா மாத்துத் தானும் புகழாக யிருபத்தஞ்சு
பன்னுமாம் நிமிளை தானும் பராபரை நாதமப்பா
சென்னுமாஞ் சூதந்தண்ணைச் சேவிக்குந் திசைக

ளெட்டுந்

சன்னுமா மாந்தி யோடுஞ் சுரமுறைச் சுயமுமாமே. 13

கருவங்கச் சுண்ணம்

சுயமான யீயம் முன்றிற் சூட்டிடு சூதமொன்று
வயமான கரண்டிக்குள்ளே மருவியே வருகும்போது
சுயமான யிணங்கன் சுண்ணந் தூக்கியே சமனாய்ப்
போட்டுச்
சுயமாகக் கிண்டுகிண்டு தூக்கியே யெடுத்து

வையே. 14

வைத்திட்ட யிடைக்கு முக்கால் மாட்டிடு பூரந்
தண்ணைப்
பைத்திட்ட கருவாலாட்டிப் பதறாமல் வில்லை
பண்ணிக்

கைத்திட்ட மாகவூது கடுஞ்சுண்ண மாகுமப்பா
தைத்திட்ட சுண்ணம் பாதி தாக்கநீ வீரஞ் சேரே. 15

சேர்த்தியே வில்லை பண்ணிச் சீராக யுலத்தியூது
போத்தியேசுண்ணமாகும் போக்கதில்மெத்தமெத்தக்
காத்தியே புலிதா னாட்டைக் கவ்வின வாறுபோலே
சோத்திலே வுப்புப் போலத் துடியாமற் சூதஞ்
சாமே. 16

சாமிந்தச் சூதம்போலத் தனித்தனி சரக்கதெல்லாம்
தாமிந்த வகையைக் கண்டு தாயெனக் கருளிச்
செய்தாள்

ஓமிந்த மூலத்துள்ளே வுதிக்கின்ற நந்தி ஸொல்ல
பாமிந்த மூர்த்தி தானும் வகையெலாம் வழங்கி
னாரே. 17

நாகச் சுண்ணம்

வழங்கிய யீயம்போல வரிசையாய் நாகம்வைத்துத்
தழங்கியே முடித்தா யானாற் றனிப்புலி நாகச்
சுண்ணம்

முழங்கிய சூதத்திட்டு மூர்ச்சித்துச் சூதஞ்சாகும்
அழங்கிய பாசாணங்க ளறுபதுங் கட்டுந் தானே. 18

காலாங்கி நாதர் ஞான குத்திரம்

61

தானென்ற நாகச்சுண்ணஞ் சாத்திடத் தங்க மேலே
வேனென்ற தங்கம்முன்றும் விளங்கிய சுண்ண
மொன்று

கானென்ற கருவாற்பூசிக் கனக்கவே வாட்டி பூதி
வானென்ற தங்கந்தானும் மலர்ந்ததுசுண்ணமாமே. 19
சுண்ண த்தைக் காணக்காணச் சூதத்துக்கிடுப்புப்
போகும்

யெண்ண த்தைத் தொட்டாலுந்தா னேறிப்போய்
வேதையோடும்
பண்ணத்தைச் சரக்கையெல்லாம் படுமுன்னே
சாகுஞ் சாகும்

சுண்ணத்தை வேதைக் கேத்த கடுஞ்சுண்ணந்
தங்கம்பாரே. 20

பாருநீவங்கச் சுண்ணம் பரிவான நாகமொன்று
தாருநீ யீயமொன்று தனியொக்க வருகும்போது
வாருநீ சமனாய்ச்சூதம் வளமான கரண்டிக்குள்ளே
கோருநீ யிணங்கன் சுண்ணம் குமட்டியே
முன்றும் போடே. 21

போட்டுநீ கிண்டுகிண்டு பொடியாகும் பாருபாரு
காட்டுநீ இடைக்குழுக்காற் கற்பூரச்சுண்ணம்போட்டு
மாட்டுநீ சாரச்சுண்ணம் வளம்பெற விராகன்
முன்றுங்

கூட்டுநீ கருவாலாட்டு குறையாமல் வில்லை
பண்ணே. 22

பண்ணிய வில்லைதன்னைப் பக்குவமாக ஊது
புண்ணியவானே யானாற்பொருமாது சுண்ணமாகும்
எண்ணியபடியே எல்லா வவிழ்தமும் முடிக்கலாகும்
கண்ணிய சுண்ணமுன்றுங் கருத்துளோர்க்கிதனை
யோதே. 23

ஓதிடவகிலத் துள்ளே உயர்வுள சுண்ணமாகும்
காதிடசூதத் துள்ளே சாட்டுமுன் கொன்றுபோடும்
ஊதிட அண்டத்தூடே வருகிய மெழுகதாகும்
ஓதிட சுண்ணம் பாட்டா லறுபத்து நாலுஞ்சாமே. 24

போட்டுநீ சுண்ணத்தோடே புகழாக அரைத்துக்
கொண்டு

நீட்டுநீ பாசாணத்தில் நிலைக்கவே பூசிப்பூசி
ஆட்டுநீ யிணங்கன்தோறும் அதுக்கது பச்சைகூட்டி
ஊட்டுநீ வாட்டிவாட்டி ஷுதிதச் சுண்ணமாமே. 26

ஊதிடச் சுண்ணமாகும் ஊதாட்டா லுருகிநிற்கும்
வாதிடவந்தா னென்றால் வாதாடி வேதையோடும்
சூதிட வாதிவந்தாற் சொட்டொன்று போட்டுஆடு
கோதிட வங்கம் நாகம்கூடிய ஆண்மைதானே. 27

தானென்ற மூன்றினாலே தனித்தனி சூதங்கட்டும்
தானென்ற மூன்றினாலே சகலமும் வேதையாகுந்
தானென்ற வேதையாலே தனிக்கட்டுச்சுண்ணமாகும்
தானென்ற மூன்றைவிட்டுத் தயங்கினார் வாதிபாரே.

வாதிக்கு முக்குக்குச்சி வங்கமும் நாகமப்பா [28
வாதிக்கு முக்குப்போகும் மருவிய ரசந்தானப்பா
வாதிக்கு முக்குப்போகும் மருவிய துருசுராஜன்
வீதிக்கு வானாட்போகும் விளங்கிய சாரந்தானே. 29

காலங்கிநாதர் ஞான சூஸ்திரம் 29
முற்றிற்று

மதுரை வடக்கு மாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம் ந. ராம. கணபதியா பிள்ளை அவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சூஸ்திரம் அச்சிடலானது.

குருவே துணை

காலாங்கிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான விந்த ரகசியம் 30

சீருலவும் சதுர்மறைக்கு மெட்டாதாகிச்
 சித்தறிந்து நின்றவர்கட் கொளிவுமாகி
 ஏருலவும் அண்டபிண்ட மிரண்டுமாகி
 எப்பொருட்கும் எவ்வுயிர்க்கும் இறைவனாகிப்
 பேருலவும் பிரணவ சற்குருவுமாகிப்
 பேச்சற்ற மோனமெய்ஞ் ஞானமாகிப்
 பாருலவும் வித்துவஸ்து வாகிநின்ற
 பரவெளியின் சரணமலர்ப் பாதவீடே. 1

வீட்டிலே பெண்டுமக்க னோடிருந்து
 விளையாடிக் கொண்டிருந்தால் வருமோஞானம்
 நாட்டிலே யீதறியா தநேகம்பேர்கள்
 ஞானமென்ன வாதமென்ன யோகமென்ன
 ஏட்டிலே சுரைக்காயென் றிருந்தாலத்தை
 என்செயலாம் கறிசமைக்க ஏதுவுண்டோ
 பாட்டிலே யிருந்தென்ன பலிக்குமோதான்
 பகருவேன் ஒளிமலையிற் பாய்ந்துயேறே. 2

ஏறப்பா கண்முக்கு மத்திக்குள்ளே
 இதமாகப் பார்த்திருந்தாற் பசிதானுண்டோ
 மாறப்பா அடிமுடியும் நடுவுங்காணும்
 மயங்காமல் நாலுமதற் குள்ளேசேரும்
 தேறப்பா யிம்முறையார் பார்க்கப்போறார்
 தெளிவான தாயெனக்குச் சொன்னவித்தை
 வீறப்பா அலைந்தாலுஞ் சொல்வாறுண்டோ
 விளங்குமிந்த தூஷிடை தொழிலைப்பாரே. 3

பாரப்பா வேதமுறைப் பதியிற்பாரு
 பதினாறும் பனிரண்டும் அதுதான்வேதம்
 மூரப்பா அஞ்செழுத்திற் பிறந்தவேதம்
 முகமதன்பின் னஞ்செழுத்தின் விபரங்கேளு
 வேரப்பா அ. இ. உ. எ. ஒ. அஞ்சும்
 விதமான வேதமென்ற தாய்தானப்பா
 சாரப்பா நூல்வேத மதினாலாச்சு
 சத்திசிவ மென்றறிவீர் நாலினாலே.

4

நாலென்று சொன்னமொழி யேதென்றாக்கால்
 நல்லமனம் புத்தியாங் காரஞ்சித்தம்
 வாலென்றுந் தலையென்றும் அதுதானப்பா
 வசியென்ற எழுத்துதலை வாசலாச்சு
 கோலென்று சுழிமுனைதான் நடுவதாச்சு
 குலமிடையும் பின்னுமடி முடிதானாச்சு
 பாலென்று அழுதமையா நினவதாச்சு
 பதினாறும் பனிரண்டும் பதிந்துபாரே.

5

பாரப்பா ஒளிக்கப்பா லொன்றுமில்லை
 பதி? டந்து அப்புறத்தே போனாயானால்
 சீரப்பா உன்னிடத்தி லுணிப்பார்த்தால்
 செகமெல்லாஞ் சிற்றண்டத் துள்ளேகாணும்
 ஊரப்பா உலகத்தி லுள்ளதெல்லாம்
 உன்னுடம்பிற் றனித்தனியே காணலாகும்
 காரப்பா கல்லுமரங் குளங்கள்கோவில்
 கண்முக்கு மத்திகருக் காணலாமே.

6

கருத்திலே காணுமடா வேதாந்தங்கள்
 காலென்றுந் தலையென்றும் மாறிச்சேர்த்தால்
 பொருத்திலே காணுமடா சத்திமூலம்
 பொல்லாத தோஷிகட்கு மெய்பொய்யாகும்
 வருத்தினா லானந்தமெனும்பால் காண்பாய்
 வண்டரெல்லாம் வாய்விணாய்த் தள்ளுவார்கள்
 குருத்துக்குள் ளிலைபூகாய் பழமுமாகும்
 குருத்தார்க்குக் குலைராயுந் குறியேகாப்ப.

7

காப்பான சதுரகிரி மகத்துவத்தைக்

கழறுகிறேனோர் நினைவாய்க் கண்டுதேரு
மூப்பான நந்திதிரு மூலருக்கு

மொழிந்திடவே அதையெனக்கு முறையதாகத்
தாப்பான குகையுமதன் வழியுங்கண்டு

தான்போதல் வெகுஅருமைதவத்தோர்க்கெய்தும்
தோப்பான இடங்கள்பல விருட்சமுண்டு

துறவுநீ ரோடைபல தோன்றுந்தானே.

8

தானான வேதங்கள் நான்குமொன்றாய்ச்

சார்ந்திங்கோ ருருவாகச் சமைந்ததாலே
வேனான பெயர்சதுர கிரியிதென்றே

விண்ணவரும் பண்ணவரும் எண்ணிலாரும்
தேனான மகாலிங்க ரடியைப்போற்றி

செய்துசதா சேவித்து யோகநிஷ்டை
ஊனான வுடலெடுத்தோர் புரிவதாலே

உயர்முனிவர் சித்தரெனப் பேருற்றாரே.

9

பேருற்ற சதுரகிரி நாலுபக்கம்

பிரிவுண்டவ் வழியுமெத்தக் கடினமப்பா
சேருற்ற மூன்றுபக்கம் பாதைதானும்

சிவசிவா அடவிவழிசிரமம்மெத்த
நேருற்ற தெற்குவழிப் பாதைசற்றே

நிகழ்த்துவேன் மலையினடி வாரந்தன்னில்
நீருற்ற வோடையுள தோணிப்பாரை

நிலைகண்டு ஆற்றோரம் சென்றுபாரே.

10

சென்றந்த ஆற்றுவழி திறமதாகச்

சேர்ந்திருக்குஞ் சிறுமலைக ளநேகமுண்டு
குன்றந்தச் சாய்வோரம் செல்லும்பாதை

கூடினால் நவசித்தர் குகையொன்றுண்டு
நின்றந்தச் சித்தர்களை மனத்துள்ளெண்ணி

நிதானமா யவ்வழியே போகவேணும்
ஓன்றந்த வழிவடக்கே கொசுத்துாரம்

உயர்ந்திருக்கும் மலையருகில் குகையைப்பாரே.

11

பாரப்பா அக்குகையி னுள்ளே செல்லப்
 பம்பாட்டிச் சித்தருமங் கிருப்பார்கண்டு
 தேரப்பா நீவணங்கி யதன்மேற்காகத்
 திரும்பவே அத்திரியின் குகைதானுண்டு
 நேரப்பா ஆற்றாடே அத்திணற்றாம்
 நிலைகாணா ரங்கேற்றம் நெடுங்காடப்பா
 ஆரப்பா அறிவார்கள் அதைக்கடக்க
 அதிகமாங் கற்காட்டின் பாதைதானே. 12

பாதைவழி நேராய்நா தாந்தச்சித்தர்
 பதியான குகைதெரியும் பார்த்துக்கொண்டு
 வேதைநீ யடையாம லுள்ளேசென்றால்
 வேதாந்தச் சித்தருடன் குதம்பைச்சித்தர்
 போதையுள்ள ஞானசித்த ரடிவணங்கிப்
 போற்றிவிடை பெற்றுவர மிருகண்டேயர்
 வாதையில்லா வழியில்மகா தவமேசெய்து
 மகப்பேறு பெறுவதற்கு மகஞ்செய்தாரே. 13

மகஞ்செய்த இடத்தைவிட்டு வழியேகூடில்
 வரரிஷியின் குகையாகும் ரிஷிகட்கெல்லாம்
 சுகஞ்செய்த குகையிதப்பா அதனுட்சென்றால்
 சுத்துமிரு காதவழி வெளியாய்த் தோன்றும்
 புகஞ்செய்த தவசித்தர் யோகசித்தர்
 பதஞ்சலியார் வியாக்கிரம ரகப்பைச்சித்தர்
 ஜெகஞ்செய்த ராஜரிஷி வியாசர்தாமும்
 சிறப்பாக அதிலிருந்து தெளிந்தார்பாரே. 14

பாரப்பா அதைக்கடந்து அப்பாலேகிப்
 பார்க்கவே கோரக்கர் குண்டாதோன்றும்
 நேரப்பா கஞ்சாவை அதிற்கடைந்து
 சித்தர்முனி யொவ்வொருவ ருக்குமீவார்
 நேரப்பா அதனருகே குகைதானுண்டு
 நிலையாகச் சிவயோகஞ் செய்வாரங்கே
 கோரப்பா கோரக்கர் தம்மைக்கண்டு
 கொண்டானே ஞானமீர்த முண்டோன்றானே. 15

உண்டப்பா இன்னமொரு அதிசயந்தான்
 உலகத்தி லுள்ளோர்க ளங்குவந்து
 குண்டப்பா கோரக்கர் தீர்த்தமாடிக்
 கொள்ளவே எப்பிணியு மகன்றுபோகும்
 மண்டப்பா கரமிரண்டு மொன்றாய்க்கூட்டி
 வாரிநீர் முன்றுகை யுண்ணப்போதை
 கொண்டப்பா சென்மசா பல்யமாகும்
 கோரக்கர் தனைப்போற்றக்குணமுண்டாமே. 16

உண்டான குகைதனிலே முனிவர்சித்தர்
 ஒற்றுமையாம் யோகிகளுங் கற்பமுண்டு
 பண்டான வைத்தியமும் வாதப்போக்கும்
 பலதயில முறைகெவுன குளிகைசெய்து
 கண்டான பின்ரசத்தை மணியாய்க்கட்டி
 கவலையது திவலையிலா திருந்துவாழ்வார்
 பெண்டான சம்சார வாழ்க்கையுள்ள
 பேரங்கே சென்றாலும் பெருமைதானே. 17

பெருமையாங் கோரக்கர் குண்டாவோரம்
 பிறங்குமொரு தீர்த்தமதிற் றானஞ்செய்து
 அருமையாங் குண்டாநீ ரள்ளியுண்ண
 அவன்செய்த பாவமெல்லா மகன்றுபோகும்
 ஒருமையா யுளத்திற்கோ ரக்கர் தம்மை
 உன்னியே துதிசெய்ய வாழ்வுண்டாகும்
 வெருமையுளார் கண்களுக்குக் காணமாட்டார்
 வேண்டிநீ போய்ப் பார்க்க வேணுந்தானே. 18

தானப்பா செம்பாறை வழியோயேற்றங்
 தானாகும் அவ்வழியே சென்றாயாகில்
 மீனப்பா வாழ்ந்திருக்குஞ் சுனையனந்தம்
 விரும்பிப்பார் தெற்கோரம் குகைபொன்றுண்டு
 கானப்பா மச்சமுனி யதிலேவாசம்
 காதவழிக் கப்பாற்கீ ழோரம்பாரு
 வேனப்பா கயிலாசச் சட்டைநாதர்
 வெகுசூலம் நிஷ்டைபுரி குகையிதானே. 19

ஆமப்பா அவ்வழியேதொடர்ந்துசெல்ல
 ஆற்றோரம் தென்கிழக்குத் திசையோர்பாகம்
 தாமப்பா ராமரிஷி குகையுமுண்டு
 தாப்பான இடமறிந்து வாசஞ்செய்தார்
 போமப்பா அதைக்கடந்து போனாயானால்
 பூத்திருக்குங் கருநெல்லிக் காடுதாண்டி
 வாமப்பா இடைக்காடர் குகையில்வாசம்
 வல்லபமோ சொல்லவெளி தல்லகானே. 20

காணப்பா கணக்கிலடங் காதகோக்கள்
 கன்றுகளை யருகழைத்து அமுதமுட்டும்
 ஆணப்பா யெருதுடனே குகையில்வாசம்
 அதனிஷ்டம் போல்மேய்ப்ந்து அங்கேசேரும்
 தாணப்பா மகாலிங்க ரங்கேவந்து
 தண்ணமுத முண்டுதினந் தானேபோவார்
 ஏணப்பா பசுக்களெலாம் தவயோகிக்கும்
 எனக்குமே பாலமுதம் வழங்கிற்றம்மா. 21

வழங்கிடவே யானுமுண்டு வடகீழ்பாகம்
 மலைமீது குகைகண்டு சில சுகாலம்
 கிழங்குபல சருகுகனி யருந்திப்பின்பு
 கெவுனசித்த ருடன்கூடிக் கொண்டிருந்தே
 கழங்குபல தயிலவர்க்க ரசமதோடு
 கற்பமுறை சிலசெய்தே சித்தர்க்கீய்ந்தேன்
 தழங்குமந்தச் சித்தருக்குக் கொடுத்கமீதம்
 தயிலகற்ப மோரிடத்திற் றாபித்தேனே. 22

தேனப்பா அத்தயில முயிர்சஞ்சீவி
 தெவிட்டாத கற்பமது தேகசித்தி
 தானப்பா யிருக்குமிட முனக்குச் சொல்வேன்
 தயங்காதே பாரையொன்று குறுக்கேதோன்றும்
 வேனப்பா கரைகாணாத சுனை முன்றுண்டு
 வெகுமுனிவர் சித்தர்களு மங்கேவாசம்
 பானப்பா பாவிசனாக் கீயாதேன்றே
 பலாவடியிற் பாரையொன்றைத் தூக்கி
 வைத்தே, 23

காலாங்கி நாதர் ஞான் விந்த ரகசியம்

69

தூக்கியே குழிதோண்டிச் சீலைமண்ணைச்
 சுத்தியே பதனமதா யுள்ளேவைத்து
 நீக்கியே யிருந்தகற் பாறைதன்னை
 நீம்புதெரி யாமலதை முடிப்பின்பு
 நோக்கியே தேவியையும் கருப்பணையும்
 நொடிக்குள்ளே தருவித்துக் காவல்வைத்துப்
 பாக்கியே யிருந்ததிந்தத் தயிலந்தன்னைப்
 பாதுகாத் திருங்களைனப் பகர்ந்திட்டேனே. 24
 பகரவே சித்தர்களும் வெகுபேரையா
 பகலிரவு பிரியாமற் காத்திருப்பார்
 சிகரமறி சித்தர்முனி முத்தர்வந்தால்
 திறந்தெடுத்துக் கொடுங்களென்று செப்பி
 வந்தோம்

அகரம்மாமறி யாமுடர்க்கும்
 அரும்பாவி கருமிகட்கு மிதுகிட்டாது
 ஓகரமநீந் தோர்க்கிதனைச் செய்துவைத்தோம்
 உண்மையுள் போகனென்றே வுரை
 செய்தேனே. 25

உரைச்செய்த மலைமீது வழிமார்க்கத்தில்
 ஒப்புவமை சொல்வரிது பலவினோதம்
 வரையிலுள முலிகையோ அநேகங்கோடி
 மகாலிங்கர் மகத்துவத்தை வழுத்தொணாது
 தரையிலெம் மலையுமிந்த மலைக்கொப்பாமோ
 சாற்றரிய கயிலாச கிரியிதாகும்
 இரையளவோ இமயமலை யிதற்கீடாமோ
 என்றுநந்தி யெனக்குண்மை யியம்பினாரே. 26

இயம்பியதோர் கருப்பணனை யங்கேகண்டு
 ஏகுவாய் கீழ்த்திசையை நோக்கிச்சென்றால்
 சுயம்புவாய் மகாலிங்கர் கோவிலுண்டு
 சுரர்லோகக் கற்பதரு அங்கேவுண்டு
 நயம்புரியு மெனவணங்கி அருகேசுந்த
 ரணையுமே நீகண்டு கிழக்கேசென்றால்
 பயம்புரியுந் குளிராட்டித் தோப்புமுண்டு
 பலகுகையுந் கருநீலச் சுணையுமுண்டே.

27

உண்டப்பா குகையிற்கன் னியர்களுண்டு
 உருமானும் பச்சிலைக ளங்கேயுண்டு
 கண்டப்பா கோவிலுக்கு மேற்குப்பாகம்
 காதவழிக் கப்பால்நீ சென்றாயானால்
 பண்டப்பா என்னையர் குகையுந்தோன்றும்
 பாட்டனடா உனக்குதிரு மூலர்தானும்
 அண்டப்பா அவரையும் நீவணங்கிக்கொண்டு
 அப்பாற்போ ஜனகர்குகை யங்கேகாணே. 28
 காணவே கொங்கணரும் ராமதேவர்
 கருவூரார் பிரமமுனி கூர்மானந்தர்
 தோணவே அக்குகையிற் கண்டுவந்தால்
 சோதிவிருட் சங்களுமுன் கண்ணிற்காணும்
 பூணவே கீழ்கற்றா மரையுமுண்டு
 புரிசடைபோ லிலையிருக்கு மதனையுண்ணு
 நாணவே ரசவாதம் வேறேயில்லை
 நாம்கண்ட முறையின்னும் செப்புவோமே. 29
 செப்புமழு கண்ணிதொழு கண்ணிமுலி
 சிறந்ததொழிற் பலசெய்யுங் கருத்தநொச்சி
 தப்புரைசொல் லேனங்கே மஞ்சள்நீராய்த்
 தானிருக்குஞ் சுனைகண்டு அந்நீருண்டு
 அப்படியே பலவிடங்க ளங்கேயுண்டு
 ஆச்சரியம் வெகுபேர்க்குத் தெரியாதப்பா
 ஒப்பரிய சஞ்சீவி மலையீதென்றே
 உரைத்தார்கள் பெரியோர்க ளிதனைத்
 தானே. 30

காலாங்கினாதர் ஞானவிந்த ரகசியம்
 முற்றிற்று

திருப்பழனி மலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய
 பூ போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதின
 ஆச்சிரமம் கைலாசபரம்பரை 225-வது பட்டம்
 னு தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி
 அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்
 படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ.
குருவேதுணை

கரலரங்கிராதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

இந்திர சால ஞானம் 48

திருவாக்குந் திருமூலர் காப்பாமென்று
 திருக்காப்பைத் திறந்துமன தொன்றதாக
 ஒருவாக்கால் வசியமுதல் மறைப்புவாதம்
 ஓரைந்தாம் அஞ்சனத்தின் கிரியைமாற்றங்
 குருவாக்கால் இந்திரமா சாலவித்தை
 குளிகையொடு பலதொழில்கள் கிரியைக்
 கெல்லாம்
 தருவாக்காய் நினைத்ததெல்லாம் ஆடிக்கொள்ளத்
 தந்திமுக னெந்தைபதங் காப்பதாமே.
 பொன்னதனை யுரைகல்மன தொன்றதாகப்
 போகமருள் கிருபையுன தில்லமாக
 இன்னமறி விதியிலுப சாந்திசெய்து
 யிருவிணையு மற்றதிரு மூலநாயன்
 சொன்னமொழி கமலமுனி யறிந்துசொன்ன
 சூட்சமதை யறிந்தவர்க்குச் சித்தியாகக்
 கன்னல்தனு மாரனவன் றன்னைவெல்லக்
 கருதுமொழி பார்த்தருள்வா ளாத்தா
 ளென்னை. 1

ஆத்தாளே பிராணவத்தா ளாகப்பேசி
 அப்பேச்சுக் குள்ளிருந்து அம்மாவென்று
 பூத்தாளே பூரணமே யென்றுசொல்லிப்
 பூவாசம் சுவாசமதி லேற்றிக்கொண்டு
 மூத்தாளே யிளையாளென் றழைத்துநீயும்
 முன்னூறும் முப்பதுமே தந்தாயென்று
 காத்தருள்வ துன்பேரிற் கடன்தா னென்று
 கடைக்கண்ணா லொளிபார்த்து வெளியைப்
 பாரே. 2

வெளிபார்க்கப் பார்க்கவெளி வெளியாய்ப்போச்சு
 வேதமுறை சாஸ்திரங்கள் பொய்யாய்ப்போச்சு
 ஒளிபார்க்கப் பார்க்கமனத் தெளிவதாச்சு
 உலகமுதற் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைபோச்சு
 வழிபார்க்கப் பார்க்கவழி யிந்தப்பேச்சு
 வாய்ப்பேச்சாற் றெரியாதென் றொழிந்துபோச்சு
 தெளிவாச்சு தென்றல்லோ யிந்தப்பேச்சு
 செப்பினேன் தேகசித்தி முத்தியென்றே. 3

முத்தியென்று சொன்னமொழி சத்யவாக்கு
 மொழிந்தமறை நூலான துலகமார்க்கம்
 சத்தியிவ ளாடிநின்ற குமட்டுமார்க்கம்
 தளையறிய மாந்தருக்கு யிந்தமார்க்கம்
 புத்தியில்லா ரறிவதெந்த மார்க்கஞ்சொல்லும்
 புல்லுமுதல் விருட்சமது முளைத்துநின்ற
 பத்திவைத்து வேர்மூலம் வித்தின்மூலம்
 பார்த்தறிந்து கொண்டவர்க் குச்சித்திதானே. 4
 சித்தியென்ற பொருளரிய வுற்றுப்பாரு
 சிலபொருளு மதுவாகும் தவறேயாகும்
 வித்தியது மனோவிர்த்தி அகாரவிர்த்தி
 விவேகவிர்த்தி மூன்றுமொன்றாய்க் கண்ட
 பேர்க்குச்

சத்தியிவ ளாடிநின்ற காலைக்கண்டு
 தன்காலென் றறிந்துகொண்டு தன்னைப்
 பார்த்து

வெத்தியென்று வேதத்தை வென்றேனென்று
 விளம்புமொழி பதினெட்டுப் பேருந்தானே. 5

பதினெட்டுப் பேருமொரு பேரேயாகும்
 பக்கமொரு பக்கமிரு பக்கமாகும்
 சதிரிட்டுப் பார்த்துயிதை யறிந்தாயானால்
 சண்முகமு மொருமுகமா யமுதமாகும்
 பிதிரிட்டு வோடுமது வமுததாரை
 பிங்கலையாற் றமர்வாச லூடேசென்று
 விதியெட்டு ரெண்டெனவே பார்த்துக்கொள்ள
 வேதன்விதி பொய்யாச்சு விரைந்துபாரே. 6

காலாங்கி நாதர் இந்திர சால ஞானம்

73

விரைந்துபார் மெய்ஞ்ஞானக் கிரியையொன்று
விளம்புகிறே னுளம்பதிந்து நன்றாய்க்கேளு
உரைந்துபார் தசநாதத் தோடேயொன்று
ஓமென்ற பிரணவத்தோ டாதிதோன்றும்
நிரைந்துபா ரரிவோமென் றுரைத்துநீயும்
நீதியுடன் நூற்றெட்டு விசையேமாறில்
இரைந்துதச நாதமது குமிழிபாயும்
இன்பமுற்றுப் பீங்கானில் வாங்குவாங்கே. 7

வாங்கியதிற் பீங்கானில் விட்டுக்கொண்டு
மவுனத்தால் வாவெனவே நடுவைமாறி
நாங்கதியா மென்றஓம் சுழினைநோக்கி
நாமென்ற பதிநோக்கித் தன்னைப்பார்த்து
ஆங்குதிகொண் டுயரேறி யறிவில்நின்று
அம்மாணை நவமிமுத லாக்கிக்கொண்டு
பீங்கானி லிருத்ததைநீ சிரேஷ்டஞ்செய்யப்
பேசுகிறேன் நீயறிவாய்ப் பேச்சைக்கேளே. 8

கேளடா முக்காலும் பேச்சுப்பேச்சுக்
கேசரமாய்ச் சரமடக்கப் பேசலாமோ
நாளடா முப்பத்தி ரண்டேநாளில்
நானிருந்தேன் பதினெண்பேர் பேச்சைக்கேட்டு
வேளடா மன்மதன்றன் ரூபங்கண்டு
விஷயமென்று உட்கொண்டு பார்த்துக்
கொண்டேன்

கோளடா ஒன்றுமில்லை யில்லைபாரு
கூச்சமற்றுப் பேச்சுக்கால் காணலாமே. 9

பேச்சுக்கா லிருந்திடம்நீ காணுதற்கு
பின்னும்நீ முன்னும்நீ நானேதென்று
மூச்சுக்கா லற்றவிடந் தன்னைப்பாரு
முன்னவன்றான் முன்னின்ற மூலம்பாரு
ஏச்சுக்கா லேச்சுவிடு முலகப்பேச்சு
இயம்பாதே இயம்பினால் மூச்சேகொல்லும்
போச்சுக்கா லென்றுசொல்லிப் போகவிட்டு
பொய்யாகப் போகாதே முன்னூல்பாரே. 10

முன் நூலாய்ச் சொன்னமொழி யிந்நூலாகும்
 மூலர்பிள்ளை காலாங்கி யென்பேராகும்
 என் நூலாய்ச் சொன்னமொழி யறிந்துகொண்டால்
 இடையூறு தடையொன்று மில்லையில்லை
 இன்னுலைக் கொங்கணன்றா னறியவென்று
 என்னிடமாய் வந்திருந்து அறிந்துகொண்டார்
 தன் நூலாய்க் கடைக்காண்ட மைஞ்ஞா னுள்ளே
 தான்பாடி வைத்தபொரு ளறிந்திலாரே. 11

அறிந்துபா ரென்பேரை முக்கால்சொல்லி
 அக்காலை யெண்கால்கொண் டிருகாலோடி
 அறிந்துபா ரங்கிகால் ரெண்டுமொன்றாய்
 ஆச்சுபா ரிருபேரு மென்பேராச்சு
 அறிந்துபார் கருவியெல்லாம் பற்பமாக
 ஆச்சுதடா அரைவாசி முக்காலாகி
 அறிந்துபா ருன்பேரு மென்பேராச்சு
 ஆயிரத்தெண் கமலமதி லிருந்துதானே. 12

தானென்ற கமலமுனி யானேன்பாரு
 சகலசித்தர் மெய்க்கவுமெய்ச் சித்தனானேன்
 மானென்ற வாலையிறு பெண்ணாஸ்தேவி
 மாசித்த னென்றெனக்குப் பேருஞ்சொல்லி
 தேனென்ற அ முதகளை யூட்டிவைத்துச்
 செகசால வித்தையெல்லாந் தெரியச்சொல்லி
 வானென்ற வெளிகாட்டி வெளியிற்குள்ளே
 மனதடங்கிச் செய்யெனவே வழுத்தினாளே. 13

நாளொன்றுக் கிரவுபக விரண்டுவேளை
 இரண்டுமொன்றாய்க் கண்டதிரு மூலநாயன்
 தாளென்று யெனையழைத்தா ரழைத்தபோது
 தாளநின்றே னவர்க்குநான் பிள்ளையானேன்
 கேளென்று முன்பின்னாய்ப் பின்னுமுன்னாய்க்
 கேசரத்திற் போய்மீளச் சூட்சஞ்சொன்னார்
 பாளென்ற முப்பாழுக் கப்பாலென்னைப்
 பகரரிதாய் நின்றபதி தன்னைத்தானே. 14

காலங்கிநாதர் இந்திர சால ஞானம்

75

தன்னைத்தா னறிந்தபின்பு பின் ளனக்கேளு
தலைவனென்ற மூலகுரு தன்னையாறும்
என்னைப்பா ருன்னைப்பா ரென்றுசொல்லி
யெதுத்துவரு மிடகலையை யிறுத்திப்பாரு
பொன்னைத்தான் தேடிமெத்தப் புதைத்துவைத்துப்
புத்தியற்ற வுலகத்தோர் செத்தாரையா
தன்னைத்தா னறியாம லுலகத்தோர்கள்
சாஸ்திரத்தைப் பாராத மடையர்தானே. 15

மடையனென்ற யெழுத்தறிந்து மடக்கிக்கொண்டு
மாசற்ற சித்தர்வெளி யேற்றம்பார்த்து
இடைகண்டு திறமுனையி லாடிநின்ற
யெம்பிரான் யெழுத்தறிந்து கண்டுகொள்ளத்
தடையொன்று மில்லையடா புத்திகேளு
சற்குருவாந் திருமூல ரென்னைப்பெற்ற
விடையமதைப் போகருக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
விளம்பினதைக் கொங்கணற்குச் சொன்னார்
பாரே. 16

சொன்னமொழி நாலுபே ரந்தமூலம்
சோதித்துக் கண்டவர்க்கு யிந்தமூலம்
கன்னல்மொழி தீங்கருப்பாய்க் கொள்ளவாங்கும்
கண்ணுமனக் கண்வெளியா யொளியைக்
காட்டும்

விண்ணமது ஒருநாளு மில்லைப்பாரு
விளம்பினசொற் பொய்யாது மெய்யைப்பாரு
முன்னமொரு காரணத்தாற் பொதிகைமேவும்
மோனகுரு மொழிபாடல் தன்னைப்பாரே. 17

பாருநீ பூரணநூல் தீட்சைபாரு
பகரரிது பூசையிது நூறும்பாரு
தேருநீ சட்டைமுனி ஞானம்பாரு
சித்தியுள கொங்கணர்பட் சணியைப்பாரு
மாருநீ மச்சமுனி சொன்னபாடல்
மகாசித்தி யவர்சொன்ன பாடலெல்லாம்
கோருநீ யொருகோர்வை யாகத்தானே
கோர்த்துநீ பலநூலும் பார்த்துக் கொள்ளே. 18

கொள்ளுவது யெந்தனுட நூலைப்பார்த்துக்
 கொண்டவனே சித்தன்மெய்ஞ் ஞானியாவான்
 தள்ளுமது பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல்லாம்
 சகலகுரு தானவனாஞ் சொன்னதெல்லாம்
 எள்ளளவுந் தப்புமொழி யில்லைசொன்னேன்
 ஏதுபோ வென்றுவிட்டா லொன்றுமில்லை
 துள்ளுமரி பெலிவெட்டித் தொழுவின்வாசல்
 தொழுத்திறந்து காலியைநீ பிடித்துக்கட்டே. 19

கட்டுமொழிப் பேச்சாலே வொன்றுமில்லை
 கணபதிதா ளிருபதத்தைப் பூசைபண்ணிச்
 செட்டிபெ னுஞ் செவ்வேளைத் தினமும்போற்றித்
 திரிதூலி நீலிகர கபாலிவீரி
 கட்டழகி திருவாக்கு மூலங்கேட்டுக்
 கானவெளி கேசரத்திற் பாய்ந்துயேறத்
 தொட்டகுறி தொடுகுறிபோ லிந்ததுவீற்த்
 சொன்னயொரு ளறிந்தவனே சித்தனாமே. 20

சித்தனென்று சொன்னகருச் சொல்லக்கேளு
 சிற்றின்ப மாகுமது மவுனவித்தை
 முத்தனென்ற பெரியோர்க ளறிந்துகொள்வார்
 முன்னவனை முன்னிறுத்தி யென்பேர்சொல்லி
 சித்தம்வைத்துப் புத்திகொண்டு உத்துப்பாரு
 சிவசிவா வசியசிவா வென்றேசொல்லி
 நித்தமுமே அஸ்தஞ் சித்திரையாஞ் சோதி
 நீயறிவாய் சித்தின்பங் கொண்டிடாயே. 21

கொண்டபெண்ணை விட்டாக்காற் கோளைகோளை
 கோசிகற்குத் தவமுடித்த குருவாமின்னூல்
 அண்டமொடு பிண்டமுத லிரண்டுமொன்றாய்
 ஆடிநின்ற பூரணத்தி னாட்டுக்காலைக்
 கண்டுகொண்ட பேர்க்கல்லோ காலன்மாண்டான்
 கருதுமொழி தனையறிந்து கருவைப்பாரும்
 மண்டலங்கள் முன்றுகதிர் மதியாமங்கி
 மவுனத்தி னடியென்று காணலாமே. 22

காலாங்கி நாதர் இந்திர சால ஞானம்

77

சுாணாம லுலகத்தி லலைந்துசெத்த
 கண்குருடற் கியம்பிவிட்டேன் கண்டுதேரு
 தோணாமற் சடமெடுத்த பாவியுன்னைச்
 சொருபசித்தி யாவதற்குச் சொன்னேன்கேளு
 வாணாளை மாயாதே நூலைப்பாரு
 மயக்கமாய்ச் சொன்னதிரு மூலநாயன்
 கோணாமல் நின் றுரைத்த கருத்தானென்னைக்
 கூப்பிட்ட சத்தமட்ட புவனமாச்சே. 23

புவனாதி சக்கரமாய் முடிந்தபேச்சுப்
 பூரணமாய்ப் போகருக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
 கவனாதி சித்தர்மெச்ச யெழுநூறுள்ளே
 கருக்குருவாய்த் தெளிவாகப் பாடிப்போட்டார்
 நவனாதி சரக்குமுதற் கட்டுமார்க்கம்
 நண்பான கொங்கணர்க்கு யெடுத்துக்காட்டி
 அவனாசி நுனிமூல மாணிமூலம்
 அகஸ்தீச ரடிமுடியுங் காட்டினாரே. 24

காட்டினார் கொங்கணற்குப் போகர்தானும்
 கண்கருத்தாய்ப் பெற்றபிள்ளை யானதாலே
 முட்டினார் முதண்ட கடாகமட்டும்
 மூவரையும் ஆறுவரை தாண்டியேற
 மாட்டினார் சிலம்பொலிகேட் டுள்ளேசெல்ல
 வாவென்றார் கூணத்திலே மீண்டுவந்தார்
 ஏட்டினா லெழுதியிதைக் காணலாமோ
 யேகமொரு மூலவர்க்க மானோம்நூலே. 25

நூல்பார்த்துக் கொண்டமன மாண்டிற்சித்தி
 நுனிமூக்கிற் கண்ணொக்க வைத்துப்பாரு
 கால்பார்த்துக் கொண்டுவெழி நடக்கவேணும்
 கண்ணுண்டாய்ப் பார்க்கவல்லோ யிந்தநூலில்
 மால்பார்த்து நின்றவிடஞ் சொன்னேன்மைந்தா
 மகராசி திருவானாள் செங்கண்டாலாய்
 நால்பார்த்துக் கொண்குகதி பெறுவாயென்று
 நன்மொழியாய்ச் சொன்னமொழி யிந்தநூலே. 26

இந்தநூ லறுநூறு ரெட்டிதன்னில்

இன்பதுன்ப மிருவினையும் அற்றுப்போக
வந்தநூல் தனையறிய மார்க்கஞ்சொல்லி
மாலிருந்த பதிசொல்லி மாயைநீக்கி
முந்தநூல் மறைபொருளாய் நின்றமார்க்கம்
முந்நூறிற் சொல்லிவிட்டகுறையுஞ்சொன்னேன்
அந்தநூல் தனைப்பார்த்து அடக்கங்கொள்ள
ஐயனே யானுரைத்தே னறிந்துபாரே. 27

அறிந்துகொள்ள யெந்தநா எரிந்தநாளென்
றாருரி லுள்வீதிக் குள்ளேசொல்லி
அறிந்துகொள்ள உள்படி கள்ளமன்றி
அதிதத்தோ டானந்த மார்க்கஞ்சொன்னோம்
அறிந்துகொள்ள மாட்டாமற் போனாயானால்
அடித்துப்பால் புகட்டுவரோ அறிவேபிள்ளாய்
அறிந்துகொள்ளப் புனல்கனல்கால் வெளியோ
டொன்றாய்
அடிமூல மூலகுரு தன்னைப்போற்றே. 28

போற்றுவது கேட்டுவிசை தியானமூலம்
போதறிவாய் ரெண்டுபத்து மொன்றைக்
கொண்டு

போற்றுவது கேளுசித்தி நீயேயென்று
பூத்தமலர்ப் பூவாலர்ச் சனையேசெய்து
போற்றுவதுக் கிப்படியே மவுனத்தாலே
போதமுடன் கொண்டேத்திக்கொண்டாயானல்
போற்றுவது சித்தர்நவ மூலங்காட்டிப்
புகலுவார் மெய்ஞ்ஞானந் தன்னைத்தானே. 29

தன்னைப்போற் சொருபசித்தி செய்வாருன்னைத்
தர்க்கமிட்ட சித்தரைநீ யடக்கிக்கொள்ள
முன்னைப்பூ வர்ச்சித்த பெலத்தினாலே
மூலகுரு வுபதேச யெழுத்தினாலே
தன்னைத்தான் மெச்சமனத் திடத்தினாலே
சகலகுரு தேசிகனா யிருப்பாயென்று
உன்னைத்தா னாயிரத்தெண் கலையின்மீதில்
உச்சிதமெய்ச் சித்தனென்று அறிந்துதானே, 30

தானென்றிவ் வளவுமேவ தாந்தமார்க்கம்
 தனையறிய மெய்ஞ்ஞான யோகமார்க்கம்
 வேனென்ற தேபூசை கிரியைமார்க்கம்
 மேதினியோர் கொண்டாடுஞ் சரியைமார்க்கம்
 நானன்றா யுரைத்துவிட்டே னுனக்குத்தோண
 நங்குருவாம் திருமூலர் மெய்க்கமெய்க்கக்
 கோனென்ற யீசன்மால் பிரமன்மெய்க்கக்
 கூறுகிறேன் வசியமுதல் மாற்றந்தானே. 31

மாற்றமொடு வாதமுதல் ஞானக்கூறும்
 மாந்தரீக மென்றஅஷ்ட கர்மமார்க்கம்
 சாற்றுகிறேன் நன்றாக இந்த்ரஜாலம்
 சமாதிகற்பங் கைபாக முறையுஞ்சொல்வேன்
 ஏற்றமுள்ள வாசிசிவ யோகமார்க்கம்
 எல்லோர்க்கும் மேலான ஞானமார்க்கம்
 பார்த்தறியச் சரியையொடு கிரியைமார்க்கம்
 பகருமொழி குருவருளாற் பாடுவேனே. 32

பாடுகிறேன் கமலத்தி லறிவுள்ளோர்க்குப்
 பக்தியுடன் மனதுகந்து பார்ப்போர்க்கெல்லாம்
 பாடுகிறேன் சிவபக்த னன்பர்க்காகப்
 பாடிவைத்த பொருளறிந்து கொள்வோர்க்
 கெல்லாம்

தேடுபொரு ளிதுவென்று சிந்தைபூண்டு
 சிவசிந்தை வைத்துயிந்த நூலைப்பார்த்து
 பாடுகிற கருவறிந்து கருவைக்கண்டு
 பரகெதியைப் பெற்றுபலன் பெறுவார்தாமே. 33

தாமென்று நினைபாமல் மறவாமற்றான்
 தனித்திருந்து நாற்கோண மிட்டுப்பின்பு
 ஆமென்ற ததுக்குளிரு கோணமிட்டு
 அதற்குள்ளே ஸ்ரீகோணம் நன்றாய்ப்போட்டு
 நாமென்ற நமசிவய மதனைமாறி
 நங்குருவை அங்குளத்தில் நன்றாயுண்ணி
 ஓமென்ற பிரணவத்தோ டாதிதன்னை
 உற்பனங்கொண் டொருநூத்தி வெட்டுந்
 தானே. 34

எட்டுமுத லொன்றிரட்டி பதினெட்டான
 ஏகவுப நிடமாகப் பார்த்துக்கொண்டு
 நட்டநடு வணையேறி நடுவில்நின்று
 நமசிவய யவசிமந வென்றேமாறி
 நெட்டெழுத்தைக் கொண்டோத வசியமாச்சு
 நிலமுதவாய் வெளியடக்க மூலத்துள்ளே
 விட்டகுறை யுனக்குமிது வாச்சுபோச்சு
 மெய்மறந்து திரியாதே வசியந்தானே. 35

வசியமிது வசியம்ஜெக வசியமாகும்
 மாதவத்தோர்க் கெய்துமிது கருமிக்கில்லை
 கசியுமிது நாதாந்தக் கருணையாகுங்
 கைகண்ட சித்தியிது கருதினேன்பார்
 விசிதமிது அறிந்தோதி ஜோதிபாரு
 மேதினியோ ருணைக்கண்டால் வணங்கிக்
 கொள்வார்

ரிசிக னொடு முனிவோர்கள் துதிப்பாருன்னை
 நீசமத்த னானாக்கா லறிவாய்ச்செய்யே. 36

செய்யவிது யெனையீன்ற மூலநாயன்
 செப்புமொழி கேட்டுநன்றாய்ச் செய்துபார்த்தேன்
 வையமதைப் படைத்தனித்த மாதாவென்னை
 வசியத்தால் வாவெனவே அழைத்தாள்கேளு
 உய்யும்வகை யெனக்குமவள் கண்ணைக்காட்டி
 ஓடிப்போ வென்றுசொல்லி நின்றாளாத்தாள்
 கைதவத்தால் மெய்யறிந்து சித்தனாகி
 காலாங்கி யெனப்பேரும் பெற்றேன்பாரே. 37

பெற்றெடுத்த மூலகுரு தனக்குப்பிள்ளை
 பேருலகை யீன்றெடுத்த தாய்க்கும்பிள்ளை
 உற்றகுரு வறிந்துகொள்வா ரெனக்குப்பிள்ளை
 ஒருபதிலே மனமடங்கி நின்றோன்பிள்ளை
 பெற்றதொரு மாதாவை வணங்கிக்கொண்டு
 பேரறிவாய் நின்றபிள்ளை யெனதுபிள்ளை
 கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் சித்தரெல்லாங்
 காலாங்கி பிள்ளையென்றால் பிடிப்பார்

காலை, 38

கால்பார்த்துக் கொண்டாலே உயரவேத்துங்
 கதியிருந்து பதிகாட்டும் மதியைக்காட்டும்
 மால்பூத்த வந்திதிரு நந்திவாழ்க்கை
 மவுனநிலை பதிகாட்டும் விதியைக்காட்டும்
 மேல்பார்த்துக் கீழ்நோக்கி விண்ணைப்பார்த்து
 மேலான பரவெளியைத் தன்னுட்காட்டுங்
 சால்பார்த்துக் கடைத்தேற வேணுமல்லாற்
 நதிமுத்தி காலைவிட்டா லில்லைத்தானே. 39

இல்லையென்று சொல்வதெந்த விதந்தான்கேளு
 யேறுதலை யுனைவந்து தாக்கும்போது
 தொல்லையென்று சும்மாநீ விருந்தாலுந்தான்
 தூக்காமல் விடுவதில்லை யுன்னைக்கண்டாய்
 அல்லல்வினை யிருவினையு மொன்றாய்நின்ற
 ஆனந்த திரிகோணச் சூட்சந்தன்னில்
 வல்லவர்க ளறிந்துகொண்டு ரெண்டி னாலே
 வாசிதிரு வாசிதனி லேறுவாரே. 40

ஏரென்ற ரிஷபமதி லீசனேறி
 யிருகாலை மடித்துமடி மீதில்வைத்துக்
 கூரென்ற திருகூரு டொன்றாய்க்கொண்டு
 கூத்தாடிக் கொண்டதிருக் கூத்தைப்பாரு
 வாரென்ற பூண்முலையாள் தேவிவாலை
 வாதாடி யீசனையும் வென்றசூட்சம்
 பாரென்று சொல்லியிந்த நூலிற்பாடி
 பதித்துவைத்த பொருளறிந்து கண்டு
 கொள்ளே. 41

கொள்ளமனம் பூண்டகரு மத்தைச்சுத்திக்
 கூறுகிறேன் பாருறுதி யொருதிசொன்ன
 கொள்ளுறுதி மச்சமுனி பச்சம்வைத்துக்
 கொண்டுசித்தி பெற்றதொரு மறைப்புவித்தை
 கள்ளமன்றிக் கண்டபே ரொருவரில்லை
 கண்டுபா ருனக்குமெதி ரொருவரில்லை
 எள்ளளவுந் தப்புமொழி யல்லக்கேளு
 யேழரையி லேழுவாரந் தாரமென்றேன், 42

தாரமென்று வாரமென்று இரண்டுமொன்றாய்த்
 தனித்துநின்ற விடமதிலே விந்துசேர்த்து
 மாரனென்று நின்றவித்தை மறைப்புவித்தை
 வையகத்தில் வைபவமாப் வளரும்பாரு
 கூருமென்ற யெனதுமொழி கேட்டாயானால்
 கூறுகிறே னுற்றுணர்ந்து கேளுகேளு
 மாரனென்று நின்றபொருள் நீயேயாச்சு
 மறைப்புவித்தை நீயாச்சு யின்னங்கேளே. 42

இன்னமுமே சொல்வேனே ரண்டத்தெண்ணெய்
 இருகாலு மரைப்படியில் மருந்தைக்கேளு
 சொன்னமொழி யறிந்துகொண்டு இந்த்ரகோபம்
 சோதனையி லாழாக்குத் தொகுப்பாய்வாரு
 வின்னமதுக் கோளுமில்லை குளியான்றன்னை
 விசிதமுடன் சிரங்கையொன்று போடுபோடு
 முன்னைமொழி தப்பில்லை நாதவிந்து
 மூலமிது திருமூலஞ் சேர்த்துக்கொள்ளே. 43

சேர்த்துநீ யிந்திரமாங் கோபந்தன்னைத்
 சேர்த்து துகை சொல்லவில்லை யைம்பத்
 தொன்றாய்

சேர்த்துநீ யேகமொன்றா யாகும்பக்கம்
 சேரவிட்டு அடுப்பேத்தித் தீயைமூட்டி.
 பார்த்துநீ யாழாக்காய்க் குறுகமட்டும்
 பாரத்தீ போடாம லெரித்துவாங்கு
 மூர்க்கம்வைத்து தலசிகெற்ப மண்டையோட்டில்
 மூலகுரு வருளாலே அதனில்வாரே. 45

வாருநீ கூறுமொழி பிசகாமற்றான்
 வார்த்தபின்பு தூட்டிப்பிற் சட்டியேத்தி
 கூருநீ சிவாயகுரு நீயேயென்று
 கொண்டேத்திக் கொண்டசத்தி மேலேநீயும்
 சேருநீ சிரவோட்டைச் சட்டிதன்னிற்
 சேர்த்தபின்பு மேலையொரு சட்டிநீடிப்
 பாருநீ வேடுசுத்தித் தீயைமூட்டிப்
 பாரத்தீ போடாம லெரியிடாயே. 46

எரித்திடாய் ஒருசாமஞ் சென்றபின்பு
 எனமகனே ஆறியபின் அதையெடுத்துப்
 பிரித்திடாய் மைமெழுகு போலிருக்கும்
 பிசகாது இதன்பெருமை உனக்குச்சொல்வேன்
 சிரித்திடாய் இதையெவர்க்கும் வெளிவிடாநீத
 சிமிழெருமைக் கொம்பதனிற் செய்யச்சொல்லி
 உரித்திடாய் சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணி
 உற்றகா ரியமனைத்தும் முடிக்கலாமே. 47

ஆமென்ற ஜாலவித்தை மார்க்கமெல்லாம்
 அப்பனே சொல்லிவைத்த படியேநீயும்
 தாமென்ற எத்தொழிலுஞ் செய்யலாகும்
 சரியான பேர்க்கிதுவும் பலிக்கலாகும்
 ஓமென்ற படிசெய்து வருவாயானால்
 ஓகோகோ சித்தருனைக் காண்பாரப்பா
 நாமென்ற பேருமக்குக் கொடுத்தோமிந்த
 நாட்டிலே செய்துநீ தெளிந்திடாயே. 48

காலாங்கிநாதர் இந்திரஜால ஞானம் 48

முற்றிற்று

மதுரை திண்டுக்கல் ரோட் பொடிக்கடை
 வியாபாரம் சேலம் வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்
 களிதம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த
 சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குமரன் துணை

கரலங்கிரகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான முஜாவதி 80

ஆதியிலே அமைத்தவிதி யெழுத்தினாலே
 அருள்பெருகுந் திருமூலர் பாதம்போற்றி
 நீதியுடன் பூசைவிதி தன்னைமைந்தா
 நேர்மையுடன் கைமுறையாய்ப் பாடுதற்குப்
 போதமெனும் ஞானபூ ரணமேகாப்பு
 பூரணமாய் நின்றமனோ மணியேகாப்பு
 சோதியெனுங் கருணைவிழி மலர்க்கண்ணான
 சுந்தரமாய் நின்றகண பதிகாப்பாமே.

ஆமப்பா பூசைவிதி மார்க்கந்தன்னை
 அன்புவைத்துக் கைமுறைக ளதிகஞ்
 சொன்னேன்

ஓமப்பா கைமுறைக ளதிகஞ்சொன்ன
 உண்மையுள்ள பூசையது நுணுக்கம்மெத்த
 வாமப்பா லகிரியினரற் சித்தர்சூடி
 வந்தார்சள் திருமூலர் பாதந்தன்னிற்
 சோமப்பா லுண்டுவந்த கெதியைப்பார்த்துத்
 தொழுதுநின்ற காரணமே தென்றார்பாரே. 1

என்றமொழி தனையறிந்து சித்தரெல்லாம்
 என்குருவே பூசைவிதி முறைகள்மெத்த
 அன்றண்டர் பதந்தெரியச் சூட்சமாக
 அன்புவைத்துக் கடாசுஷியுமென் றடிபணிர்தார்
 நின்றுபதம் பணிந்தவகை யறிந்துகொண்டு
 நேமமுடன் பூசைவிதி சுருக்கமாகக்
 கண்டுகொண்ட வகையறிந்து சொன்னேனப்போ
 கயிலாசச் சித்தரெல்லாம் வணங்கினாரே. 2

காலாங்கி நாதர் ஞான பூஜாவிதி

85

வணக்கமுடன் பூசைவிதி சுருக்கமாக
 வகையுடனே சொன்னவகை தன்னைக்கேளு
 இணக்கமுடன் மூலமதில் வாசிபூட்டி
 ஏகாந்த ருத்திரரைக் கண்டுபோற்றித்
 தனக்குறுதி யானரவி மதியைக்கண்டு
 சுதாசிவனார் மனோமணியைத்தியானம்பண்ணி
 எனக்குறுதி யுனதுபதந் தாயேயென்று
 ஏகாந்த மாகவேநீ யிருந்துகொள்ளே 3

இருந்துகொண்டு நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்து
 ஏகாந்த நவகோணந் தன்னிலேதான்
 வருந்தினதோ ரட்சரத்தைச் சொல்லக்கேளு
 மறவாதே ஐயுங்கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான்
 அருந்தவமாய்ச் சிவயநம் அஞ்சங்கூட்டி
 ஆகவஞ்சும் முன்றுமடா யெட்டுமாச்சு
 விரிந்ததொரு யெட்டெழுத்து மெண்கோணத்தில்
 விபரமுடன் தானெழுதி நடுவேகேளே. 4

கேளப்பா நடுவான முக்கோணத்திற்
 கெணிதமுடன் விந்தெழுதி விந்துக்குள்ளே
 சூளப்பா ஒங்கார மதனுட்போடு
 சுழித்தநடுச் சுழியெழுத உயிருமாச்சு
 காலப்பா கட்டான நவகோணந்தான்
 கருணையுள்ள நவக்கிரக மென்றுபேரு
 மேலப்பா நவக்கிரக மேலாகத்தான்
 விந்துவென்ற வளையமது முன்றுபோடே, 5

போடப்பா முதல்வளையம் இதழ்தானெட்டு
 புகழான மறுவளையம் பதினாறாகும்
 நாடப்பா அதன்மேலே யிருபத்தேழு
 நன்மையுள்ள இதழைம்பத் தொன்றுமாச்சு
 தேடப்பா இதழைம்பத் தொன்றிலேதான்
 திருவான அட்சரத்தைச் செப்பக்கேளு
 சூடப்பா அட்சரந்தா னைம்பத் தொன்றும்
 சுத்தமுடன் தானெழுதி யின்னங்கேளே, 6

கேளடா நால்வாசற் கோட்டைகட்டிக்
 கிருபையுள்ள பஞ்சகர்த்தாள் காவலாகத்
 தேளடா அச்சுரத்தைத் தியானம்பண்ணிச்
 சீவகளை யுண்டாகச் செபமேசெய்து
 வாளடா சக்கரந்தா னுறுதியாச்சு
 மகிமையுள்ள நவக்கிரக மானவீடு
 மீளடா அவ்வீட்டுச் கெதிராகத்தான்
 மேன்மைபெறும் ரசிதமென்ற கும்பம்பாரே . 7

பாரப்பா கும்பத்தில் நூலணிந்து
 பத்தியுடன் கெங்கைபூ ரணமாய்விட்டுத்
 தேரப்பா மாங்குளையுந் தேங்காய்சாத்தி
 சிவசிவா நாற்புறமும் சவாதணிந்து
 சேரப்பா அச்சதையு மதனிற்சாத்தித்
 திருவிருந்த ரும்பமதை மைந்தாகேளு
 நேரப்பா பச்சரிசி. நிறப்பிமைந்தா
 நேர்மையுள்ள கும்பமதை வைத்துக்கேளே . 8

கேளப்பா களஞ்சிதங்கந் தகட்டித்துக்
 கெட்டியா யதனிலொரு விந்துபோட்டுக்
 கேளப்பா விந்துவதின் நடுவிலேதான்
 கிருபையுடன் றிங்காரஞ் சுழியுஞ்சாத்திக்
 கேளப்பா அத்தகட்டைக் கையிலேதான்
 கேள்மகனே சிவசிவா வென்றுமைந்தா
 கேளப்பா கும்பமதி னுள்ளேபோட்டுக்
 கெணபதியும் மஞ்சளினா லறுகுசாத்தே . 9

சாத்தியதோர் கணபதிக்குச் சொர்னபுஷ்பம்
 சாத்தினன்றாய்க் கும்பமதி னருகேவைத்து
 மூர்த்திகர மாவதற்கு மைந்தாகேளு
 முத்திபெறும் அட்சதைஓ மென்றுசாத்திப்
 பாத்திபனே சுழிமுனையில் மனக்கண்வைத்து
 பத்தியுடன் வாசியினால் மூலத்தேகி
 ஆத்துமத்துக் குயிரான குருவைப்போற்றி
 அமுதரச வர்க்கம்பால் பழமும்வையே . 10

காலங்கிநாதர் ஞான பூஜா விதி

87

வையப்பா தாம்பூலங் கமலமீதில்

மார்க்கமுடன் வசிகரஓ மென்றுமைந்தா
கையாரத் தானெடுத்து முன்னேவைத்துக்
கருணைபெற அட்சதையும் மலர்கள்வாரி
மெய்யப்பா ஒம்சிவா சிவாவென்றேதான்
விருப்பமுட னர்ச்சனைகள் செய்துகொண்டு
செய்யப்பா தேங்காய்கள் பெலிகொடுத்துச்
சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நிலே

11

அறிவான மனதுடனே சிம்சிம்மென்று

அப்பனே தூபமுடன் தீபங்காட்டிக்
குறியான உபசாரஞ் செய்துகொண்டு
குணமாக மணியோசை சங்கினோசை
விறிவான சேகண்டி யோசைசெய்து
மெய்த்தவமாய்ப் பத்தியுடன் மைந்தாநின்றால்
நெறியான புருவநடு சுழியைப்பார்த்து
நின்றிலங்குங் கற்பூரத் தீபந்தானே

12

தானான தீபமொடு சிலம்பினோசை

தன்னகத்திற் காணுமடா உண்மையாகக்
கோனான பஞ்சகர்த்தாள் சத்தியோடு
குணமாக வசனிப்பார் முன்னேநின்று
தேனான அமுதரச மீய்வார்மைந்தா
செம்மையுட னவர்பதத்தைப் பூசைசெய்து
ஊனான தேகமடா முத்தியாக
உறுதியுடன் வாசியினால் மூலம்பாரே.

13

பாரப்பா வாசியினால் மூலம்பார்த்துப்

பதிவான ருத்திரனார் பதியிற்சென்று
நேரப்பா பூரணமாய் மலர்க்கண்சாத்தி
நின்றிலங்குஞ் சுழிமுனையை நீதான்பாரு
மேரப்பா அண்டரண்ட பதங்கள் காணும்
மேன்மைபெறச் சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
காப்பா கண்டமதில் அங்கென்றுணிக்
கருணையுடன்சடா'சா க்தை அறிந்தபோதே, 14

ஓதுவது சடாட்சரந்தா னென்னவென்றால்
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 ஓதுவது ஒம்ஓம் சிவயநமவென்று
 உண்மையுடன் நூற்றெட்டு உருவேசெய்து
 ஓதுவது புருவநடுக் கமலமீதில்
 ஒழுங்கான வாசிமல ருகந்துசாத்தி
 ஓதுவது பூரணமே தாயேயென்று
 உண்மையுடன் தோத்திரங்க ளுகந்துசெய்யே 15

உகந்துநின்ற தோத்திரங்கள் செய்தாயாகில்
 உண்மையுள்ள நவக்கிரக முறுதியாகும்
 அகந்தெளிந்து நவக்கிரகந் தன்னில்நின்று
 அன்புடனே நவக்கிரக பூசைசெய்தால்
 ஜெகந்தெளிந்த குருவருளைக் காணலாகுஞ்
 சிவசிவா சிவபூசை கோடிக்கொக்கும்
 முகந்தெளிந்த குருபரனைக் காணலாகும்
 முத்தியென்ற வாசியினால் யோகம்பாரே. 16

பாரப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
 பத்தியுடன் நவக்கிரக பூசைசெய்தால்
 நேரப்பா நின்றஅனுக் கிரகந்தோன்றும்
 நினைவாக அனுக்கிரகத் துள்ளேசென்றால்
 மேரப்பா அண்டபதந் தன்னிலேதான்
 மெய்ஞ்ஞான தீபமடா கண்ணிற்காணும்
 காரப்பா தீபமதைக் கண்ணினாலே
 காத்ததினாற் சொற்கபதங் காணலாமே. 17

காணவே சொற்கபத மென்னவென்றாற்
 கருவான முக்கோண்டு சிகாரவீடு!
 தோணவே அவ்வீட்டிற் காணவென்றாற்
 றுருவமுடன் நவக்கிரகப் பூசைசெய்து
 பூணவே மூலமதில் வாசிபூட்டிப்
 புத்தியுடன் ரவிமதியைக் கண்டுதேறிப்
 பேணவே அனுக்கிரகங் கண்டாயானாற்
 பெரிதான சொற்கபத மதுதான்பாரே. 18

காலாங்கிநாதர் ஞான பூஜாவிதி

89

பாரான மூலமதைக் காணவேணும்
 பதிவான வாசிதனை யறியவேணும்
 நேரான வாசிதனை யறிந்துகொண்டு
 நேமமுடன் சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
 கூரான சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
 குறியான தொடுகுறியைக் காக்கவேணும்
 பேரான மூலமடா ஆறாதாரம்
 பெருமையுள்ள நவக்கிரகப் பூசைபண்ணே. 19

பண்ணப்பா நவக்கிரக பூசைதன்னிற்
 பதிவான மானதமாம் பூசைகேளு
 விண்ணப்பா தானோக்கி மலர்க்கண்சாத்தி
 மேலான இடதுகையில் விபூதிவைத்து
 கண்ணப்பா விபூதியைநீ நிரப்பிமைந்தா
 நலமான நவகோணம் நன்றாய்க்கீறி
 முண்ணப்பா நடுவான முக்கோணத்தில்
 முதலான விந்துஓங் காரம்போடே. 20

போடப்பா ஓங்கார மதனுள்மைந்தா
 பொருந்தினின்ற சுழியெழுதிப் போதமாக
 நாடப்பா அஞ்செழுத்தில் முன்றுங்கூட்டி
 நன்றாக உருச்செபித்து நாட்டியுன்னிக்
 கூடப்பா வாசியினால் மூலம்பார்த்துக்
 குருவான பதினோக்கித் தியானஞ்செய்து
 ஊடப்பா வாசினின்ற விடத்திலேதான்
 உண்மையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 21

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்துப்
 பதிவான சுழிமுனையைப் பத்தியாக
 நண்ணப்பா குருவருளாற் பார்த்தாயாகில்
 நடுநின்ற தீபமடா தோணுந்தோணும்
 உண்ணப்பா நின்றதொரு தீபங்கண்டால்
 யுத்தியுள்ள பூசையடா மவுனபூசை
 விண்ணப்பா நிறைந்ததொரு மோனபூசை
 வேதாந்த மானதமாம் பூசைதானே. 22

தானென்ற மானதமாம் பூசைசெய்து
 தன்மையுள்ள பூதியைநீ சாந்தமாகக்
 கோனென்ற குருவருளாற் பூசமெய்யிற்
 குணமாகப் பணவிடைதா னுள்ளேகொண்டால்
 நானென்ற ஆணுவங்க ளகன்றுபோகும்
 நாதாந்த தேகமது மத்தியாகும்
 தேனென்ற அமுதரசஞ் சித்தியாகும்
 சிவசிவா சிவயோகத் திருந்துபாரே. 23

பாரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பரியான தகட்டில்நவ கோணமிட்டு
 நேரப்பா நடுவான முக்கோணத்தில்
 நிறைந்துநின்ற சுழியெழுதிச் சிகாரம்போட்டுப்
 பேரப்பா அஞ்செழுத்தில் மூன்றுங்கூட்டிப்
 பிலமாக நூற்றெட்டு உருவேசெய்து
 காரப்பா அத்தகட்டைக் குளிசத் தூட்டிக்
 கருணையுடன் கைதனிலே கட்டிப்பாரே. 24

கட்டிநன்றாய் விபூதியைநீ பூசினாக்கால்
 கலந்துநின்ற ரோகமெல்லாங் காணாதோடும்
 இட்டமுடன் தேகவச்ர காயமாகும்
 ஏகாந்தத் தோஷமெல்லா மெடுபட்டோடும்
 சட்டமுடன் நவக்கிரகச் சார்பினாலே
 சகலபிணி விஷமுதலாய்த் தானேதீரும்
 திட்டமுடன் நவக்கிரகந் தேகந்தேகம்
 திருவான அனுக்கிரகங் குருவின்வீடே. 25

வீடான நவகோண மிட்டுக்கொண்டு
 விபரமுடன் நடுவான முக்கோணத்திற்
 துடான அச்சரத்தின் பெருமைகேளு
 சுபமுண்டாங் காரியத் தகட்டிலேதான்
 வாடாமற் றானெழுதி மைந்தாகேளு
 வரிசையுட னெட்டெழுத்தைத் தியானம்பண்ணித்
 தேடாகச் சிசுக்களுக்குக் கட்டினாக்காற்
 செகத்தினிலே நின்றபல தோஷம்போமே. 26

காலங்கிநாதர் ஞான பூஜா விதி

91

போமப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
 புத்தியுடன் தாம்பூரத் தகட்டிலேதான்
 தாமப்பா தன்னிலையைத் தியானம்பண்ணிச்
 சங்கையுடன் நவகோண மிட்டுக்கொண்டு
 ஓமப்பா அச்சரந்தர னெட்டெழுத்தை
 உறுதியுடன் றானெழுதி நடுக்கோணத்தில்
 ஆமப்பா ஓம்கிலி ரீங்கென்றேதான்
 அழுத்திமிகத் தானெழுதி யந்தம்பாரே.

27

அந்தமென்ற சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டி
 அன்புடனே சடாட்சரத்தை யுருவேசெய்து
 சொந்தமுட னத்தகட்டைத் தியானம்பண்ணிச்
 சுருக்காக மானிடர்க்குக் கட்டினாக்காற்
 பெந்தமென்ற மயக்கமொடு பித்துந்தீரும்
 பிசாசுமுதற் பில்லிது னியமுந்தீரும்
 பந்தமுள்ள காசமுதற் சிவவிஷங்கள்
 பறக்குமடா நவக்கிரகப் பதிவதாலே.

28

பதிவாக இன்னமொரு கருமானங்கேள்
 பரித்தகட்டில் நவகோண மிட்டுக்கொண்டு
 கெதியாக எட்டெழுத்தைச் சுத்திப்போட்டுக்
 கிருபைபெறும் நடுவான முக்கோணத்தில்
 விதியான அட்சாந்தான் ஓம்நீங்கென்று
 விபரமுடன் றானெழுதி விண்ணைநோக்கி
 மதியான ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றி
 மார்க்கமுடன் சற்குருவைத் தியானஞ்செய்யே.

29

செய்யப்பா யெந்திரத்தைக் குளிசஞ்செய்து
 திருவான பெண்களுக்குக் கட்டினாக்கால்
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் கெற்பரோகம்
 மெய்யான தேகமாம் வாய்வுதீர்ந்து
 கையப்பா உதவுவது போலேமக்காள்
 காரிகைக்குக் கெற்பமுண்டாங் கண்ணைக்
 காண்பாள்
 பொய்யப்பா போகாது மெய்யேநிற்கும்
 புத்தியுடன் நவக்கிரக பூசைபண்ணே.

30

பண்ணுவது இன்னமொரு கருமானங்கேள்
 பார்மகனே வெள்ளியத் தகட்டிலேதான்
 தண்ணுறவாய் நின்றநவ கோணமிட்டுத்
 தன்மையுட னெட்டெழுத்தைச் சுத்திப்போட்டுக்
 கண்ணுமனக் கண்ணிதனால் முக்கோணத்திற்
 கருணையுடன் சிவாசிவா நீங்கென்றிட்டு
 உண்ணுவது சடாட்சரத்தை உருவேசெய்து
 உறுதியுடன் மனதறிவாற் றியானம்பண்ணே 31

பண்ணப்பா குருபரனைத் தியானம்பண்ணிப்
 பதிவான யெந்திரத்தைக் குளிசமாடி
 நண்ணப்பா வயல்களிலே அழுத்தினாக்கால்
 நன்றாகக் கோளன்றி விளையும்பாரு
 பெண்ணப்பா திரளாம லுருப்பேதித்தாற்
 பெண்களுக்குக் கட்டினால் நன்மையாகும்
 எண்ணப்பா நிறைந்தஅனுக் கிரகத்தாலே
 இகத்திலுள்ள அதிசயங்க ளின்னங்கேளே. 32

இன்னங்கேள் கருமானஞ் சொல்வேனையா
 ஏகாந்தத் திருமூலர் கடாஷுத்தாலே
 சொன்னமொழி தவறாமல் மனக்கண்ணாலே
 சோதியென்ற ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றி
 முன்னமே சொன்னதொரு முக்கோணத்தில்
 முத்திதரும் வாசியினாற் புருவத்தேகி
 நன்னயமாம் நவக்கிரக பூசைபண்ணி
 நன்மைபெற வனுக்கிரக கடாஷும்பாரே. 33

பாரப்பா தங்கம்வெள்ளி செம்புமுன்றும்
 பதிவாக வருக்கியதைத் தகடாய்த்தட்டி
 நேரப்பா தகட்டில்நவ கோணமிட்டு
 நேர்மையுட னெட்டெழுத்தும் நினைவாய்நாட்டி
 ஆரப்பா யறிவார்நடுக் கோணந்தன்னில்
 ஆதியென்ற விந்தும்ஓங் காரம்போட்டுக்
 கூரப்பா ஓங்காரந் தன்னில்மைந்தா
 குறியான சுழியதிலே குணமாய்ப்போடே. 34

போட்டதொரு சக்கரத்தை வைத்துநன்றாய்ப்
 புனிதமுடன் பூசித்து மைந்தாகேளு
 நாட்டமுட இருச்சிலைக ளடியில்வைக்க
 நன்மையுடன் சத்திவளர்ந் திருக்கும்பாரு
 தேட்டமுடன் நவக்கிரகச் சித்தினாலே
 சிவகளையு முண்டாச்சு தெளிவுமாச்சு
 ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மெட்டெழுத்தாம்
 ஆதியென்ற அட்சரந்தான் மூலமாமே. 35

ஆமப்பா யெட்டெழுத்து மூலமாச்சு
 ஆதியென்ற மூலமதைச் சொல்லக்கேளு
 ஓமப்பா அஞ்செழுத்துச் சிவமுமாச்சு
 உறுதியுள்ள மூன்றெழுத்து சத்தியாகும
 தாமப்பா சத்திசிவ மொன்றாய்க்கூடிச்
 சகலகரு மாந்திரிகம் இதுதான்பாரு
 காமப்பால் கனற்பாலைக் கொண்டோர்க்கெல்லாங்
 கருவான எட்டெழுத்துஞ் சித்தியாமே. 36

சித்தியுள்ள யெட்டெழுத்துந் தினமேயோதிச்
 சிவசிவா குருபதியிற் சேர்ந்தாயாகில்
 முத்தியுள்ள தேகமது சித்தியாகும்
 முர்க்கமுள்ள வாசியது அகலாதையா
 புத்தியுடன் ரவிமதியைத் தினமும்நோக்கிப்
 புண்ணியனே நடுவான சிகாரவீட்டில்
 நித்தியமும் நினைவாக நேமமானால்
 நின்தேக மமுதமென்ற தேகமாமே. 37

ஆமப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 ஆதியென்ற யெட்டெழுத்தின் அருமைதன்னைத்
 தாமப்பா தன்னிலையில் மனக்கண்வைத்துத்
 தயவாக மூன்றெழுத்தைத் தியானம்பண்ணி
 ஓமப்பா பிணியாளர் வந்துநின்றால்
 உத்தமனே பூரித்து உண்மையாக
 நாமப்பா விபூதியைந் கடாக்கித்தாக்கால்
 நாடிநின்ற பிணிகொளல்லாம் நசித்துப்போமே 38

போகுமடா பொல்லாத நோய்களெல்லாம்
 புத்தியுடன் பூரணமா யிருந்துகொண்டால்
 ஆகுமடா நவக்கிரகஞ் சித்தியாகும்
 ஆதியென்ற மூலமதில் வாசிபூட்டி
 வாகுடனே புருவமதில் மலர்க்கண்சாத்தி
 வரிசையுடன் ஓம்கிலியும் சவ்வென்றோத
 ஏகுமடா பில்லிமுதல் விஷங்களெல்லாம்
 ஏகாந்த நடுவணையி லிருந்துபாரே.

39

பாரப்பா சித்துவகை திலதஞ்சொல்வேன்
 பார்தனிலே மானிடர்க்குப் பகரவேண்டாம்
 தேரப்பா மனதறிவாற் றெளிந்துகொண்டு
 சிந்தைமன தொன்றாகத் திரமாய்நின்று
 நேரப்பா நின்றதொரு சல்லிமூலம்
 நிசமான மூலமதை யார்தான் காண்பார்
 பேரப்பா பேசாத மூலந்தன்னைப்
 பெருமையுள்ள மவுனமதாய்ச் சொல்லக்கேளே40

கேளப்பா மூலமென்றா லுந்திப்பூடு
 கெணிதமுள்ள தாமரைநற் கொடியில்மைந்தா
 தாளப்பா தாமரையோ ரிதழின்பூடு
 தன்னகத்தில் நடுவாகி நின்றமூலம்
 கோளப்பா யில்லாத சல்லிமூலம்
 கொடியான மூலமடா முதலாம்மூலம்
 ஆளப்பா அந்தரமாய் நின்றமூலம்
 அடிமுடிக்கும் நடுவான ஆதியாமே.

41

ஆதியென்ற மூலமதிற் பிரமதேவர்
 அடங்கிநின்று தவசிருந்தா ரறிந்துகொள்ளு
 சோதியென்ற குருவருளால் மைந்தாநீயுஞ்
 சொல்லாதே தாமரையின் கொடியைவாங்கி
 நீதியுடன் நன்மையதாய்க் கரிக்கிக்கொண்டு
 நிச்சயமாய்க் கல்வமதில் வைத்துமைந்தா
 சாதியென்ற ஆவினுட நெய்யாலாட்டிச்
 சவாதுடனே புனுகுபச்சை சரியாய்ச்சேரே!

42

காலாங்கிநாதர் ஞான பூஜாவீதி

95

சேர்த்துநன்றா யரைத்துவொரு சிமிழில் வைத்துச்
 சிவசிவா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிப்
 பார்த்திபனே ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
 பதிவான கும்பகத்தில் மனதைவைத்துக்
 காத்துநன்றாய் ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றிக்
 கருணையுடன் மைச்சிமிழைக் கரத்திலேந்திச்
 சூத்திரமா யஞ்சனா தேவிதன்னைச்
 சும்கம்சி வாயமென்று தொழுதுநில்லே. 43

தொழுதுகொண்டு பணவிடைதான் மையெடுத்துச்
 சோதியென்ற புருவமதிற் றிலதம்போட்டுத்
 தொழுதுகொண்டு எட்டெழுத்தை யுருவேசெய்து
 சுந்தரம்போல் நீயிருக்கும் போதில்மைந்தா
 தொழுதுந்தன் சமுகமதைக் கொண்டோர்க்கெல்லாம்
 சூழ்வினையும் பழவினையுஞ் சுத்தமாகும்
 தொழுதுநின்று பிசாசுதலை விரித்தேயாடும்
 தோணாத ஏவல்பில்லி தொலைந்துபோமே. 44

போமப்பா சகலபிணி பிசாசுயெல்லாம்
 பொருந்திநின்ற மையுறுதி கண்டதாலே
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் தூரதிஷ்டி
 நன்றாகத் தோணுமடா நாட்டம்பாரு
 தாமப்பா நவக்கிரக சித்தினாலே
 தன்மையுட னின்னமொரு கருவைக்கேளு
 நாமப்பா சொன்னமொழி தவறாதையா
 நடுவான காலாங்கி வாசிதானே. 45

வாசியென்ற அண்டமடா பேரண்டத்தில்
 மார்க்கமுடன் ஞானியண்டக் கருவைவாங்கி
 நேசமென்ற அண்டமதி னோட்டிற் பூசி
 நினைவாக ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பாசமென்ற கமலையுட நெய்யால்மைந்தா
 பத்தியுடன் தீபமது பதிவாய்வைத்து
 வாசமென்ற அண்டமதி னோட்டிலேதான்
 மையேத்தி மையெடுத்த வரிசைதானே. 46

வரிசையுடன் மையெடுத்துச் சவாதுகூட்டி
 மார்க்கமுடன் ரேசித்து வைத்துக்கொண்டு
 உரிசையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 உண்மையுடன் புருவமதிற் நிலதம்போட்டுப்
 பரிசமுடன் வாசியினால் மூலம்பார்த்துப்
 பத்தியுடன் சிவயோகத் திருந்தாயாகிற்
 கரிசனமா யுன்சமுகங் கண்டபேர்க்குக்
 கருத்தில்வெகு பயஞ்செனிக்குங் கருவைப்பாரே

47

பாரப்பா கற்பவிதி யொன்றுகேளு
 பக்தியுள்ள கண்மணியே பதிவாய்நீயும்
 ஆரப்பா அறிவார்க ளண்டக்கூரு
 ஆதியென்ற ஞானியடா அண்டந்தன்னில்
 நேரப்பா நின்றகரு ஞானியண்டம்
 நிசமான அண்டமடா முதலாம்வைப்பில்
 காரப்பா அகப்பட்ட அண்டம்வாங்கிக்
 கருவாகக் கட்டுதற்கு வகையைக்கேளே.

48

வகையான கைபாகஞ் சொல்லக்கேளு
 மார்க்கமுள்ள அமுரியது படிதானொன்று
 தகையாகப் பசுவின்பால் படிதானொன்று
 தகரான வெள்ளையின்பால் படிதானொன்று
 திகையாதே இளநீர்தான் படிதானொன்று
 செம்மையுடன் நாலுமொன்றாய்ப்பாண்டத்திட்டு
 நகையாதே கருஞானி அண்டந்தன்னை
 நாட்டமுட னதிற்போட்டு அவித்திடாயே.

49

அவித்திடவே அண்டமெல்லாங் கட்டிப்போகும்
 அப்பனே தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 குவித்ததொரு அண்டமதின் தோடுபோக்கி
 குறியொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 செவித்ததொரு வெள்ளைமஞ்சட் கருவிரண்டுஞ்
 செம்மையுடன் வெவ்வேறே பதனமாகத்
 தவித்துமிக வாடாதே பீங்காந்தன்னிற்
 சாதகமாய் வைத்துமறு சேதிகேளே,

50

சேதியென்ன மலைத்தேனை வாங்கிநன்றாய்ச்
 செம்மையுடன் பீங்கான்றன் கருவில்விட்டு
 ஆதியென்ற ரவிமுகத்தில் நவநாள்வைத்து
 அப்பனே தானெடுத்துப் பார்த்தாயாகிற்
 பேதியா தேயிருக்குஞ் சோதிபோலே
 பிலமாள் பத்தியினாற் பதனம்பண்ணிச்
 சோதியென்ற சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றித்
 துருவமென்ற பதிதனிலே யிருந்துகொள்ளே. 51

கொள்ளுகிற விதமென்ன வென்றால்மைந்தா
 குணமாக வுதயாதி தன்னிலேதான்
 நள்ளறவாய் வெள்ளையென்ற கருவிலேதான்
 நன்மையுடன் பணவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு
 உள்ளுணர்வாய் கொண்டதின்மேல் மைந்தாகேளு
 உண்மையுடன் மாலையிலே சொல்லக்கேளு
 விள்ளுகிறேன் மஞ்சளென்ற கருவிலேதான்
 விரைவாகப் பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளோ
 52

எடுத்துநிதம் அந்திசந்தி கொண்டால்மைந்தா
 ஏகாந்தத் தேகமது இறுகிக்கட்டும்
 தொடுத்துநின்ற வாசியது நுடங்காதையா
 தொடுகுறியிற் நீபமது துலங்கும்பாரு
 அடுத்துநின்ற விந்துவது இறுகிப்போகும்
 ஆனந்த மதியமுத அருவிபாயும்
 கடுத்துநின்ற காலனவன் விலகிப்போவான்
 கயிலாசத் தேகமதா யிருக்கும்பாரே. 53

இருக்கின்ற வெள்ளைமஞ்சள் கருவிரண்டும்
 ஏகாந்த நாதவிந்து யென்றும்பேராம்
 உருக்கமுடன் தினந்தோறுங் கொண்டுவந்தால்
 உறுதியென்ன தேகம்வச்சு காயமாகும்
 பெருக்கமுள்ள நாதவிந்தா லெடுத்ததேகம்
 பேசாதே அண்டமதாற் கெட்டியாச்சு
 திருக்கருத்து மனதுருமை யாகக்கொண்டாற்
 நிரமாண பஞ்சகர்த்தாள் தீர்க்கமரமே,
 54

திர்க்கமுள்ள மூலமடா ஆறாதாரம்
 திருவான நவக்கிரக மானதேகம்
 மார்க்கமுள்ள நவக்கிரகந் தனக்குமைந்தா
 மகத்தான அனுக்கிரக மதிகமாகும்
 மூர்க்கமுள்ள அதிகமடா சோதிசோதி
 முனையான சுழிணையடா தீபவீடு
 எர்க்கையுட னத்தீப வீட்டிலேதான்
 இருக்குதடா மதியமுத மறிந்துகொள்ளே. 55

இருந்துகொண்டு வாசியினால் மூலம்பார்க்த்து
 எழுந்ததொரு வாசியினாற் புருவத்தேகி
 அருந்தவமாய் முக்கணனைக் கண்டுபோற்றி
 ஆதியென்ற நவக்கிரக பூசைபண்ணித்
 திருந்தியதோர் பூசையினாற் குருவைக்கண்டு
 சிவசிவா அடிமுடியே தென்றேனப்போ
 வநந்திமிகக் கேட்டதினால் மூலநாயன்
 மார்க்கமுடன் நாதவிந்து யென்றார்பாரே. 56

பாரப்பா நாதவிந்து அண்டமாச்சு
 பதிவான அண்டமடா பிண்டம்பிண்டம்
 நேரப்பா அண்டபிண்ட மொன்றாய்க்கூடி
 நிலைத்ததொரு முட்டையென்ற பேருமாச்சு
 காரப்பா அண்டமென்ற முட்டைதன்னைக்
 கருக்குருவாய்க் கண்டுநிதங் கொண்டாயானால்
 ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்லப்போறேன்
 அண்டரண்ட பதங்கடந்த சித்தனாமே. 57

சித்தமென்ற செபதபத்துக் குறுதியென்ற
 சிவசிவா சிவயோக நிஷ்டையாகும்
 முத்திதரும் நிஷ்டைதனக் குறுதியான
 மூர்க்கமுள்ள கற்பமடா அண்டக்கூரு
 பத்தியுட ண்டமென்ற கற்பங்கொண்டாற்
 பாலகனே நவக்கிரகம் பதிவாய்நிற்கும்
 சுத்தமுடன் நவக்கிரகம் பதிவாய்நின்றாற்
 றோணுமடா அனுக்கிரக சோதிதானே. 85

சோதியென்ற செகசோதி சோதிசோதி
 துருவமென்ற புருவநடுக் கமலமீதில்
 ஆதியென்ற விந்துவடா கமலத்துள்ளே
 அடங்கிநின்ற போதமதை யென்னசொல்வேன்
 சாதியென்ற சராசரத்துக் குறுதியான
 சார்வான வாசியடா ஆவியாவி
 நீதியுடன் ஆவியடா பிராணனாச்ச
 நிசமான பிராணனடா நாதவிந்தே.

59

விந்தான நாதவிந்து ஒன்றாய்க்கூடி
 மேலான நவமணிபோற் றிரண்டுதையா
 சந்தான மானநவ மணியேமைந்தா
 தாரணியிற் காண்பவர்க ளாருமில்லை
 சிந்தாமற் சிதறாமல் வாசிதன்னைத்
 தீர்க்கமுடன் கட்டியொரு மணியாய்வாங்கிப்
 பந்தானந் தழைக்கவொரு மணியாய்வைத்துப்
 பத்தியுடன் நவக்கிரக பூசைபண்ணே.

60

பூசையிலே மனதுறுதி யாகவேணும்
 புத்தியுட னமுதரசங் கொள்ளவேணும்
 நேசமுடன் வாசியிலே நிலைக்கவேணும்
 நிலைத்தாலும் நிருவிகற்ப சமாதிவேணும்
 வாசமுடன் சமாதியிலே நிலைத்தாலுந்தான்
 மணிநாதச் சிலம்போசை கேட்கவேணும்
 பாசமுடன் சிலம்போசை கேட்டாலுந்தான்
 பத்திகொண்டு குருபதத்திற் பதிவாய்நில்லே.

61

பதியான பதியதுதான் புருவமத்தி
 பாலகனே ஆவியது ஒடுங்கும்வீடு
 விதியான ஆவியது சொலிக்கும்வீடு
 வேதாந்த ருத்திரனார் பதியைப்பார்த்துக்
 கெதியான பதியி குவென் றறிந்துகொண்டு
 கேள்மகனே அப்பதியில் நாட்டமாக
 மதியான ரவிமதியின் செயலினாலே
 மார்க்கமுட னிருந்துகொண்டு யோகம்பாரே

62

பாரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பதிவான தாமரையின் கொடியைவாங்கிக்
 காரப்பா தேனதிலே யூறப்போட்டுக்
 கருணையுட னெட்டாநா னெடுத்துமைந்தா
 தேரப்பா கண்ணீராற் கழுவிப்போட்டுச்
 சிவசிவா ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
 நேரப்பா சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
 நேமமுட னிரையளவாய் நறுக்கிக்கொள்ளே. 63

நறுக்கியே நன்றாகக் குளிசம்பண்ணி
 நாட்டமுடன் நறுக்கினதோர் மூலம்வைத்து
 இருக்கிநன்றாய் நவகோணந் தன்னில்லைத்து
 இன்பமுடன் செபதபங்கள் செய்துகொண்டு
 பெருக்கமுட னக்குளிச மெடுத்துமைந்தா
 பெலமான மவுனத்தின் தியானம்பண்ணி
 உருக்கமுடன் சாம்பிராணித் தூபங்காட்டி
 யுண்மையுடன் வலதுகையி லணிந்துகொள்ளே. 64

அணிந்துகொண்டு பூரணமா யிருந்துமைந்தா
 அன்புடனே குருபரனைத் தியானம்பண்ணிக்
 கனிந்துந்தன் கரமதனால் மேலேதொட்டாற்
 கடிதான விஷசுரமுங் காணாதோடுந்
 துணிந்துவரும் பசாசுகளை யுந்தன்வாயால்
 தூரப்போ வென்றுசொன்னா லோடிப்போகும்
 பணிந்துந்தன் பாதமதைக் கண்டோர்க்கையா
 பலபிணியும் விஷசுரமும் பாழாய்ப்போமே. 65

பாலான முப்பாலை யறியவேணும்
 பருதிமதி சுடரொளியைப் பார்க்கவேணும்
 காலான வாசியிற்சென் றேறவேணும்
 கற்பூரத் தீபமதைக் காணவேணும்
 மேலான மதியமுதங் கொள்ளவேணும்
 வேதாந்தச் சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
 நூலான நூல்முறைகள் பார்த்தாலுந்தான்
 நுணுக்கமுட னறிவுபூ ரணமாய்கில்லே. 66

காலாங்கிநாதர் ஞான் பூஜாவிதி

101

நில்லப்பா பூரணமாய்.நின்றுகொண்டு
 நிசமாக இன்னமொரு கருவைச்சொல்வேன்
 செல்லப்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்ரி
 திருவான வால்மிளகு கிராம்புகூட்டி
 மெள்ளப்பா யிளவருப்பாய்ச் சூரணித்து
 விசையான ஆனந்த மூலிவாங்கிக்
 கொள்ளப்பா நெய்யாலே வறுத்திடித்துக்
 குணமாவ சூரணமாய்ச் செய்துகேளே

67

கேளப்பா முன்பொடிக்கி நாலிலொன்று
 கிருபையுடன் மூலிகையைக் கூட்டிமைந்தா
 கேளப்பா யிருபொடியு மொன்றாய்க்கூட்டிக்
 கெணிதமுடன் சர்க்கரையும் வெல்லஞ்சேர்த்துக்
 கேளப்பா அதுக்குரெட்டி யொன்றாய்க்கூட்டிக்
 கிருபையுடன் தானிடிக்கும் போதிலேதான்
 கேளப்பா மெழுகதுபோற் றிரண்டுபோகும்
 கேள்வியென்ன பூரணலே கியமுமாச்சே.

68

ஆச்சப்பா பணவிடைலே கியமுங்கொண்டு
 அருளான புருவமையம் பார்க்கும்போது
 முச்சப்பா அறிவுபூ ரணமாய்நின்று
 முனையான சுழிமுனையில் வாசியேறிப்
 பேச்சப்பா பேசாத வாசியாலே
 பெருகிநின்ற தீபமது கண்ணிற்காணும்
 காச்சப்பா அத்தீபச் சுடரிலேதான்
 காச்சினாற் றேகமது கசடுபோச்சே.

69

போச்சப்பா வாய்வோடு மூலச்சுடு
 பொல்லாத நெஞ்செரிவு பொருமல்காந்தல்
 நீச்சப்பா நீர்த்தோஷங் கபாலக்குத்து
 நினைவுகெட்ட வயிற்றுவலி நீங்கிப்போகும்
 முச்சப்பா முன்னிலையா யடங்கும்வீட்டில்
 முத்திகொண்டு நவக்கிரக பூசைசெய்தாற்
 பேச்சப்பா பேசாத மவுனங்காணும்
 பேரான குருபதியிற் பெலமாய்நில்லே.

70

பெலமான நவக்கிரக பூசைபண்ணப்

பேருலகெல் லாமுனது வசமேயாகும்
தலமான நடுமனையாம் முக்கோண க்தில்
சார்ந்துகொண்டு வாசியினால் மூலத்தேகி
நலமான புருவநடுக் கமலமீதில்
நாட்டமுடன் நின்றுகெதி கொண்டாயானாற்
குலமான நவக்கிரக வீட்டிலேதான்
குருவான ஆதாரந் தோணும்பாரே.

71

தோணுமடா ஆதாரம் மூலாதாரம்

துருவமென்ற ஓங்காரம் மேலாதாரம்
காணுமடா கருணைவிழிக் கண்ணாற்பாரு
கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
தேனுடனே அமுதரசம் வடியுமப்பா
தெகிட்டாதே நீயிருந்து கொண்டுதேறு
ஊனுடனே உயிர்சேர்ந்து சித்தியாகும்
உத்தமனே பத்தியுட னுகந்துகானே.

72

காணப்பா நவகோணந் தன்னைவைத்துக்

கருணையுடன் மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
பேணப்பா மூலமதிற் சிம்சிம்மென்று
பிலமான வரசியினால் மூலம்பார்த்தால்
கோணப்பா யிருந்தவிடங் கண்ணிற்காணும்
குருவான திருமூலர் பாதம்போற்றிப்
பூணப்பா கண்டமதில் அங்கென்றுணு
புருவமையம் முக்கணனைப் போற்றிக்காரே.

73

காத்துநீ மனதுருமை யாகமைந்தா

கருணைபெற ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
போத்திமிகக் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
புத்தியுடன் மனதறிவால் மைந்தாநீயும்
ஆத்துமத்துக் குயிராகி நின்றமூலம்
ஆதார மூலமடா முக்கோணத்திற்
பாத்திபனே ஒம்கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான்
பதிவாகச் செபிக்கவனற் பத்துந்தானே.

74

தானென்ற அனல்மீறி முதுகுலோரங்
 தானேறிப் பாதாதி கேசமட்டும்
 ஊனென்ற தேகமெல்லாஞ் சொலிக்கும்பாரு
 ஓங்கும்பஞ் சாக்கினியென்றுறுதிகொண்டு
 கோனென்ற புருவமையச் சுழிமேல்நின்று
 குருவான பதினோக்கி நின்றாயானால்
 வானென்ற அண்டமதிற் றிபங்காணும்
 மானதமாந் தீபமதில் மகிழ்ந்துநில்லெ. 75

நீல்லப்பா அய்யுங்கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான்
 நேமமுடன் மனதறிவால் நின்றால்மைந்தா
 ஒல்லப்பா நினைத்ததெரி சனமுமாகும்
 உலகத்தின் நடத்தையெல்லாம் உள்ளங்காணும்
 செல்லப்பா ஆதார மூலந்தோன்றும்
 சிவசிவா திருநடனஞ் செவியிற்கேட்கும்
 வில்லப்பா அந்தவொலி சிலம்பினோசை
 வேதாந்த ஓசையடா நாதந்தானே. 76

தானென்ற நாதவிந்தா லெடுத்ததேகந்
 தன்னறிவாற் றன்னையறி யாதபாண்டம்
 வீனென்ற பாண்டமடா நிலையாக்கேணி
 விசையில்லா நீர்க்குமிழி யானதேகம்
 ஊனென்ற ஆசையிலே ரவியோதேய்ந்து
 உழன்றமதி மேலாகி உறுதிகெட்டுப்
 பூனென்ற போக்குவரத் தறியாமற்றான்
 புத்திகெட்ட சடமதனைப் போத்துவாயே. 77

போத்துவது பூரணத்தாற் போற்றவேணும்
 பொருந்திநின்ற நவக்கிரகம் பார்க்கவேணும்
 காத்துநின்று வாசியிற்சென் றேறவேணும்
 கற்பூரத் தீபமதைக் காணவேணும்
 ஆத்துமத்து நிலையறிந்து கொள்ளவேணும்
 அந்தநிலை பொன்றுமிட மறியவேணும்
 பூத்தமலர் வாசனைப்போற் புருவமீதிற்
 புத்தியுடன் நீயிருந்து பூசைபண்ணே. 78

பண்ணப்பா பூசைவிதி சக்கரந்தான்
 பதிவான நவகோண முத்திமோட்சங்
 கண்ணப்பா மோட்சமது புருவமத்தி
 கருவான ரவிமதிசென் றிருக்கும்வீடு
 விண்ணப்பா மேலான பிரமவீடு
 மேலான வீடதுதான் முப்பாழாகும்
 உண்ணப்பா ஒன்றாகி முன்பின்னாகி
 யுத்திதரு மணிவீடு மோட்சவீடே.

79

வீடான வீடதுதான் மோட்சவீடு
 வேதாந்த அமுதரச மிருக்கும்வீடு
 நாடான நவக்கிரகம் பொருந்தும்வீடு
 நாதாந்த திருநடன மாடும்வீடு
 கூடான வீடுகுடி யிருந்தவீடு
 குடிபெலத்து யிருந்ததொரு குருவின்வீடு
 மேடான அண்டமடா அண்டவீட்டில்
 விண்ணொளியுந் தன்னொளியு மேவ

முற்றே. 80

காலாங்கிநாதர் ஞான பூஜாவிதி 80

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாசி விதியிலிருக்கும் பாத்திர
 வியாபாரம் ந. ரா: ம. கணபதியா பிள்ளை அவர்
 களிமிருந்து வாங்கிய எட்டுப் பிரதியின்படி இந்த
 சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

௭

பரமபதி துணை

கமலமகாமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சைதன்யம் 18

மூலமுத லாகினின்ற ஆயிபாதம்
 முச்சுடராய் நின்றதொரு சோதிபாதம்
 தாலமதிற் றென்மலைவா ழாசான்பாதம்
 தவறாமற் போற்றியிந்த நூலைச்சொல்வேன்
 கோல்மணி பூரகமே சேர்ந்துவாழும்
 குறித்துநின்ற சித்தருட பாதம்போற்றி
 மாலயனுந் தேவர்களுங் காணொணாத
 மவுனமென்ற பூரணமே காப்புத்தானே. 1

தானென்ற நாட்டத்தில் அவ்வும்உவ்வும்
 சாதகமாய் மவ்வோடே சிவ்வும்வைத்துத்
 தேனென்ற மனமதிலே இவரிருந்து
 தெளிவாக அஞ்செழுத்தைச் சிறக்கப்போடு
 கானென்ற முச்சுடரும் லிங்கந்தோன்றும்
 கருதிப்பார் சுழிமுனையிற் கனிந்துநித்தம்
 தானென்ற பூசையிலே மதுவையுண்டு
 சாதகமா யாண்டொன்றி லுடனேசித்தி. 2

சித்திக்க வேணுமென்றால் மதியைப்பாரு
 திறமாகக் கதிர்பாரு தீபம்பாரு
 பத்திக்குப் பிராணாய முடனேசித்தி
 பாங்கான கண்டத்தில் ஜோதிகாணும்
 மூத்திக்கும் சிலம்பொலியைச் சொல்லார்சொல்லார்
 முனையான பூரகரே சகமுங்காணும்
 எத்திக்குந் திரியாதே மைந்தாகேளு
 இன்பமுற்றுக் குருபதத்தை யினிதாய்க்காரே. 3

காரப்பா பனிரண்டு வருஷங்காரு

கனமான வார்த்தைசொல்லிக் கணிந்துபாரு

நேரப்பா குருவுக்குப் பணங்கள்கேட்டால்

நீணிலத்தில் முப்பொருளைத் தாரைவாரு

பேரப்பா யெடுத்தாக்கா லென்னவுண்டு

பேர்பெரிய பிராணாயக் குறியைக்கேளு

சீரப்பா பெரியோர்கள் சொல்லார்சொல்லார்

செத்தவன்போற் காத்திருந்து சேவைசெய்யே. 4

செய்யையிலே சும்பகத்தில் வாசிவைத்துத்

திறமாக ரேசிக்க வெளியுங்காணும்

வையகத்தின் நடத்தையெல்லா முன்னேபார்க்கில்

வகைகையாய்க் காணுமடா மைந்தாகேளு

உய்யபொருள் கண்டதெல்லாம் உடனேகாணும்

உசிதமென்ற வாசிதனைக் கும்பித்திட்டு

தையமென்ற மேல்வீடு ஆறுந்தானே

தருகமலங் காணுமடா சாருவாயே. 5

சாரவே யின்னமொரு குறியைக்கேளு

சாயையென்ற வாசிதனை முன்னேகேளு

தீரவே யின்னமொரு குறியைக்கேளு

தேகமெல்லாம் மூலமதாய்த் தானேதோற்றும்

ஆரவே யின்னமொரு அங்கங்கேளு

அப்பனே ரவிமதியுந் தெரிந்துபாரு

காரவே கயிலையெனு மேரிற்றானும்

கதிரோனும் பெற்றபொருட் காட்சியாச்சே. 6

ஆச்சப்பா பிராணாயம் செய்யும்போது

அசதியா யுறங்கிவிட்டால் தேகம்போச்சு

பேச்சப்பா மேகமென்ற துடுமீறும்

பெருமையுடன் முன்றெழுத்தைத் துணையாய்ச்

சேரு

பாச்சப்பா ராக்காலம் அப்பியாசிக்கப்

பாலோடு சர்க்கரையு மமுதமுண்ணு

மூச்சப்பா உன்னுள்ளே தள்ளுதள்ளு

முதண்ட லேகியத்தைக் களஞ்சிகொள்ளே. 7

கொள்ளடா சாயையென்ற பராபரந்தான்
 கூறிபதோர் காலையிலே கடிகைஅஞ்சு
 மெள்ளடா அந்திமுந்தி கடிகைஅஞ்சு
 முனையோடு பதினாறு மாதம்பாரு
 புள்ளடா தீபமதிற் கடிகைபாரு
 புனிதமென்ற சோதியிலே யெழுத்தைப்பாரு
 எள்ளளவுந் தப்பாது பிராணாயந்தான்
 இரவியிலே நடுநேரம் தீட்சையாமே.

8

தீட்சையிலே மனிதருட வாசமாகா
 திறமாகச் சினேகிதர்நா னிருக்கலாகா
 தீட்சையிலே மயக்கமுடன் வெளியேயாகா
 ஜெனமில்லா தரைவீட்டிற் செய்யவேணும்
 தீட்சையிலே அஞ்சுமெட்டுஞ் செய்யுமுன்னே
 சிவமான வாதமது அனுபோகித்தால்
 தீட்சையது பலியாது ஆனாற்கேளு
 'சிவசொத்தால் மாயையது யேறொட்டாதே.

9

யேறயிலே யிவ்வளவும் அடக்கிப்போட்டு
 இதமாகச் சோதியிலே தூருந்தோன்றும்
 தூறயிலே சுடரிலொரு கம்பந்தோன்றும்
 துய்யதொரு கம்பத்தில் நந்திதோன்றும்
 பேறயிலே நந்தியிலே உலகந்தோன்றும்
 பெருமையுடன் வைத்தபொரு ளெல்லாந்
 தேறயிலே இரண்டாண்டிற் சிவமுங்காணும்

10

தேறயிலே இரண்டாண்டிற் சிவமுங்காணும்
 திறமான தாயுமங்கே காணுவாயே.
 காணுவாய் சூரியன்றன் மண்டலத்திற்
 கனிகண்டாற் சந்த்ரனுட மண்டலந்தான்
 பூணுவாய் நட்சேத்திர மண்டலந்தான்
 புதுமையுள்ள அண்டத்திற் சென்றுயேறி
 தோணுவா யிவ்வளவும் தவறாவாசற்
 சூட்சுமென்ற யெழுத்தாலே அடைத்துப்பாரு
 பாணியா யெழுத்தில்லா வித்தையெல்லாம்
 பாரையின்மேல் விரைத்திட்ட வித்துமாச்சே.

11

வித்தான அட்சரந்தா னொன்பதையா
 விள்ளார்கள் கண்டாலும் அறியோமென்பார்
 நத்தியவர் பதம்போற்றித் தொண்டுசெய்து
 நாடியவ ரிட்டதொழில் மேலாய்ச்செய்து
 வைத்திருந்த பொருள்களெல்லாம் தாரைவார்த்து
 வகையாகப் பன்னிரெண்டு வருஷங்காரு
 செத்தசவ மானாலும் யெழுப்பிச்சொல்வார்
 ஜெகஜாலத் தொழில்களெல்லாம் சித்தியாமே. 12

ஆமப்பா அகம்பிரமம் பிடித்தமட்டை
 ஆகாத வழியோர்க்கு அறைந்திடாதே
 ஓமப்பா யெழுத்தெண்ணிக் கோளைப்பாரு
 உத்தமனே கருமியென்றா லோட்டிப்போடு
 தாமப்பா குணமிருந்தால் பற்றவேண்டாம்
 தருதுரும்பன் பாவியவன் பெருமைபேசி
 காமப்பா வாய்ப்பேச்சால் மயங்கச்செய்வான்
 காதவழி தூத்தியே தருமஞ்செய்யே. 13

செய்யயிலே முந்திமுந்தி கணைசன்பூசை
 திறமான மானோன்மணித்தாய் மயேசன்பூசை
 தொய்யயிலே சுப்பிரமணியன் வடுகன்பூசை
 சுகமாகச் சித்தருட பூசைசெய்து
 சய்யயிலே நவகோண மேருபூசை
 சதாசிவமாம் சிதம்பரத்தின் பூசைபண்ணு
 பய்யயிலே இவ்வளவும் பூசைபண்ணி
 பரமான பிராணாயஞ் செய்துநோக்கே. 14

நோக்கையிலே ஆவின்பால் நித்தங்கொள்ளு
 நோகாம லரைவீட்டி லிருந்துபண்ணு
 தேக்கையிலே பௌரணையும் பஞ்சமியுந்தொட்டு
 தெளிவான சிரவணமாந் தீட்சைகொள்ளு
 பார்க்கையிலே பஞ்சபொதி தீப்பட்டாப்போல்
 பத்துமடா மாணாக்கா பலிதமாகும்
 சேர்க்கையிலே கமலன்சை தன்யஞானம்
 திறமாகப் பதினெட்டின் பாங்கிதாமே. 15

பஞ்சயோக நிலை

பாங்கான நகாரவித்தை மவுனபோகம்
 பரமசுர வித்தைகுண் டலியின்யோகம்
 ஆங்கான வகாரவித்தை வாசியோகம்
 அழகான சிகாரவித்தை சீவயோகம்
 ஊங்கான யகாரவித்தை அங்கியோகம்
 உற்றுப்பார் ஓங்கார மவுனம்பாரு
 வாங்காம லிப்படியச் சரங்க்கண்டு
 மாட்டுவா யுபிர்நிலையும் நாட்டுவாயே. 16

நாட்டுவாய் மவுனமது நடுக்கண்பாரு
 நலமான பரியங்கி மூலம்பாரு
 ஊட்டுவாய் குண்டலிதான் நடுவாம்மூலம்
 உத்தமனே வாசியது புருவமையம்
 தீட்டுவாய் சிவயோகம் ஒளியைப்பாரு
 சிங்கென்று வங்கென்று தெளிந்துபாரு
 ஆட்டுவாய் இந்தவிதம் யோகம்பார்த்து
 அப்பனே அதிசூட்சம் பத்தியேறே. 17

ஏற்றுவார் உச்சிநடு மலையின்மட்டும்
 இதமான கயிலைமலை யேறும்மட்டும்
 தேற்றுவா ரடிமலையின் நடுவுங்கண்டு
 சிங்கென்றும் மங்கென்றும் கூவிக்கொண்டு
 வாற்றுவா ரருமென்று வாசிபார்த்து
 வகையான ஓரெழுத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு
 போற்றுவார் பூரணமே யென்றுசொல்லி
 புகழ்பெரிய உம்மென்று ஊணிப்பாரே. 18

கமலமகாமுனி ஞான சைதன்யம் 18

முற்றிற்று

சதுரகிரி சுந்தர மகாலிங்க சுவாமி கோயில்
 தேவஸ்தான மானேஜர் சாப்ட்டுர் சுந்தசாமியா
 பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்
 பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

கமலமகாமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான துஸ்திரம் 76

அருளான சோதி யகண்டம் பராபரம்
பொருளான விந்து நாதம் புரிந்திடும்
பருவா பருவம் பருவத்திற் சேர்ந்திடும்
தருவான வீரம் சவுக்காரந் தானே. 1

சவுக்காரத் தாட்டுச் சகலசித் தாதியும்
சவுக்காரத் தாட்டுச் சகலகுரு வுக்கும்
சவுக்காரத் தாட்டுச் சகல கெவுனமுஞ்
சவுக்காரத் தாட்டுத் தானான ஞானமே. 2

தானான ஞானஞ் சவுக்கார வீதியில்
தானான சித்திசகல மருந்தெலாம்
தானான மூலஞ் சாதிக்கில் யோகமாந்
தானான சவுக்காரஞ் சாகாத காலுக்கே. 3

காலுக்கு ளெண்ணெய் கழற்ற வகைகேளு
மேலுக்குச் சருகு விசையாஞ்சுண் ணஞ்செய்
சால்சிப்பி சுண்ணத்திற் சாரஞ் சமனிடை
சீலநந் நீராம் செயப்பனி வையே. 4

வையாய் சருகினுள் மாங்கிஷந் தன்னை
மெய்வெடி யுப்பில் வேண்டிக் கொடுத்திடு
கையாரச் சேரீ நிரண்டு கலந்திடு
வெய்யலில் வைக்க வெண்ணெய்யுப் பாச்சே. 5

உப்பினி லொன்று வுரத்திடுஞ் சீனத்தை
உப்பினி லெட்டொன் றுணர்த்திடு பூரத்தை
அப்படி வீர மதனிடை சேர்த்து
முப்பூவுங் கூட்டி முடிப்புடம் போடே. 6

போட்டிடுச் சுண்ணம் புகழான சாரஞ்சேர்த்
தாட்டிடு நீரரக சவுக்காரத் திட்டரை
யாட்டிய போதி லதிலெண்ணெய் மேலே
கூட்டியே யொக்கக் குமட்டி வடியுமே. 7

வடிந்தபி னந்தச் சவுக்காரந் தன்னைக்
கடிந்தே யுருட்டிக் கடுவெய்யிற் போடு
தடிந்ததி லெண்ணெய் தானங் குண்ணும்
படிந்தே பிறகு பார்க்கநல் வெண்மையே. 8

வெண்மைய தான விருதா மடிப்பொடி
யுண்மையாம் விந்து நாதம்விட் டாட்டித்
தண்மைத் தழலிற் றானாட்டியாட்டி
எண்ணெய்க ளெல்லா மெங்கே பறந்ததே. 9

பறந்தசவுக் காரம் பண்புநீ ராச்சு
கறந்திடு மண்டநீர்க் காரமே லாக்கி
உறந்திடச் சுண்ண மோகடுஞ் சுண்ணம்
இறந்த வழலையா லெல்லா மிறக்குமே, 10

எல்லாச் சரக்கு மிதனுளே கட்டும்
எல்லாச் சரக்கு மிதில்மெழு காகும்
எல்லாச் சரக்கு மிதிற்களங் காகும்
எல்லாச் சரக்கு மிதிலுறச் சுண்ணமே. 11

சுண்ணம்வெண் காரந் துடியான வெள்ளையும்
குண்ணுந் துருசு கூட்டிடச் சுண்ணமாம்
தண்மையா முன்றுஞ் சரியாகக் கூட்டி
வண்ணமால் தேவி வளையக் கவசியே. 12

கவசத்தை வாட்டிக் கனவில்வைத் தூது
தவமொத்த வீயந் தானாகுஞ் சோதிக்
கவமில்லை வேதை யாடுமுகங் கெழு
சிவமாங் களங்கஞ் செயுமுறை பாரே. 13

பாரப்பா நாகம் பரிவா யொருபலம்
தாரத்தி னீயந் தான்முக்க ளஞ்சி
நேரப்பா சூதம் நேர்கண் டிடைக்குச்
சேரப்பா தங்கம் நாலுக்கொன் றாகவே, 14

ஒன்றாய்ப் பொடித்து வுதகம் பிறந்திட
நன்றாய்ச் சயவீ ரங்கிடை கூட்டிச்
சென்றால் மகாகுருச் செயநீரி தாச்சு
ஒன்றான கார மோர்களஞ் சிட்டே . 15

இட்டபின் னீரா மிதுமுறை கேளு
தொட்டியும் நாகமுஞ் சூகமுங் கூட்டி
வெட்டினி நீரால் விசைய வரைத்திடு
கொட்டக் களங்க மாங்குகைக் குள்ளே . 16

குகையி லுருகையிற் கொடுத்திடு காரத்தைத்
திகையு மிளிக்கயிற் சேர்த்துலீ ரத்தைக்
குகைபின் னிறக்கிக் குளிர வுலர்ந்தபின்
செகத்தி லடங்காத் தெளிந்த களங்கமே . 17

களங்ககல் வத்திற் கட்டாய்ப் பொடித்து
உளங்கொடு தாக்க வுயர்ந்தசவ் வாதிடு
வளங்கொடு வெண்ணெய் மாட்டி யரைத்திடு
தளங்கொளுந் தங்கச் சிமிழில் வழித்திடே . 18

வழித்திடு மந்தக் களங்க மெழுகை
ஒழித்திடு லோகத்தி லூன்றித் தடவியே
செழித்த புடத்திற் செந்தீய்ப் பிடித்தபின்
பழுத்திடும் லோகம் பதினெட்டு மாத்தே . 19

மாத்திது கண்டிடும் வழலை யினாலே
மாத்திது கண்டிடும் வளர்தங்கத் தாலே
நீர்த்துறை கண்டது நிலைவீரத் தாலே
போத்தரி தாரப் பொன்மயங் கண்டதே . 20

கண்டேன் வழலை காரணத் தாலே
விண்டேன் துருசு வெள்ளைய தாகுங்
கொண்டே னதன்மேற் போகாப் புனலைத்
திண்டாடி வேகாத் தலையது பட்டுதே . 21

பட்டிடு பச்சையில் வீரத்தைக் கூட்டி
ஒட்டிய சீதரன் தேவிக்குப் பூசிப்
பட்டிட வாட்டிப் பகர்சுண்ணம் வீரத்தா
லிட்டிடு வங்கமி றந்திடுஞ் சுண்ணாமே 22

சுண்ணம் நிமிளையைத் தொடுமுன் னிறந்திடும்
 சுண்ணம் நிமிளையாற் சோர்ந்திடுஞ் சாரந்தான்
 சுண்ணத்தி னாலே துருசது சுண்ணமே
 சுண்ணப் பெருமையைச் சொல்ல

வொண்ணாதே. 23

சுண்ணத்திற் சாரஞ் சேர்க்கச் செயநீர்
 எண்ணென சுரக்கும் மிதில்மெழு காகும்
 தண்மை துருசதான் சாகாத காலால்
 வெண்மை பிறந்தவே காத்தலை யாச்சே. 24

ஆச்சப்பா சுண்ணத்தா லாடமுடியாது
 பேச்சப்பா வாதிபெரு மைக்கு நாவேது
 போச்சப்பா பூரணம் புக்கிவெளி யோடி
 வாச்சப்பா போச்ச வகாரத் துரைதானே. 25

துரையாந் துருச சுண்ணத்தின் வேதைகேள்
 திரமான தாரஞ் சேர்த்திடு சூதம்
 அறமான லிங்கம் அரப்பொடி காந்தமும்
 நிறமான நாகமுன் னேரசம் பாகமே. 26

பாகமாய் வீரனும் பாண்டிமால் தேவியுந்
 தாகத் துருசக் குருவெட்டி லொன்றும்
 வேகமுன் னீரில் விளங்க வரைத்திடு
 வாகாய்க் குகையில் வைத்து வருக்கிடே. 27

உருக்குங் களங்கத்தி லூட்டிடு காரத்தைப்
 பெருக்கிய கல்வத்திற் பேராய்ப் பொடித்திடு
 தருக்குஞ் சவ்வாதுதானிட் டரைத்திடு
 பெருக்கிய வெண்ணெய்யாற் பேராமெழுகே. 28

மெழுகொரு மாவிடை மிக்கச்செம் பாயிரங்
 கொழுகிக் கொடுக்கக் கூராமஞ் ஞாற்று
 எழுபது மாற்று யிணையாம் வழலையாற்
 பழுதறப் பார்க்கப் பலிக்கும் வகாரமே. 29

வகாரத்தில் மீறும் வாய்வுச் சரக்கிது
 யகாரத்தி னாலே யடங்கிய பூரண
 முகாரத்தி னாலே யொளிந்த வேகாத்தலை
 மகாரத்தி னாலே வளர்ந்த மவுனமே. 30

மவுனத்தி னுட்கரு வாகுங் கிளிஞ்சிரீர்
மவுனத்தி னாலே வளமாஞ் சருகுதான்
மவுனத்தி னாலே வளர்ந்த முருகுதான்
மவுனமூர் சாரம் வளமான வுப்பிடே. 31

உப்பின் சருகினுள் னுனு முறவானா
லுப்பது சுண்ண மோரிடை சீன
முப்பினிற் பாதி யுறவாக ரேசித்து
உப்பா மமுநீ ருறவா யரைத்திடே. 32

அரைப்பாய் ரவியி லதிலேபொடித் தூளாம்
விரைப்பாய் பிங்கானில் மேவிச் சமா துவை
யுரத்தே வருநீ ருசிதப் பனியிலே
கரத்தே சருகு தான்பூ வமுரியே- 33

அமுரியிற் காச்சி யடவாகக் கட்டிப்போங்
குமுர வுலையிற் கொடுங்கனல் தாக்கிடு
திமிரிச் சருகுச் சிறந்திடு சுண்ணமாந்
தமுரியிற் சாரநீர் தான்வார்த் தரைத்திடே. 34

அரைத்திடும் வில்லை யாதவன் கண்டபின்
விரைத்த வுலையில் விளங்கவே யூதிடு
தரத்துடன் சுண்ணந் தான்கடுங் காரமாம்
வருத்துஞ் சருகு வகையறி வாரே. 35

அறியாச் சருகு வதிசுண்ணத் தெட்டொன்று
பிரியாத சீனம் பேதித் தரைத்திட
விரியாத குக்குடம் வெள்ளைக் கருவினிற்
பிரியா தெருக்கம் பாலது விட்டிடே. 36

விட்டிட நீரா மேவி யரைத்திடு
வொட்டிய வில்லை யுறவாய் வெயிற்போடு
திட்டமாஞ் சுண்ணஞ் சிறந்த கடுங்காரம்
மட்டிய சாரம் வளமாய்ச் சரிகூட்டே. 37

கூட்டிப் பொடித்துக் குமுறப் பனியில்வை
நீட்டிய நீராம் நிலைக்கபூக் கூட்டி
மூட்டிய பூத்தான் முதல்பத்துக் கொன்றிடு
ஊட்டுமூர் சாரம் நீருக்குப் போட்டிடே. 38

போட்டிட ரெண்டும் புகழ்பெறுஞ் சேநீர்
மாட்டுஞ் சரக்கெல்லா மதியாமற் கொன்றிடும்
தாட்டிகச் சேநீர் தானிது ரெண்டும்
மூட்டு வகைக்கு முறைசொலக் கேளே. 39

கேளப்பா காரமும் சாரந் துவைத்துவை
தாளப்பா ரெண்டுந் தனியே ரவியுற
நீளப்பர் சேர்த்து நிலைக்கட் டாச்சு
தேளப்பா கொட்டிய சேநீர்தானே. 40

தானொரு மண்டலஞ் சார்ந்தபின் கேளு
ஏனமாம் பாரையுப் பதுபாக்குப் போல
தானே யுடைத்துச் சமரச மாக்கி
யூனீர் சருகுநீ ருறத்தோய்த்து வைத்திடே. 41

வைத்திடு நீகால் மண்டல மப்பா
வைத்து முலர்ந்தபின் வகைசொலக் கேளு
வைத்து முலர்ந்த சீனமுஞ் சாரமும்
வைத்துநீர் விட்டு மாட்டி யரைத்திடே. 42

அரைத்த மெழுகு மப்பாறை யுப்புக்கு
விரைத்த கவச மென்ன பொதிந்திடு
வரைத்து யிதன்மேல் மாட்டுங் கவசங்கேள்
கரத்தே துருசுவெண் காரமுங் கூட்டே. 43

கூட்டிடு நேராய்க் கூறுமுன் நீர்விட்
டாட்டிக் கவசநீ யப்பா வெயிற்போடு
நீட்டிய சுண்ணம்பூ நீறதுங் கூட்டி
யாட்டிக் கவசித்து வப்பா புடமிடே. 44

புடத்தின் வகையைப் புகலுவேன் கேளு
திடத்தி லுசரந் சிறுநீர்பிசைந்து
இடத்தே பாக்கி இதிலுப்பை வைத்து
தடக்கே பிசைந்தமண் தானேபொதிந்திடே. 45

பொதிந்தே வராகிப் புடமிட் டெடுத்திடு
யுதிர்ந்தால் மறுபடி உயர்புடம் போட்டு
பொதிந்த குருவாற் புகழான கல்லுப்புப்
பதிந்தே யொடுங்கிப் பதையாமற் கட்டுமே. 46

கட்டிடுமுப்புக் கனகதுரைக் கப்பால்
ஒட்டிடவாண்பிள்ளை உண்டொ சொல்வாதிகள்
திட்டங் களங்கமே செப்புவேன் கேளு
மட்டிய வீரம் வளமான லிங்கமே. 47

லிங்கமுஞ் சூதமும் நேரான் துருசுடன்
தங்கமுந் தாரமுஞ் சாரமுங் காரமும்
சிங்கமென் றேவருஞ் சீர்கொண்ட கல்லுப்பும்
வங்கமுங் கூட்டி மாட்டி யரைத்திடே. 48

அரைத்திடு மெல்லா மளவொன் றதாக
அரைத்திடு ஆவுனீ ரப்பா சருகுநீ
ரரைத்து வருட்டி யப்பா குகையில்லை
இரைத்தே குகையி லிருகுங் களங்கமே. 49

களங்கத்தை வாங்கிக் கல்வத்தி லிட்டு
வளங்கப் பொடித்து வகையான வெண்ணைய்
துளங்க வரைத்துத் துடியான மெழுகதை
வளங்காய் ரவிமதி வாய்ப்பா யுருகவே. 50

உருகி யதன்பத்துக் கொன்றிடு மாத்திரை
தருவிது மாத்துத் தப்பாது யெட்டுப்
பெருகிய தங்கப் பெருமைக்கீ தொக்கும்
பருகிய வுப்புப் பாராய் களங்கமே. 51

களங்கத்தி னுப்புக் கடுங்கார மேத்தி
வளங்கவே யூது மகத்தான சுண்ணமாம்
உளங்கொண்ட சார மோட வதைத்திடு
விளங்கொண்ட நீராம் வீரம் பொடித்திடே. 52

இடுபூரந் தன்னை வாரியிட்டுதிடு
தொடுதா ளகந்தான் சுண்ணம தாயிடும்
படும்வாங்க நீறும் பாரினி மிளையும்
விடுசார மீதில் மேவிக் கவசியே. 53

கவசம் புடத்திற் கடுங்காரச் சுண்ணமாந்
திவசத்து ருசுக்குச் செல்லப் பொதிந்திடு
தவயீறு சுண்ணமாந் தங்கமுஞ் சுண்ணமாஞ்
சிவவிந்து சுண்ணஞ் சிறந்த குருவிதே. 54

குருவொடு சீனம் புழுகொடு பூரம்
குருவொடு வீரமுங் கூட்டிக் குளைத்துக்
குருமீறு சுண்ணங்கோடான கோடி
குருவொடு காரஞ் சவாதையுங் கூட்டே. 55

கூட்டியு ருக்கணம் கோடான கோடி
தேட்டமி ரதத்தைச் சுண்ணஞ் செய்யாட்டால்
ஈட்டுள்ள வாதி யெடுத்த சரக்குகள்
பூட்டவு மாட்டான் பொன்னுமங் கில்லையே. 56

இல்லா ததினோடே இருந்து மனமுறை
வல்லதோர் கற்பம் வழலையை வாங்கு
கல்லுற்ற தேகம் நலமான வச்சிரம்
வெல்லுமே சித்தி வேடங்கள் பூண்டிடே. 57

பூண்டிடுந் தீட்சை புகழுமுறை கேளு
ஆண்டரி யோடு வளவாக வெண்ணிப்பார்
பூண்டதி சந்திரன் புரியட்ட மாகும்
தாண்டவ மாடுஞ் சத்தி யெழுத்திலே. 58

எழுத்து முறையை யெவர்க்குஞ் சொல்லார்கள்
எழுத்துத் தசந்தா னெட்டிரண் டறியார்
எழுத்தினில் ரெண்டே யிதமா முகாரம்
எழுத்துக்குப் பின்னெல்லா மசைந்திடுஞ்
சத்திக்கே. 59

சத்தியின் தீட்சை தானிது வாகும்
முத்தி சிவமா மெழுத்து முதலாய்
பதறு முனதீட்சை பகருவ தாகுஞ்
சித்தியாம் பஞ்சாட் சரத்தின்தி யானமே. 60

சரமான நூலைத் தானே யறிந்து
திரமான யோகஞ் செலுத்தப் பலித்திடும்
பரமான சந்திரன் பாரிட்ட வாய்வுத்
திருந்திடா தியானத் திருந்திட யோகமே. 61

யோக மிருந்தென காலாங்கி யென்றே
யோக மிருந்தென் னுறவாம் பராபரம்
பாகம தாகப் பரிபூ ரணத்தைத்
தாகத் தருந்தினேன் சார்ந்தேன் கமலமே. 62

கமலம தாயிரத் தெட்டையும கண்டபின்
கமலமுனி யென்றுங் காலாங்கி யென்றும்பேர்
விமல னுரைத்தார் மெய்ச் சித்தனென்று
நிமலனென் நந்தி நேர்கொண்ட வாறே. 63

வாருங் கணேசன் மலரடி விந்துவாம்
வாருங் கணேசன் மலரடி நாதமாம்
வாருங் கணேசன் குக்குட முட்டைபோல்
வாரா யிருந்த வகையறி யாரே. 64

அறியா ரறிந்தபி னப்பேது மண்ணேது
தெறிவான தெய்வேது சிந்தையி லுன்னிப்பார்
பிறியாத விண்ணேது பேசும் பராபரம்
அறியாத பேர்க்கு வகாரந் தெரியாதே. 65

தெரியா மயேசுரன் சிந்தை கலந்து
அறிவை யறிந்தபின் னாதிக் கணேசனாம்
பிரியாத குண்டலிப் பேராய் வளர்த்தவன்
சிறியாரைப் போலே தெளிந் திருந்தேனே. 66

இருந்திடு மாதியை எவரு முரைத்திடார்
வருந்தும் பராபர மாயையை விண்டிலார்
திருந்துமன் னாதஞ் சிவசத்தி யொன்றா
யிருந்தவ ரூப யிலங்குரு கண்டிடே. 97

கண்டிடு மட்ட சித்தியின் கூற்றையுங்
கண்டிடு தத்துவந் தொண்ணூறோ டாறுங்
கண்டிடும் வாசி கைவச மாகையாற்
கண்டிடு மேகம் மல்லாவைக் காணவே. 68

அல்லாவி னாக மாரு முரைத்திலர்
சொல்லவுங் வேண்டாம் சுருதி முடிந்திடுஞ்
செல்லுஞ் சிவத்தைச் சேர்ந்திடுஞ் சத்திதான்
வல்லமை யொன்றாய் வளர்ந்த மவுனமே. 69

மவுனத்தி னாலே வளராதி யந்தமும்
மவுனத்தி னாலே வளர்ந்த பாராபரம்
மவுனத்தி னாலே வளர்பஞ் பூகமும்
மவுனத்தி னாலே வளராறு தெய்வமே. 70

ஆறு தலத்தோ ரதிகமவு னத்தாற்
கூறு மகண்டங் கொடுமுடி சாகரம்
வேறொன்று மில்லை விளைந்தமவு னந்தான்
தேறு மொழியிதைச் சித்தர்விள் ளாரே. 71

விள்ளார் மவுன மெய்க்கக் கொலுவது
விள்ளார் சிவசத்தி மேவிக் கலந்தது
விள்ளார்க ளப்பா வெட்ட வெளியது
விள்ளார் மயேசுரன் மேவின ரூபமே. 72

மேவுஞ் சிவன்றான் வேதாந்தச் சத்தியை
மேவுஞ் சிவன்றான் வெளிபோலத் தோன்றுங்
கூவிய கோழிக் குறிகண்ட போது
ஆவி னடிமுடி யந்தத்தி லாதியே. 73

ஆதி யனாதி யறிவா லறிந்தபின்
மேதினி தன்னில் விதியுனக் கில்லை
சாதியைப் பார்க்கத் தானவ னானவ
னோதி யறிந்த வுரையிது பாரே 74

உரைபாட லப்பா வுரைத்தெழுநூறு.
தரைஞான முன்னூறு தானது சொன்னேன்
வரையாயக் குறுக்கியே வைத்தே னெழுபதஞ்
சருகாதி வாதச் சவுக்காரந் தானே. 75

தானென்ற கார சார மறிந்தவர்
தானென்ற வுப்புத் தானெழு மங்கமாய்த்
தானென்ற வாதியாஞ் சகலசித் தாதியுந்
தானவ னாகத் தான்பிண்ட முத்தியே. 76

கமலமகாமுனி ஞான சூஸ்திரம் 76

முற்றிற்று

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த வத்திரா
யிருப்பு கருப்பணத் தேவரவர்களிடம் வாங்கிய
ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிட
லானது.

உ

குருவே துணை

இடைக்காட்டுச்சித்தர் தீருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூத்திரம் 70

காப்பு முதல் கட்சியென்ற கடையில்நின்று
 கடைச்சரக்கைக் கண்டுகொள்ளக் காப்பிற் பாடி
 காப்புமுதல் முதற்சேர்த்து நடுவில்நின்று
 கணபதிதா ளிருசரணங் காப்பாமென்று
 காப்புமுதல் மூலர்கோ ரக்கநாதர்
 கமலமுனி போகரிஷி பாதங்காப்பு
 காப்புமுதல் அறிவுபெறச் சொன்னஞானம்
 கண்டறியச் சரஸ்வதியுங் காப்பதாமே.

கண்டாகும் ஞானமெழு பதுவாமிந்நூல்
 காணுவது மிகவரிது கண்டால்நன்மை
 கொண்டாகும் நம்முயிரே குடிபோய்வாமும்
 குணமில்லாத தேகமதைக் கோவிலாக
 விண்டாகும் வேதாந்த மார்க்கந்தன்னில்
 வித்தையிது சுத்தவெளி வேணுமென்றால்
 பண்டாகும் உலகோருக் காகச்செய்த
 பற்பலசாஸ் திரவேதம் பலதும்பாரே.

1

பார்த்தறிய வேணுமறை யறிவில்லாத
 பாமராக்குச் செய்தகட்டுப் பாடெபென்ற
 சாத்தியமா யிருக்காதே யுண்மைசொனை
 சங்கதியை மறந்துபல சமயச்சேற்றிற்
 பேய்த்தனமாய் விழுந்தல்லோ அநேகர்மாண்டார்
 பேரறிவார் சிவயோக முடிவைக்கண்ட
 மாத்திரமே ஞானம்வரப் புத்திவிதே
 மக்களே சிவன்முத்தி வாய்க்குந்தானே.

2

இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞானம் சூத்திரம்

121

தானென்ற வேதத்தின் முடிவில்நிற்கும்
 தம்முள்ளே பேரொளியைக் காணவென் றால்
 வானென்ற மூலதலம் முளைத்தெழுந்த
 வகாரமே கம்பத்தின் முடிவிலேறி
 மானென்ற காலம்தன் மேலேனோக்கு
 மனத்துள்ளே காரணபூ ரணமுந்தோனும்
 கோனென்ற குருவருளால் ஞானங்கண்டு
 குறிப்பறியச் சித்திக்குங் குணமாய்க்காரே. 3

வேறு சந்தம்

ஞான கற்பம்

காருலாவும் மேகமே கங்கைசத்தி யோர்சிவம்
 பாருலாவூழிநுப்பு பண்புவருப் பாகநீர்
 சீருலாவும் கங்கையாற் றெளிந்தவெள்ளை யுப்பிலே
 நீர்கலந்த போதிலேதான் நீடுலாவுஞ் சுண்ணமே. 4
 சுண்ணமென்ன உப்படா சுருக்கறிந்தோன் வாதியாம்
 எண்ணமென்ன அறுவகையி லிச்சரக்கு முற்குரு
 வண்ணமென்ன வண்டுடன்மின் வண்டுசுத்தி
 யாவர்காண்
 சண்ணுமென்ன அறுவகைச் சரக்குநீர்விட்
 டாட்டிடே. 5

ஆட்டியே புடத்திடுநல் லாதிமா குருவடா
 மூட்டுமெட்டு வகைபுரிந்த மூர்த்திசற் குருவடா
 நாட்டுமிந்து வோரிடை நாதமண்டத் தோரிடை
 தீட்டுரோம மோரிடை செவிப்பிசீனு மவ்விடை. 6
 அவ்விடை யறுவகைச்சே நீருட னரைத்திடச்
 சவ்விரங்கற் பூரமுஞ் சவ்வாதுமொரு மாவிடை
 இவ்வகைதன் மூன்றுசாம மேவியே யரைத்தபின்
 செவ்வலின் புடமிடத் தெளிந்தசுண்ண மானதே. 7

ஆனமான நாகமே யடக்கவகை யொன்றுகேள்
 ஆனநல் மணத்தவளை அராவடிந்த தைலமாம்
 ஏனமாய்ச் சுருக்கிட யிருகுமந்த நாகமே
 தேனமாய்த் தெளிந்தசுண்ணஞ் சென்றவீரங்
 கூட்டியே. 8

கூட்டியாட்டி யப்பியேநற் குக்குடப் புடமிட
வாட்டமில்லாச் சுண்ணமாம் வளர்சிறப்பு நாகந்தான்
நாட்டமாவின் பாலிலே நாலுசாம முறவே
போட்டமண்கீழ் மேலதாய்ப் பொன்றுநீரு லாவுமே. 9

நீரைவிட் டெழுதரம் நேசமாய்க் கழுவியே
வாரமீறு வாட்டமில்லாச் சுண்ணமோ டரைத்தபின்
சீரதாய் முழப்புடமிட் டிடவேசுண்ண மாமடா
காரசாரஞ் சுண்ணமாங் கதிரவன் முகத்திலே. 10

முகத்திலே தெளிந்தகார முர்க்கதிரி கோணமால்
செகத்திலே யடங்கிடாச் செந் தூரமா நற்செம்பிலே
மகத்தாம்வேதையைப் பதுக்கொன்றிடவே தங்கமாம்
சகத்திலேகற் சாரச்சுண்ணந் தாவுமே துருசிலே. 11
துருசுமுன்று சாமம்வெயிலிற் றோன்றவே

நற்சுண்ணமாம்
வரிசைபெற்ற சிங்கியாகும் வகையதாயோர் சட்டியில்
இரதமுட்ட விட்டபின் நீருமா விடையிட
இரவிகாணச் சுண்ணமாம் மேருதங்க மீதிலே. 12

தங்கம்நூறு வெள்ளிநூறு தானேசேர்ந் துருக்கையில்
பொங்கமான சூதச்சுண்ணம் போட்டோரு மாவிடை
வங்கம்நூறு கூட்டியே வளமுட னுருக்கினால்
துங்கயாணை யொன்றிடச் சோதியாஞ்செந்
தூரமே. 13

செந்தூரந்தான் மாவிடை செம்புவெள்ளி நூறிலே
செந்தூரங் கொடுக்கவே தெளிந்தமாற்றஞ் சூறதாம்
இந்தவேதை பொய்யல்ல யெந்தன்கண்கள் கண்டது
கொந்துலாவு சத்திசெய்து கூறுவேன் பலன்களே. 14

கூறுகின்ற சத்தியென்ன கூறுவேனான்செய்திகேள்
மீறுநில உப்புச்சுண்ணம் வீரமும் சரியதாம்
நீறுபண்ண வேயடி நிலமைசத்தி சிவமெனக்
கூறுவேனான் மித்துரு சத்துருக் குலங்களே. 15

குலமதான சீனசத்தி கொண்டசவுக் காரமே
உலவுகின்ற சிவமடா உற்றுணர்ந்து பாரடா

இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞான குஸ்திரம்

123

விலவெடியுப் புஞ்சிவம் மீறுசத்தி புளியடா
பலன்கறியுப் பேசிவம் பாருகங்கை சத்தியே. 16

சத்தியுவ ருப்படா தான்சிறுநீர் சிவமதாம்
முத்தினிலவுப் பேசிவம் முழங்குகங்கை சத்தியே
சித்தியான தொன்றடா சிவக்கொழுஞ்சிக் காயிலே
உத்தருரு வண்டேசிவ முண்பைசத்தி மின்மினி. 17

மின்மினியே சத்தியாம் விளங்குதூத மேசிவம்
தன்மனவி கெந்தகந் தான்சவ்வீரஞ் சிவமதாம்
உன்மனவி லிங்கசத்தி யுத்ததூடன் சிவமதாம்
இன்னார்பெண்டில் மாலின்தேவி யின்பஅரி தாரமே. 18

தாரமா மஞ்சட்கரு சத்திசிவம் வெள்ளைதான்
தீரமண்டச் சவ்வுமே சிவனமுதஞ் சத்தியாம்
வாரநாக மேசிவம் மணத்தவளை சத்தியாம்
கூரபூரம் சத்தியாங் குணர்த்திநிம் பூநாகமே. 19

குணர்த்தியான தேசிவம்கோரோசனையே சத்தியாம்
இணக்கநா யுருவிசத்தி யிலகுநல்லுப் பேசிவம்
பணப்பூ நாக மேசிவம் பத்திசத்தி பாலடா
வணக்கவெண் காரஞ்சிவம் மானாவச் சாரமே. 20

சாரமேநற் சத்தியாந் தனித்தரோம மேசிவம்
வாரமாம் செவிப்பிசின் மனவியான வாரடா
ஆர்மண்டத் தோடேசிவம் ஆதிகங்கை சத்தியாம்
வீரியந்தான் வெள்ளைநஞ்சு மேவுநற் றுருசதே. 21

துருசல்லோ சிவமடா சோதிபூரஞ் சத்தியாம்
வரிசைதுத்தம் பெண்ணடா மணப்புணர்வு தேனடா
பொரிகாரமுஞ் சிவமடா புகழுஞ் சீனக்காரமே
திரைநுரையே சிவமடா சிலைமாசத்தி மேவவே. 22

மேவுகின்ற சிப்பியோடு விமலனாகு முட்கரு
மேவுசத்தி கற்சுண்ணம் விமலனாகுங் கங்கைதான்
மேவுசத்தி யாமடா வெள்ளையுப்பு ரேகமே
மேவுகங்கை சத்தியே விரும்புமித் துருக்களே. 23

மித்துருச்சேர் மானத்தை விள்ளும்வகை கேளடா
உத்ததோர் வழலைதா னுருப்படுத்து முவரடா
சத்துருவை விள்ளுநேன் தனித்தவாதி கேளடா
சுத்தரவி யாலுமே சுருக்குத்தண லாகுமே. 24

ஆகுமோர் குருவடா அறிந்துணரும் வாதிகாள்
பாகுகறி யுப்பதொன்று பார்நிலவுப் பொன்றுடன்
ஏகசூட னொன்றடா யிதையறு நீராலையில்
மோகமா யரைத்துவில்லை முழப்புடத்திற்
சுண்ணமே. 25

சுண்ணமோடு வீரமுஞ் சுருக்குநீரா லாட்டியே
எண்ணமான துருசில்மேவி யிரவிகாணத் தழலிலே
வண்ணமாக வாட்டவே வளர்ந்துகுரு வாகுமே
தண்ணீருக்குத்தா னீடுமே சற்றும்பசுப்
பில்லையே. 26

பசுப்பில்லாத துருசுநீரு பாச்சவகை கேளடா
உசுப்புநாக வாய்த்தண்ணீ ருறிக்கெந்தி மெழுகதாம்
ரசத்துடனே கூட்டியே சுருக்கிடச்செந் தூரமாம்
வசிப்பில்லாத தங்கமாம் வளர்ந்தவெள்ளி
நூறிலே. 27

வெள்ளியொன்றுருக்கவே மேவுதுருசு நீறிட
வெள்ளியது கட்டியே விரியுமே கலிப்பதாய்
வெள்ளியத்தில் வெள்ளியை மேவவுங் கலித்திடும்
அள்ளியதோர் சூதமிட்டு ஆட்டிநீ யரைத்திடே. 28

அரைத்தவெள்ளி வெள்ளியமம் மாணைச்சூத
மாட்டிடச்
சரியிடை யரைத்துருட்டித் தானஞ்சுண்ணக்
குகையிலே

நெரியவைத்துப் புடமிட நிசமதான சுண்ணமாம்
வரிசையான மாரசங்க ள் சுநூ றுருக்கவே. 29

உருகின முகத்திலே யொருமாரீரு மேவிடத்
திருவிளையா டாடலாம் செம்புநூறு சேர்த்தபின்
அருமையான வெள்ளிமாற் றறுபத்தாற தாகுமே
வரிசைபெற்ற வெள்ளியிற்றான் மாற்றுவகை
சொல்லவே. 30

சொல்லுகிறேன் வெள்ளிநூறு தோய்ந்துருகும்
போதிலே
நல்லகெந்தி சூதமும் நலம்பெரு செந்தூரமே

வல்லதோர் களஞ்சியிய மாத்தாயிரத் தெட்டதாம்
சொல்லவொண்ணாச் சோதியாந் தொடுத்த
காரியம்மிதே. 31

காரியங் களஞ்சியிற் கெவுரியிடை தாக்கிப்பின்
பூரியிடை சேர்க்கவந்தப் பொன்னொருங்கு மப்பனே
வீரமொன்று துருசநீரு மேவுதங்கச் சுண்ணமாம்
பூரிச்சுண்ணஞ் சூதமோடு போட்டகாக்கச்
சுண்ணமே. 32

அரைத்தசுண்ணச் சூதமே யடங்காவேதை யப்பனே
வரைக்கொடு முடியெலாம் வளர்ந்ததங்க மாகுமே
கரைக்கடங்கா வேதையைக் கண்டுபார்த்த
துண்மைகாண்
குருக்களோ துருசச்சுண்ணங் கோடாகோடி
வேதையே. 33

வேதையான சற்குரு விள்ளுகிறேன் கேளடா
நீதியாங் கடல்நுரை நீர்விட்டாட்டி யூதவே
ஆதிச்சுண்ண மாமடா யாகுமுவர்ப் புவடா
நாதமடி கூடவேதான் நல்லசுண்ண மாகுமே. 34

சுண்ணமோடு வீரமுஞ் சூடனுஞ் சரியதாய்
எண்ணமா மறுவகை நீரைவிட் டுலாவவே
வண்ணமாய் முழப்புடம் வழங்கவேநற் சுண்ணமாம்
எண்ணெண்ணசரக்கெலா மிதிலேசுண்ணமாகுமே. 35
கண்ணத்துக்கு வழலைவேணுந் தூயநீர்க்கும்
வழலைவேணும்
எண்ணமுள்ள கட்டுகட்கும் இசைந்ததோர்
வழலைவேணும்
வண்ணமாய்ச் செந்தூரத்துக்கும் வாய்புள்ள
வழலைவேணும்
உண்ணுநற் களங்கத்துக்கும் உரைத்த
வழலைவேணுமே. 36

வழலைவேணும் மெழுகுக்கும் வாய்த்ததோர்
புடத்துக்கும்
வழலைவேணுஞ் சாரணைக்கும் வரிசையான
பற்பத்துக்கும்
வழலைவேணுஞ் சிங்கிக்கும் வாயுவேகக்குளிகைக்கும்
வழலைவேணு மப்பாசவுக் காசமல்ல வழலைவே 37

வழலையென்ன வென்றுசொல்ல வாதிநீதான்கேளடா
வழலையில வுப்படா வாய்த்தகறி யுப்படா
வழலையுல மடியடா வாறுமூன்றுங் குருவடா
வழலையிதை விட்டவர் மட்டைவாதி யாவரே. 38

ஆவதும் அழிவதும் ஆதிநில வுப்படா
ஆவதும் அழிவதும் ஆனகறி யுப்படா
ஆவதும் அழிவதும் அடியின்மூலத் துப்படா
ஆவதும் அழிவதும் ஆகநீரி லுப்பதே. 39

உப்பறிந்தோன் ஞானவாதி யுற்றுணர்ந்து பாரடா
அப்பிலே விளைந்தவப்பு ஆதியான வாரடா
தப்பிலா துவர்க்கடுக்கச் சார்ந்தநில வுப்படா
செப்பினோ மறிந்துகொள்வீர் தேகநீ ருலாவுமே. 40

உலாவுகின்ற கங்கைதா னுசிதமான வேதைதான்
பலாபலன்கள் காணவேதான் பத்திலொன்று
விள்ளுவேன்
குலாவுகின்ற கோசபீசங் கோரோசனை தேனுடன்
உலாவுஉண்டை செய்துவேதையுற் பனம்பொய்
யாததே. 41

பொய்யாதொரு குருவருடா புகழ்நிறுத்தும்
வலுமைகேள்
மெய்யாங்குரு வண்டுடன் மின்மினி யுலர்த்தியே
கைமுறை யுவருப்பொன்று கறியுப்பொன்றும்
கூட்டியே
செய்யநீ ரறுவகைச் சேநீர்விட்டு ஆட்டிடே 42

ஆட்டிவில்லை சேர்க்கவே யானவீர பூரமும்
கூட்டியே முழப்புடங் கொள்ளநல்ல குருவிதாம்
தீட்டுரோமம் பிசினுடன் சென்றுகூட்டித் துருசிலே
மூட்டுயேதீ யாட்டலே முடிந்த குருவானதே 43

குருவிதோர் களஞ்சிதன்னை வீரத்தினுங் கூட்டியே
இரவிகாணத் தளவிலே வாட்டிப்பின் னெடுக்கவே
திருவுலாவு வீரநீரு வெள்ளியத்தி லீயவே
இருநூறு மாகுமிதுக் கெதிராயாணி யில்லையே 44

ஆணிதானோர் மாவிடை வீரநீ ரதனையே
பேணிமா தகத்திலக் கவசமே பிலக்கவே
காணவே யெரியிடிற் கடியசுண்ணச் சிங்கியாம்
பாண்டரம சூதபற்பம் அபாடியதனிற் பார்த்திடே, 45

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான குஸ்திரம்

127

பாரப்பா ரசபற்பத்தைச் செம்பிற்பணந் தாக்கவே
சேரப்பா குருமாவிடை நூற்றுக்கொன்று சேர்க்கவே
ஆரப்பா யிதன்வேதையை யறிந்தவரே யோகியாம்
நேரப்பா தொழிலிற்றங்க மாற்றாயிரம் நிசமதே. 46

நிசமதா யொருகுரு முடிந்தசித்திரம் நவில்வேன்
வசமதா மண்டத்தோ டோரிடை நிலஉப்பும்
பிசகிலாத தாருமல் விடைசூடனுங் கூட்டியே
பசையவெள்ளைக் கருவுடன் தா னாட்டியே
பகருவாம். 47

ஆட்டிவீரங் கூட்டியே யறுவகைநீர் விட்டுமே
சூட்டிமுழப் புடமிடச் சுண்ணமாகு மப்பனே
நாட்டமாயோர் சரக்கினில் நயந்துகாண் பிக்கவே
கோட்டிதா னிலாக்கட்டு பிலத்திடும் குருவதாம். 48

குருக்களஞ்சி வெள்ளியை யிருபதிற் கொடுக்கவே
விருப்பமா யதுபத்துத் தங்கமாய் விளங்குமே
கருவிலாதோர் வித்தையும் கட்டிடவு மாட்டார்கள்
கருவதாம் நிலவுப்பதைக் கைவிட்டார்
கெட்டார்களே. 49

கெட்டவே யொருகுரு முடிந்தசித்ராங் கேளடா
அட்டலோக மும்பழுத் திடவேவகை விள்ளுவேன்
வெட்டறா வெளினிலத்தில் விளங்கும்பார் பூநாகமே
தொட்டவடி கண்டவர் பொன்னடியைச்
சொல்லுவாம். 50

வேறு

சொல்லும்பூ நாகந்தன்னைத் துணிவுட னறிய
மாட்டார்
வல்லசெங் கரிசல்தன்னில் மண்ணுண்டு வளரும்பாரு
நல்லதோர் நிலத்துக்கெல்லாம் நாங்குழு முகுதியுண்டு
அல்லது வன்றிப்பூநா கந்தனை யறிந்துபாரே. 51

பாரப்பா பூநாகந்தான் பராபர வஸ்துவாகும்
சேரப்பா ஆவின்பாலிற் சென்றிடச் சுத்தியாகும்
ஆரப்பா யிதுக்கீடேதா னாதியாம் வழலை
யொப்பாம்
சேரப்பா கறியுப்பொன்று சீர்நில வுப்புங்
கூட்டே. 52

கூட்டுவா யடிகற்பூரங் கொடியதோர் வீரம்நாசம்
ஆட்டுவாய் சேநீர்விட்டு அதில்வில்லை யிரவிகாண
மூட்டுவாய் முழப்புடந்தான் முக்கிய குருவுமானார்
தாட்டிகச் சரக்கையெல்லாஞ் சரமெனச்
செப்புவாரே. 53

செப்புவாய் வீரங்கூட்டித் தெளிமாக தத்திலேற்றி
ஒப்புட னிரவிகாண உலர்ந்தபின் னெரியிட்டேதான்
செப்பமா யெடுக்கச்சுண்ணந் தெளிவுகண்
பார்க்கப்போமோ
அப்பிலே நீறுமெந்தச் சரக்கையும் கட்டிக்
கொல்லும். 54

கொல்லுமக் குருவொன்றேதான் கூறுவேன்
சிப்பிப்போக்கு
நில்லென்று நிறுத்துந்தங்கம் நிசமுண்டாய்
வைக்குமப்பா
நல்லதோர் குருமுடிக்க நயமுடன் சொல்லக்கேளு
வல்லமை சிப்பியொன்று வளர்வெடி யுப்புந்
கூட்டே. 55

கூட்டுவாய் நிலவுப்புத்தான் கூறிய கறிப்புப்புத்தான்
நாட்டமாய்ச் சூடனுந்தான் நயமுள்ள வீரங்கூட்டி
ஆட்டுவாய் சரியதாக அறுவகைச் சேநீராலே
மூட்டுவாய் வில்லைதட்டி முழப்புட மதிகம்போடே. 56
போட்டபின்சிப்பிச்சுண்ணம்போக்கேது நீக்கேதப்பா
தாட்டிகக் கருநாகற்றிற் றடவியே வெயிலிற்போடப்
போட்டபின் நொடிக்குமுன்னே புகழ்நல்ல
சுண்ணாம்பாகுங்
காட்டிய வங்கச்சுண்ணம் லிங்கத்தைக் கட்டிக்
கொள்ளும். 57

கட்டின லிங்கந்தங்கம் கதித்துட னுருகியாடுந்
திட்டமாய் வெள்ளிநூறு திடமிந்தக் குருதானொன்று
இட்டமா யுருக்கிவாங்க இருபதுமாத்துப்பொன்னாம்
விட்டதோர் வங்கங்கோடி வேதையுங் கோடியாமே.
58

கோடிகா லந்தான்வாழ்கக் கூறிய கற்பம்விள்வேன்
நீடிய கீழ்க்காய்நெல்லி நிசமுடன் தூர்ணஞ்செய்து

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம்

129

நாடிய தினங்கள் பார்த்து நல்லநாட் பொருந்தும்
நாளிற்
காடியிற் கொள்வீராகிற் பத்தியங் காக்கவேண்டாம்
59

வேண்டியே வருஷம்பத்து யிப்படிக்கொள் வாயாகில்
நீண்டமால் மாண்டாலுந்தான் நிசகற்பந்
தப்பாதுண்மை
காண்டகு தேவரம்பை கணபணி விடையும் செய்வாள்
ஆண்டிடுங் கோடிகாலங் கூற்றிலைநடனம்
ஆள்வான். 60

ஆளிய தேவரோடு அருளுரு ரிஷிகளெல்லாம்
வாழியாய்க் கணங்கள்! துழவாழ்ந்திடுங்
சிவாயவென்பார்
ஊழிதா னுலகுக்கெல்லா முற்றதோர்
கோவென்பார்கள்
நீளிய காலமெல்லாம் நிமலனும் முற்றுங்காப்பான். 61

காப்பதோர் சரக்குக்கெல்லாங் கட்டிடுங் சேநீர்
சொல்வேன்
ஏப்பதோர் பஞ்சபூத மெழுவகைப் பிறப்புங்கூட்டிக்
கூப்புடன் பாதிசேநீர் குருவென மொழியவேண்டி
யார்க்குமே பிழைக்கும்புத்தி யன்புடன்
சொல்லக்கேளே. 62

சொல்லக்கே ஞப்புமுன்றுந் துடியதாய்ச்
சுண்ணம்பண்ணி
நல்லதோர் சுண்ணமொன்று நாலாகும் வெடியுப்புத்
தான்
அல்லக்கே ளிந்துப்பொன்று அப்பனே துடனொன்று
வல்லொத்த புளிதான்நாலு வடிவுள்ள
சீனமொன்றே. 63

ஒன்றுதா னின்னங்கேளு உற்பனந் திரைநுரையை
நன்றியாய்ச் சுண்ணம்பண்ணி நயமுட னொன்று
கூட்டிக்
கன்றிடுங் கோழிவெள்ளைக் கருவினிற்
றண்ணீராக்கச்
சென்றிடு மெருக்கம்பாலாஞ் சென்றிடத்
தண்ணீராமே, 64

நீரதைவிட்டுரெண்டு சாமமே யரைத்துக்கொண்டு
நீரது வுலரவில்லை நேயமா யனலில் வாட்டிச்

சீரதாய்ப் புடத்திற்போட்டுச் சென்றெடு

சுண்ணம்பா பா
பாரதாய்ச் சுண்ணம்பாதி சாரத்தைப் பொடித்து
வையே. 65

வைத்திடு பீங்கானிற்றான் வளமிரு பதுநாளிற்றான்
உத்ததோர் தண்ணீர்காணுமுற்பனச் சலத்திலேதான்
சுத்தியாய் வீரம்பூரம் சுருக்குட னுரமுமொன்றாய்ப்
பத்துக்கு ஒன்றிற்பாதி பண்புடன் பொடித்துப்
போடே. 66

போடப்பா சேநீரென்னப் புகழ்பெறு சரக்கை
யெல்லாம்

சாடியே கொன்றுபோடுந் தாரமு முருகியாடும்
ஆடிய சூதங்கட்டு மப்பனே கருக்களெல்லாம்
ஒடிடும் வேதைகோடி யுயிர்கொல்லும் பழி
செய்யும்மே. 67

செய்யப்பா சேநீர்போக்குத்திடமுடனாருஞ்சொல்லார்
மெய்யப்பா யின்தத்தண்ணீர் வேதையே

சரக்கின்வேதை
பொய்யல்ல வுமைதன்னாணை போக்கிதிற் கவர்கள்
கோடி
ஐயனே மகத்தாஞ்சேநீ ரம்பல மாடுந்தானே. 68

தானவனாகச் சொல்வேன் தண்ணீரிற் சூதங்கட்டி
ஏனமா யுறுக்கிக்கொண்டு கைதனிலிருக்க வேதான்
வானமு மண்ணுமொன்றாய் வளர்ந்தவ
ரிவர்தானென்பார்
ஆனதோர் குளிகைவாயி லடைக்கவே யதிகச்
சித்தன். 69

சித்தனாங் கெவனசித்தி தேகங்கள் வச்ரகாயம்
முத்தியா யறிந்துவாத முன்னிற்கச் சிதம்பரத்தைப்
புத்தியாய்ப் பூசைசெய்தாற் புகட்டுவார்
மதுவின்றாப்போல்
உத்தமா வுனக்குப்புத்தி யுவரடி யுகந்துகாரே. 70

இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் 70.

முற்றிற்று

மதுரை இராமாயணச் சாவடித் தெரு
இருளப்பக்கோனாரவர்கள் குமாரர் இராம
சாமிக்கோனாரவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதி
யின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது

உ
கடவுள் துணை

இடைக்காட்டுச் சித்தர்

பாடல் 130

காப்பு

1. லீநிலைத்துறை

ஆதி யந்த மிலாத வநாதியைத்
தீது நும்பவந் தீப்படு பஞ்சபோல்
மோது நும்படி முப்பொறி யொத்துறக்
காத லாகக் கருத்திற் கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன் கூறுதல்

எல்லா வுலகமு மெல்லா வுயிர்களும்
எல்லாப் பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாதி பரமசிவனது
சொல்லா லாகுமே கோனாரே. 1

வானியல்போல வயங்கும்பிரமமே
சூனியமென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருகதியில்லையென்
றோர்ந்நுகொள்ளுவீர் கோனாரே. 2

முத்திக்கு வித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சத்தியுமுத்தியுஞ்
சேரலாகுமோ கோனாரே. 3

தொல்லைப் பிறவியின் றொந்தமுற்றறவே
சோம்பலற்றுத்தவஞ் செய்யாக்கால்
எல்லையிற்கடவு ளெய்தும்பதமுனக்
தில்லையென் றெண்ணுவீர் கோனாரே. 4

ஆரணமுலத்தை யன்புடனேபர
 மாணந்தக்கோலத்தை யின்புடனே
 பூரணமாகவே சிந்தித்து மெய்ஞ்ஞான
 போதத்தைச் சார்ந்துகொள் கோனாரே. 5

காலாகாலங் கடந்திடு சோதியைக்
 கற்பனைகடந்த வற்புதத்தை
 நூலாற்பெரியர் சொன்னநுண்பொருளை
 நோக்கத்திற்காண்வலு கோனாரே. 6

சொல்லருஞ்சுகள நிட்களமானதைச்
 சொல்லாமற்சொல்லாமற் கோனாரே
 அல்லும்பகலும் அகத்திலிருத்திடில்
 அந்தக்கண்கிட்டுமோ கோனாரே. 7

தூரியன்வாள்பட்ட துய்யபனிகெடுங்
 தோற்றம்போல்வெவ்வினை தூள்படவே
 நாரியிடப்பாகன் றாள்நெஞ்சிற்போற்றியே
 நற்கதிசேர்ந்திடு கோனாரே. 8

மும்மலநீங்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
 முப்பாழ்கடந்த வப்பாழைச்
 செம்மறியோட்டிய வேலையமைத்துஞ்
 சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே. 9

பஞ்சவிதமாயைச் சஞ்சலம்பறக்கப்
 பற்றறநின்றதைப் பற்றியன்பாய்
 நெஞ்சத்திருத்தி யிரவும்பகலுமே
 நேசித்துக்கொள்ளுவீர் கோனாரே. 10

நாராயணக்கோன் கூறுதல்

கொச்சகம்

சீரார் சிவக்கொழுந்தைத் தெள்ளமுதைச்
 செந்தேனைப்
 பாராதி வான்பொருளைப் பஞ்சவுருவானவொன்றைப்
 பேரான விண்ணொளியைப் பேரின்ப வாரிதியை
 நேராக வெந்நாளும் நெஞ்சிறுத்தி வாழ்வேனே. 11

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான குஸ்திரம்

133

கண்ணுன் மணியைக் கற்பகத்தைக் காஞ்சனத்தைப்
பெண்ணுருவிற் பாதியினைப் பேசரிய முப்பொருளை
விண்ணி னமுதை விளக்கொளியை வெங்கதிரைத்
தண்ணளியை யுள்ளில்வைத்துச் சாரூபஞ்
சார்வேனே. 12

கண்ணித்தரு

மனமென்னு மாட்டங்கிற் றாண்டவக்கோனே முத்தி
வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே. 13

சினமென்னும்பாம்பிறந்தாற் றாண்டவக்கோனே
யாவுஞ்

சித்தியென்றேநினையேடா தாண்டவக்கோனே. 14

ஆசையெனும்பசிமாளிற் றாண்டவக்கோனே இந்த
அண்டமெல்லாங் கண்டறிவாய் தாண்டவக்
கோனே. 15

ஓசையுள்ளடங்குமுன்னர் தாண்டவக்கோனே மூலத்
கோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. 16

மூலப்பகுதியறத் தாண்டவக்கோனே உள்ளே
முளைத்தவேர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே. 17

சாலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே மலச்
சாலென்றேதேர்ந்தறி தாண்டவக்கோனே. 18

பற்றே பிறப்புண்டாக்குந் தாண்டவக்கோனேஅதைப்
பற்றாதறுத்துவிடு தாண்டவக்கோனே 19

சற்றேபிரமத்திச்சை தாண்டவக்கோனே உன்னுள்
சலியாமல்வைக்கவேண்டுந் தாண்டவக்கோனே. 20

அவித்தவித்துமுளையாதே தாண்டவக்கோனே
பத்தி

அற்றவர் கதியடைார் தாண்டவக்கோனே. 21

செனிதனிற்கேளாமறை தாண்டவக்கோனே குரு
செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே. 22

கட்டளைக் கல்துறை

மாடும்மனைகளும்மக்களுஞ்சுற்றமும்வான்பொருளும்
வீடும் பனைகளும் வெண்பொன்னுஞ் செம்

பொன்னும் வெண்கலமும்
காடுங் கரைகளுங் கல்லாம் பணியுங் கரிபரியும்
தேடும்பல் பண்டமும் நில்லா சிவகதி

ஓசர்மின்களே. 23

நேரிசை வெண்பா

போகம்போம் போக்கியம்போம் போசனம்போம்

புன்மைபோம்

மோகம்போம் மூர்க்கம்போம் மோசம்போம்—

தாகம்போம்

வேதமுத லாகமங்கண் மேலான தென்றுபல்கால்

ஓதுபிர மத்துற்றக் கால்

24

தாண்டவராயக்கோன்-தரு

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனாரே

தீந்திமித்திமி திந்தக்கோனாரே

ஆனந்தக்கோனாரே அருள்

ஆனந்தக் கோனாரே.

ஆயிரத்தெட்டு வட்டமுங்கண்டேன்

அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்

மாயிருஞாலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன்

மந்தமனத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன்.

தா, 25

அந்தக்கரண மெனச்சொன்னா லாட்டையும்

அஞ்ஞானமென்னு மடர்ந்தவன்காட்டையும்

சந்தத்தவமென்னும் வாளினால் வெட்டினேன்

சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங் கட்டினேன். தா. 26

மெய்வாய் கண்மூக்குச் செவியெனு மைமந்தாட்டை

வீறுஞ்சுவையொளி யூறோசையாங்காட்டை

எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினே னாட்டினேன்

ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே. தா, 27

பற்றிரண்டுமறப் பண்பற்றே னண்புற்றேன்

பாலையுமுட் கொண்டேன் மேலையாங்கட்

கொண்டேன்

சிற்றின்பநீக்கினேன் மற்றின்பநோக்கினேன்

சிற்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பரஞ்சார்ந்

திட்டேன். தா, 28

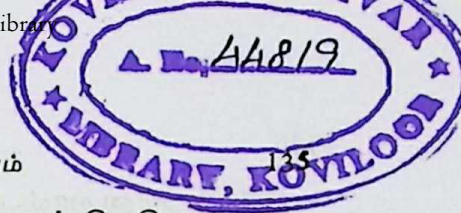
அண்ணாக்கையூடே யடைத்தேயமுதுண்ணேன்

அந்தரங்கத்தையு மப்பொழுதே யெண்ணேன்

விண்ணாளுமொளியை மேவிப்பூசைபண்ணேன்

மெய்ஞ்ஞானமொன்றன் றி வேறையொன்றை

நண்ணேன். தா, 29

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சைகன்யம்

மண்ணாதிபூதங்க ளைந்தையுங் கண்டேனே
மாயாவிகாரங்கள் யாவையும்விண்டேனே
விண்ணாருமொளியை மெய்யினுட் கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினை மேலாகவண்டேனே. தா. 31
வாக்காதியைந்தையும் வாகாய்த்தெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க ளைந்தும்பிரிந்தேனே
நோக்கரும்யோகங்க ளைந்தும்புரிந்தேனே
நுவல்மற்றைந்துயோக நோக்கம்பரிந்தேனே. தா, 31
ஆறாதாரத் தெய்வங்களைநாடு
அவருக்குமேலான வாதியைத்தேடு
கூறானவட்ட வாகந்தத்திற்கூடு
கோசமைந்துங்கண்டு குன்றேறிக்கூத்தாடு. தா, 32

நாராயணக்கோன் கூறுதல்
தந்தனத்தானானே

ஆதிபகவனையே பசுவே அன்பாய்நினைப்பாயேல்
சோதிபரகதிதான் பசுவே சொந்தமதாகாதோ. 33
எங்கும்நிறைபொருளைப் பசுவே யெண்ணிப்

பணிவாயேல்

தங்கும்பரகதியில் பசுவே சந்ததஞ்சாருவையே. 34
அல்லும்பகலும்நித்தம் பசுவே யாதிபதந்தேடில்
புல்லுமேமோட்சநிலை பசுவே பூரணங்

காண்பாயே. 35

ஒன்றைப்பிடித்தோர்க்கே பசுவே உண்மை

வசப்படுமே

நின்றநிலைதனிலே பசுவே நேர்மையறிவாயே. 36
எல்லாமிருந்தாலும் பசுவே யீசனருளிலையேல்
இல்லாததன்மையென்றே பசுவே யெண்ணிப்

பணிவாயே. 37

தேவனுதவியன்றிப் பசுவே தேர்ந்திடில்

வேறொன்றிலை

ஆவிக்கும்மாவியதாம் பசுவே அத்தன்றிருவடியே. 38
தாயிலுமன்பனன்றோ பசுவே சத்திக்குள்ளான

வன்றான்

நேயமுடையவர்பால் பசுவே நீங்காதிருப்பானே. 39
முத்திக்குவித்தானோன்பசுவேமூலப்பொருளானோன்
சத்திக்குறவானேன் பசுவே தன்னைத்

துதிப்பாயே. 40

ஐயன்றிருப்பாதம் பசுவே அன்புற்றுநீபணிந்தால்
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே விட்டோடுங்

கண்டாயே. 41

சந்திரசேகரனாள் பசுவே தாழ்ந்துபணிவாயேல்
இந்திரன் நான்முதலோர் பசுவே ஏவல்புரிவாரே. 42
கட்புலன்காணவொண்ணாப் பசுவே கந்தனடி

யிணையை
உட்புலன்கொண்டேத்திற் பசுவே யுன்னத்
மெய்வாயே. 43

சுட்டியுங்காட்டவொண்ணாப் பசுவே துனியமான
வஸ்தை
ஒட்டிப்பிடிப்பாயேல் பசுவே உன்னைநிகர்ப்பவர்
யார். 44

தன்மனந்தன்னாலே பசுவே நானுவைச்சாராதார்
வன்மரமொப்பாகப் பசுவே வையத்துரைப்பாரே. 45
சொல்லொன்றுநற்பொருளாம் பசுவே சோதியைப்
போற்றாக்கால்
இல்லென்றுமுத்திநிலை பசுவே எப்பொருளுஞ்
சொலுமே. 46

கண்கள்

பலரோடு கிளத்தல்

கண்ணுண்மணியைக கருதியபேரொளியை
விண்ணின்மணியை விளக்கொளியைப் போற்றிரே. 47

மனம்வாக்குக் காயமெனும்வாய்த்தபொறிக்கெட்டாத
தினகரனைநெஞ்சமதிற் சேவித்துப்போற்றிரே. 48

காலமூன்றுங் கடந்த கதிரொளியை யுள்ளத்தால்
சாலமின்றிப்பற்றிச் சலிப்பறவே போற்றிரே. 49

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின் மதுப்போலும்
நூலிற்பொருள்போலும் நுண்பொருளைப்
போற்றிரே. 50

மூவர்முதலை முக்கனியைச் சர்க்கரையைத்
தேவர் பொருளைத் தெள்ளமுதைப் போற்றிரே. 51

தூயமறைப் பொருளைச் சுகவாரிதியமுதை
நேயமுடனாளு நிலைபெறவே போற்றிரே 52

சராசரத்தைத்தந்த தனிவானமூலமெனும்
பராபரத்தைப்பற்றிப் பவமறவே போற்றிரே. 53

மண்ணாதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான் பொருளைக்
கண்ணாரக்காணக் கருத்திசைந்து போற்றிரே. 54

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சூத்திரம்

137

பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநானும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே. 55

எள்ளிற்றயிலம்போ லெங்கும்நிறைபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்து போற்றீரே. 56

நெஞ்சொடுகளத்தல்

பூமியெல்லாமோர்குடைக்கீழ்ப்பொருந்தரசாளுதற்குக்
காமியம்வைத்தாலுனக்குக்கதியளதோகன்மனமே. 57

பெண்ணாசைகொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால்
விண்ணாசைவைக்க விதியிலையேகன்மனமே. 58

மேயும்பொறிகடமை மேலிடவோட்டாற்குவினை
தேயுமென்றேநல்வழியிற் செல்லுநிகன்மனமே. 59

பொன்னிச்சைகொண்டு பூமிமுற்றுந்திரிந்தால்
மன்னிச்சைமோக்கம் வாய்க்குமோகன்மனமே. 60

பொய்யானகல்விகற்றுப் பொருள்மயக்கங்
கொள்ளாமல்
மெய்யானஞானகல்வி விரும்புவாய்கன்மனமே. 61

பேய்க்குரங்குபோலப் பேருலகிலிச்சைவைத்து
நாய்நரிகள்போலலைந்தால் நன்மையுண்டோகன்
மனமே. 62

இரும்பையிழுத்திடுங்காந்தத் தியற்கைபோற்பல்
பொருளை
விரும்பினதாலவைநிலையோ விளம்புவாய்கன்
மனமே. 63

கற்பநிலையாலலவோ கற்பகாலங்கடத்தல்
சொற்பநிலைமற்றநிலை சூட்சங்காண்கன்
மனமே. 64

தேகமிழப்பதற்குச் செபஞ்செய்தென்றபஞ்செய்தென்
யோகமெட்டுஞ்செய்தாலென் யோசிப்பாய்கன்
மனமே. 65

சாகாதிருப்பதற்குத் தான்கற்குங்கல்வியன்றோ
வாகானமெய்க்கல்வி வகுத்தறிநீகன்மனமே. 66

அறிவெடுகளத்தல்

எல்லாப்பொருள்களையு மெண்ணப்படிபடைத்த
வல்லாளன் றன்னைவகுத்தறிநீபுல்லறிவே. 67

கட்புலனுக்கெவ்வளவுங் காணாதிருந்தெங்கும்
உட்புலனாய்நின்ற வொன்றையுற்றறிநீ புல்லறிவே. 68

விழித்திருக்கும்வேளையிலே விரைந்துறக்க
முண்டாக்கும்
செழித்திலங்குமான்மாவைத் தேர்ந்தறிநீ
புல்லறிவே 69

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாகிப்
பொய்யிலொருபொய்யாகும் புலமறிநீபுல்லறிவே. 70

ஆத்துமத்தின்கூறான அவயவமேயுன்னுடனே
கூத்தும் புரிகின்ற கோளறிவாய் புல்லறிவே. 71

இருட்டறைக்கு நல்விளக்கா யிருக்குமுன்றன்
வல்லமையை
அருட்டுறையினிற்றுத்திவிளக் காகுநீபுல்லறிவே 72

நல்வழியிற்சென்று நற்பதவியெய்தாமல்
கொல்வழியிற்சென்று குறுகுவதேன்புல்லறிவே. 73

கைவிளக்குக்கொண்டு கடலில்விழ்வார்போல
மெய்விளக்குன்னுள்ளிருக்க வீழ்வுவதேன்
புல்லறிவே. 74

வாசிக்குமேலான வான்கதியுன்னுள்ளிருக்க
யோசிக்குமேற்கதிதா னுனக்கரிதோ புல்லறிவே. 75

அன்னையைப்போ லெவ்வுயிரு மன்புடனே
காத்துவரும்
முன்னவனைக்கண்டு முத்தியடைபுல்லறிவே. 76

சித்தத் தொடு கிளத்தல்
வேறு சத்தம்

அஞ்ஞானம்போயிற்றென்று தும்பீபற—பா
மானந்தங்கண்டோமென்று தும்பீபற
மெய்ஞ்ஞானம்வாய்த்ததென்று தும்பீபற—மலை
மேலேறிக்கொண்டோமென்று தும்பீபற. 77

அல்லல்வலையில்லையென்றே தும்பீபற—நிறை
ஆணவங்களற்றோமென்றே தும்பீபற
தொல்லைவினை நீங்கிற்றென்றே தும்பீபற—பாஞ்
சோதியைக் கண்டோமெனத் தும்பீபற. 78

ஐம்பொறியடங்கினவே தும்பீபற—நிறை
அறிவேபொருளெனவேத் தும்பீபற
செம்பொருள்கள் வாய்த்தனவே தும்பீபற—ஒரு
தெய்வீகங்கண்டோமென்றே தும்பீபற. 79

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம்

139

முவாசைவிட்டோமென்றே தும்பீபற—பர
முத்தினிலை சித்தியென்றே தும்பீபற
தேவாசை வைத்தோமென்று தும்பீபற—இந்தச்
செகத்தை யொழித்தோமென்றே தும்பீபற. 80

பாழ்வெளிநோக்கியே தும்பீபற—மாயைப்
பற்றற்றோமென்றே தும்பீபற
வாழ்விடமொன்றெடுத்துமெனத் தும்பீபற—நிறை
வள்ளல்நிலை சார்ந்தோமெனத் தும்பீபற. 81

எப்பொருளுங் கனவென்றே தும்பீபற—உல
கெல்லாமழியுமென்றே தும்பீபற
அப்பிலெழுத் துடலென்றே தும்பீபற—என்று
மழிவில்லாதாதியென்று தும்பீபற. 82

குயிலோடு கிளத்தல்

கரணங்களொருநான்கு மடங்கினவே—கெட்டக்
காமமுதலோராறு மொடுங்கினவே
கரணங்களொருநான்குங் கண்டனமென்றே—நிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுகுயிலே. 83

உலகமோக்காளமென் றோதுகுயிலே—எங்க
ளுத்தமனைக் காண்பரிதென் றோதுகுயிலே
பலமதம்பொய்ம்மையென் றோதுகுயிலே—எழு
பவமகன்றிட்டோமென் றோதுகுயிலே. 84

சாதனங்கள் செய்தவர்கள் சாகார்குயிலே—எல்லாத்
தத்துவங்கள் தேர்ந்தவர்கள் வேகார்குயிலே
மாதவங்கள் போலும்பலன் வாயாக்குயிலே—மூல
மந்திரங்களால்மகிமை வாய்க்குங்குயிலே. 85

எட்டிரண் டறிந்தோற்கிட ரில்லைகுயிலே—மன
மேகாமல்லிற்கில்கதி யெய்துங்குயிலே
கட்டணையைச் சார்ந்தறிந்து கொள்ளுங்குயிலே

—ஆதி

நாயகனைநினைவில்வைத் தோதுகுயிலே, 86

மயிலோரு கிளத்தல்

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே—எங்கள்

ஆதியணிசேடனெக்க வாடுமயிலே

கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே—என்றுங்

குறையாமல் மோனநெறி கொள்ளுமயிலே. 87

இல்லறமேயல்லலென் றாடுமயிலே—பத்தி

இல்லவர்க்கு முத்திசித்தி யில்லைமயிலே

நல்லறமே துறவறங் காணுமயிலே—சுத்த

நாதாந்தவெட்டவெளி நாடுமயிலே. 88

கற்றாணைப் போல்மனதைக் காட்டுமயிலே—வரும்

காலனையுந் தூரத்தி லோட்டுமயிலே

பற்றாடுருவவே பாயுமயிலே—அகப்

பற்றுச்சற் றில்லாமற் பண்ணுமயிலே. 89

அன்னத்தோடு கிளத்தல்

கண்ணிகள்

சிறுதவளை தான்கலக்கிற் சித்திரத்தினிழல்மறையும்

மறுவாயை தான்கலக்கில் மதிமயங்குமடவனமே. 90

காற்றில்மரமுறியுங் காட்சியைப்போல் நல்லறிவு

தூற்றிவிடிலஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே. 91

அக்கினியாற் பஞ்சபொதி யழிந்திட்டவாறேபோல்

பக்குவநல்லறிவாலே பாவம்போ மடவனமே. 92

குளவிபுழுவைக்கொணர்ந்து கூட்டிலுருப்படுத்தல்

போல்

வளமுடையவுன்மனதை வசப்படுத்துமடவனமே. 93

அப்புடனே யுப்புச்சேர்ந் தளவுசரியானதுபோல்

ஒப்பறவேபிரமமுட னொன்றி நில்லுமடவனமே. 94

காய்ந்தஇரும்புநிறங் காட்டுதல்போ லாத்துமத்தை

வாய்ந்திலங்கச்செய்து வளம்பெறுமடவனமே. 95

புல்லாங்குழலூதல்

வேறு சந்தம்

தொல்லைப்பிறவி தொலைக்கார்க்குமுத்திதான்

இல்லையென் றா துகுழல்—கோனே

இல்லையென் றா துகுழல்.

- இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞானகுஸ்திரம் 141
- இந்திரபோகங்க ளெய்தினுந் தொல்லையென்
றந்தமா யூதுகுழல்-கோனே
அந்தமா யூதுகுழல். 97
- மோனநிலையினில் முத்தியுண்டாமென்றே
சானமா யூதுகுழல்-கோனே
கானமா யூதுகுழல். 98
- நாய்போற்பொறிகளை நானாவிதம்விட்டோர்
பேயனென் றூதுகுழல்-கோனே
பேயனென் றூதுகுழல். 99
- ஓடித்திரிவோர்க் குணர்வுகிடும்படி
சாடியேயூதுகுழல்-கோனே
சாடியேயூதுகுழல். 100
- ஆட்டுக்கூட்டங்களை யண்டும்புலிகளை
ஒட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல். 101
- மட்டிக்குணமுள்ள மாரீசநாய்களைக்
கட்டிவைத்தூதுகுழல்-கோனே
கட்டிவைத்தூதுகுழல். 102
- கட்டாதநாயெல்லாங் காவலுக்கெப்போதும்
கிட்டாதென்றூதுகுழல்-கோனே
கிட்டாதென்றூதுகுழல். 103
- பெட்டியிற்பாம்பெனப் பேய்மனதடங்க
ஒட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல். 104
- எனதென்றும்யானென்று மில்லாதிருக்கவே
தனதாகவூதுகுழல்-கோனே
தனதாகவூதுகுழல். 105
- அற்றவிடமொன்றே யற்றதோடுற்றதைக்
கற்றேனென் றூதுகுழல்-கோனே
கற்றேனென் றூதுகுழல். 106

பால் கறத்தல்

வேறு சந்தம்

சாவாதிருந்திடப் பால்கற	சிரம்
தன்னிலிருந்திடும் பால்கற	
வேவாதிருந்திடப் பால்கற	வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பால்கற	107
தோயாதிருந்திடும் பால்கற	முன்
தொல்லைவினையறப் பால்கற	
வாயாலுமிழ்ந்திடும் பால்கற	வெறும்
வயிறாறவுண்டிடப் பால்கற	108
நாறாதிருந்திடும் பால்கற	நெடு
நாளாமிருந்திடப் பால்கற	
மாறாதொழுதிடும் பால்கற	தலை
மண்டையிலவளரும் பால்கற	109
உலகம்வெறுத்திடும் பால்கற	மிக
ஒக்காளமாகியே பால்கற	
கலசத்தினுள்வினை பால்கற	நிறை
கண்டத்தினுள்விழப் பால்கற.	110
ஏப்பம்விடாமலே பால்கற	வரும்
ஏமன்விலகவே பால்கற	
திப்பொறியோய்ந்திடப் பால்கற	பா
சிவத்துடன்சாரவே பால்கற	111
அண்ணாவின்மேல்வரும் பால்கற	பே
ரண்டத்திலுறிடும் பால்கற	
விண்ணட்டிலில்லாத பால்கற	தொல்லை
வேதனைகெடவே பால்கற.	112

கிடைகட்டுதல்

வேறு சந்தம்

இருவினையாமாடுகளை யேகவிடுகோனே உன்
 இடக்குமன மாடொன்றை யடக்கிவிடு
 கோனே, 113

இடைக் காட்டுச் சித்தர் ஞான குஸ்தீரம்

143

சாற்றரியநைட்டிகரே தற்பரத்தைச்சார்வார் நானும்
தவமவமாய்க்கழிப்பவரே சன்னமதில்வருவார். 114

அகங்காரமாடுகள்மூன் றாகற்றிவிடுகோனே நானும்
அவத்தையெனுமாடைந்தை யடக்கிவிடுகோனே. 115

ஒருமலத்தனெனுமாட்டை யொதுக்கிக்கட்டுகோனே
உடன்

உறையுமிருமலந்தனையு மோட்டிகட்டுகோனே. 116

மும்மலத்தனெனுமாட்டை முறுக்கிக்கட்டுகோனே

மிக

முக்காலநேர்மையெல்லா முன்பறிவாய்கோனே. 117

இந்திரியத்திரயங்களை யிறுக்கிவிடுகோனே என்றும்
இல்லையென்றேமரணங்குழ லெடுத்துதுது

கோனே 118

உபாதியெனுமூன்றாட்டை யோட்டிவிடுகோனே

உனக்

குள்ளிருக்குங்கள்மெல்லா மோடிப்போங்

கோனே 119

முக்காயமாடுகளை முன்னங்கட்டுகோனே இனி

மோசமில்லைநாசமில்லை முத்தியுண்டாய்

கோனே. 120

கன்மமலமாடுகளைக் கடக்ககட்டுகோனே மற்றுக்

கனமத்திரயப்பசுவைக் கடையிற்கட்டுகோனே. 121

காரணக்கோமூன்றனையுங் கால்பிணிப்பாய்கோனே

நல்ல

கைவசமாஞ்சாதனங்கள் கடைப்பிடிப்பாய்

கோனே. 122

வேறு தரு

பிரமரந்தரத்திற்பே ரொளிகா ணைங்கள்கோனேவாய்
பேசாதிருந்துபெரு நிட்டை சா ரெங்கள்கோனே. 123

சிரமதிற்கமலச்சேவை தெரிந்தெங்கள்கோனே முத்தி
சித்திக்குந்தந்திரஞ்சித்தத் தழியெங்கள்கோனே. 124

விண்ணாடிவஸ்துவை மெய்யறிவிற்காணுங்
கோனே என்றும்
மெய்யேமெய்யிற்கொண்டு மெய்யறிவிற்கெல்லுங்
கோனே. 125

கண்ணாடியுன்னுள்ளே கண்டுபார்த்துக்
கொள்ளுங்கோனே ஞானக்
கண்ணன்றிக்கண்ணாடி காணவொண்ணா
தெங்கள்கோனே. 126

சூனியமானதைச்சுட்டுவா ரெங்குண்டுகோனே புத்தி
சூக்குமமேயதைச் சுட்டுமென்றெண்ணெங்கள்
கோனே. 127

நித்தியமானதுநோபடிவே நிலைகோனே என்றும்
நிற்குமென்றேகண்டு நிச்சயங்காணெங்கள்
கோனே. 128

சத்தியும்பரமுந் தன்னுட்கலந்ததேகோனே நிட்டை
சாதிக்கிலிரண்டுந் தன்னுள்ளே காணலாங்
கோனே. 129

முகைபோலிருந்து மோனத்தைச்சாதியெங்கள்
கோனே பர
மூலநிலைகண்டு முட்டுப் பிறப்பறுகோனே 130

இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் 130.

முற்றிற்று

மதுரை தலைவிரித்தையா மடம் நரசிங்கஞ்
சேர்வைகார ரென்ற கருத்தச் சேர்வைகார
ரவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த
சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை

புண்ணாக்குச்சித்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

முப்பூசு சுண்ணாச் செயநீர்

ஆதி மயமா மரனார் திருவருள்
 சோதி மயமாஞ் சோமன் திவலையிற்
 போத மயமாம் பூரண நாமம்
 நீதி யறியார் நிலவுப்புக் காலே. 1

காலடி சத்தி வழலையுப் பாகும்
 மாலடி சுத்தத் துருசு வெழுக்கும்
 வாலையிற் செல்லு மெழுபிறப் பப்பா
 மாலிந் திரியம் மட்டாச் சரமே. 2

சரமான சுத்தி சத்திக்கு தப்பா
 பரமாஞ் சிவத்துக்குப் பரம னிரவியாம்
 திரமாம் வழலைச் சென்று மரியார்
 அரனாம் பரித்த அடியினிற் காணே. 3

அடியாரு தூட னரையிடை கூட்டி
 வெடியுப்பு நாலுடன் இன்தொன்று கூட்டித்
 திடன்புளி நாலுடன் சீனமொன் றாக்கிப்
 படியே அரைக்கப் பழச்சாறு விட்டே. 4

சாறுவிட் டேயொரு சாம மரைத்தபின்
 மீறிய வில்லை வெயிலவன் கண்டபின்
 வீறிடு சித் துக் காதையிற் சுண்ணம்
 மூறிடுந் தண்ணீர் சாரத்தைக் கூட்டே. 5

சாரமொன் றாகத் தயவாய் நொருக்கி
 வீரப் பனியி லிருக்கச் செலமாகும்

வாரச் செலத்தின் வளர்பூர மொன்றுக்கும்
வீரமொன் றுக்கும்வின் பத்துக் கொன்றே. 6

பத்துக் கொன்றாகப் பொடித்திடு பண்பாய்
சித்துக்க ளாடுந் தெருவிற் றுபோனாலும்
மொத்தச் சரக்குகளெல்லா மொடுங்கிடும்
அத்தமுங் காணு மடியொன்றி னாலே. 7

ஒன்றான மூலம் வழலையுப் பாகும்
அன்றிச் சிவலை யாரு மறிந்திலர்
குன்றாய் ளளருங் கூத்துக் கிதாகும்.
நன்றான வாதம் நல்கிடக் காணே. 8

காணாப் பொருளைக் கண்டவர் ஞானி
பூணா பரணம் பொன்னடி மூலம்
வீணா யிராது வெட்டவெளி காண
வாணாள் பெண்ணுடன் ரண்டும்பே ராமே. 9

ரண்டான பேரையும் நயமா யறிவார்
பெண்டை யறிந்தாலும் பித்தனைக் காணார்
தொண்டன்தான் கண்டாற் சுகசித்த னாவான்
எண்டிசை யெல்லா மிருப்பவ னாமே. 10

இருக்கின்ற சட்டை முனியுமென் மகன்காண்
கருக்கு வித்தையைக் காட்டினேன் நானே
வெருக்கிய மூலர்க்கும் பிள்ளைக்கும்
வழிசொன்னேன்
குரு வெனக்கப்பா நந்தீச ராமே. 11

ஆமப்பா ஆவியுஞ் சொல்லப் பொருள்கண்டேன்
நாமப்பா கண்டதை நாட்டினேன் பத்தர்க்கு
ஏமப்பா பிழையுங்கோ வென்றுநான் பாடினேன்
வாமப்பா மதியமுதங் கொண்டவர் வாதியே. 12

வாதந்தான் காண வளர்சத்தி தனக்கும்
நீதியாய்ச் சிதம்பரம் நித்தியல் பூசித்தே
வாதக்கா மிந்த வளர்பூசை செய்திடில்
ஆதியடி மூலமறிரண்டுங் காண்டான், 13

புண்ணாக்குச் சித்தர் முப்பூச் சுண்ணச் செயநீர்

147

வேறு

ரெண்டேஆண் பெண்ணேயாகும் நலம்பெறச்
சரக்கைக்கொல்லும்
உண்டெனக் குருவைக்காரு வுரையெந்த

நூல்தானப்பா

அண்டத்தை நீரதாக்க அருள்குரு முடிக்குஞ்செய்தி
விண்டிட்டேன் புவியோர்வாழ்க வேதைகள்
சொல்லுவேனே. 14

சொல்லுவேன் கருவைக்கேளு துணிப்புள்ள
சிவத்தின் சுண்ணம்

சொல்லுவேன் நறுநீராலே துடிகெடி ரெண்டுசாமம்
சொல்லுவேன் ஆட்டிவில்லை துட்டிக்கக் கெச
புடத்திற்

சொல்லுவேன் சுண்ணமாச்சு இடையினிற்
சொல்லக்கேளே. 15

கேளப்பா கல்லுபபைத்தான் கெடியாகச்
சுண்ணம்பண்ண

வாளப்பா ரெண்டுசாம மாட்டியே வில்லைசெய்து
துளப்பா ரவியிற்காணத் தோய்ந்தபின்கெசபுடத்தில்
ஆளப்பா வுப்புச்சுண்ணம் அரகரா குருவானாரே. 16

குருகரி யுப்புச்சுண்ணங் கூர்நிலவுப்புச்சுண்ணம்
அருளடிச்சுண்ணதுட னரியதோர் சீனக்காரம்
சரியிடை யாகத்தாக்கித் தானதை யாட்டிநன்றாய்ப்
பருதியிற் காய்ந்தபின்பு பருவில்லை யாகக்

கூட்டே. 17

கூட்டியே வில்லையாக்கிக் குக்குடப் புடமேபோடத்
தீட்டிய சுண்ணமப்பா சிறந்ததோர்சுண்ணத்தோடே
ஆட்டிடச் சாரம்நாலுக் கொன்றிட்டு வைக்கச்சேரீர்
ஊட்டிட வீரம்பூரம் உரமொடு பொடித்துப்போடே.

18

போட்டபின் னிந்தநீரைப் பூரத்திலாட்டி நன்றாய்
ஆட்டியீ ரேழுசாமம் அப்பனே அரைத்துவில்லை
துட்டியே ரவியிற்கண்டாற் சுண்ணமாமூன்றுநாளில்
நீட்டியே சிப்பிதன்னில் நிசமதா யடைத்துவையே. 19

வையப்பா சீலைமண்தான் வளமதாய்ச் செய்து
கொண்டு
செய்யப்பா காதையிற்றான் திடமுள்ள சுண்ண
மாகும்
மெய்யப்பா செயநீருக்கு வீரத்தை மட்டாய்ப்பாதி
அய்யப்பா சரக்கையெல்லாம் அதட்டியே
கொன்றுபோடும். 20

கொன்றிடும் பூரத்தண்ணீர் கொடுத்ததோர்
வீரத்தாட்டி
நன்றிடுந் துருசுக்கப்பி நாலுநாளறு நீர்குத்தித்
துன்றிடு மஞ்சாம்நாளிற் சுரர்குரு புடத்திற்போட
நன்றிகொள் துருசுச்சுண்ணம் நல்லதோர்
சிங்கிக்காமே. 21

சிங்கியாந் துருசுச்சுண்ணஞ் செயநீரு வைத்தபின்பு
எங்குள்ள சரக்குக்கட்டு மிசைந்ததோர்மெழுகுமாகும்
அங்குள்ள சுண்ணமெல்லாம் ஊதிடச் சுண்ணமாமே
வங்கத்தி லப்புச்சுண்ணம்வகையுடன்
நிமிளைக்கப்பே. 22

காணலாங் காரசாரச் சுண்ணத்தைக் காய்ந்ததப்பு
ஊணவே ஊதச்சத்து யீயமா யுருகும்பாரு
மேனியாம் தராச்சத்து யீயமா யுருகும்பா
வானியா மடையனீய மப்படி யண்டமீயம். 23

ஈயந்தான் சிப்பியீயம் பாசாண மீயமாகும்
ஈயந்தான் லோகமப்பா ஏமமுமீயமாகும்
ஈயந்தா னெட்டுமீய மட்டமிக் கிண்ணமாச்சு
ஈயந்தான் கிண்ணந்தன்னிற் சரக்கெல்லாஞ்
சணத்திற்கட்டும். 24

கட்டியசரக்கை யெல்லாம் கிண்ணத்திற் சாரநீரிற்
றிட்டமா யெட்டெட்டுள்ள சரக்கெல்லாமெழுகதாகும்
அட்டலோகங்கள் வேதை அறுபத்தி நாலுபேரும்
இட்டறுபத்துநாலு மெழுகெல்லாஞ் சரியாய்த்
தூக்கே. 25

தூக்கியே துருசுங்கூட்டிப் பீங்கானில் வைக்கநீரார்
போக்கினி லாரார்சொல்வார் புகழ்பெற்ற நீரின்
போக்குத்
தாக்குள்ள மலையும்பொன்னாஞ் சதபேதி ராசபேதி
ஆக்கிய நீரினாலே அண்டமுந் தண்ணீராமே. 26

புண்ணாக்குச் சித்தர் முப்பூச் சுண்ணச் செயநீர்

149

தண்ணியாந் தங்கமெல்லாந் தண்ணியாம்

வேதைகோடி
மண்ணில்லை மரமுமில்லை மலைகளும் பொன்னாய்
போகும்
கண்ணினாற் பார்க்கலாகா காயந்த வேதையப்பா
வண்ணமாய்க் கேட்கவேதை பார்க்கவே மனத்திற்
செல்லே. 27

செல்லப்பா வாதங்காணச் சிரத்துட னமுதங்

கொள்வாய்
அல்லப்பா பகலுமில்லை அரணிவ னாகுமப்பா
வெல்லப்பா காயசித்தி சடலத்தைச் சுத்தியேது
வல்லமை கற்பங்கொள்வாய் வளர்கின்ற
பற்பகந்தானே. 28

வேறு

கற்பமேது கற்பமேது காசினியிற் பத்தரே
அற்பமேது சத்தசாக ரங்களேது காணவே
வெற்பமிப் பதேதடா விளங்கு பத்தரேதடா
வற்பமான தெய்வடா வண்டர்நெஞ் சறியவே. 29

நெஞ்சமேது அங்கமேது நிலையிருந்த தேதடா
கொஞ்ச பெண்களேதடா குறிப்பறியா மட்டையா
வஞ்சியர்தன் னல்குலேது மானமேது நாரியர்
கொஞ்சவாச லானது குடிகெடுக்குங் குழியிதே, 30

31

குழியை நம்பாதே பானக்

குழியை நம்பாதே (பானக்குழியை)

குழியிதான கிட்டிக்கம்பு கொண்டுக்கை நெருக்கிய
குழியை வாய்திரியும் பத்தர் குறிப்பறியா மட்டை

காள் (குழியை) 31

செத்துக்கெட்டுப்போனவுடல் சிலகாலங்கள்வாழ்வது
ஒத்துப்புணர் பெண்ணாசைகொண்டு ஒகிரியிதே

சிவனேது

உத்துணர்ந்து பாரடா உண்மையான மூலத்தை

பத்தரென்ற பேர்களேது பாருலகில் மயங்கியே. 32

ஓடுகின்ற சீவனேது உத்துணர்ந்து பாரடா
நாடுகின்ற நரகமேது சொர்க்கமேது நல்வினை
தேடுகின்ற தீவினைதா னேதடா செகத்திலே
முடஞானி ஞானிகாள் முக்கிய மிகுதியே. 33

முயக்கிய பூலோகமு முற்றியென்பார் செற்றவர்
மெய்க்குளாம் பிதிர்க்களேது வீண்புலம்பு
மட்டைகாள்
கைக்குள்வெண்ணெ யிருக்கிறதோர் காயமொன்று
மறிவிலார்

சயக்கிய சங்காத்தமேது தீர்த்தமேது ஞானியே. 34

ஞானிஞானி நானென்பான் நற்சடலமறிகிலான்
மானிபங்க ளேதடா மாநிலங்க ளேதடா
மேனியாவ தேதடா மின்னார்கொங்கை மீறியே
தானவனா யிருந்தவர்கள் தானுணற மீறுமே. 35

மீறுகின்ற சடலமதில் மேவுஞ்சதையேதடா
ஊறியே பருத்தகொங்கை யுலுத்தரை மயக்கவே
கூறுள்ள மெய்யிலேதான் பருத்ததோர் சிலந்திதான்
நீறியோர் பிதிங்கிசுய நிலையிருந்த மகிமையே. 36

மகிமையான தேவரேது வல்லமைக ளேதடா
மகிமையான முனிவரேது ரிஷிகளேது கற்பத்தால்
மகிமையாவ தேதடா மற்றதெல்லாஞ் செத்தது
மகிமையாகும் வாதமும் மருளநின்ற வண்ணமே. 37

வண்ணமான ஜீவசெந்து மார்க்கமாவ தேதடா
எண்ணமான விருக்டமேது யெல்லாங் கற்பமாகுதே
பண்ணமான தேவர்களும் பாரில்வந்து வாழ்பவர்
எண்ணியமித் தேவரும்பர் என்னும்வாத

திண்ணமே. 38

என்றுசொல்லி விளங்கவே இராமாயண மென்றுமே
நன்றெனப் புராணகாவி யங்களான சோதிசம்
மன்றுள்ளோர் மயங்கவே வரவிடுத்த திக்கெல்லாம்
என்றுமேசா காதபுத்தி யென்பதேயுன் யோகமே. 39

யோகமும் அறியவேணும் உற்பன மிருக்கவேணும்
ஆகமுந் தியானமு மறிந்துணர்வர் ஞானமாம்

புண்ணாக்குச் சித்தர் முப்பூச் சுண்ணச் செயநீர்

151

யோகவஸ் திவனென யிருக்கலாமென் றெனக்குத்
தான்
மோகமே தவிர்த்து ஞான யோகமீறும் பாரிலே. 40

பாரிலே பிறந்திருக்கப் பாரமில்லை யப்பனே
சீருடன் துறவிலே சென்றிருப்ப தருமைகாண்
ஏருலவு சத்திபாத மிணைபுரிந் திரியடா
காருலவு பூரணங் கண்டசெய்தி யுண்மையே. 41

உண்மையான வழலையுப்பு உத்தபூ மகத்துவம்
உண்மைகறி யுப்புடன் உருசையை யறிந்தவர்
அண்ணலாங் குருவெனக்கு அண்டநீர் மகத்துவம்
வண்ணமான ரண்டுபேரும் வாய்திறக்க நீதியோ. 42

நீதியான பூரணம் நிலையறிந்தோன் வாசியாம்
ஆதிமூல மடியடா அருளிருக்க சத்தியாம்
சோதியாங் கருக்களும் சருக்களும் வெளியதாய்
வாதமே பொய்யாதடா மகிழ்ந்துபாரு சத்தியே. 43

சத்தியா மடியடா தனக்குப்பேராம் பூரணம்
உத்ததோ ரிந்துப்புடன் உணர்வழலை யுப்படா
சித்தியான போதமே சிறந்திருக்கு மாகநீர்
முத்திபெற்ற போதிலே முப்புமறி வார்களே. 44

முப்புவு முடிந்தபின் முதல்வனான சிவனடா
அப்புவளர் போதிலே அடக்கலாஞ் சரக்கெலாம்
ஒப்பமான அண்டத்தி லொடுக்கிய யென்னூலப்பா
அப்பனே கருக்கிருக்கண் டானவாறு சத்தியே. 45

புண்ணாக்குச்சித்தர் முப்பூச் சுண்ணச்
செயநீர் 45

மு ற் றி ற் று

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும்
பாத்திர வியாபாரம் ந. ரா. ம. கணபதியா
பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை
ஐம்பத்து முன்றாவது

புண்ணாக்குச்சித்தர் பாடல் 20

தேவிமனோன்மணியாள் திருப்பாதங்காணவென்று
தாவித்திரிந்தேனே ஞானம்மா
சரணஞ்சரணமென்றே. 1

அஞ்ஞானமுங்கடந்து அறிவைமிகச்செலுத்தி
மெய்ஞ்ஞானங்கண்டுகொண்டால் ஞானம்மா
விலையிலாரத்தினமடி. 2

முட்டையினுள்ளே முழுக்குஞ்சிருப்பதுபோல்
சட்டையாந்தேகத்துள்ளே ஞானம்மா
தானுயிருநிற்பதடி. 3

விட்டகுறைவாராமல் மெய்ஞ்ஞானந்தேராமல்
தொட்டகுறையானதினால் ஞானம்மா
தோன்றுமெய்ஞ்ஞானமடி, 4

தம்முளறியாமல் சரத்தைத்தொரியாமல்
சம்சாரமெய்யென்று ஞானம்மா
சாகரத்திலேயுழல்வார், 5

இஷ்டர்க்குபதேசம் எந்நாலுஞ்சொல்லிடலாம்
துஷ்டர்க்குபதேசம் ஞானம்மா
சொன்னால்வருமோசம். 6

முத்திபெறுவதற்கு முதலாய்நினைத்தவர்க்கும்
நித்திரையும்விட்டு ஞானம்மா
நினைவோடிருக்கனுமே. 7

புண்ணாக்குச் சித்தர் முப்பூச் சுண்ணச் செயநீர் 153

நினைவைக்கனவாக நீயெண்ணியேபார்க்கில்
சினமாய்வருமெனும் ஞானம்மா
தெண்டநிட்டுப்போவானே. 8

யோகவிளக்கொளியா லுண்மைதெரியாமல்
மோகமெனுங்குழியில் ஞானம்மா
முழ்கியேபோரார்கள். 9

சாஸ்திரங்கற்றறியாத சாமியார்தானாகி
ஆஸ்திதேடநினைத்து ஞானம்மா
அலைவார்வெகு கோடி. 10

பூச்சும்வெறும்பேச்சும் பூசையுங்கைவீச்சும்
ஏச்சுக்கிடந்தானே ஞானம்மா
ஏதொன்றுமில்லையடி. 11

கலத்தையலங்கரித்து பெண்கள் தலைவிரித்து
கணக்கைத்தெரியாமல் ஞானம்மா
கலங்கியழுதாரடி. 12

மேளங்கள்போடுவதும் வெகுபேர்களுடவதும்
நாளையெண்ணாமல்லோ ஞானம்மா
நலிந்தேயமுவாரடி. 13

கோவணமுமிரவல் சொண்டதுர்லமிரவல்
தேவமாதாவிரவல் ஞானம்மா
தெரியாதலைவாரே. 14

செத்தவரையானஞ் சேர்க்கும்வரையில் ஞானம்
உத்தம்போலப்பேசி ஞானம்மா
உலகிற்றிரிவாரடி. 15

காட்டியிருந்தாலுங் கனகதவஞ்செய்தாலுங்
காட்டுங்குருவில்லாமல் ஞானம்மா
கண்டறியலாகாதே. 16

நல்லவெளிச்சமது ஞானவெளிச்சமது
யில்லாவெளிச்சமது ஞானம்மா
யினவெளிச்சமடி. 17

சம்சாரமென்றுஞ் சாகரமாமென்றும்

இம்சையடைவோர்கள்

ஞானம்மா

யிருந்துபயனாவதென்ன.

18

காத்தடைத்துவந்ததிலு கசமாலப்பாண்டமிது

ஊத்தச்சடலமிது

ஞானம்மா

உப்பிலாப்பொய்க்கு.

19

அஞ்சுபேர்கூடி யரசாளவேதேடி

சஞ்சாரஞ்செய்ய

ஞானம்மா

தானமைத்தபொய்க்குடே.

20

புண்ணாக்குச்சித்தர் பாடல்

முற்றிற்று

மதுரையைச்சேர்ந்த சாமந்தம் கிராமம்
மடத்திலிருக்கும் செல்லச்சாமியா ரவர்களிடம்
வாங்கிய ஏட்டுபிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
அச்சிடலானது.

குருவே துணை

கொங்கணர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தூட்சதொரிசன ஞானம் 6

சொல்லுகிறேன் தூட்சத்தின் மகிமைகேளு
சுருதிவழிக் கெட்டாத தூட்சமப்பா
வெல்லுவையோ சொல்லுதற்கு பிள்ளாய்பிள்ளாய்
வேதாந்த சித்தாந்தப் பரையினுள்ளே
அல்லுபக லற்றமகா மேருநுனியுச்சி
ஆதித்தன் மதியுதித்த பரவெளிக்குள்
நில்லுமயிர்ப் பாலம்நெருப் பாறுக்கப்பால்
நேர்பரத்து அகாரநடுக் கொம்புதானே. 1

கொம்புநுனி மேலேதான் வளைத்தாற்போலக்
குவிந்தமுனை முக்கோணக் கதவுமயிரளவு
சம்புபதந் தூக்கினின் றாடுமென்று
சாற்றினேன் மனமுன்னி யறியமைந்தா
இன்பமற அங்கென்றே சுடரிருக்கி
இறையடவு கதவுபிரட் டிருத்தியுணி
அம்மெனவுஞ் சுடர்க்கலையை யேத்தும்போது
அரகரா வெனமுழங்கும் நடனங்கானே. 2

காணுவது ஆதித்தன் மதிமுழக்கம்
கதவடைந்து ஏறினர் சூழிவார்தானும்
பூணுவது மண்டலங்கள் மூலறுக்கப்பால்
புரியுஞ்சாக்ரங்கணர் கணரென்றோசை
தோணுவது மதிமுழக்கங்கண்டுதேரு
தூட்சமதிற் தூட்சநடம் புரிந்துமப்பால்
ஆணுமது பெண்ணுமது ரெண்டுமற்ற
ஆக்கினையி லெல்லையெனும் வாசல்தானே 3

எல்லையெனும் வாசலுக்கு அடையாளங்கேள்
 இருபுறமுங் கூடவெளி வேதூணு
 அல்லும்பக லற்றவெளி தொட்டிட்டாட்டும்
 அடையாளம் முனைமேலோ ரங்குலத்தில்
 சல்லையற்ற கலைநாலுங் கட்டினின்ற
 சற்குருவும் பராபரமாய் நிறைந்தசோதி
 வல்லவர்கள் கண்டிருப்பார் சொல்லாரென்றே
 மைந்தனே நாசிநுனி நடுவேகும்பே.

4

கும்பித்து வோங்கையிலே யமுதஞ்சிந்தும்
 கொடிதான ஜீவனல்லோ திரட்டுவார்பார்
 நம்பிக்கை யாத்தாளே அமுதமீய்வாள்
 நலமாகத் திரட்டுவாள் பரத்தில்வாழப்
 பம்பூத்த கோணத்தின் வழியேபாரிர்
 பரிவாக நந்தியின்மே லறுகோணத்தில்
 நெம்பித் துவாரவெளிக் குள்ளேபுக்கும்
 நேராகச் சிகாயமென்று நிலைத்திடாயே.

5

நிலைக்குநில்லு சுழிமுனையைக் கட்டநன்றாய்
 நேராகத் துவாரத்திற் பளிச்சென்றாற்போல்
 இலைக்குறட்டால் யேறுசுத்தித் தங்கக்கம்பி
 யெழும்புமப்பா பளிச்சென்றே பிரகாசிக்கும்
 துலைக்குலையால் நிலைக்குவந்து அமுதமுண்ணும்
 சோதியாம் பராபரத்தின் செயலென்றெண்ணு
 மலைக்காதி யந்தமில்லா திடத்தமர்ந்து
 மகிழ்ந்துநிற்போர் கட்டினின்ற இடந்தான்
 கானே.

6

கொங்கணர் சூட்ச தெரிசனஞானம் 6

முற்றிற்று

வேதாரண்யம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவராஜயோக
 மௌன குருகவாமியவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப்
 பிரதியின்படி சாஸ்திரம் அச்சிடப்பட்டது.

உ

குருவேதுணை

கொங்கணர் திருவாய்மலர்ந்தகுளிய

திருமந்திர ஞானம் 12

மூலத்தே அவ்வுமென்று முன்னேவுணு
 முனைகண்டா லங்கென்று பின்னேவுணு
 காலத்தே பளிச்சென்றாற் சிங்கென்றுணு
 கைமுறைதான் மூன்றுவகை காணாங்காணும்
 தாளத்தே மின்னலுட னொளிபோற்காணும்
 தயங்காதே மனமுள்ளே சாரவுணு
 ஆலத்தே வுண்டசிவன் முக்கண்போல
 அடங்காத தீபவொளி யழுத்திப்பாரே. 1

அழுத்தியங்கே பளிச்செனப் பேரண்டத்தூது
 அப்பனே தித்தித்தால் சத்தியாச்சு
 வழுத்தியங்கே கும்பகமாம் முனைகோணாது
 வாயங்கே மவுனமா மாயைபோகும்
 கொழுத்தியங்கே சமைப்பதற்கு தீயும்வேண்டாம்
 கூரான சிகாரத்தையூதுபத்தும்
 சுழுத்தியங்கே நெடும்பாதை யோடியாடச்
 சொல்லார்களிம்முறையைச் சூட்டிப்பாரே. 2

சூட்டியங்கே பார்ப்பதற்கு வகையைக்கேளு
 சொல்லுகிறேன் பேய்மக்காள் சும்மாவல்ல
 ஆட்டியங்கே யிடகலையிற் பூரித்தப்பா
 அடைவாக மூலத்தே நினைவாய்க்கும்பி
 நீட்டியங்கே பிங்கலையி னுள்ளேரேசி
 தேராக மெள்ளமெள்ள யேத்திவாரீ
 பூட்டியங்கே உரைத்தாக்கால் நாடிசுத்தி
 புகழான வாதபித்தம் வாய்வுபோமே. 3

போமப்பா மூன்றுவகை நோயும்வெந்து
 புகழான காயமுந்தா னிருகும்மெத்த
 வேமப்பா நல்வினைதீ வினையும்நீறாம்
 விதமான வைம்புலனும் விரைந்துபோகும்
 ஓமப்பா ஒங்காரம் நாதமேலே
 ஒருகோடி ரவிபோல ஒங்குமோங்கும்
 ஆமப்பா இப்படியே கண்டேன்கண்டேன்
 அப்பனே நீங்களுமிப் படி தான்பாரே.

4

பார்க்கையிலே அவ்வென்றா லுவ்வும்கூடும்
 பரவியதோர் மகாரத்திற் சேருங்காலம்
 ஏர்க்கையிலே உகாரமாய் மேலேயேறும்
 யிதுகாணும் பிரசாத விந்தைமார்க்கம்
 ஆர்க்கையிலே பளிச்சென்று நந்திகரணும்
 அப்பனே யிதினோடே வாசிசேரும்
 சேர்க்கையிலே அகாரமுடன் மகாரத்தோடு
 சிறக்கவே வாசிரண்டும் நாதவிந்தே.

5

நாதமும்விந் தெனவேவா சிக்குப்பேரு
 நலம்பெரிய ரவிமதியு மதற்குப்பேரு
 வாதமென்றுஞ் சித்தியென்று மதற்குப்பேரு
 மருவியதோர் சிவசத்தி யதற்குப்பேரு
 போதமென்று மனமென்று மதற்குப்பேரு
 பூமியென்றும் விண்ணென்று மதற்குப்பேரு
 ஆதியென்றும் அந்நமென்று மதற்குப்பேரு
 அருளொளியாய் நின்றதிது ரெண்டுந்தானே.

6

நின்றரன வெழுத்திரண்டு மொன்றாய்க்கூட்ட
 நிலையில்லை கலையில்லை நேசமில்லை
 ஒன்றான மனமில்லை யொன்றுமில்லை
 ஓகோகோ தாழ்வில்லை யுயரமில்லை
 கன்றான வெளியில்லை ஒளியுமில்லை
 காண்பதுவுங் காணாது மிரண்டுமில்லை
 மண்ணான முதற்கொண்டு விண்ணுமில்லை
 மாசியில்லை தேசியில்லை மதித்திலேனே,

7

இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம்

159

மதியத்து நிதியத்து மனமுமத்து
 மருவியதோர் யோகமத்து ஞானமத்து
 கொதியத்து கூச்சமத்து லெச்சையத்து
 கூடுவதுங் கூடாது மிரண்டுமத்து
 பதியத்து போதமத்து பறப்புமத்து
 பாழ்வெளிக்குள் முடிவக்துப் பார்ப்பதத்து
 உதியத்து ஒடுக்கமத்து வொன்றாய்நின்ற
 உத்தமனே யொருபொருளை யுணர்ந்திலேனே. 8

உணர்வத்து அறிவத்து பொறியுமத்து
 ஒன்றென்ற சொல்லத்து ஒன்றுமத்து
 புணர்வத்து கெற்பமத்து காய்ப்புவத்து
 பதிந்துநின்ற உயரத்துப் பறப்புமத்து
 சுணர்வத்து சூக்ஷமத்து ஜோதியத்து
 சுத்தவெளிக் காடுமத்து அலியுமத்து
 எணர்வத்த தேதோதான் யானும்கானேன்
 யென்மக்காள் ரிஷிகர்சித்த ரியம்பினாரே. 9

இயம்பரிதாம் பூரணத்தி லடுத்தால்ஞானம்
 யிதுக்குமக்காள் கரையில்லை லக்கமில்லை
 இயம்பரிதாம் போதமென்பா ரதுவேதென்றால்
 யெம்மட்டோ கண்மட்டுக் கெய்தாதென்பார்
 இயம்பரிதாம் நிறந்தரந்தா னென்பார்வல்லோர்
 என்னவென்றா லென்னமோ யென்பாரய்யோ
 இயம்பரிதாம் நிர்மலத்தைக் கண்காண்பாரோ
 யேதுபோ பேச்சல்ல வென்றுசொல்லே. 10

சொல்லான சத்தியப்பா யுப்புக்கொப்பும்
 சொற்பெரிய யீசனப்பா பூரம்பூரம்
 வல்லான துருசியப்பா ாயைமாயை
 மருவியதோர் காரமப்பா யீசனீசன்
 கல்லான சத்தியப்பா சாரம்சாரம்
 கடியதொரு துடனப்பா யீசனீசன்
 வல்லான ரெண்டினங்கள் லாசியாச்சு
 மக்களே சிவசத்தி சுண்ணம்பண்ணே , 11

பண்ணியதோ ரிரண்டுசுண்ண மொன்றாய்க்கூட்டி.
 பச்சையிட்டு அறைக்கச்சு தத்தைக்கொல்லும்
 ஒண்ணியதோர் சூதமது ஒண்ணேஒண்ணு
 ஓகோகோ நிஷ்களத்தோ டொக்குமொக்கும்
 புண்ணியமாந் தேகமொத்த சீஷனானால்
 பொருளருளும் கைவசமாய்ப் புகழ்ந்துபாரு
 அண்ணியமாய் முன்சொனமித் திரத்துக்கொப்பாய்
 அறைந்திட்டேன் வேதாந்த மறைதிட்டேனே.

12

கொங்கணர் திருமந்திர ஞானம் 12

முற்றிற்று

மதுரை திண்டுக்கல் ரோட் பட்டாளம்
 பெருமாள்நாயுடுஅவர் குமாரர் பாலையநாயுடு
 அவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி
 சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ-

குருவே துணை

ஐம்பத்தாறாவது

கொங்கணவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானம் 13

ஆமப்பா பிரிதிவியின் கூத்தைத் தள்ளி
 அப்பனே அப்புவதன் கூத்தைத்தள்ளி
 ஓமப்பா அக்கினியின் கூத்தைத்தள்ளி
 உத்தமனே வாயுவின் கூ ரொக்கத்தள்ளி
 சேமப்பா ஆகாசத் தஞ்சுந்தள்ளி
 திருந்தவே அறிவுநா மென்றேயெண்ணி
 வாமப்பா அஞ்சுவகைக் காரமெல்லாம்
 மக்களே நமக்கில்லை யென்றுதள்ளே.

1

தள்ளப்பா திடமாக ஓணினின்று
 தானேதா னாயிருந்து நாமேயென்று
 அள்ளப்பா அமுதசுகவழித்தானும்
 அப்பனே பொசித்துநின்று சமாதிமூட்டு
 விள்ளப்பா தீதுமில்லை பாவமில்லை
 விதியில்லை மதியில்லை விரிந்துயேறு
 பள்ளப்பா படிநின்ற ஜெனங்கள்போல
 பலகாலந் திரியாதே பரத்திலுணை.

2

ஊணப்பா வென்றுமில்லை யெல்லாம்பொய்யே
 உத்தமனே மனவாக்குக் காயமில்லை
 தோணப்பா வென்றேர முரைத்துநின்று
 சுகமாகச் சமசாட்சி ரூபந்தானாய்
 வீணப்பா மற்றசாஸ் திரங்களெல்லாம்
 வேதாந்த சாஸ்திரத்திற் கொவ்வாதப்பா
 ஆணப்பா பெண்ணுமில்லை யெல்லாநாமே
 அகண்டத்தின் மகிமைசொல்ல அடங்கா

தெண்ணே, 3

அடங்காது அடங்காது உலகமாயை

அப்பனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
திடங்காணப் பொருந்தினின்ற பெரியோர்பாதம்
தினந்தினமும் பூசைசெய்து திருவேயென்று
செடங்காணத் திருக்கண்ட ஆகமத்திற்
சிக்கவதி லேசமத்துக் காமமத்துக்
குடம்போல விகாரமத்துக் குரோதமத்துக்
கூகூகூ லோபமத்து மோகந்தள்ளே. 4

தள்ளப்பா மதமொடுமாச் சரியந்தானும்
சாதகமா யீரிளையும் தூசையப்பா
விள்ளப்பா டம்பமொடு தர்ப்பந்தானும்
விதமான ஆங்காரங் கூடத்தள்ளு
கள்ளப்பா கொண்டிருந்த மயக்கம்போலே
கலந்தவிந்தப் பதிமுணுங் காலனாமே
உள்ளப்பா விதையறிந்து யெல்லாந்தள்ளி
ஓகோகோ சாத்திகத்தில் நின்றிடாயே. 5

நின்றாக்கால் பிறப்புமில்லை யின்புமில்லை
நேரான துயரமில்லை பாசமில்லை
மன்றப்பா நல்வினைதீ வினையுமில்லை
மகத்தான பூரணந்தான் நோக்கமாகும்
குன்றப்பா யிருந்தாலெங் கிருந்தாலென்ன
கூறாகப் பதிமுணுந் தள்ளவேணும்
பன்றப்பா பழமுறையிற் சொன்னமார்க்கம்
பகுத்தறிந்து வுங்களுக்குச் சொன்னேன்
பாரே. 6

பாரப்பா பதினாலு வுலகமாச்சு
பாழான மாயையொடு கருவுமாச்சு
நேரப்பா பெண்ணாசை நிலைத்துப்போச்சு
நிதியான பொன்னாசை மூடிப்போச்சு
காரப்பர் மண்ணாசை கட்டிக்கொண்டு
கலக்குதப்பா உலகமெல்லாங் கவிழ்ந்துபாரு
பேரப்பா இதுவென்ற வல்லாரெல்லாம்
புகழாகப் பதிமுணும் அறுப்பார்கானே 7

இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஞான குஸ்திரம்

163

அறுப்பார்கள் வேரோடே பிடிங்கிப்போட்டு
அப்பனே நித்தியமாய் நினைவையெண்ணி
வெறுப்பார்கள் மனைவிமக்கள் சுற்றத்தார்கள்
வீடுநிதி காடுகரை வினைவையெல்லாம்
உறைப்பார்க ளறிந்துகொண்டு திடமாய்நின்று
ஓகோகோ நிராசையற்றுச் சமாதியற்று
மறைப்பார்கள் பரலோக ஆசையற்று
மகத்தான பூரணத்தைப் பகுத்துப்பாரே.

8

பகுத்ததனை ஒவ்வொன்றா யறிந்துதள்ளு
பாங்கான அறிவதிலே தானாய்நின்றால்
வகுத்துவிட்ட கற்பனைகள் மாய்ந்துபோகும்
வளமான நாமமெல்லாம் நாமாய்த்தோன்றி
தொடுத்துநின்ற நாட்டமெல்லாம் வெளியாய்த்
தோன்றுஞ்
சுத்தவெளி தானுமொரு கடுகாய்க்காணும்
சகத்திலே சகமிருக்கச் சகமில்லாப்போற்
சகத்தொன்றிக் குருவின்பா லறிவைப்பாரே.

9

அறிவைநீ யறிந்தாலே பிறவிப்போச்சு
அடுத்தாப்போற் பரமபதம் நிலையதாச்சு
குறிகுணமு மோகமத மெல்லாம் போச்சு
குறித்துநின்ற நினைவெல்லாம் கூடிப்போச்சு
நெறியோடே பிர்மத்தில் நின்றாயானால்
நீயதுவாய்ப் பரமசுகப் பிர்மமாவாய்
வெறியோடே அலையாதே யனலைத்துரு
வேதாந்தப் பூரணத்தில் அமுதமுண்ணே.

10

உண்ணப்பா நித்தநித்தம் அறிவிலுணி
ஓகோகோ யான்வேறு தேகம்வேறு
மண்ணப்பா பிரிதிவியோ டைந்தும்வேறு
மாமாயை மாகருவி யெல்லாம்வேறு
கண்ணப்பா அறிவறிந்த கண்ணேகண்ணு
கலங்காதே பரத்துணி கண்டுதேறு
விண்ணப்பா தானாகி நின்றுவாழ்வாய்
விடாதேநீ விடாதேநீ விட்டாற்போச்சே.

11

போச்சென்று ஞானத்தை விட்டாயானால்
 பிறப்பிறப்பு மாயைவந்து சுத்தமீறும்
 நீச்சென்ற சமுசாரக் கடலில்வீழ்ந்து
 நீயுமே புழுப்புழுவாய்ப் பெர்ன்றிடாதே
 தீச்சென்ற திரணம்போல் துரோகந்தள்ளி
 தீராத துயாமெல்லாந் தீர்ந்துயேறு
 ஆச்சென்ற அச்சணத்தி லறிந்துநில்லு
 அப்பனே யென்மக்கா ளறிவுபோச்சே.

12

போச்சப்பா அறிவதுதா னனைத்தும்போச்ச
 புகழான நாமமெல்லாம் பொடியாய்ப்போச்ச
 ஆச்சப்பா அண்டமெல்லாம் கடுகாய்ப்போச்ச
 அப்பனே பூமியுட வாட்டம்போச்ச
 வாச்சப்பா அனைத்துலகு மிழந்துபோச்ச
 மகத்தான வறிவுதா னாகினின்றால்
 பாச்சப்பா மனம்நிறுத்தி தன்னைக்காண
 பாங்கான வெட்டவெளி தொந்தங்

காண்பாய்.

13

கொங்கணர் மெய்ஞ்ஞானம் 13

முற்றிற்று

அம்மையநாயக்கனூர் சேகரம் சல்லக்
 குளம் சோதிடம் செ.சோ.சுப்பையாபண்டார
 மவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி
 இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

கொங்கண் தீருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுத்த ஞானம் 16

அரியஅரி யட்சரத்துக் கருத்தமேது

அந்தரங்கம் ஒமென்னும் அருளங்கேது

பிரியதொரு நாமென்னும் பெருமையேது

பேச்சரிய அவ்வென்னும் பொங்கமேது

உரியதொரு உவ்வென்னும் உண்மையேது

ஓங்கார றீங்கார யெழுத்தங்கேது

அரியதொரு நமசிவய அருளங்கேது

அந்தரங்க வுண்மைதனை யறிவாராரோ. 1

செப்பினேன் மனத்தாலே தவமுமாச்சு

சேரவிழ லாவதுவும் மனமேயாச்சு

ஒப்பினேன் மாயமெல்லாம் மவுனமாச்சு

ஓகோகோ சஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு

அப்புநீ ருப்பதுபோய் மனமேசென்று

அகண்டத்திற் சேர்ந்துதென்றா லதுதான்

போதங்

கொப்புநேர் மனம்விட்டால் மவுனம்போச்சுக்

கொள்கியிந்த நூலைவிட்டால் ஞானம்

போச்சே. 2

போச்சென்று விடுகாதே மவுனமார்க்கம்

புகழ்மூல ரெனைப்புத்தி யுள்ளானென்றார்

மூச்சென்ற பிராணாயம் முன்னேபண்ணு

முதிர்ந்தபின்பு செய்கின்ற முயற்சிகேளு

வாச்சுதென்றால் மூலத்தே அகாரம்சன்

மருவிநின்றால் உகாரமது சத்தியாச்சு

கூச்சென்று யிரண்மோன்றாய்க் கூடநாதசு

குறியொத்த மவுனமிது கூடுகூடே. 3

கூடப்பா மூலத்தே முந்திமுந்திக்
 குறையாமற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
 நீடப்பா லிங்கமது நந்திநந்தி
 நேராக யெட்டிதழும் விரிந்துகாணும்
 ஊடப்பா யிதையொட்டிச் சுழியினூடே
 ஓகோகோ அனாகதத்தில் மவுனமொட்டு
 தோடப்பா வசைந்துநின்ற மவுனத்தாலே
 சோமசடை அசைந்தாட நடனம்பாரே. 4

பாரப்பா யொட்டியாக் கினையினுள்ளே
 பதறாமல் மவுனத்தைத் தாக்கிநன்றாய்
 நேரப்பா சதாசிவனும் நடனஞ்செய்வார்
 நிலையான சிவகாமி யிருந்துபார்ப்பாள்
 காரப்பா அவ்விடத்தே நித்தநித்தம்
 காத்தாக்கால் அம்பலத்திற் கனியலாகும்
 சேரப்பா அதைவிட்டு அறிவின்மூலம்
 சேர்ந்தேற வரிசையின்னஞ் செப்புவேனே. 5

செப்புவே னறிவுக்கு மவுனமுன்னிச்
 சேர்ந்துமனந் தேறும்ட்டுந் திறமாய்நில்லு
 செப்புவே னென்னவென்றா லெளிதோமைந்தா
 சேர்கிறதும் தவிர்கிறதும் இதுக்குட்பாரு
 செப்புவே னறிவினுட மூலங்கண்டால்
 தேகமது கற்பூர தேகமாச்சு
 செப்புவே னாலயத்துட் சிவன்தான்வந்து
 திரட்டியன்னங் கொடுக்கையிலே
 யுண்ணலாமே. 6

உண்ணலா மென்றுசொல்லி யண்ணருண்டார்
 ஓகோகோ நானுமந்தப் படியேயுண்டேன்
 அண்ணலார் நாயனந்தப் படியேயுண்டார்
 ஆச்சரியம் ஐஞ்ஞாற்றெண் பத்தேழ்வார்க்
 கண்ணலாம் மனம்படைத்த மாணாகேராய்க்
 கரையேறப் போவதெப்போ கலந்துநீங்கள்
 விண்ணலாம் ஒளிவாச்சு உலாவலாச்சு
 விரைந்தோர்க்கு மவுனமென்ற யேணிதானே. 7

தானென்ற யேணிவித்தை பத்தாந்தீட்சை
 சாதகமா யுலகத்தோர் காணார்காணார்
 பானென்ற மதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
 பலபலவாய் மந்திரத்தைச் செபிப்பார்பாவி
 கோனென்ற குருக்காணார் பொருளுங்காணார்
 குவிந்தவிடஞ் சுகங்காணார் குருட்டுவாமி
 வானென்ற யிடமெல்லாம் வாமபீடம்
 வாங்கையிலே யானந்த ம்றிவித்தேனே.

8

அறிவாக தேதென்னில் மைந்தாகேளு
 ஆருமல்ல ஆருமல்ல ஆத்தாளாத்தாள்
 பிரிவாக வதுகடந்தா லகண்டமப்பன்
 பெயரென்ன சொல்வேனான் பேணிக்கூடு
 அறிவாகக் கூடாட்டால் வாதசித்திக்
 கலைந்தல்லோ வெகுசனங்கள் மலைந்துபோனார்
 நெறியாகச் சொல்லிவந்தேன் காண்டந்தோறும்
 நேரான காட்சியிலே மவுனந்தானே.

9

மவுனமுண்ண மவுனமுண்ண மவுனமொன்று
 மகத்தான பூரணந்தான் சொல்லக்கேளு
 மவுனமுண்ண மவுனமுண்ண மவுனமாகும்
 மாசற்ற மவுனமது வந்துதோன்றும்
 மவுனமுண்ண மவுனமுண்ண மவுனந்தோன்றும்
 வளமான ஞானமுத்தி வழியுங்கண்டு
 மவுனமுண்ண வரிசையது மக்கார்கேளு
 வாய்முடி வாங்கிநிற்கும் மவுனங்கானே.

10

காணப்பா மவுனத்தி லடைந்தபேர்கள்
 கைக்கெட்டாத் தீபம்போ லொளியாய்க்காணும்
 பூணப்பா அறிவினுள்ளே டைந்தபேர்கள்
 புகழான ரவிபோலே கேர்டாகோடி
 ஓணப்பா வண்டகத்தி லடைந்தபேர்கள்
 ஒருகோடி ரவிமதியும் வன்னிபோலாம்
 தோணப்பா தோன்றும்நா தாக்கள்சோதி
 சொற்பெரிய பூரணத்தின் சோதிதானே

11

தானென்ற பூரணஞ்சோ தியைத்தான்நோக்கச்
 சமாதியுள்ளே யிருந்துரைத்த பிலத்தினாலே
 வானென்ற வெளியாம்நா தாக்கள்காந்தி
 வாய்திறந்து சொல்லாதே ரகசியந்தான்
 கோனென்ற யெனையின்ற நாதன்சொன்னார்
 குலாவியந்தப் படிசென்று யானுங்கண்டேன்
 ஊனென்ற உடம்பெடுத்த மாணாக்காகேள்
 உன்னியுன்னி யுரைத்துநித்த மோங்கிடரே. 12

ஓங்கிட ரோங்கிடர் மவுனம்பூட்டி
 ஓகோகோ தேகமுந் திரோ தாயியில்லை
 தேங்கிடர் தேங்கிடர் மவுனமுண்ணச்
 சித்தியில்லை சத்தியில்லை சேரவொன்றாய்
 வாங்கிடர் வாங்கிடர் கெவுனவீதி
 மாசற்ற வொளிதோணும் நாதங்கேட்கும்
 தூங்கிடர் தூங்கிடர் நாதத்துள்ளே
 கத்தசை தன்யத்தின் தூக்கங்காணே. 13

காணப்பா யிதையொட்டி போகம்பார்த்துக்
 கரையற்ற சமுத்திரத்தின் தவளைபோலப்
 பூணப்பா யிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தால்
 மனிதனே மனக்குரங்கு யிழுத்துச்சண்ணும்
 தோணப்பா வதினாலே காண்டந்தோறும்
 சொல்லிவந்தேன் சொல்லிவந்தேன் மவுன
 மொன்று
 தூணப்பா துரும்பாகும் மவுனயோகம்
 துட்சத்தை யறயாட்டால் ஞானம்போச்சே. 14

சேச்சென்று போகாம லடிபேன்சொன்னேன்
 புகழுற்ற பெரியோரே கோபம்வேண்டாம்
 ஆச்சென்று முதற்காண்ட மடியேன்சொன்னேன்
 அரும்பொருளே தப்புகிலும் அடுமைமேலே
 மாச்சென்று கோபம்வந்தால் மைந்தாவென்று
 மகத்தான கருணையினால் மாற்றுமாற்று
 ஓச்சென்று யின்னூலா லுரைத்ததர்ம்ப்
 ஓங்கியதோர் மனிதருக்குக் குருவுமாச்சே. 15

கொங்கணர் சுத்த ஞானம்

169

குருபதத்தைப் பேரற்றியிரு பதியிலொன்றிக்
 கூறான பதியிலேழு வரையும் போற்றிக்
 கருவுரைத்த சித்தர்களைத் தினந்துதித்துக்
 கரைகண்ட பெரியோர்கள் பதம்பணிந்து
 திருவுரைத்த இந்நூலைப் பார்த்தோரெல்லாம்
 சிவயோகத் தவதேக சித்தியாகிப்
 பரவுகின்ற நாளில்பரா பரமுமாவார்
 பாடியதோர் முதற்காண்டப் பாவுமுற்றே.

16

கொங்கணர் சுத்த ஞானம் 16

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும்
 பாத்திர வியாபாரம் ந. ரா. ம. கணபதியா
 பிள்ளை அவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியின்
 படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குமரன் துணை

கொங்கணர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

உறுபத்தி ஞானம் 21

ஒன்றான கயிலைபரம் பரையில்வந்தே
 உதித்ததிரு மூலர்குரு பதத்தைப்போற்றி
 நன்றான காலாங்கி பாதம்போற்றி
 நலமுற்ற போகர்திருப் பாதம்போற்றி
 கன்றான சடம்செனித்த விந்தைசொல்வேன்
 கருதிக்கேள் காரணத்தைக் கருணானந்தா
 தொன்றான பிருதிவியாம் நாதத்துள்ளே
 தோன்றுஞ்சுக் கிலமாகுஞ் சலந்தான்கேளே. 1

கேளப்பா ஆன்மாவாம் வாய்வுகூடிக்
 கெடியான சித்தவா காசம்பொங்கி
 வேளப்பா ஆங்காரஞ் சிகாரமிஞ்சி
 மேவுதற்குப் பெண்மேலே மோகமாகும்.
 நாளப்பா அஞ்சுக்கும் பலமேதென்றால்
 நலம்பெறவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 தாளப்பா மனத்தோடே பிராணன்கூடும்
 தனியான பிராணத்திலபானன்றானே. 2

தானென்ற விந்துவிலே சமானன்கூடும்
 தனியான சித்தத்தில் வியானன் கூடும்
 கானென்ற ஆங்கார கெர்ச்சிப்போடே
 கலந்துநிற்கும் உதானனப்பா கண்டுகொள்ளு
 வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனதிற்கூடி
 மேவியவன் கலந்துவிந்து விடும்போதப்பா
 மானென்ற மவுனபர வசமேயாவான்
 மருவியதோர் பெண்ணுக்கிம் முறைதான்
 கானே. 3

முறையாகப் பெண்ணாணும் மவுனமுற்றால்
 மோசமில்லை கெற்பமங்கே தரிக்கும்பாரு
 நின்றயாக வலத்தோடில் ஆணைஆகும்
 நேராக இடத்தோடிற் பெண்ணைஆகும்
 குறையாகச் சுக்கிலங்கெற் பத்திற்பாயில்
 குணமான சுரோணிதந்தான் சுருண்டுகொள்ளும்
 கறையாகப் பரந்தவெளி தமரும்போலக்
 களக்கொடிக்காய் போற்றிரண்டு சிரசுமாமே. 4

ஆமப்பா சிரசோடே கையுங்காலும்
 அப்பனே தத்துவங்கள் நரம்புச்சென்மம்
 ஓமப்பா அஸ்திமுதல் ரோமத்தோடு
 உத்தமனே பதினொன்று வாசல்காணும்
 காமப்பா விழுந்தவழி சிரசினோடே
 கைமுறைதா யுண்டஅன்ன நீரேசெல்லும்
 சேமப்பா நடுமையத் தொப்புளோடே
 சென்றதெல்லாம் மலமாகக் கக்குந்தானே. 5

தானென்ற பதினொன்றாற் சடந்தான்முன்னே
 சாதகமாய்த் தொடுத்துவரும் மலடெவ்வாறு
 ஊனென்ற பெண்ணுக்கு மனதுவேறாய்
 உருக்கமுற்று மவுனமுண்ணாப் பாலத்தாலே
 கானென்ற மலடாவாள் புருடனுக்குக்
 கைமுறைதா னிவ்வகைநீ கண்டுகொள்ளு
 தேனென்ற மொழியுடைய வாலையொன்னாள்
 செகமெல்லா மிப்படியே செனித்தவாதே. 6

வாறான மவுனமென்ன மனத்தாயப்பா
 மருவியதோ ரிஷ்டன்மகா விராட்டனென்றும்
 தாறான சடமாச்சு அண்டமாச்சு
 சாதகமாய்ப் புவனமொடு பதமுமாச்சு
 கூறான வுன்மனத்தாய் ஆடுங்கூத்து
 கொள்கியிவள் வரைக்குமைந்தாய்ப் பிறப்
 பிறப்பும்

மாறான தைக்கடந்தால் வாமபோதம்
 மைந்தனே பனிரண்டாம் வரையிதாமே, 7

- வரைகண்டு சுகித்தவனே ஞானமூர்த்தி
 மகத்தான அம்மகந்தான் சீவன்முக்தன்
 நிரைகண்டு மனைலகிக்கச் சொன்னயோகி
 நேரான யோகங்கீழ் கிரியையோர்கள்
 திரைகண்டு விராட்டன்கீழ் சரியையோர்கள்
 செப்புகிறேன் தினங்கீழே விவேகத்தோர்கள்
 அரைகண்டு அறுவரையின் மேலேசாய்ப்பாய்
 அஞ்சுவரைக் குள்ளதுவும் மனுஷர்தானே. 8
 தானென்ற நால்வரையிற் காட்டில்வாழ்வோர்
 தனித்தமுன் றுக்குள்மிரு கங்களாகும்
 கானென்ற இரண்டுக்குள் பட்சிசென்மம்
 கலந்தொன்றுள் ஞர்வனந்தா பரமுமாகும்
 தேனென்ற உமைகேட்க யீசன்சொன்னார்
 செகமெல்லாம் பதினொன்றாம் வரையி
 லொன்றும்
 பானென்ற பன்னிரண்டே அறிவார்போதம்
 பரிவான வற்பனத்தை பகர்ந்துகானே. 9
 காணப்பா மேல்தொடுத்துக் கீழ்வாய்சொன்னேன்
 கைமுறையாம் பிண்டத்தி லாறுதலஞ்சத்தி
 புணப்பாஅண்டத்திப் படியேகாணும்
 புகழான புவனத்திப் படியேகாணும்
 ஊணப்பா பாதமிப் படியேகாணும்
 உற்பனந்தா னுன்மனதாய் உயர்ந்தகூத்து
 தோணப்பா இதுகடந்தா லறிவொம்போதம்
 சுருக்குமெத்தச் சுருக்குமெத்தச் சொல்லு
 வேலோ. 10
 சொல்லுகிறேன் மனங்கடந்து அறிவிற்கேர
 சொற்பனமென் பாரையோ மக்காள்மக்காள்
 மல்லுகிறேன் மலைகளிலே சுருக்குமாகில்
 வரிசையாய்த் தேடெண்ணெய் யூட்டிக்கூடில்
 செல்லுகிறே னென்றுபெரு விரலையுணிச்
 செல்லையிலே விழுந்துழன்ற திரமதொக்கும்
 வெல்லுகிறேன் ஏறவா சனைகீழ்நோக்க
 வேடிக்கைமெத்தவாங்கே விரைந்துகூடே. 11

கூடரிது சுந்தரா னந்தாகேளு
 கூடினார் கொள்ளையிட்டா ரகண்டவீதி
 ஆடரிது யென்றுசொன்னீர் கண்டமூர்த்தி
 அடியேன்க ளேறுதற்கெப் படிநீர்சொல்லும்
 மூடரிது உலகத்தோர் ஞானம்பார்த்தால்
 முன்பிறவி தன்பிறவி யென்றுந்தோணாச்
 சூடரிது வாமியென்றால் வஸ்துகல்ப்பம்
 சுகமாகக் கொண்டுநித்தம் அறிவான்பாரே. 12

பாரப்பா வாமியென்றால் அறிவில்வாழ்வார்
 பாங்கான சித்தனென்றா லகண்டஞ்சேர்வார்
 நேரப்பா யிருந்துரைத்துக் கண்டபேர்கள்
 நிகழுமொரு அகண்டவரை தழுவுவார்கள்
 காரப்பா குளிகையிட்டு அகண்டவீதி
 காத்துரைக்க அகண்டவரை காணுங்காணும்
 தேரப்பா சொன்னேனைஞ் ஞாறுபேர்க்குச்
 சேர்ந்துமுதற் சீவனுட முத்திகேளே. 13

கேளப்பா நாதாக்கள் சமாதிவிட்டு
 கெடியாக நடக்கையிலே பூடுமுதற்புற்கள்
 தாளப்பா பட்டுடன்றற் சென்மமாகும்
 சாதகமாய்ச் சாய்ந்தமரம் கிரியையாகும்
 நீளப்பா பழங்கொடுத்த மரந்தான்யோகி
 நேராகப் பட்சியொடு மிருகமெல்லாம்
 ஆளப்பா அர்ச்சனைநா தாக்கள்கொண்டால்
 ஆகாரம் மனோமணியை அடுக்குந்தானே. 14

தானென்ற பரமறியான் மிலேச்சாளெல்லாம்
 சாதகமாய்க் கெவுளிக்குக் கவளமீய்ந்தால்
 வானென்ற வெளிகடந்து அறிவிற்கேர
 மறுஜென்மம் எடுத்துமுத்தி சேரும்சேரும்
 கானென்ற கிரியைதிரி சென்மம்யோகி
 கைமுறையாய் மூன்றுசென்மம் யோகந்தாண்டி
 கோனென்ற ஞானத்திற் கொழுகுவார்கள்
 குறிப்பான பதினொன்று வரைசொன்னேனே. 15

சொன்னதொரு யோகமொடு ஞானமார்க்கம்
 சூட்சுமெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் சுந்தராகேள்
 பன்னதொரு சடத்தினுள்ளே மூலந்தொட்டு
 பகுந்தாறு சக்கரத்தைப் பார்த்துயோகி
 கன்னதொரு மதியமுத முண்டுதேங்கி
 கலந்துநின்ற மயக்கத்தை ஞானமென்பார்
 என்னவினி யென்னிலிது வல்லமைந்தா
 இதன்மேலே மனதுக்கு ஆறுதலங்கேளே. 16

கேளப்பா புருவமையம் மதியின்வீடு
 கெடியான சகஸ்திரந்தான் விந்துமூலம்
 ஆளப்பா தலைமேல்நா தாக்கள்காந்தி
 அவ்வளவும் மனதுக்கு ஆறுதலயாச்சு
 நீளப்பா அதின்மேலே அறிவின்மூலம்
 நேராக வெளியொன்று ஒளிதானொன்று
 துளப்பா காந்தியொன்று ரவிதானொன்று
 சொல்லடங்கா நாதமென்ற சொருபி
 யொன்றே. 17

ஒன்றான சொருபத்தில் மூலங்கேளு
 உற்றமதி கோடியைப்போற் காந்திகாணும்
 தொன்றான கனல்கோடி போலாம்ரெண்டு
 சொன்முறையாம் ரவிகோடி போலாம்முன்று
 நன்றான மூன்றுமொன்றாய்க் கூடிப்போனால்
 நலமாகக் காணுமப்பா நாலாம்வீதி
 பன்றான அஞ்சேது நாதவொலிசொல்லப்
 பார்த்துமுன்றேன் பார்த்துமுன்றேன்
 திரும்பினேனே. 18

திரும்பினேன் அப்புறங்கா னேதோயேதோ
 சிவன்சொல்லுஞ் சாஸ்திரத்தி லெங்குங்காணேன்
 விரும்பினே னகண்டத்திற் சொக்கினோர்கள்
 மேன்மையாம் சமாதிவிட்டுப் பசித்துதானால்
 இரும்புநேர் சுயம்பான லிங்கந்தோரும்
 ஏத்துமப்பா பெலியிட்டு எந்தன்மக்காள்
 அரும்புநேர் சொருபனைம் பதுபேரப்பா
 அறியாத பிள்ளைகள் தான் மத்தோர்
 காணேன். 19

கொங்கணர் உற்பத்தி ஞானம்

175

மத்தாக இருக்கிறதோர் பிள்ளைகட்கு
வருத்திவிப்பீர் வருத்தாட்டால் மெத்தக்
கொஞ்சம்

சித்தாக ஏமசித்தி ஞானசித்தி
தேகத்திற் காந்திவரக் காயசித்தி
முத்தாகக் குளிகையிட்டுக் கெவுனசித்தி
முத்தலத்தி லானந்தங் கண்டுதாண்டி
ஓத்தாகப் பூரணத்திற்(சிலம்) பொலியைக்காண
ஒருவருக்கு மிடர்வாரா திண்ணந்தானே. 20

தானென்று சற்குருவாம் போகநாதர்
சாதகமாய்ப் பொருளுக்கு உப்பேயென்றார்
கோனென்று அதைத்தொட்டு முன்றுகாண்டம்
கூடுகிற மெய்ஞ்ஞான மவுனஞ்சொன்னேன்
வானென்று கடந்துசிலம் பொலியைப்புக்கி
வாங்கியங்கே மாறிவந்தேன் மக்காள்மக்காள்
பானென்று ரவிகோடி காந்தியான
பரமகுரு மூலர்பதம் பணிந்தேன் டற்றே. 21

கொங்கணர் உற்பத்தி ஞானம் 21

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த தென்கரை
வட்கரை கோட்டைப்பட்டி நாட்டான்மை
நல்லமநாயுடு அவர்கள் குமாரர் முத்துசாமி
நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை

கொங்கணர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான வெண்பா 49

வெண்பா

பொங்கு மருள்ஞானம் போதிக்குங் கொங்கணர்தான்
தங்கியசித் தாந்தத்தைத் தானுரைக்க—எங்குமுற்ற
தம்பத் தடிவாலைத் தாயருளு மோங்காரக்
கம்பத் தடியானே காப்பு

1

எட்டவற்கு மெட்டாது வெண்காலுங் கிட்டாது
வட்ட மதிக்கெதிராய் வாராது—விட்டவெட்டு
வாச லடைத்துவெளி மத்திபத்தி லேயிருக்கு
மீசனடி பெற்றார்க் கிது.

2

காலைப் பிடித்திருந்து கந்தரத்தில் மந்திரத்தை
யோலமிட் டேதினமு முதினாற்—பாலைப்
புசிக்கலாந் தேகமது போகாம லென்றும்
வசிக்கலாங் காணு வகை.

3

உள்ளே முளைத்த உயர்ந்த பனையூறுங்
கள்ளே பொசித்திருக்கக் காயாதே—வெள்ளம்
வருமு னணைகோத மாட்டாத பேர்க்குக்
கருவுருவு மில்லையே காண்.

4

கொல்ல னுலைமேலே கூத்தாடி தன்மேலே
யில்லனது மேலே யிருக்கிறான்—பொல்லாத
நாக்கை யடக்கி நவிலும் படியறிந்தா
லாக்கை யடியா தது.

5

அரவா னதைப் பிடித்தாடு மயிலைத்
தரவாளாற் றூவித் தரிக்க—விரவுமருந்
தஞ்சாஷூர்க் கோபுரத்தைத் தான்சமைத்த வாசாரி
நெஞ்சில் நினைந்தெக்கால் நில். 6

வீடுமவ னாகும் வெளியு மவனாகும்
ஓடப் பிடிக்கவவ னொட்டானே—தேடும்
பதிக்கு மவன்பாசம் பற்றறுப்பார் தங்கள்
கெதிக்குமவ னாகுமே கேள். 7

கூட்டிற் கருக்குருவி கொம்பிற் குதித்தேறி
முட்டிவிடக் காலை முடக்கினால்—ஆட்டியதோர்
சக்கரமு மேயெய்துந் தன்னையுந் தானறிவன்
இக்கிரகஞ் சித்தி யிது. 8

தென்னமரத் துச்சியிலே தேங்கா யிருக்கிறதே
என்னமாய் வந்துநமக் கெய்துமோ—கன்னமிடுங்
கள்ளருட னேதோட்டக் காரணுமே யொன்றானால்
தள்ளுவா ரில்லையுனைத் தான். 9

ஐவர் சகாயன்வீ டார்க்கு முபகாரி
எய்தான் சமுத்திரைக்கே யெய்துவான்—மெய்தான்
படைப்பவனார் செல்வம் படைப்பவனா ரெங்கும்
படைப்புந் திறப்பு மவன். 10

சேரகத்துக் குள்ளே திறந்தடைத்த வாசமணி
பூரகத்தே யேயறுக்கப் பூரகமாம்—நேரொக்கக்
கும்பித்து ரேசித்துக் கொள்ளும் படியறிந்தால்
தம்பிக்கு மேமதியந் தான். 11

ஈசுரன்றான் கீழே யிருந்தாக்காற் கண்கடுடி
மீசுரமாஞ் செஞ்சடையின் மேவியது—மேசுரத்தில்
தட்டானெம் பிட்டான் தலைக்குற்றான் கீழுறுஞ்சி
விட்டிடுவ ரன்பான் வெளி. 12

பார்கண்டார் கண்டார்கள் பாணியின்பூ மாமலரின்
தூர்கண்டா லண்டாது துன்பவினை—சேருசிவ

சூத்திரத்தைப் பார்த்துத் துறைகாண வல்லார்க்கு
வீத்திருக்கத் தோணும் லெளி. 13

நஞ்சுண்ட செட்டிமகன் நன்றாய் நடுக்கடலில்
அஞ்சுமொரு பத்திலே யாபாரம்—மிஞ்சவொட்டான்
பக்கங் கொடுத்த படிப்படியே வாங்குவான்
செக்கான் முதலுக்குச் செல். 14

ஆமை கிணற்றி லணில்நுணியின் கொப்பிலே
ஊமை யதைப்பிடிக்க ஒட்டானே—சாமை
யமையாது காத்துறுதி யார்க்குமரி தாகுந்
தமையறிந்தா லொன்றுமிது தான். 15

வட்ட வெழுத்துவர வாங்கியதை நெட்டெழுத்து
அட்டமா சித்தியுமுண் டாடுதே—நட்ட
நடுவி லொருந்துருவ ராஜ னிருந்து
கடதலையு மொப்பிவிப்பான் காண். 16

இடுப்புக்கு மேலே யெழுந்தலைக்குங் கீழே
இடுப்பிடத்தில் நீரையதி லேத்து—தொடுத்திட்ட
காலையதில் மாட்டிவிடக் கைமேற் பலன்தோற்றும்
மேலவராய்த் தேடும் விதம். 17

அத்திக்கு முன்பாக அத்திக்கும் பின்பாக
மத்திபத்திற் குண்டுமணி வாழுதே—சித்திபெறத்
திங்களுக்கோர் பூவைச் சிவனுக்கே யர்ச்சித்தா
லங்க மழியா தது. 18

வில்லங்க, நாணிடைபின் வேதாவி னட்சரத்தாற்
சொல்லங்கே வந்திருந்த கூற்றுவனை—நில்லதிலே
ஆனைகட்டத் தாளும் அதுவே கெதியாக
வானமுட்டப் போராய் வரும். 19

போகுதே யோர்கடகம் போனாலுந் தள்ளுகடை
யாகுதே நாலு மழிக்குதே—யேகாமற்
கேசரத்தின் கால்நடுவங் கேறத் திறமறிந்து
பேசினாற் றேகம் பெலன், 20

கொங்கணர் ஞான வெண்பா

179

கடதலையிற் சென்றுநிதங் கையாடி வந்தால்
இடபிங் கலையு மிறங்கா—துடையிலே
யெட்டு மிரண்டு மிலிங்கமது தானானாற்
கட்டுமே தேகமது களண்.

21

விளிப்பங்கே தூக்கமது மேவுவதுமங்கே
களிப்பங்கே காமக் கனிவா—யளிக்க
விருந்ததுவு மங்கேதா னேகமாய் நின்று
பொருந்துவது மங்கே புகல்.

22

தண்ணீர்வி லாங்கு தலைகாட்டும் பாம்புக்கு
விண்ணிலே வால்காட்டும் மீனுக்கு—நண்ணியே
வஞ்சகமே செய்வான் வருங்கருவிக்கூட்டுக்கு
ளஞ்சிர வாணியது.

23

ஆயன் பசுவை யழைக்கவது போய்மீண்டு
மேய்வதுபொன் மேனி விளைபயிரை—வாயாலே
சொல்லாப் பொருளைத் துதித்தின்று போகாது
கல்லாவின் பால்தருமே காண்.

24

இடத்தி லிருந்துமே யேத்துவலப் பாகம்
நடத்தையிது பார்க்க நரையா—மடத்திலே
ஆண்டியுந் தாதனு மாகவிரண் டொன்றானாற்
றாண்டும் பரிவராது தான்.

25

பூவி லிளமை புனலில் ரெட்டாகும்
மேவுகனல் மின்கால் வெளியாகும்—தாவிய
வானும் புகையாகும் மண்டலங்க ளொன்றாகுந்
தானமறி வார்க்குமது தான்.

26

கன்னி துலாத்தினிடை காண்பதாற் கற்கடகம்
உன்னு மிடபத் துறுமேஷம்—பொன்னின்
வடமாம் விருட்சிகத்தின் வாள்மகரங் கும்பத்
திடமாந் தனுவழியா தே.

27

துடையடியில் மண்ண தனைத் தோண்டியெலி புக்கர்
அடையிடர் பொத்த லறிந்து—புடையார்

பருத்தி தனைத்தின்று பாழாகு தேயுன்
துருத்திபார்த் தூதுசுகம். 28

கட்டாக் குதிரைபெருங் காயக் கடைவழியே
யெட்டுடனே நாலுமா யேகுதே—பொட்டெனவே
ஓடி மறியடா உள்ளே வரவாசி
நாடியதி லேற நலம். 29

வாய்பிளக்க ரெண்டுமொரு மாவிற் பிளந்தேறி
ஓயர்க் குதிரையதி லுண்டாச்சே—சாயர்மல்
ஆயக்கால் பத்து அடக்கமதில் நாலுந்
தேயக்கா லக்கால் திறம். 30

கர்ட்டு முயலுக்கு நாலுகால் நான்பிடித்த
மோட்டு முயலுக்கு மூன்றேகால்—மோர்ட்டுமுயல்
முக்கால் முயலும் முழுமுயலே யானாக்கால்
அக்கால் வெளியா மது. 31

மாதாபி தாவாகி வந்தகுரு தெய்வமுமாய்
நாதாந்த விந்துநடுவாகி—வேதாவின்
ரெண்டை நடுவிருத்தி ரெண்டின்மே லாகவைத்துக்
கொண்டுதக் காணுங் குறிப்பு. 32

குசவன்மீ காமனையுங் கொல்லாமற் கொல்லப்
புசபலமேற் காற்துலம் பூட்டி—அசைவான்
உருக்குளியைக் காட்டி யுயிர்வாங்கு மையன்
கருக்குளியில் மீட்டிடுவான் காண். 33

விண்டவனுங் கண்டிலான் மேலாம் பதத்திருந்து
கண்டவனும் விண்டதுவுங் காணேனே—துண்ட
மதியிலுறு மேலோர வட்டமா மண்டபமோ
துதிசெய் தவனானோன் சொல். 34

ஆட்டித் திரிந்தலைந்து அஞ்சு பணங்கொடுத்தாற்
காட்டினேன் ரெண்டு கழிவாச்சு—வீட்டில்
அழியாமல் வைத்த அவமுப் பணமும்
வெளியாகப் போச்சுதே மெய், 35

கொங்கணர் ஞான வெண்பா

181

அஞ்சுக்குள் ரெண்டை யகத்தார் பெரியோர்கள்
 அஞ்சுக்குள் ரெண்டை யகற்றினால்—அஞ்சுக்குட்
 காற்றைப் பிடித்துக் கரகத்தி னுள்ளிருத்தி
 யேற்றினாற் சித்த மிது 36

தூக்குவீர் மண்ணைத் துரியாதீ தம்மதிலே
 தாக்குவீர் காற்சோதி தான்காணும்—நோக்கவுமே
 ஓட்டா திருபாம்பை யோர்தலையாய் நீதிருப்பி
 விட்டாட்டிற் சித்தாய் விடும். 37

கேட்டையோ மூலங் கிளர்த்தினின்ற சோதியதைப்
 பூட்டிவிடும் உத்திரத்தைப் போயுது—காட்டுமது
 சித்திரைக்கு மேயனுஷஞ் சேரா திரையிலையே
 முத்திக் கசுபதியே முன். 38

ஆனி யிருத்துவாய் ஆடிக்குங் கீழாக
 வானிபிரட் டாசி வரவைக்கும்—ஊனிலிட்ட
 மாசிக்குந் தைகாலம் மார்கழிபைங் கூனிலை
 காசியே சித்திரைக்குங் காண். 39

திருத்துவாய் ஞாயிறுடன் திங்களையு மொன்றாய்
 இருத்து வாய்செவ்வா யிருக்கும்—பொருத்த
 புதனுக்கு நேர்வியாழம் புக்குமே வெள்ளி
 பதனஞ் சனியுறுதி பார் 40

தசமி நவமியாய்ச் சாரேகா தேசி
 வசமாய்த் துதிகை வருமே—நிசமாகப்
 பஞ்சமி சஷ்டியும் பாராட் டமி யோகங்
 கஞ்சஞ் சதுர்த்தியுமே கார். 41

திங்க டனைராகு தீண்டியபின் மோசனமாம்
 பொங்குமது நீரிலே போய்மூழ்குஞ்—சங்குமுகத்
 தீர்த்தமா டச்சுகிர்தம் சென்மஞ்சா பல்லியமாம்
 நீர்த்தா லழிவு நிசம். 42

நாயமார் சொன்ன நடத்தை யறியாமற்
 காயம் பலசரக்காற் கட்டுமோ—தாயிருந்த

வீடு பிடிங்கி வெளிசேர்த்துக் கொள்வார்க்கு
கூடப் பரமாகுங் கூர். 43

கண்டத்தின் மேலாக் கபாலத்தின் கீழாகத்
துண்டத்தின் மேலாய்த் துலங்குதே—மண்டபத்தில்
வட்டமதி தானும் வயசு கழியாது
அட்டமா சித்து மது. 44

சுத்தி வருமதியைச் சூரியனுக் குள்ளிருத்தி
நித்தியமும் வந்து நிறுத்தினால்—முத்திதருங்
காம்போதி ராகங் கலைகற்ற வல்லோர்கள்
சாம்பவியுங் காண்பார்க டான். 45

சித்தா சனத்திற் சிவலிங்கம் போலிருந்து
வொத்த பொருளை யுணர்வீராய்ச்—சத்தம்
பிறந்திடத்தே நோக்குமே பேரின்ப வீட்டிற்
துறந்தரியஞ் செய்யுந் தொழில். 46

அன்ன மரையாகும் அப்புக்கால் முன்னாகப்
பொன்னம் பலந்தனிலே போயிருக்கச்—சொன்ன
வுடலை யிருத்தி யுயிரை வருத்தக்
கடல்சுவரும் நந்திவருங் காண். 47

தள்ளு மபானந் தாக்குஞ் சமரந்நான்
கொள்ளுந் துரியக் குருசிலே—விள்ளரிதாம்
எத்தாப் பிழைக்கவே யெய்தாதொருவருக்கும்
ஒத்தாற் பிழைக்க வுறும். 48

கூட்ட மணுகாதே கோதையரைச் சேராதே
நாட்டம் நிறுத்தி நடுவணையில்—ஆட்டமது
அகார உகார மனைத்து முடலான
சிகார பதியே சிவம்.

கொங்கணர் ஞான வெண்பா
முற்றிற்று

மதுரை திண்டுக்கல் ரோட் பாலையநாயுடு
அவர்கள் குமாரர் ராமநாத நாயுடு அவர்கள்
ஏட்டுப் பிரதியின்படி அச்சிடலானது.

உ
கடவுள் துணை

கொங்கணர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சைதன்யம் 124

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

உற்ற பொருளை யொரு நூலாய்ச்செய்வதற்குக்
கற்பகத்தின் றாளிணையைக் காப்பென்றிங்
குற்றவர்கள்
பாதமலர் மேற்கொண்டு பாடவொரு பாடுகரு
நாதனிரு தாளதனை நாடு.

அகண்ட பராபரமான மூலநாத
னடிதொழுது காலாங்கி பாதம்போற்றி
புகன்றுநின்ற போகருட் பாதம்போற்றி
புகழ்பெரிய வல்லோர்கள் பாதம்போற்றி
தகன்றுநின்ற சரிதையொடு கிரியையோகந்
தனிப்பெரிய ஞானமொடு நாலுஞ்சொல்வேன்
நிகன்றுநின்ற படிசொல்ல வென்னாற்கூடா
நேரான பூரணந்தான் தேர்ந்தகாப்பே, 1

அப்பனே தத்துவத்தை பிரித்துநன்றாய்
ஐயைந்தாய்க் கண்டித்து வறியச் சொல்வேன்
அப்பனே தத்துவந்தான் பிறந்துநின்ற
ஆதிமுத லந்தம்வரை தெரியச்சொல்வேன்
ஆப்பனே சித்தாந்தம் வேதாந்தம் ரெண்டாய்
அறிகிறதோர் தத்துவத்தை வகுத்துச்
சொல்வேன்
அப்பனே அஷ்டாங்க முடிவைச் சொல்வேன்
அலையாமல் நாற்பதமும் அறிவிப்பேனே, 2

அறியவென்றால் வெகுபோக்கு தத்துவமாங்குப்பை
 அதையகற்றி உபநிடத்தி னர்த்தம்பார்த்து
 பிரியவென்றா லொன்றான வஸ்துக்குள்ளே
 பிறந்ததென்ன விரிந்ததென்ன பிரித்துப்பார்த்து
 நெறியவென்ற ஆன்மாதா னென்றுகாண
 நேராக சாங்கியத்தை அறியவேணும்
 தெரியநின்ற சாங்கியத்தை யறிந்தபின்பு
 தேகமென்ற சோதனையை யறிந்துபாரோ. 3

பாரப்பா தேகமென்ற சோதனையைக்கண்டால்
 பரிவான சீவனொடு ஈசுரனுமாயை
 - நேரப்பா யிது மூன்றுந் தெரிந்துபோகும்
 நேராகத் தெரிந்தான்மா வதுநானென்று
 காரப்பா வேறுநினை வெல்லாம்போக்கிக்
 கைமுறையா யனுபோகம் பண்ணப்பண்ண
 சாரப்பா ஆன்மாவைப் போலேயாவாய்
 தலைவனையுந் தன்னையுந்தா னறியலாமே, 4

அறிந்தபின்பு ஆன்மாவிற் பிறந்தமாயை
 அதினுடைய சொருபமென்ற ஒளியினுள்ளே
 பிரிந்துநின்ற பிரதிவிம்பம் சுரனுமாச்சுப்
 பேரான வீசுரனி லொளிவுண்டாகி
 வறிந்துநின்ற சீவனாமா யையோடசன்
 மருவியதோர் சீவன்முதற் சடமென்பார்கள்
 தெரிந்துமது வேதென்றாற் பிரபஞ்சமாகி
 சேரவிர்த்தி இதில்லயமுஞ் சேர்ந்தவானே. 5

வாறாக மூன்றுவித மாகநின்று
 மருவியந்த மூன்றுக்கும பிலமேதென்றால்
 தானான ஆன்மாவின் சன்னதிபெலத்தால்
 தனிமாயைக் கித்தனைதான் பலமுமாச்சுக்
 கூறான மாயையுட பிரகாசமீசன்
 கொடியதொரு சீவனாய்ச் சகலமாகி
 ஆறாகி யல்லாதாய்ப் பிரபஞ்சமாகி
 அப்பனே ஆதிசத்தி விளங்குந்தானே. 6

தானென்ற சத்தியிலா காயந்தோன்றி
 தனிவானில் வாவுவென்ற காலுந்தோன்றி
 கோனென்ற வாயுவிலே வன்னிதோன்றிக்
 கொடுத்தியிற் சலந்தோன்றி சலத்தினுள்ளே
 கானென்ற பிருதிவியென் நாமமாச்சு
 கலந்திந்த வைம்பூதக் கூத்தைக்கேளு
 ஆனென்ற ஐயைந்தா யிருபத்தைந்தாய்
 அறைகிறே னைந்தையுந்தா னறைகிறேனே. 7

அறைகிறே னையைந்தாய்த் தேகமாச்சு
 அப்பனே யித்தேக மெப்படிதானென்றால்
 நிறைகிறேன் தேகத்தின் நிண்ணயத்தைக்கேளு
 நேராகச் சொல்லுகிறே னுபாயமெல்லாம்
 முறைகிறேன் ஞாதுறுவா மறிவுக்கப்பால்
 முதிர்ந்தறிவுஞ் சமானத்தில் மனதுண்டாச்சு
 பறைகிறேன் மனதுக்கும் வியானனுக்கும்
 பார்மகனே புத்தியதிற் பிறந்தவாறே. 8

வாறான புத்திக்கு முதானனுக்கு
 மருவியதோர் சித்தமதிற் பிறந்துதப்பா
 தாறான சித்தமொடு அபானனுக்குஞ்
 சண்டாளக் கோபமங்கே பிறந்துதப்பா
 கூறான வாங்காரம் பிராணவாய்வு
 கொடியதொரு தேகமங்கே செனித்தவாறும்
 வீறான முன்சொன்ன அறிவுமைந்தா
 விரிந்தாக்கால் மனமாச்சு விரைந்துகேளே. 9

கேளப்பா மனம்விரிந்தால் புத்தியாச்சு
 கொடியான புத்தினின்று விரிந்துதானால்
 நீளப்பா சித்தமென்று சொல்வார்சொல்வார்
 நேரான சித்தமங்கே விரிந்துதானால்
 ஆளப்பா ஆங்கார மாச்சுஆச்சு
 ஆங்காரம் விரிந்தாக்கால் தேகமாச்சு
 தாளப்பா வித்தேகம் பிரபஞ்சமாகி
 சகலகுண சகலவர்ண மாச்சுகானே, 10

காணப்பா முன்சொன்ன அறிவேமைந்தா
 கடியதொரு ஆகாய மந்தாவந்தா
 ஊணப்பா வானுக்குள் வானாய்நின்று
 வெளியாச்சு அறிவுமைந்தா ஊணிப்பாரு
 தோணப்பா வானுக்குள் வாய்வுதோன்றிச்
 சுகமான சமானனுந்தான் தோன்றிநிற்கும்
 பூணப்பா வானுக்குள் வன்னிதோன்றி
 புகழான தோத்திரமுந் தோன்றும்வாரே. 11

தோன்றியவா னுக்குட்சலத் தோடுசத்தம்
 சொல்முறையாய் வானுக்கு பூமிவாக்கு
 ஆன்றியதோர் காலுக்கு ளாகாயமனது
 அப்பனே வாயுவினே வியானன்வாய்வு
 கான்றியதோர் வாய்விற்கன லோடுதொக்கு
 கடுங்கானில் சலமோடு பரிசமாச்சு
 பூன்றியவா யுறிற்பூமி பாணிபாதம்
 புகழாகச் சொன்னமுறை யறிந்துகொள்ளே. 12

அறிந்திந்த வக்கினியி லாகாயம்புத்தி
 ஆகாவக் கினியில்வாய் வோடுதானன்
 பிறிந்துவன் னியில்வன்னி யோடுசட்சு
 பேரான வக்கினியிற் சலமுடனேருபம்
 மறிந்துநின்ற அக்கினியிற் பூமிபாதம்
 மருவியதோர் சலத்திலா காயஞ்சித்தம்
 கறிந்துநின்ற அப்புவில்வாய் போடபானன்
 கைகடந்த வப்புவன்னி சிங்ஙவையுமாமே: 13

ஆமப்பா அப்புவில்ப் பொடுரசந்தான்
 ஆகாகா அப்புவினே பூமியோனி
 ஓமப்பா பிருதிவியம் பரமாங்கார
 மோகோகோ பூமியில்வாய் வொடுபிராணன்
 தாமப்பா பிருதிவியாக் கிறாணம்வன்னி
 தனித்தமண்ணிற் சலத்தோடு கெந்தமாச்சு
 வாமப்பா மண்ணுடனே மண்ணுங்கூடில்
 மருவிநின்ற வாயுருவா மக்காள்பாரே. 14

கொங்கணர் ஞான சைதன்யம்

187

பாரிந்த வைந்தாலே யிருபத்தைந்து
பருவமுடன் தத்துவந்தான் பிரித்துச்
சொன்னேன்
நேரிந்த யிருபத்து வைந்தேதென்றால்
நேரான வாகாய வாயுவன்னி
காரிந்த சலத்தோடு பூமியைந்துங்
கைமுறையாய்ச் சமானனொடு வியானன்கேளு
ஆரிந்த வுதானனபா னன்பிராணன்
அப்பனே யிதுவைந்து மறிந்து கொள்ளே. 15

அறிந்துரைப்பேன் தோத்திரத்தி னோடுதொக்கு
அரியசட்ச சிங்ஙுவையு மாக்கிறாணம்
பிறிந்தைந்த தன்றிசத்த மொடுபரிசம்
பேரான ரூபமொடு ரசந்தான்கெந்தி
மறிந்துயீ தைந்துமல்லால் வாக்குப்பாத
மருவியதோர் பாணிபா யுருவங்கேளு
நெறிந்துநின்ற வுபஸ்தமொடு ஐந்துஞ்சொன்னேன்
நேராகத் தத்துவந்தா னிருபத்தைந்தே 16

ஐந்தென்ற ஞானந்தோத் திரமாந்தொக்கு
அரியசட்ச சிங்ஙுவையு மாக்கிறாணம்
ஐந்தென்ற கருமமெனும் வாக்குப்பாணி
அப்பாபா யுருவதுடன் பஷமங்குய்யம்
ஐந்துவை யைந்துதத் துவத்துக்கப்பால்
அப்பனே ஆன்மாவே வஸ்துவாகும்
ஐந்தைந்தாய் நின்றதெல்லா மான்மாவாச்சு
அப்பனே ஆதியொன்று அறிந்துகொள்ளே. 17

அறிந்தெங்கு மொன்றான வஸ்துவல்லோ
அப்பனே யிரண்டாச்சு அதுமுன்றாச்சு
பிரிந்துமது வைந்தாச்சு யெட்டுமாச்சு
பேராகப் பதினேழா யிருபத்தைந்தாய்
மறிந்துமது முப்பத்து ஆறுமாகி
மக்களே தொண்ணூற்று வாறுமாச்சு
தெரிந்துமது சகலமுமாய் ஏகமாகச்
சேர்ந்துமது நித்தியமாய் நின்றவாறே. 18

வாறாக நிர்மலமாய் நிரஞ்சனமுமாகி
 மருவியதோர் நிட்களமாய் நிரக்குணமுமாகி
 தாறாகப் பூரணமா யகண்டமாகி
 சகலசெந்து தாபரமுந் தானேதானாய்
 கூறாகப் பூரணமா யதீதமாகிக்
 குவிந்தொன்றாய்ப் பின்னொன்று மில்லாதாகிப்
 பேறாகி வெளியாகி வெளியில்வானாய்ப்
 பெருவெளியாய் ஒளிக்குள்ளே ஒளிவுமாச்சே. 19

ஆச்சப்பா வப்பொருளே யான்றானென்று
 அறிந்துகொண்டு நானுமத்து வகண்டமாகி
 ஓச்சப்பா யிருப்பார்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
 உத்தமற்கு அடுத்தமுறை யூணிக்கேளு
 தோச்சப்பா முன்சொன்ன வஸ்துவைத்தான்
 சொல்லுவாரா பலபலவாய் நாமுஞ்சொல்வோம்
 பாச்சப்பா யீசனென்பார் நித்தியனென்பார்
 பரிவாக நாதமென்பார் மனதென்பாரே. 20

பாரப்பா கெகனமென்பார் சத்தமென்பார்
 பரிவான நாமமென்பார் புண்ணியமென்பார்
 ஓரப்பா வியஷ்டியென்பார் சமஷ்டியென்பார்
 உத்தொரு தத்துவட் சரந்தானென்பார்
 காரப்பா வுண்மைமுதற்-காரணந்தான்
 கைகடந்த யோகமென்பார் சுழுத்தியென்பார்
 நேரப்பா லெட்சியமாய் நின்றதென்பார்
 நிறைந்துநின்ற தாரகமா மென்பார்கானே. 21

காணப்பா ரேசகமாய்ப் பூரகமுமாகிக்
 கதிரொளியாய் நின்றகும் பகமேயென்பார்
 ஆணப்பா அனேகவித மாகச்சொன்ன
 ஆதியெல்லா மான்மாவி னிடத்தேநின்று
 தோணப்பா வெளியாச்சு வெளியேதென்றால்
 சொற்பெரிய யீசுரர்க்கு நாமமாச்சு
 ஊணப்பா யீதிரண்டு யீசுரனுமாய்கை
 ஓகோகோ நித்தியமொடு அநித்தியமாச்சே. 22

ஆச்சப்பா நாதவிந்து யென்பார்கேளு
 அப்பனே மனதுபுத்தி யென்பார்கேளு
 ஓச்சப்பா சத்தமென்பார் பரிசமென்பார்
 ஓகோகோ புண்ணியமும் பாவமென்பார்
 வாச்சப்பா நாமமொடு ரூபமென்பார்
 வளமான வியஷ்டியொடு சமஷ்டியென்பார்
 பாச்சப்பா சத்தோடு சித்ததென்பார்
 பரிவான சத்துசர (சொட்) சரமுங்கானே. 23

காணுநீ அகாரமொடு உகாரமென்பார்
 காரணமாங் காரியந்தா னென்றுசொல்வார்
 ஊணுநீ ஒன்றேன்பா ரிரண்டேதென்பார்
 உத்தமனே பிரமாணம் பிரத்தியட்சம்
 ஆணுநீ சுழுத்தியொடு சொற்பனந்தான்
 ஆச்சரியந் தாரகமஞ் சீவனென்பார்
 தாணுநீ கும்பகமுங் பூரகந்தான்
 சத்தியொடு சிவனின்ற நிலையென்றாரே. 24

என்றசொல்லு மிரண்டாய்ச் சொல்லப்பட்டு
 இருந்ததைநீ கண்டுகொண்டு மூன்றைக்கேளு
 அன்றுசொல்ல யீசுரனுஞ் சத்திசீவன்
 அப்பனே நாதவிந்து களையென்றாலும்
 பன்றுநின்ற விண்ணோடு வாயுவன்னி
 பரிவான சத்தமொடு பரிசரூபம்
 நன்றுநன்று நாமமொடு ரூபந்தேகம்
 நலமான இம்மூன்றும் நன்றாய்க்கேளே. 25

கேளப்பா வியஷ்டியொடு சமஷ்டியாகக்
 கெடியான பதார்த்தமென்பார் கண்டுகொள்ளு
 ஆளப்பா சத்துசித்தா னந்தமென்பார்
 துகாரமொடு உகாரமுதல் மகாரமென்பார்
 நீளப்பா காரணத்திற் காரியரூபம்
 நிலையான சத்தமொடு பரிசரூபம்
 வாளப்பா பிரமாணம் பிரத்தியட்சம்
 மருவியதோ ரூபமான மென்றுசொல்லே, 26

சொல்லுவா ரேகமென்றுந் தொய்தமென்பார்
 சுகமான திரிபுடியாய் நின்றதென்பார்
 மல்லுவார் சுழுத்தியொடு சொற்பனமுமாகி
 மருவியதோர் சாக்கிரந்தா னென்பார்மைந்தா
 அல்லுவார் விலட்சியக்தி லட்சியந்தானென்று
 அறிவான லெட்சணந்தா னறிந்துபாரு
 சொல்லுவா ரேசகபூ ரகமுங்கும்பம்
 செப்பினே னின்னமுண்டு செப்புவேனே. 27

செப்புகிறேன் வியானனொடு சமானன்கேளு
 திறமான உதானனென்று தெரிந்துகொள்ளு
 ஒப்புகிறே னிப்படிதான் மும்மூன்றாக
 உரைத்ததெல்லா மறிவல்லோர் அறிவுமைந்தா
 அப்புகிதே னறிவென்றும் அறிவதென்றும்
 அறிவிக்கப் படுகிறதூந் திரிபுடியதாச்சு
 தப்புகிறே னிதைவிட்டு ஐயைந்தாகச்
 சாற்றுகிறேன் சாதகமாய்க் கேளுகேளே. 28

சாத்துகிறே னறிவோடு மனதுபுத்தி
 சாதகமாய்ச் சித்தமாங் காரமைந்து
 போத்துகிறேன் சதாசிவனும் மகேசன்ருத்திரன்
 புகழாக மாலோடு பிரமனைங்கும்
 ஆத்துகிறே னார்த்தியொடு பிரியம்பாதி
 அப்பனே நாமமொடு ரூபமைந்து
 வேத்துகிறே லாகாசம் வாயுவன்னி
 வியல்பான சலத்தினொடு பிருதிவியுமஞ்சே. 29

அஞ்சாகச் சொல்லுகிறேன் றுரியாதீதம்
 அப்பனே துரியமொடு சுழுத்திகேளு
 பஞ்சாகச் சொற்பனமுஞ் சாக்கிரமுமைந்து
 பரிவான சமானனொடு வியானன்கேளு
 துஞ்சான உதானனபா னன்பிராணன்
 சொல்லியது வைத்துமல்லாற் சொல்லக்கேளு
 வஞ்சான தோத்திரமுந் தொக்குச்சட்சம்
 மருவியதோர் சிங்ஙுவைபாக் கிராணந்தானே. 30

தானென்ற சுத்தமொரு பரிசம்ருபங்
 தனிரசமாங் கெந்திஐந்து சார்ந்துபாரு
 வேனென்ற வாக்குடைய பாதம்பாணி
 விளங்கியதோர் பாயுருவுங் குய்யமைந்துங்
 வானென்ற வசனனொடு கெமனன்தானன்
 மருவியதோர் விசர்க்கமா னந்தமைந்து
 கோனென்ற யெழுத்தைந்து என்றாலுந்தான்
 குறையாமல் ஐயைந்தாய்க் குறித்துக்காணே . 31

காணப்பா வைந்தாய்நின் றதுதானாறு
 கைமுறையா யீசனொடு சிவனுமாச்சு
 ஊணப்பா முன்சொன்ன அறிவறிந்த
 உத்தமனே யெட்டாகச் சொல்லக்கேளு
 தோணப்பா பூமிசலம் அக்கினியும்வாயு
 சொற்பெரிய ஆகாய மனமும்புத்தி
 ஆணப்பா ஆங்கார மிந்த்யெட்டும்
 ஆச்சரியம் பிரகிருதி நாமமாச்சே . 32

ஆச்சப்பா பதினேழின் விபரங்கேளு
 அப்பனே பஞ்சவிந் திரியமைந்து
 ஓச்சப்பா பிராணனொடு சமானனைந்து
 உத்தமனே மனம்புத்தி இரண்டுங்கேளு
 வாச்சப்பா கன்மயிந் திரியமைந்து
 வகையான பதினேழுந் துட்சுமலிங்கம்
 ஓச்சப்பா சரீரமென் றிதுக்குப்பேரு
 உற்றுணர்ந்துப் பார்த்தவனே யோகியாமே . 33

ஆமப்பா யிருபத்து ஆறைக்கேளு
 ஐம்பூதம் வாயுவைந்து ஞானமைந்து
 ஓமப்பா கருமயிந் திரியமைந்து
 உத்தமனே அறிவோடாங் காரமைந்து
 நாமப்பா வெனுஞ்சொல்லற் றிருந்ததொன்று
 நலமாக இருபத்து ஆறுங்கேளு
 சோமப்பா ஆன்மாவே யென்றுசொல்வார்
 சொல்வர்பல பலவாஞ்சாஸ் திரத்திற்கேளே , 34

சாஸ்திரத்தில் வந்தவகை யிருபத்தாறு
 சாதகமாய் முப்பத்து ஆறென்பார்கள்
 கோத்திரத்திற் பத்தேது வென்றுகேட்டாற்
 கொள்ளின்ற சத்தமைந்து வசனாதிஐந்து
 பாத்திரத்தி லாகமைந்தா முப்பத்தாறு
 பருவமுட னிதைவிட்டுக் கேளுகேளு
 மாத்திரத்தி லான்மாதத் துவமாமப்பா
 வாகாக யிருபத்து நாலுங்காணே.

35

காணப்பா சிவமாந்தத் துவந்தானைந்து
 கைகலந்த வித்தியா தத்துவந்தானேழு
 ஆணப்பா ஆகவிது முப்பத்தாறு
 அதைவிட்டுத் தொண்ணுற்று ஆறைக்கேளு
 தோணப்பா துவாரமது ஒன்பதாச்சு
 சுகமான இந்திரியம் பத்துமாச்சு
 வீணப்பா விடையமது பத்துமாச்சு
 விளங்குதந்த மாத்திரைதான் விடையந்தானே.36

தானென்ற ஆதார மாறுமாச்சு
 தனிகோச மைந்துமண் டலந்தான்முன்று
 வானென்ற நாடிபத்து வாயுபத்து
 மருவியதோ ரகமெட்டு தாதுவேழு
 கானென்ற கரணவத்தை நாலுநாலு
 கைமுறையா யவத்தைஐந்து குண்மோமுன்று
 கோனென்ற நோய்முன்று மலமுமுன்று
 கொடியதொரு தொண்ணுற்று ஆறுந்தானே.

37

தானென்று சித்தாந்தி சொல்வதாகுந்
 தயவாக வேதாந்தி சொல்லைக்கேளு
 கானென்று காண்பதுவு மழியுமையாக்
 கருதிப்பார் முன்சொன்ன அறிவுள்விர்த்தி
 வானென்று திதியொன்றில் லயமுமாகும்
 மருவிகின்ற அறிவுக்குள் பிரிந்துநின்றால்
 கோனென்ற லயமாமுன் னறிவுதானும்
 கொள்கிகின்ற ஆன்மாவென் றறிந்துகொள்ளே.

38

அறிந்துந்தன் மனதையீ சுரனென்றெண்ணு
 வாகாகாச் சமுசயங்க எில்லைஇல்லை
 மறிந்துநின்று மறிவோடே மனதுகூடி
 மகத்தான பிரபஞ்சம் வளர்ந்துதப்பா
 நெறிந்துமனம் போகில்பிர பஞ்சம்போச்சு
 நேரான மனதைமெள்ள லயமேபண்ணு
 பிறிந்துநின்ற அறிவல்லோ பிரமமாச்சு
 பேராலு வறிவேது அகண்டங்கானே .

காணப்பா அந்தறிவு விண்ணுள் விண்ணாங்
 கடந்துநின்ற வெளிக்குள்ளே வெளியாய்நிற்கும்
 ஊணப்பா இப்படித்தான் தெரிந்தாயானால்
 உலகமெல்லா மாகாய மயமாய்க்காணும்
 பூணப்பா இப்படியுன் னறிவேவிண்ணாய்
 புகழ்பெரிய வாகாய மறிவென்றெண்ணி
 ஆணப்பா வானந்த மேதோவந்த
 வானந்த மானதுவு மறிவென்றெண்ணே. 40

எண்ணியதோ ரானந்த மறிவுக்குள்ளே
 இயல்பாக லயமானாற்று நியாதீதம்
 ஒண்ணியதோர் நாதவிந்து வதீதமென்று
 முத்தமனே ஆனந்தா தீதமென்றுங்
 கண்ணியதோர் வாக்குமன தில்லாதென்றுங்
 கைகடந்த யறியாத வஸ்துவென்றும்
 மண்ணியதோர் காணாத போதமென்று
 மறிவாக வலறிந்திருப்பார் பெரியோர்தானே. 41

பெரியோர்க ளாகமத்தைப் பிரட்டிப்பார்த்து
 பேரான வேதாந்த முடிவைப் பார்த்து
 பெரியோர்கள் கண்டவர்க்கு யேதுநாமம்
 பேரான சீவன்முத்த ரதீதரென்றும்
 பெரியோர்க்கு அமர்ந்தகந்த ரென்றநாமம்
 பேரான ரிஷிமுதல் மய முனிவரெல்லாம்
 பெரியோர்கள் சித்தர்திரி மூர்த்தியான
 பேரான தபோதனருந் தேவர்தானே, 42

தானென்ற யோகிமுதல் மனுஷரெல்லாஞ்
 சாதகமாய்ச் சீவன்முத்தர்க் கேவல்செய்வார்
 வானென்ற வொளிபார்க்க யெளிதோவல்ல
 மக்களே யஷ்டாங்க வகையைக்கேளு
 கோனென்ற மெய்ஞ்ஞான ரூபமுற்றோர்
 கொள்கிமக்கா ளறுபத்து நாலும்பூண்டு
 கானென்ற மலைதோறும் சீஷர்வர்க்கம்
 கரைஇல்லை கணக்கில்லை காணுகானே. 43

காணப்பா போகருட மரபைக்கேளு
 கலந்தயெம கூடமென்ற மலையில்வாசம்
 பூணப்பா மூலவர்க்கங் கோடாகோடி
 பொற்சிலைபோற் சித்தர்களுங் கோடாகோடி
 ஊணப்பா வருணநிறங் கோடாகோடி
 யுத்தமனே சங்குநிறங் கோடாகோடி
 தோணப்பா மலைதோறுஞ் சித்தர்கோடி
 துகையில்லைப் புராணத்திற் சொக்கினாரே. 44

சொக்கியதோர் பருவதத்திற் பதியைவிட்டு
 சுகமான வண்ணரைநான் தேடிச்சென்றேன்
 மக்கியதோர் சங்குமுகம் வாயுமுலை
 மருவியதோர் சுணங்குடைய மரத்தின்கீழே
 பக்கியதோர் கொக்கரித்தேன் கற்பைக்கண்டேன்
 பாங்காக அவ்விடத்தே யிருந்துவாழ்ந்தேன்
 புக்கியதோர் மக்களுக்குச் சாறணையைக்காட்டிப்
 புகழாக வாயிரந்தான் மணிசெய்தேனே. 45

மணியிட்டு மக்களைத் திக்கெல்லாம்விட்டேன்
 வல்லமையாய்க் கெகனத்துட் கெகனந்தாண்டி
 அணிவிட்டுத் திரிந்தாடி மீளும்போது
 வாச்சரியம் ரிஷிகண்டார் பிள்ளையென்ன
 தணியிட்ட மூலர்கடைப் பேரென்றார்
 சந்தோஷ முங்களையர் பேரென்னென்றார்
 கணியிட்ட வகண்டத்தில் நடனங்கண்ட
 கயிலாச கொங்கணர்தா னென்றார்கானே. 46

காணப்பா மூலவர்க்க மாண்மைமெத்தக்
 கைமுறையாய் குளிகைசித்தி ஞானசித்தி
 யூணப்பா வுதட்டுமெத்த சுறுக்குமெத்த
 வத்தமனே கயிலைபரம் பரையினாலே
 தோணப்பா கேட்டதென்மேற் குற்றங்குற்றஞ்
 சொல்சுறுக்குக் கைசுறுக்குத் துடியோமெத்த
 ஆணப்பா வேதாந்தமஷ் டாங்கமார்க்கம்
 அறிவாயோ வறிந்தாக்காற் சொல்லு
 சொல்லே. 47

சொல்லென்று கேட்டவர்க்கு நூலிங்கில்லை
 சொக்கினேன் குளிகையிட்ட பசியினாலே
 அல்லென்று சொன்னாக்கால் திரும்பிவந்து
 அறைகிறேன் கோபத்தை யாறுமாளும்
 நில்லென்று சொல்லிவந்தே னகண்டமூர்த்தி
 நேராக வஷ்டாங்கம் நிலைக்கச்சொல்வீர்
 சொல்லென்று வஷ்டாங்கஞ் செப்பாதேனோ
 தேசத்தா ரேசகிறார் செப்பிடரே. 48

செப்புகிறேன் சொன்னமுறை தவறாநிலு
 சேர்ந்துநின்ற சாஷ்டியநித் திரையைப்போக்கு
 ஒப்புகிறேன் சதாதா ரகத்தில்நின்று
 வுரையங்கே கேசரியாம் லட்சியம்பாரு
 தப்புகிறே னென்றெண்ணா நித்தம்பாரு
 சாதகமாய் விந்துவுன்னைக் கூடிக்கொள்ளும்
 நப்புகிறேன் நேமமொடு நேமமைந்தா
 நலமான லாசனமும் நாட்டிப்பாரே. 49

நாட்டியல்லோ பிராணாயம் பிரத்தியாகாரம்
 நலமாகத் தாரணையுந் தியானத்தோடு
 மூட்டியல்லோ சமாதியொடு வெட்டுங்கேளு
 முக்கியமாம் வேதாந்தக் கருவைச்சொல்வேன்
 ஆட்டியல்லோ வேமமென்ற கருவைக்கேளு
 அப்பனே பத்தையுந்தா னறவேநன்றாய்க்
 கூட்டியல்லோ பொற் றறிந்த பெரியோர்மைந்தா
 கூறுகிற வரிசையெநான் கூறுவேனே. 50

கூறியதோ ரகண்டமாம் பூரணத்தில்நின்று
 குலாவியதோ ரான்மாவைப் பரிச்சிநன்றாய்
 ஆறியதோர்சாதிவர்ணாச் சிரமமெல்லா
 மப்பனே விகற்பத்தால் வேற்கூறாக்கி
 தேறியதோ ரீங்கிளையை விட்டுவொன்றாய்த்
 திறமாக வனுதினஞ்சந் தானஞ்செய்து
 மாறியதோ ரீங்கிணைதா லிதுக்குநாமம்
 மைந்தனே சத்தியத்தை யறையக்கேளே. 51

கேளப்பாவான்மாதா னெம்மதத்துங்
 கெடியாகக் கண்டிக்கப் படுவதல்ல
 ஆளப்பா வாங்கிஷையிற் கூடிநின்ற
 ஆன்மாவே சொருபமா யிருக்குஞ்சத்தியம்
 நீளப்பா வனுதினஞ் சந்தானம்பண்ணி
 நிலைக்கிறதே சத்தியந்தா னேர்ந்துபாரு
 வாளப்பா வார்த்தீக மறைவேன்கேளு
 மகத்தான சரீராதி சுபாவமாச்சே. 52

ஆச்சப்பா வவகரிப்பை விட்டுநின்றால்
 ஆர்த்தீக மென்றுசொல்லி யறிந்துகொள்ளு
 வாச்சப்பா பிரமமாச் சரியங்கேளு
 மருவியதோர் சரீரமது சுபாவமன்றோ
 ஷச்சப்பா நானென்ற சொல்லுமற்று
 வுத்தமனே லெட்சணமாம் விர்த்தினின்று
 வீச்சப்பா பிரமமது சுபாவமாக
 விளங்கிநித்தம் பிரமமாச் சரிய(மனது)
 மாச்சே 53

மனத்தாலே தயைசொல்வேன் நன் னாய்க்கேளு
 மருவியதோர் சரீரத்தின் வருத்தம்போக்கி
 இனத்தாலே சகலசெந்துஞ் சரியாய்ப்பார்த்து
 யெளிதாகச் சுபாவவனு போகஞ்செய்தால்
 கனத்தாலே கருணைகொண்டாற் றையயாம்பேரு
 கைகடந்த வாட்சேப மறையக்கேளு
 தனத்தாலே வேதாந்தமொன்றே செம்மைத்
 தனித்தமற்ற நூல்கள்பொய் யென்றுதள்ளே 54

தள்ளிநெறி நிற்கவாட் சேபமாச்சு
 சாதகமாய்ச் சமையமினி யறையக்கேளு
 மள்ளிசுக துக்கஞ்சீ துஷ்டிணங்கள்
 மருவியதோர் மானாபி மானம்வந்துந்
 தெள்ளியதைச் சொற்பனம்போ லசத்தாயெண்ணிச்
 சேராமல் மனதினுள்ளே திறந்துபோட்டு
 அள்ளியந்த வகண்டமென்ற தொய்தத்துள்ளே
 யப்பனே நிற்கிறது சமையமாச்சே. 55

ஆச்சப்பா திரிதிரைநா னறையக்கேளு
 யப்பனே வேதாந்தந் தானேமுத்தி
 ஓச்சப்பா மற்றதொன்றால் முத்தியில்லை
 யுபநிடதஞ் சொல்கிறபூ ரணந்தாமென்று
 வாச்சப்பா திடப்பட்டால் திரிதிநாமம்
 மருவியதோர் ரீதாகார் வர்மங்கேளு
 காச்சப்பா சொற்பனம்போ லவத்தைமுன்றில்
 காணுகிற வகிலபிர பஞ்சங்கானே. 56

காணப்பா வகிலமெல்லாம் முழுங்கினாலும்
 கைகடந்த திரிதிகாரணமே தானாய்
 வுணப்பா நானில்லை யகண்டம்நான்றா
 யொத்துநின்ற நிலைமிதாகாரமாச்சு
 தோணப்பா சவுசமென்ற சொல்லைக்கேளு
 சுகமாக வெக்கால முன்றுக்குள்ளே
 ஆணப்பா வந்ததில்லை போனதில்லை
 யாதிநா மென்றுநின்றால் சவுசமாச்சே. 57

சவுசமொடு பத்துவகை யேமம்பார்த்து
 சாதகமாய்ப் பின்கேட்கிற் சொல்லுவேனே
 அவுசமொடு தேகத்திற் சரியைகூடும்
 அப்பனே பார்க்கையிலுங் கேட்கும்போது
 நிமிசமுட னினைக்கயிலம் பரம்போற்பாரு
 நேராக முன்றையுமீ நிலைத்தாயானால்
 பவுசமுடன் செகமெல்லாம் நாசமாகிப்
 பாழ்மாயை தோணாப்பிர காசமாமே, 58

ஆமப்பா நேமமத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
 ஆச்சரியஞ் சத்தியமென்று மித்தையென்றும்
 ஓமப்பா நானென்றும் நானென்றதாரு
 ஓகோகோ நமக்குவந்த பந்தமேது
 வாமப்பா நிரந்தர மாறாய்ந்துபார்த்து
 மருவிநின்ற இடமல்லோ தபசுமாச்சு
 தாமப்பா பிரமவரை லோத்துள்ளே
 தனித்துநின்ற காமியத்தை நரகமெண்ணே. 59

எண்ணியந்த வஸ்துவிலே வெறுப்புவந்து
 இதமாகச் சொற்பனம்போ லசத்தாகத்தான்
 எண்ணியந்த பூரணமே தானாய்க்கண்டு
 இயல்பான தடையற்று வடிவமாகி
 தண்ணியந்த நிலையேசந் தோஷமென்பார்
 சாத்துகிறே னார்ததி யைத்தான் கண்டுகொள்ளு
 பண்ணியந்தக் குருசொல்லும் வேதாந்தத்தைப்
 பரிவாக லெட்சியமாம் பூரணந்தான்முன்றே. 60

முன்றான பொருளையுண்மை யென்றுநம்பு
 முயற்சித்து யிருக்கிறதே யார்த்தியென்பார்
 நீன்றான தானமென்ன சொல்லக்கேளு
 நிலைத்துநின்ற குருவருளாற் போதமென்று
 கான்றான முத்தனாய்ப் பொருளையெல்லாம்
 கைமுறையாய் தெட்சணைதான் கொடுத்துத்
 தானம்

ஆன்றான யீசுரர்க்குப் பூசைசொல்வேன்
 அப்பனே தந்தேகஞ் சுகம்போலெண்ணே. 61

எண்ணுமக்காள் சகலதுக்க மதனினோடு
 இயல்பான இடுக்கமெல்லாந் தனக்குப்போல
 பண்ணுமக்காள் திருத்திபெத்தா லீசார்க்குப்பூசை
 பாங்கறிந்து கொள்ளுசிர வணமுஞ்சொல்வேன்
 கண்ணுமக்காள் பலபலதாம் நூலைவிட்டு
 கைமுறையாய்ப் பிரவிர்த்தி யெல்லாம்நீக்கி
 தண்ணுமக்காள் தன்னிழற்போல் குருவைக்காத்துச்
 சாதகமாய்ப் பூரணம்போல் தானாய்நில்லே. 62

கொங்கணர் ஞான சைதன்யம்

199

நில்லென்ற வுபநிடத்து வர்க்கத்துள்ளே
 நிற்கிறதே சிரவணமா மென்றுசொல்வார்
 அல்லென்ற லெச்சையினி சொல்லக்கேளு
 அப்பனே வேதாந்தத் தத்துவத்தைவிட்டு
 மல்லென்ற வாசனைதான் துடர்ந்துவந்து
 மருவியதோர் புத்திரகளத் திரமாம்பாசம்
 சொல்லென்று பற்றுவந்தால் அலட்சியித்து
 சுகமாக யதையழித்துச் சுருதிநில்லே.

63

நிற்கிறது லெச்சையெனச் சொல்லுவார்கள்
 நிலையான மதியையான் சொல்லக்கேளு
 அற்கிறதோர் வேதாந்த சரத்துக்குள்ளே
 அகண்டத்தில் தினந்தோறு மாசைகொண்டால்
 தற்கிறதோர் சிவமேது தானேபிரம்மம்
 சாதகமாய்க் குருசொன்ன உபதேசம்போல்
 கற்கிறதோர் வேதாந்தப் பாடம்பிராத்து
 கைவிட்டால் மற்றதெல்லாஞ் சிவமுமாச்சே.

64

ஆச்சப்பா விரதத்தைச் சொல்லக்கேளு
 அப்பனே யென்னகாரி யந்தான்வந்தும்
 ஓச்சப்பா துக்கத்தால் நாமேபிரம்மம்
 உத்தமனே லெட்சணமாம் விர்த்தினின்று
 ஆச்சப்பா தவறாட்டால் விரதநாமம்
 அப்பனே இருபத்து முன்னேபார்த்து
 மூச்சப்பா முன்சொல்லா காயந்தோன்றில்
 முன்வெளியே சாட்சியென்றுஞ் சொருபந்
 தானே.

65

சொருபமென்ற சாட்சியே பரத்வமாச்சு
 சுகமாக குறையத்து சந்தோஷமாகி
 அருபமென்ற ஆன்மாவில் சிகாரமுண்டா
 மப்பனே யிருக்கிறது நேமமாச்சு
 பருவமென்ற விருபதையு மனுஷ்டித்தாக்கால்
 பாங்காக திடப்படுகு மனந்தான்மைந்தா
 கருவமென்ற சுவரிலாச்சித் திரத்தைப்போலுங்
 கைவிட்ட பதுமையைப்போல் கலங்குந்
 தானே.

66

தானென்ற வாசனத்தைச் சொல்லக்கேளு
 தனக்கேத்த படிசுகா சனத்திருந்து
 வானென்ற வேதாந்தம் பார்க்கக்கேளு
 மருவியதோர் வஸ்துவிலே நிராசையாகி
 வேனென்ற வெளியாகப் பார்ப்பதாலே
 மருவியதோர் பதார்த்தமெலாம் நிராசையாகும்
 கோனென்ற வாசனந்தா னிதுவாமைந்தா
 குலாவியினிப் பிராணாயக் குணத்தைக்கேளே. 67

கேளப்பா ரேசிக்கில் மவுனமொட்டுங்
 கெடியாக பூரிக்கி லறிவேபூரி
 ஆளப்பா வகண்டத்திற் கும்பந்தானாய்
 அகிலமொன்று மில்லையா காயமப்பா
 வேளப்பா வெளிக்குள்ளே யொன்றுமில்லை
 வேறெங்கே பார்ப்பதினி யென்றுவொன்றாய்
 நாளப்பா தினந்தோறும் பண்ணப்பண்ண
 நலமான பிராணாய மகண்டமாமே. 68

ஆமப்பா பிரத்தியா காரஞ்சொல்வே
 னந்தமென்ற காரணம்பிர பஞ்சத்துள்ளே
 ஓமப்பா வஸ்துவைத்தான் சங்கியாமல்
 உத்தமனே ஞானமென்ற மார்க்கத்துடி
 தாமப்பா வயிரமொட்டிக் கரணம்நீக்கி
 சகலமுந்தான் நாதம்போற் பாருபாரு
 சேர்மப்பா கருமமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு
 சுகமான வேதாந்தச் சாட்சிநானே. 69

சாட்சியென்று நிரந்தரமு முரைத்துநின்று
 சகலமெல்லா மித்தையென்று தள்ளிப்போட்டு
 ஆச்சியென்று யென்னேரம் நினைவில்நின்று
 அப்பனே பிரவிர்த்தி நிவர்த்திபண்ணி
 காட்சியென்ற சித்தமது சாந்தமாகிக்
 கைமுறையாய்க் கூடியொன்றி லேகமாகி
 மாட்சியென்ற பேதமற்றாற் பிரத்தியாகாரம்
 வந்ததுக்கு வன யான மைந்தாபாரே. 70

பாரப்பா தாரணையைச் சொல்வேன்யான் தான்
 பரிவாக மாயையொடு மாயாவின்பம்
 நேரப்பா சைதன்னிய மிந்தமூன்றும்
 நிலையாக வாகாயம் போலேபாரு
 காரப்பா மறைத்திருக்கக் கண்டாலுந்தான்
 கைமுறையாய்த் தீர்த்தமொடு மூர்த்தியாகச்
 சேரப்பா சேத்சிரமா யென்னேரந்தான்
 சிந்தித்து நிற்கிறதோர் திறந்தானன்றே. 71

கன்றான புரோட்சிதத்தில் பிரமந்தானாய்
 நலமாக நிட்சயித்து மறவாதென்றும்
 ஒன்றான வறிவல்லோ தாரணையுமாச்சு
 உத்தமனே தியானத்தை யுரைக்கக்கேளு
 பன்றான அகிலமெல்லாம் போதமாகப்
 பலபலவாஞ் சடமெல்லாங் கண்டமாகக்
 கன்றான வெளியெல்லாம் நிர்மலமாய்க்காணும்
 கைகண்ட தியானமிது கருத்திலுணை. 72

ஊணியதோர் சமாதியைந்து முரைக்கக்கேளு
 உத்தமனே தத்வலயச் சமாதிமார்க்கம்
 ஆணியதோர் திஷ்டான சைதன்யத்தை
 அளித்துமைந்தா நிலவறையிற் றிபம்போல
 பேணியதோ ரகண்டமென்ற பூரணமாய்நின்று
 பின்னையொரு தோற்றமற் றிருப்பதப்பா
 வாணியதோர் தத்வலய சமாதியாச்சு
 மைந்தனே சவ்விகற்பஞ் சொல்லக்கேளே. 73

சொல்லுகிறேன் தத்வலய சமாதிமுத்திச்
 சுகமாகப் பிரசத்த மனதிற்கேட்கில்
 அல்லுகிறேன் சத்தானு வித்தையென்று
 அப்பனே சவ்விகற்ப மென்றுபேரு
 மல்லுகிறேன் சத்தானு வித்தைமார்க்கம்
 மருவியதோ ரந்தநிலைக் குள்ளேநின்று
 வெல்லுகிறேன் தலையதிற்சந் தானம்பண்ணி
 வேண்டியதோர் சஞ்சாரத் திருக்கிற்பாரே. 74

இருக்கிறதோர் மவுனமுறை சமாதிகேளு
 இயல்சொல்வ தல்லகுரு சொல்லவேணும்
 பெருக்கிறதோர் மாயையறும் மனமேசெம்மை
 பேரான ரசமென்ற யோகந்தானும்
 நெருக்கிறதோர் மனஞ்சென்று அறிவிற்கூடு
 நேரான அகண்டவெளி காந்திகாணும்
 அருக்கிறதோ ரருக்கெல்லாம் படுத்திபத்து
 மறைகிறேன் மவுனத்தை அறைகிறேனே. 75

அறைகிறே னகாரமு லத்தேநிற்கும்
 அப்பனே உகாரங்கண் டத்தேநிற்கும்
 வறைகிறேன் மகாரம்மனோ மணியில்நிற்கும்
 வாகாக யெழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினாக்கால்
 நிறைகிறேன் மவுனமிது வறிவிற்கூடும்
 நின்றுரைக்கில் கண்டந்தா னுள்ளேகொள்ளும்
 பறைகிறே னிருக்கையிலும் (நடக்)கையிலுமைந்தா
 பார்த்துரைக்கப் பிரபஞ்சம் பாழாய்ப்
 போச்சே. 76

பாழாச்சு முன்னுமில்லை பின்னுமில்லை
 பருமணியாந் திசைநாதங் காதிற்கேட்கும்
 ஆளாச்சு ரவிகோடி வன்னிகோடி
 யடங்காத மதிகோடி காந்திகாணும்
 நாளாச்சு தினந்தோறும் பார்க்கக்கிட்டில்
 நலமாக விழுங்கிப்போ மவுனப்பாம்பு
 கோளாச்சு சடத்துக்கு ஐயோஐயோ
 குறிப்பாகக் காயசித்தி பண்ணுபண்ணே. 77

பண்ணினாற் சடம்போகா தெத்தனைநாளாயும்
 பாங்காக மவுனத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
 ஒண்ணினால் மவுனத்தை ரவியைப்பாரு
 வருகியப்பா வகண்டத்தி லொளியேகாணும்
 கண்ணினாற் சடங்காணும் பிடிக்கப்பொய்யாங்
 கற்பூரத் தீபம்போல் நிற்கும்நிற்கும்
 தண்ணினாற் சாய்கையில்லை யகண்டமாவார்
 சச்சிதா னந்தமென்ற தேகமாமே. 78

ஆமப்பா வாறுதலை யாறுகாலா
 யகண்டினின்ற பானுவுக்குட் சித்திமுத்தி
 ஓமப்பா யிப்படியே மதியைப்பார்த்தா
 லுத்தமனே யமுதமென்ற தேகமாகும்
 காமப்பா வர்ணம்போல் தேகமாகும்
 கைக ந்த வகண்டத்தில் புக்கலாகுஞ்
 சோமப்பா லுண்டுசட்டை குமட்டிப்போகுஞ்
 சொல்லியதோர் மவுனத்தின் துட்சந்தானே. 79

தானென்ற மவுனத்தால் மூலம்பாரு
 சாதகமாய் நடுப்பாரு முன்பின்பாரு
 வானென்ற மேற்பாரு வகண்டம்பாரு
 மக்களே வெகுசுருக்கு மவுனஞானம்
 கோனென்ற கேசரியாற் பிடித்துப்பாரு
 கொள்ளையிட்டாய் கொள்ளையிட்டாய்
 ஞானமெல்லாம்
 ஊனென்ற வுடலேது ஞானவுடலாச்சு
 யுரைத்தாக்கால் நிருவிகற்ப முறைக்குந்
 தானே. 80

உறைகின்ற தத்வலய முந்திமைந்தா
 உத்தமனே சந்தானு வித்தையாகும்
 நிறைகின்ற ததுமுத்தி மவுனமாகும்
 நேராக மனமொளிந்து அறிவிற்கேர்ந்தால்
 மறைகின்ற தூக்கமுற்று முறக்கம்போல
 மருவியதோர் பிறச்சத்தங் காதிற்கேளா
 துறைகின்ற சொருபத்திற் சித்தமொன்றாய்
 துலைபாத டூரணமாம் (நிரு)விகற்பந்
 தானே. 81

தானென்ற மமாதிவிட்டுச் சஞ்சரிக்கும்போது
 சாங்க வாய் மவுனத்தே யிருந்துகொண்டு
 கானென்ற முக்கால திறையங்களில்லை
 கைகட்ட பிரபஞ்ச மிலைபென்றெண்ணி
 வானென்ற வெளிபோலே (திடச்)சித்தமாகி
 மருவியதோர் பிரவிர்த்தி யெல்லாம்விட்டு
 மானென்ற மனத்திலே படாமல்நீக்கி
 மருவியதோர் பிரபஞ்ச மழிந்துபோமே. 82

அழிந்தொன்றாய்ச் சொருபத்தி லேகித்துநின்றால்
 அகண்டவிர்த்தி யப்பாகாத் தில்லாத்தீபங்
 கழிந்துநின்ற யுப்பிலிட்ட சலத்தைப்போலே
 கைகடந்த தனதுருவங் கெட்டுமைந்தா
 பழிந்துநின்ற வேற்றுருவாய் பிரமந்தானாய்ப்
 பராபரமாய்க் கடிக்கையொன் றிருந்தானபனால்
 தெளிந்துநின்ற பெருமைசொல்ல சிவனாற்கூடா
 செகமெல்லாம் பூரணம்போற் றெளிந்து
 நில்லே. 83

நிற்கையிலே சமாதி(விட்டுச்) சஞ்சாரமானால்
 நேராகப் பிரபஞ்சங் காந்தக்கேளு
 தற்கையிலே சூர்த்திரமு மலையும்போலத்
 தண்ணியிலே பிறந்துநின்ற நுறையும்போலக்
 கற்கையிலே சிலந்தியொடு நூலும்போலக்
 கலந்துநின்ற வாமையுட வாங்கும்போல
 வற்கையிலே யாகாய் மேகம்போல
 வப்பனே சொற்பனப்பிர பஞ்சந்தானே. 84

தானென்ற வகண்டறிவி னாலேமைந்தா
 தனித்துலகு நம்மிடத்தே யுண்டாய்நிற்கும்
 மானென்ற நம்மிடத்தே யிருந்தவிர்த்தி
 வளர்ந்துதப்பா பிரபஞ்சமென்ற நாமம்
 வானென்ற நமக்குள்ளே யொளிந்ததாலே
 மைந்தனே நம்மைவிட வற்பமில்லை
 கோனென்ற நம்மாலே யெல்லாமாச்சு
 கூறுதற்கு நம்மைவிடக் குறிகாணேனே. 85

காணேநா னென்றுசொல்லி யொன்றாய்நின்ற
 கண்டுரைத்து உள்ளிட்டுக் கலந்துவொன்றாய்
 ஊணேநான் பிள்ளையொன்றை யென்றுவூணி
 வுத்தமனே யென்னேர மதிலேநின்று
 பூணேநான் சகலதுக்கஞ் சுகத்திலேதான்
 புகழ்தோய்த மென்றவா சனையைத்தள்ளி
 யானேநான் விகற்பத்தி லகப்பட்டேனா
 னகண்டமென்ற தெனக்குமுண்டோ மாயை
 யெண்ணே. 86

எண்ணப்பா மாயையென்ற தோய்தம்வந்தும்
 யெதுக்ககின்று வாதரவாய்த் தள்ளிநீக்கிக்
 கண்ணப்பா பாராம லெக்காலத்திற்
 கைவிட்ட மலைபோலே யலைச்சலற்று
 தண்ணப்பா தோய்தமென்ற காற்றுவந்து
 தாக்கையிலே தள்ளித்தா னாககின்று
 பண்ணப்பா யனாதினமு மகண்டத்துள்ளே
 பார்க்கிறது மாருட சமாதியாச்சே.

87

ஆச்சப்பா சமாதியைத்தான் முந்திப்பார்த்து
 அப்யாசம் பண்ணுகி னுமுறமேசேளு
 ஓச்சப்பா ஓகாரமென்ற (வுதா) சினத்தத்தள்ளு
 உத்தமனே சிகாரமென்ற கோபந்தள்ளு
 வாச்சப்பா வாழில்வந்தால் நினைவாய்த்தள்ளு
 மகத்தான தோய்தவா சனைதான்மைந்தா
 நீச்சப்பா வீதிரண்டுந் தள்ளமாட்டார்
 நேராகத் தள்ளிவிட்டுச் சமாதிகேளே.

88

கேளப்பா தாசியபி நயத்தைக்காட்டிக்
 கெடியாய்க்கண் முடிநா யகன்மேற்சொக்கு
 மாளப்பா வப்படிநீ யகண்டஞ்சொக்கு
 வப்யாச மார்க்கமிது வறிந்துகேளு
 கோளப்பா வாசனையுங் கருவிப்பாம்புங்
 கூடுதற்கு வொட்டாதென் றிருக்கவேண்டாம்
 நாளப்பா தினமுமவு னத்தேபாரு
 நலமான வகண்டமுன்னைக் காணுங்கானே.

89

காண்பதற்குக் குறியகண்ட முன்னைக்கொள்ளும்
 கைமுறையாய் நியுமங்கே கலந்துபோவாய்
 பூண்பதற்கு யிரண்டில்லை யொன்றேயாச்சு
 புகழாக நின்றதல்லோ மவுனஞானம்
 வீண்பதற்கு குருசொல்வேன் சாஸ்திரங்களென்றான்
 விட்டகுறை துடராத பாவம்பாவம்
 ஒண்பதற்குப் பொருள்தேடிப் போகத்தேகின்று
 யுத்தவெரு வாய்ஞானம் பேசுவாரே.

90

பேசிலே தாச்சமனஞ் செவ்வையானாற்
 பேரான உலகசம் சாரமென்ன
 ஆசினால் தள்ளிதிடச் சித்தமாகி
 யறிவோடே யாத்திவகண் டத்தேநில்லு
 மாசினால் மாய்கைவந் தென்னசெய்யும்
 மருவுபெண் டர்பிள்ளை யென்னசெய்யும்
 கூசினாற் சண்ணுமது யில்லாவிட்டாற்
 குறிகெட்டா னென்றுலகு கூசிப்போமே. 91

போமப்பா வுலகத்தை யுரைத்தேன்கோடி
 புகழாக மலைதோறும் லக்கமில்லை
 ஆமப்பா யுகந்தோறு மலையிற்சேர்ந்து
 மடுத்தவர்க ளநேகசித்தர் துகையுங்காணேன்
 ஓமப்பா மரபுகளிற் சீஷர்கோடி
 வுரைத்துநின்று நிர்விகற்பத் துறைந்தோர்கோடி
 சோமப்பா லுண்டுநின்ற மவுனிகோடி
 சொருபசித்தி யாகநின்றோர் துகைகாணேனே. 92

துகையாக தத்துவதெரி சனையைப்பாரு
 சொல்லுகிற நானென்ற சொல்லைப்பாரு
 வகையாக நானென்று சொன்னதாரு
 மருவியதோ ராத்மதெரி சனையைப்பாரு
 தகையாகச் சீவதெரி சனையைப்பாரு
 சாருகிற மாயையுட யுத்திபாரு
 புகையாக நின்றமன மயக்கம்பாரு
 போக்காக விதுவெல்லாந் தெளிந்துபாரே. 93

பாரென்று சொன்னாக்கால் வருமோமைந்தா
 பாங்காக விட்டகுறை துடர்ந்துதூக்கி
 மேரென்ற ஞானமுத்த நூலைத்தேடி
 நிலைத்ததிலே குருத்தேடிக் கேட்கவேணும்
 ஊரென்றேன் மலையென்றேன் எங்கேயென்றேன்
 உரைத்தமனங் கடைத்தேறு மச்சமில்லை
 காரென்றேன் குருபதத்தை யண்டிக்கேளு
 கைமுறையாய்ச் சொன்னபடி கவந்துகூடே. 94

கூடுவது யெவ்வாற்சாஸ் திரங்களெங்கே
 குருசொல்லப் போரதெங்கே நாமளெங்கே
 நீடுவது யோகமெங்கே ஞானமெங்கே,
 நினைக்கசமு சாரசீ வனத்துக்கெங்கே
 ஆடுவது குளிகையெங்கே காயசித்தி
 யத்தனையும் பொய்யென்றாற் புழுத்துச்சாவார்
 தேடுவது நன்றெனவுந் தேடினோர்கள்
 செகத்தினிலே சீவமுத்த ரென்றுபேரே. 95

பேரான உலகத்தோர் ஞானப்பேய்தான்
 பிடித்ததென்பார் பெரியோரைப் பிசாசுமாண்பர்
 ஊரான வுருக்கு ளாருவரவேணும்
 வுரைத்துநின்ற மவுனிசஞ் சரிப்பார்பாரு
 சீரான மனமுடைய யோகியேனும்
 கூணத்திலே பெண்மாய்கை சேர்ந்துகொல்லும்
 நேரான பெரியோர்க ளிதைக்கண்டல்லோ
 நெடுமலையிற் சார்ந்திருந்தார் நினைவாய்க்
 காணே. 96

காணப்பா முந்திதத் துவத்தைப்பாரு
 கைமுறையா யேமமென்ற சரியைபாரு
 பூணப்பா கிரியையென்ற நேமம்பாரு
 புகழாக யோகமென்ற பிராணாயமம்
 ஊணப்பா வூணியபின் பிரத்தியாகார
 முடனான தாரணையும் யோகமாச்சு
 தூணப்பா சமாதியைந்தும் யோகமாச்சு
 சாதகமா யிதுநாலுஞ் சார்ந்துபாரே 97

பாரிந்த நாலுமுறை பார்க்குமுன்னே
 பஞ்சிச்ச கிருதம்பா ணித்துப்பார்த்து
 காரிந்த வணியமாஞ் சமாதிக்குள்ளே
 காத்திருந்து சிவமென்ற யோசனையைக்கண்டு
 நேரிந்த தத்வலயா ரூடம்பார்த்து
 நிலைத்தபின்பு சஞ்சாரத் துள்ளேசென்று
 சேரிந்த மவுனத்தை நிறைத்தபின்பு
 சிறந்திடிந்த நிர்விகற்பஞ் சித்தசிதானே, 98

தானென்ற வேதாந்தசித்தாந்தத்தோடே
 சமரசமா மிதுமுன்று மப்பியாசம்
 வானென்ற நாதாந்த யோகமார்க்கங்
 மருவியதோர் வேதாந்த ஞானமார்க்கங்
 கானென்ற கவாந்தமல்லோ லவிச்சமார்க்கங்
 கைமுறையா யி துவாறுங் காணுங்காணும்
 ஊனென்ற வுடம்பெடுத் து விட்டகுறைவந்தா
 லுயர்ந்துநின்ற வகண்டமுன்னை யுண்ணும்

பாரே. 99

உண்ணுவது தவளையின்மேற் சற்பம்போலு
 முத்தமலோ கோழியின்மேற் கெருடன்போலு
 மண்ணுவது வேங்கைகையி லாடுபோலு
 மருவியதோர் கீரியின்வாய்ச் சர்ப்பம்போலும்
 துண்ணுவது யிடிவிழுந்த மலையைப்போலும்
 துஷ்டர்கையி லகப்பட்ட செந்துபோலும்
 பண்ணுவது மெய்யானால் போதமுன்னைப்
 பாஞ்சிறஞ்சி தன்னைப்போற் பண்ணுந்தானே.

100

தானென்ற தத்துவத்தை முன்னேசொன்னேன்
 சர்தகமாய் நால்வகையும் வகுத்துச்சொன்னேன்
 வானென்ற சமாதியுட கருவைச்சொன்னேன்
 மைந்தனே யப்பாச வகையுஞ்சொன்னேன்
 கானென்ற மவுனத்தின் கருவுஞ்சொன்னேன்
 கைமுறையாய்க் கேசரிதா னேதென்றாக்கால்
 கோனென்ற ரவிமதியும் வன்னிமுன்றுங்
 கூடிகின்ற வறிவல்லோ கேசரிதா ன்கானே. 101

காணப்பா வானந்த வேதாந்தமார்க்கங்
 கைமுறையாய் நூறையும் பாடம்பண்ணி
 யூணப்பா மனத்தினுள்ளே கெட்டியாக
 வுயர்த்தியுள்ள நாதாக்கள் கேட்டாற்சொல்லு
 தோணப்பா யாருபிள்ளை யென்றுமெச்சிற்
 றுடிபடவே முலவர்க்க மென்று சொல்லு
 வீணப்பா திரியாதே வல்லோரேச

வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் விரைந்துகூடே. 102

கூடுவ தெவ்வாறு வேதாந்தமார்க்கம்
 குறியான மூன்றெழுத்தி னுபதேசமுன்
 நாடுவது நாலெழுத்து இரண்டாந்தீட்சை
 நலம்பெறவே ஐந்தெழுத்து மூன்றாந்தீட்சை
 ஊடுவது நாலெழுத்து நாலாந்தீட்சை
 உத்தபானே யெட்டெழுத்து வைந்தாந்தீட்சை
 ஆடுவது பத்தெழுத்து வாறாந்தீட்சை
 யப்பனே பதினைந்து வேழுமாச்சே. 103

ஆச்சப்பா பதினாறு வெட்டாந்தீட்சை
 ஆச்சரியஞ் சத்திபிர சாதவிக்கை
 ஓச்சப்பா வொன்பதுதான் பின்புகேளு
 வுத்தனே பரமாம் பிரசாதவித்தை
 வாச்சப்பா பத்தாச்ச தீட்சைமார்க்கம்
 மருவியதோர் பதினொன்று மவுனதீட்சை
 முச்சப்பா வாடாது யெட் டுற்சேரு
 முதண்ட மனத்தைமெள்ள வறிவிற்கேரே. 104

அறிவிலே குருசொன்ன வெழுத்தையொட்டி
 யகண்டத்தைப் பார்த்துண்ண வுண்ணைத் தூக்கும்
 பிறிவிலே மனஞ்செல்ல நாதமோங்கும்
 பேரான மெனைத்தைச் சொல்லாராசான்
 மறிவிலே யகண்டத்திற் சேர்க்கச்சேர்க்க
 மனத்தோடே மந்திரம்போம் வாய்மூடிப்போம்
 நெறிவிலே நிஷ்கலங்க மகண்டம்நியாம்
 நேரான பதினொறாந் தீட்சைதானே. 105

தானென்ற அகாரத்தை உகாரத்திற்கேரு
 தர்க்கினால் மவுனவித்தை மவுனமாச்ச
 வன்னென்ற வெளிகிழிந்து யொழிவுந்தாண்டி
 மாசற்ற மகண்டமுனை வாரித்தூக்குங்
 கோனென்ற கேசரிதா னிதுவேயாச்ச
 குருசொல்ல வேனுட்பா மவுனவித்தை
 யானென்ற விட்டகுறை வந்தாலெய்து
 மல்லாட்டாற் குருசொல்லா ரலைவார்பாரே 106

பாரப்பா ஞானத்தைத் தேடதேடப்
 பரிவாக மூன்றுசென்ம மவுனமெய்தும்
 நேரப்பா வஸ்துடனே யத்தமுத்தி
 நிற்மலத்தே சேர்த்துவிடும் நிசந்தான்முக்கால்
 காரப்பா மூன்றுசென்மம் வாதசித்தி
 கைமுறையாய்ப் பராபரையைப் பூசித்தாக்கால்
 ஆரப்பா யெனைப்போலே சொல்லப்போறார்
 அரகரா ஞானவங்கங் கூறினேனே. 107

கூறுகிறேன் தத்துவத்தைக் கேட்டுத்தள்ளி
 கொள்கின்ற வாறுதலக் குறியுந்தள்ளி
 கூறுகிறேன் மாயைகூட் டோடேதள்ளி
 கூடுகிற வாசனையைக் குமட்டிநீக்கி
 கூடுகிறேன் மனம்புருவ மையத்தூணிக்
 கொடுமன தசையாமற் கெட்டிபண்ணி
 கூறுகிறேன் அகாரமுதல் உகாரந்தாக்கி
 குவிந்துநின்ற மவுனத்தை யறிவிற்றாக்கே. 108

தாக்கையிலே பருவமையங் கனத்துவிம்மும்
 சாதகத்துக் கேதுவது தாக்கும்பாரு
 ஆக்கையிலே மூலாதாரஞ் செனிக்கும்
 அப்புலிலே சுவாதிஷ்டா னஞ்செனிக்கும்
 சேர்க்கையி லீ திரண்டுந் தனித்தனியதாகச்
 சேர்த்திழுத்து ஒவ்வொன்றாய் வாங்கிக்
 கொண்டு

பார்க்கையிலே ஞானநிலை தோன்றுமப்பா
 பரிவுடனே வுன்றனுக்குச் சொல்லினேனே. 109

சொல்லினேன் வயித்தியமா யிரங்களப்பா
 சுகமுடனே அறிந்துகொள்வாய் ஞானமாக
 நல்லதொரு கடைக்காண்டம் ஐநூறுந்தான்
 நான்மறைக்கும் ஏர்க்கவே சொல்லீவைத்தேன்
 வல்லதொரு ஞானவெண்பா நாற்பத்தெட்டும்
 மகிழ்வுடனே விதிமுறையாய் வையகத்தில்
 எல்லாருங் கண்டுமகிழ் வடையவேதான்
 இயம்பினேன் கண்டுகொள்வா யப்பாநீயே, 110

கண்டுகொள்வாய் ஞானத்தின் மார்க்கந்தன்னை
 கனிவுடனே உந்தனுக்குத் தெரியச்சொன்னேன்
 விண்டுகொள்வா யிதன்பெருமை கண்டாயானால்
 மேலான சித்தர்களுந் தேடுவார்கள்
 எண்டிசையி லுள்ளமகா ரிஷிகளுக்கு
 இயம்பிடுவாய் ஞானத்தின் பெருமைதன்னை
 மண்டலத்தி லுள்ளவர்க்குஞ் சொல்லிவிட்டேன்
 மகிமைபெற நூற்றிபதி னொன்றுமுற்றே. 111

கொங்கணர் ஞான சைதன்யம் 111

முற்றிற்று

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த தென்கரை
 வடகரை கோட்டைப்பட்டி நாட்டாண்மை
 முத்துசாமிநாயுடு அவர்கள் குமாரர் தம்புசாமி
 நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதி
 யின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை

குதம்பைச்சீத்தர் திருவரய் மலர்ந்தகுளிய

ஞான சூஸ்திரம் 18

அறுபத்து நாலுகலை யெட்டாய்நின்ற
 ஆதாரந் தனைக்குறுக்கி யிதனுக்குள்ளே
 மறுபத்து ஞானகலை யுரைப்பேன்கேளு
 மைந்தனே குருவருளை மனத்துளேத்தி
 இறுபத்து மனமடங்கி வெப்பந்தீர்ந்து
 கிழக்குதய மாகவரும் வெய்யோன்போல
 சிறுபத்து வயதுடைய தேவிபாதம்
 சென்னிமேற் கொண்டுயான் செப்புவேனே. 1

செப்பதியும் சிவசத்தி ரூபஞ்சொல்வேன்
 திரிகோணத் துள்வீடு வரம்பதாக
 முப்பதியும் அதுவாகும் மூலமாகும்
 முச்சுடரின் உச்சிமுடி மூலாதாரம்
 எப்பதிமூவஞ்சும் இதிலேகானும்
 ஏகவெளி முன்பாட்டி னிசையைப்பாரு
 அப்பதியும் மெய்ப்பொருளாங்கூடுகூடு
 ஆனந்தக் கோட்டையிலம் மனையைமவ்வே. 2

மம்மனையே கால்கழியா மேரெட்டுச்சி
 மாயைதனை யகற்றிநம வயசிரண்டுந்
 தும்மனவே நீரெட்டுங் காலோமத்தின்
 துசிகரமா மிருபதுசித் தானபெண்ணாம்
 அம்மனவே அட்டகர்மம் ஒங்காரந்தான்
 நமவசி ஓரெழுத்துச் சிலையுமெட்டாம்
 கும்மெனவே வகாரமுடன் நகாரம்ரெண்டும்
 கும்மெனஅவ் வாசியொன்றைக் கூடிக்காணே. 3

குதம்பைச் சித்தர் ஞான குத்திரம்

213

கூடிக்காண் வச்சிகரத்தின் நகாரமெட்டும்
 குணமாகும் ஓங்காரக் கம்பந்தாண்டி
 நாடிக்காண் மகாரவித்தை அதீதமப்பா
 நலமாகுஞ் சொல்வதற்கு நாவெழாது
 ஓடிக்காண் ஒருவருந்தான் விள்ளமாட்டார்
 உத்துணர்ந்து பார்த்தறிந்து உரைப்புவந்தால்
 தேடிக்காண் இதினுடனே பன்னிரண்டும்
 செத்திடுகிற் றரா தரமாந் தெளிந்துபாரே. 4

பாரப்பா யிப்படியே பார்த்தாயானால்
 பராபரமும் பரையுமுந்த னிடமேவாழ்வார்
 ஆரப்பா உனக்கிணைதா னெவருமுண்டோ
 அறிந்துபார் முன்பாட்டின் டியைத்தள்ளு
 காரப்பா ஒருநினைவாய்க் காருகாரு
 கருதிநீ நினைத்ததெல்லாங் கண்டுகொள்வாய்
 சீர்ப்பா உலகிலில்லத் தோடிருந்து
 திறக்கறுக்க முத்தியுண்டாந் தெளிந்துபாரே. 5

பாரப்பா யின்தினுட பிறவிகேளு
 பாரிலே பதினாறு முழத்துக்குக்கீழ்
 நீர்ப்பா கசிந்தெடுத்து மேலேயுன்னி
 நேசமாய்ப் பனிகாலம் மேற்கொள்வார்கள்
 ஆரப்பா யிப்பெருமை யறியப்போரார்
 அடங்காத மனோமணித்தா யீன்றநாதம்
 பேரப்பா வகைகேளு சொல்வேன்சொல்வேன்
 பேசாதே பிறரோடே யின்தின்பூவே. 6

இந்தென்றும் பூவென்றுங் கால்தானென்றும்
 இணையான அடியென்றும் மூலமென்றும்
 சுந்தரியாள் சுட்டதென்றும் மண்தானென்றும்
 துலையாத நீரளிக்கு முப்பிதென்றும்
 சந்திரனா ருப்பென்றுஞ் சுரோணிதந்தான்
 தருவழலை யென்றும்பேர் பூமிநாதம்
 வந்ததொரு சத்தியென்றுங் கன்னியென்றும்
 மனோமணித்தா யிதின்பெயரைக் கண்டு
 கொள்ளே. 7

கண்டுகொள்ளுஞ் சிவமதனைக் காணமாட்டார்
 கன்னிக்குத் தானடுக்க வாழ்வார்கேளு
 பண்ணுடனே வாழும்பே ரவிதானென்றும்
 பரமென்றும் வழலையென்றும் பச்சையென்றும்
 விண்டதொரு தேவியென்றும் சந்திரனென்றும்
 மேலான சூரியனால் விளையுப்பென்றும்
 உண்டிடவே விந்தென்றும் பொருள்தென்றும்
 உத்தமனே சிவக்கூத்தின் பேராங்கானே. 8

காணாத பொருளொன்று சொல்லக்கேளு
 கமலசத்த சாகரமும் உப்பேயாச்சு
 தோணாத உப்பெல்லாம் நீர்தானாச்சு
 தொலையாத முப்பூவு மிதிலேயாச்சு
 நாணாத தண்ணீரை யிறுத்துக்காச்சு
 நாட்டுள்ளோர் சுவைகண்டு யெடுக்கலாச்சு
 ஆணாத சிவசத்தி யென்றமார்க்கம்
 அடங்காத சிவகங்கை யென்றுநாட்டே. 9

நாட்டமுடன் குளிகையொன்று நவிலக்கேளு
 நலமான பெரியோர்க ளறிந்துசெய்வார்
 தேட்டமுடன் நோயதனை யகற்றித்தானே
 தேகமதைக் குணப்படுத்துஞ் செவ்வையாக
 வாட்டுரச கற்பூர பலமுங்கால்தான்
 வளமான குங்குமப்பூ பலமதொன்று
 தாட்டிக மானதிரு பச்சைப்பூரம்
 தவறாமற் சேர்த்திடுவாய் பலங்காலாமே. 10

பலங்கால்தான் லவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை
 பரிவான கோஷ்டமது கால்தானப்பா
 நலங்காமல் வன்னிகெற்ப மரைக்காலாகும்
 நவமான சரக்கனைத்து மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 தலமான தலமறிந்து பெரியோர்செய்த
 தவறாத பாகமென்றே மனதில்வைத்துப்
 பெலமான கல்வத்திற் போட்டரைத்துப்
 பேர்பெறவே கியாழம்வைத்து வடிப்பீர்
 தானே. 11

சூதம்பைச் சித்தர்ஞானகுத்திரம

215

தானான சாதனந்தான் பலமுமைந்து
தயையான லவுங்கப்பூ முத்தக்காசு
கோனானமானுஞ்சிறு நாகப்பூவும்
குணம்பெறவே யிதுநாலும் வகைக்கோர்காசு
தேனான கட்டிதனி லிடித்துப்போட்டு
திர்க்கமதாய் நன்றாகக் கியாழமிட்டுப்
பானானபதம் பார்த்து அதையிரக்கிப்
பக்குவமாய் இரண்டுநா ளரைப்பீர்தானே. 11

நாள்தவறிப் போகாம லாட்டியாட
நயனமதி லிட்டெடுக்கும் மை போற்பாரு
ஆள்சிறந்து பெலமாய் அரைத்தபோது
அம்மம்மா யென் சொல்வேன் பிசின்போலாகும்
தூள்தனையே லிருகாம லிணக்கமாகத்
துரியமுடன் றானெடுத்து உருட்டிக்கொண்டு
வாள்கொடுத்த வரசரையாற் குளிகைசெய்ய
வயணமுடன் விளம்புடன் மகிழ்ந்துசேரே. 13

மகிழ்ந்துவரக் குளிகைசெய்வாய் லின்றிபோல
மாத்திரையாய் நீயுமதை உருட்டிக்கொண்டு
புகழ்ந்துவர பரணிதனி லடைத்த மேலாய்ப்
புண்ணியர்க்குக் கிடைத்ததெனக் கடவுள்பாதம்
அகமகிழப் பூசைசெய்து வைத்தன்பாக
அடவுடனே திரிகடுகு தேனிலாதல்
இகழாமற் றுளசிரசந் தன்னிலேற்ற
இசைந்தசுரஞ் சன்னியெல்லா மேங்கிப்போமே. 14

ஏங்கிவிடும் மயக்கமொடு சிரசில்நிற்கும்
இசைவிலா வாதபித்தந் தனையேநிக்கும்
தாங்கிவரும் பாரித்த நோய்கள்மற்ற
தலைவலித்த லாயாச மெல்லாம்போகும்
ஓங்கியசொற் றவறாம லனந்தநோயை
யோட்டிவிடுஞ் சீதளங்கள் னுகிடாமல்
நீங்கிப்போ வதற்குச்சந் தேகமில்லை
நிதானமா யனுப்பான மறிந்துசெய்வீர். 15

அறிந்திதற்குப் பத்தியத்தைக் கேட்பீர்மிக்க
 அன்பான ஆட்டிறைச்சி முருங்கைப்பிஞ்சும்
 முறிந்துவிடாக் கத்திரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
 முழுத்துவரை மிளகுநீர்ச் சாதமாகு
 தெரிந்தபடி நிதானித்து வியாதிதன்னைத்
 தெளிவுடனே பகிர்ந்துமிகக் கொடுப்பீராகில்
 சொரிந்தயிந்தக் குணங்கள் முத லானதெல்லாம்
 சொல்லாமல் நீங்குமப்பா திறமைபாரே. 16

அப்பனே ஸ்நானமது செய்வதற்கு
 அறிந்திடவே விளம்புகிறே னறிவாய்க்கேளு
 தப்பிதமீ தல்லநல் லெண்ணெய்தன்னில்
 தனித்தகருஞ் சீரங்கஸ் தூரிமஞ்சள்
 ஒப்பனையாய் வகைக்குவொரு பலமும்போடு
 ஒல்கியசொற் றவறாமற் பாருபாரு
 செப்பினே னருகன்வேர் பலந்தான்சேர்த்துச்
 செழிப்புடனே யெரித்திறக்கி ஸ்நானஞ்செய்யே. 17

இறக்கியே விராகனிடைச் சாரம்போடு
 இன்பமுடன் முழுகிடவே குணமாந்தேகம்
 சிறக்கவே சீயக்காய் வென்னீர்விட்டு
 சிதறாமற் செய்துமிகத் தேர்ந்துபார்ப்பீர்
 மறவாமற் பத்தியமா யசனமுற்று
 மற்றாநாள் பலகறியுங் காய்களுண்டு
 அறந்தழைக்க ஆத்தானைப் பூசைபண்ணு
 அனுதினமும் நல்வழியில நிலைப்பீர்தாமே. 18

குதம்பைச்சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் 18

முற்றிற்று

மதுரை இராமாயணச் சாவடித்தெரு
 பூசாரி கருப்பணக் கோனாரவர்களிடம் வாங்
 கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

உ
குமரன் துணை

குதம்பைச்சித்தர் பாடல்

காப்பு
வெண்பா

உலகிலஞ் ஞானமொழிந்திட யார்க்கும்
இலகுங் கடவுளையேத்தி—நலமார்
குதம்பாய் மெய்ஞ்ஞானம் கூறவே னன்கு
நிதம்பார்த்து நெஞ்சில்நினை.

கடவுள் வணக்கம்

- பூரணங் கண்டோரிப் பூமிலேவரக்
காரண மில்லையடி குதம்பாய்
காரண மில்லையடி. 1
- போங்காலம் நீங்கநற் பூரணங்கண் டோர்க்குச்
சாங்கால மில்லையடி குதம்பாய்
சாங்கால மில்லையடி. 2
- செத்துப் பிறக்கின்ற தேவைத் துதிப்போர்க்கு
முத்திதா னில்லையடி குதம்பாய்
முத்திதா னில்லையடி. 3
- வஸ்து தரிசன மாட்சியாய்க் கண்டோர்க்குக்
கஸ்திசற் றில்லையடி குதம்பாய்
கஸ்திசற் றில்லையடி. 4
- பற்றற்ற வஸ்துவைப் பற்றறக் கண்டோர்க்குக்
குற்றங்க ளில்லையடி குதம்பாய்
குற்றங்க ளில்லையடி. 5
- காட்சிய காட்சி கடந்த பிரமத்தைச்
சூட்சியாய்ப் பார்ப்பாயடி குதம்பாய்
சூட்சியாய்ப் பார்ப்பாயடி. 6

- வெட்ட வெளிக்குள் வெறும்பாழாய் நின்றதை
இட்டமாய்ப் பார்ப்பாயடி. குதம்பாய் 7
இட்டமாய்ப் பார்ப்பாயடி.
- எங்கு நிறைந்தே யிருக்கின்ற சேர்தியை
அங்கத்துட் பார்ப்பாயடி. குதம்பாய் 8
அங்கத்துட் பார்ப்பாயடி.
- அண்டத்துக் கப்பா லகன்ற சுடரினைப்
பிண்டத்துட் பார்ப்பாயடி. குதம்பாய் 9
பிண்டத்துட் பார்ப்பாயடி.
- ஆவித் துணையாக மாராவ முதத்தைச்
சேவித்துக் கொள்வாயடி. குதம்பாய் 10
சேவித்துக் கொள்வாயடி.
- தீண்டா விளக்கினைத் தெய்வக் கொழுந்தினை
மாண்டாலும் போற்றிடுவாய். குதம்பாய் 11
மாண்டாலும் போற்றிடுவாய்.
- அண்டமும் பிண்டமு மாக்கிய தேவனைத்
தெண்டனிட் டேத்தடி. குதம்பாய் 12
தெண்டனிட் டேத்தடி.
- விந்தை பராபர வஸ்தி னிணையடி.
சிந்தையிற் கொள்வாயடி. குதம்பாய் 13
சிந்தையிற் கொள்வாயடி.
- விண்ணொளி யாக விளங்கும் பிரமமே
கண்ணொளி யாகுமடி. குதம்பாய் 14
கண்ணொளி யாகுமடி.
- பத்தி சற்றில்லாத பாமர பாவிக்கு
முத்திசற் றில்லையடி. குதம்பாய் 15
முத்திசற் றில்லையடி.
- எல்லாப் பொருளுக்கு மேலான வென்றேவைச்
சொல்லாமற் சொல்வாயடி. குதம்பாய் 16
சொல்லாமற் சொல்வாயடி.

குதம்பை சித்தர் பாடல்

219

எந்தவுயிர்க்கு மிரைதரு மீசனைச்

சந்ததம் வாழ்த்தடி

குதம்பாய்

சந்ததம் வாழ்த்தடி.

17

காணக்கிடையாத கற்பாந்த கம்பத்தை

நாணமற் றேத்தடி

குதம்பாய்

நாணமற் றேத்தடி.

18

அணுவாய்பல்லண்டமா யானசிற்சோதியைத்

துணிவாய்நீ போற்றடி

குதம்பாய்

துணிவாய்நீ போற்றடி.

19

மாணிக்கக் குன்றிற்குமாசற்ற சோதிக்குக்

காணிக்கை நன்மனமே

குதம்பாய்

காணிக்கை நன்மனமே.

20

கடவுள் வல்லபங்குறல்

தேவருஞ் சித்தருந் தேடுமுதல்வர்

முவரு மாவாரடி

குதம்பாய்

முவரு மாவாரடி

21

சத்தாகிச் சித்தாகித் தாபர சங்கமாய

வித்தாகும் வஸ்துவடி

குதம்பாய்

வித்தாகும் வஸ்துவடி.

22

உருவா யருவா யொளியாய் வெளியாய்த்

திருவாகி நின்றதுகாண்

குதம்பாய்

திருவாகி நின்றதுகாண்.

23

நீரும் நெருப்பு நெடுங்காற்று வானமும்

பாருமாய் நின்றதைக்காண்

குதம்பாய்

பாருமாய் நின்றதைக்காண்.

24

புவனமெல்லாங் கணப்போதே யழித்திடச்

சிவனாலே யாகுமடி

குதம்பாய்

சிவனாலே யாகுமடி.

25

அவனசையாவிடி லணுவசை யாதென்றல்

புவனத்தி லுண்மையடி

குதம்பாய்

புவனத்தி லுண்மையடி

26

- காரணஞ் சித்தென்றுங் காரியஞ் சத்தென்றும்
ஆரணந் சொல்லுமடி. குதம்பாய்
ஆரணஞ் சொல்லுமடி. 27
- காரண முன்னென்றுங் காரியம் பின்னென்றுந்
தாரணி சொல்லுமடி. குதம்பாய்
தாரணி சொல்லுமடி. 28
- ஆதிசகத் தென் றநாதிமகத் தென்று
மேதினி கூறுமடி. குதம்பாய்
மேகினி கூறுமடி. 29
- ஐந்து தொழிற்கு முரியோ னநாதியை
மந்திரம் போற்றுமடி. குதம்பாய்
மந்திரம் போற்றுமடி. 30
- யானைதலையா யெறும்பு கடை யாய்ப்பல்
சேனையைத் தந்தானடி. குதம்பாய்
சேனையைத் தந்தானடி. 31
- மண்ண ள விட்டாலும் வஸ்துப் பெருமைக்கே
எண்ண ள வில்லையடி. குதம்பாய்
எண்ண ள வில்லையடி. 32
- ஆதியு மந்தமு மானவொருவனே
சோதியாய் நின்றானடி. குதம்பாய்
சோதியாய் நின்றானடி. 33
- சீவனும் புத்தியுஞ் சித்தமுந் தந்தவன்
தேவ னவனாமடி. குதம்பாய்
தேவ னவனாமடி. 34
- சத்தஞ் சுயம்பு சுகுணஞ் சம்பூரணஞ்
சத்திய முள்ளானடி. குதம்பாய்
சத்திய முள்ளானடி. 35
- எங்கும் வியாபக மீகை விவேகங்கள்
பொங்கமா யுள்ளானடி. குதம்பாய்
பொங்கமா யுள்ளானடி. 36

குதம்பை சித்தர் பாடல்

221

தீர்க்க வாகாயந் தெரியாத தன்மைபோல்
 பார்க்கப்படா தானடி குதம்பாய்
 பார்க்கப்படா தானடி. 37

ஆத்துமந் தன்னை யருபமா யெண்ணினாய்
 கூத்தனவ் வாறல்லவோ குதம்பாய்
 கூத்தனவ் வாறல்லவோ. 38

அண்டத்தைத் தேவ னளிக்கவெண் ணும்போதே
 அண்டமுண் டாயிற்றடி குதம்பாய்
 அண்டமுண் டாயிற்றடி. 39

வான முற்றாக வளர்ந்திடு சின்னங்கள்
 தானவர் செய்தாரடி. குதம்பாய்
 தானவர் செய்தாரடி. 40

ஒன்றுமில் லாவெளிக் குள்ளேபல் லண்டத்தை
 நின்றிடச் செய்தானடி குதம்பாய்
 நின்றிடச் செய்தானடி. 41

கருவி களில்லாமற் காணும்பல் லண்டங்கள்
 உருவுறச் செய்தானடி குதம்பாய்
 உருவுறச் செய்தானடி. 42

எல்லா வுயிர்களு மெந்த வுலகமும்
 வல்லாணைப் போற்றுமடி குதம்பாய்
 வல்லாணைப் போற்றுமடி. 43

என்று மழியாமை யெங்கு நிறைவாகி
 நின்றது பிர்மமடி குதம்பாய்
 நின்றது பிர்மமடி. 44

கண்டத்தை யாள்கின்ற காவலர் போற்சோதி
 அண்டத்தை யாள்கின்றதே குதம்பாய்
 அண்டத்தை யாள்கின்றதே. 45

அண்டமுண் டாகுமுன் னாகவ நாதியாய்க்
 கண்டது பிர்மமடி குதம்பாய்
 கண்டது பிர்மமடி. 46

- எந்தவுயிர் கட்கு மெந்த வுலகிற்கும்
அந்தமாய் நின்றானடி குதம்பாய்
அந்தமாய் நின்றானடி. 47
- தணிவான புத்தியாற் றாணு வறியாதோர்
அணுவேனு மில்லையடி குதம்பாய்
அணுவேனு மில்லையடி. 48
- மூன்றுதொழிலினை மூர்த்திசெய் யாவிடில்
தோன்றா துலகமடி குதம்பாய்
தோன்றா துலகமடி. 49
- சீரான தேவன் சிறப்பினைச் சொல்லவே
யாராலே யாகுமடி குதம்பாய்
யாராலே யாகுமடி. 50
- முத்தியினை பெறும்வழி
- எல்லார்க்கு மேலான ஏகனைப் பற்றிய
வல்லார்க்கு முத்தியடி குதம்பாய்
வல்லார்க்கு முத்தியடி. 51
- பற்றற நின்றானைப் பற்றறப் பற்றிடக்
கற்றார்க்கு முத்தியடி குதம்பாய்
கற்றார்க்கு முத்தியடி. 52
- பந்தத்தை விட்டொளிர் பந்தத்தைப் பற்றினால்
சந்தத் தமுத்தியடி குதம்பாய்
சந்தத் தமுத்தியடி. 53
- ஆமைபோ லைந்து மடக்கித் திரிகின்ற
ஊமைக்கு முத்தியடி குதம்பாய்
ஊமைக்கு முத்தியடி. 54
- மந்தி மனதை வசப்படுத் திட்டார்க்கு
வந்தெய்து முத்தியடி குதம்பாய்
வந்தெய்து முத்தியடி. 55
- அந்தக் கரண மடங்க வடக்கினால்
சொந்தம் பிரமமடி குதம்பாய்
சொந்தம் பிரமமடி. 56

- ருதம்பை சித்தர் பாடல் 223
- தாய்க்குச் சரியான தற்பரஞ் சார்ந்திடில்
வாய்க்கும் பதவியடி குதம்பாய்
வாய்க்கும் பதவியடி. 57
- சுத்த பிரமத்தைத் தொந்தமென் றொட்டினால்
சித்திக்கு முத்தியடி குதம்பாய்
சித்திக்கு முத்தியடி. 58
- கன்றை விடாதுசெல் கற்றாவைப் போல் வஸ்தை
ஒன்றினால் முத்தியடி குதம்பாய்
ஒன்றினால் முத்தியடி. 59
- கைக்கனி போலவே காசறு பிர்மத்திற்
சொக்கினால் முத்தியடி குதம்பாய்
சொக்கினால் முத்தியடி. 60
- நித்திய வஸ்துவை நீங்காது நாடினால்
முத்திதான் சித்திக்குமே குதம்பாய்
முத்திதான் சித்திக்குமே. 61
- தேகத்தைப் பழித்தல்**
- பேசரு நாற்றம் பெருகு முடலுக்கு
வாசனை யேதுக்கடி குதம்பாய்
வாசனை யேதுக்கடி. 62
- துற்கந்த மாய்மலஞ் சோரு முடலுக்கு
நற்கந்த மேதுக்கடி குதம்பாய்
நற்கந்த மேதுக்கடி. 63
- நீச்சுக் கவுச்சது நீங்காமெய்க்கு மஞ்சள்
பூச்சுத்தா னேதுக்கடி குதம்பாய்
பூச்சுத்தா னேதுக்கடி. 64
- சேலை மினுக்கதுஞ் செம்பொன் மினுக்கதும்
மேலை மினுக்காமடி குதம்பாய்
மேலை மினுக்காமடி. 65
- பீவாச முள்ளவன் பீறலு டம்புக்குப்
பூவாச மேதுக்கடி குதம்பாய்
பூவாச மேதுக்கடி. 66

போராட்டஞ் செய்து புழுத்த வுடம்பிற்கு
 நீராட்ட மேதுக்கடி குதம்பாய்
 நீராட்ட மேதுக்கடி. 67

சீயு நிணமுந் திரண்ட வுடம்பினை
 ஆயுவ தேதுக்கடி குதம்பாய்
 ஆயுவ தேதுக்கடி. 68

காகங் கழுகு களித்துண்ணு மேனிக்கு
 வாகன மேதுக்கடி குதம்பாய்
 வாகன மேதுக்கடி. 69

கோவணத் தோடே கொழுத்து முடலுக்குப்
 பூவணை யேதுக்கடி குதம்பாய்
 பூவணை யேதுக்கடி. 70

மாதபை பழித்தல்

நெடுவரை போலவே நீண்ட கனதனம்
 நடுவாக வந்ததடி குதம்பாய்
 நடுவாக வந்ததடி. 71

கையா லழைப்பது போல வுனதுகண்
 மையா லழைப்பதென்னை குதம்பாய்
 மையா லழைப்பதென்னை 72

முதிர்ந்த சுடுகாட்டில் முல்லையை யொத்தபல்
 உதிர்ந்து கிடக்குமடி குதம்பாய்
 உதிர்ந்து கிடக்குமடி. 73

கழறுங் கிளிமொழி காலஞ் சென்றாலது
 குளறி யழியுமடி குதம்பாய்
 குளறி யழியுமடி. 74

வளர்ந்து முறுக்காய் வயதி லெழுந்தனம்
 தளர்ந்து விழுந்திடுமே குதம்பாய்
 தளர்ந்து விழுந்திடுமே. 75

பொருக்கின்றி மேனியிற் பூரித்தெழுந்த தோல்
 சுருக்கம் விழுந்திடுமே குதம்பாய்
 சுருக்கம் விழுந்திடுமே. 76

கொள்ளை யாகக் கொழுத்தே யெழுந்தகண்
நொள்ளைய தாய்விடுமே குதம்பாய்
நொள்ளைய தாய்விடுமே. 77

மஞ்சு போலாகி வளர்ந்திடுங் கூந்தலும்
பஞ்சுபோ லாகிடுமே குதம்பாய்
பஞ்சுபோ லாகிடுமே. 78

பொன்னாலே செய்யாடி போன்ற யுன்கன்னங்கள்
பின்னாலே யொட்டிவிடும் குதம்பாய்
பின்னாலே யொட்டிவிடும், 79

நல்லாயுன் னங்கழு நன்கு நிமிர்ந் தாலும்
வில்லாய்ப்பின் கூனிவிடும் குதம்பாய்
வில்லாய்ப்பின் கூனிவிடும். 80

முந்தி நடக்கின்ற மொய்ப்புஞ்சின் னாளையில்
குந்தியிருக்கச் செய்யும் குதம்பாய்
குந்தியிருக்கச் செய்யும், 81

பிறக்கும்போ துற்ற பெருமையைப் போலவே
இறக்கும்போ தெய்துவிடும் குதம்பாய்
இறக்கும்போ தெய்துவிடும், 82

நாக நிலைமை

கோபம் பொறாமை கொடுஞ் சொல் வன்கோளிவை
பாபத்துக் கேதுவடி குதம்பாய்
பாபத்துக் கேதுவடி. 83

கள்ளங்கட் காமங் கொலைகள் கபடங்கள்
பள்ளத்திற் றள்ளுமடி குதம்பாய்
பள்ளத்திற் றள்ளுமடி. 84

பொருளாசை யுள்ளவிப் பூமியி லுள்ளோருக்
கிருளாம் நரகமடி குதம்பாய்
இருளாம் நரகமடி, 85

கற்புள்ள மாதைக் கலக்க நினைக்கினும்
வற்புள்ள பாவமடி குதம்பாய்
வற்புள்ள பாவமடி, 86

- தாழாம லுத்தமர் தம்மை யிகழ்வது
கீழாம் நரகமடி குதம்பாய்
கீழாம் நரகமடி. 87
- சுத்த பிரமத்தைத் தோத்திரஞ் செய்யார்க்கு
நிக்த நரகமடி குதம்பாய்
நித்த நரகமடி. 88
- எப்பாரும் போற்று மிறையை நினையார்க்குத்
தப்பா நரகமடி குதம்பாய்
தப்பா நரகமடி. 89
- பாழாகப் பூசைகள் பண்ணு மடையர்க்கே
ஏழாம் நரகமடி குதம்பாய்
ஏழாம் நரகமடி, 90
- காயமெடுத் தாதி கர்த்தரை யெண்ணார்க்குத்
தீயாம் நரகமடி குதம்பாய்
தீயாம் நரகமடி. 91
- அன்போடு நற்பத்தி யாதிமேல் வையார்க்குத்
துன்பாம் நரகமடி குதம்பாய்
துன்பாம் நரகமடி- 92
- பெய்த்தவ வொழுக்கத்தைப் பழித்தல்
செங்காவி பூண்டு தெருவி லலைவோர்க்கு
எங்காகும் நல்வழியே குதம்பாய்
எங்காகும் நல்வழியே. 93
- மாத்திரைக் கோல்கொண்டு மாரீசஞ் செய்வார்க்குச்
சாத்திர மேதுக்கடி குதம்பாய்
சாத்திர மேதுக்கடி, 94
- வெண்ணீறு பூசியே வீதியில் வந்தோர்க்குப்
பெண்ணாசை யேதுக்கடி குதம்பாய்
பெண்ணாசை யேதுக்கடி. 95
- ஒப்பிலாத் தேவனை யுள்ளத்தில் வைத்தோர்க்குக்
கப்பறை யேதுக்கடி குதம்பாய்
கப்பறை யேதுக்கடி. 96

குதம்பை சித்தர் பாடல் 227

சான்றோ ரெனச்சொல்லித் தத்துவந் தேர்ந்தோர்க்கு
மான்றோ லேதுக்கடி குதம்பாய்
மான்றோ லேதுக்கடி 97

நாடி மனத்தினை நாதன்பால் வைத்தோர்க்குத்
தாடிசடை யேனோ குதம்பாய்
தாடிசடை யேனோ 98

நாதற் குறவாகி நற்றவஞ் சார்ந்தோர்க்குப்
பாதக் குறடுமுண்டோ குதம்பாய்
பாதக் குறடுமுண்டோ. 99

தபநிலை கண்டாதி தன்வழி பட்டோர்க்குச்
செபமாலை யேதுக்கடி குதம்பாய்
செபமாலை யேதுக்கடி 100

பங்கொடு பங்கில்லாப் பாழ்வெளி கண்டோர்க்கு
லங்கோ டேதுக்கடி குதம்பாய்
லங்கோ டேதுக்கடி. 101

நிலையாப்பொருள்

தேடிய செம்பொன்னுஞ் செத்தபோ துன்னோடு
நாடி வருவதுண்டோ குதம்பாய்
நாடி வருவதுண்டோ. 102

போம்போது தேடும் பொருளி லணுவேனுஞ்
சாம்போது தான்வருமோ குதம்பாய்
சாம்போது தான்வருமோ 103

காசிணிமுற்றாயுன் கைவச மாயினுந்
தூசேனும் பின்வருமோ குதம்பாய்
தூசேனும் பின்வருமோ. 104

உற்றா ருறவின ருரார் பிறந்தவர்
பெற்றார் துணை யாவரோ குதம்பாய்
பெற்றார் துணை யாவரோ. 105

மெய்ப்பணி கொள்ளாத மேதினி மாந்தர்க்குப்
பொய்ப்பணி யேதுக்கடி குதம்பாய்
பொய்ப்பணி யேதுக்கடி. 106

விண்ணாசை தன்னை விரும்பாத மக்கட்கு
 மண்ணாசை யேதுக்கடி. குதம்பாய்
 மண்ணாசை யேதுக்கடி. 107

சேனைகள் பூந்தேர் திரண்ட மனுத்திரள்
 யானையும் நில்லாதடி. குதம்பாய்
 யானையும் நில்லாதடி. 108

செங்கோல் செலுத்திய செல்வமு மோர்காலம்
 தங்கா தழியுமடி. குதம்பாய்
 தங்கா தழியுமடி. 109

கூடங்கள் மாடங்கள் கோபுர மாபுரம்
 கூடவே வாராதடி. குதம்பாய்
 கூடவே வாராதடி. 110

தன்னோடு செல்பவை

நல்வினை தீவினை நாடிப் புரிந்தோர்பால்
 செல்வன நிச்சயமே. குதம்பாய்
 செல்வன நிச்சயமே. 111

செய்தவஞ் செய்கொலை செய்தன்மந் தன்னொடும்
 எய்த வருவனவே. குதம்பாய்
 எய்த வருவனவே. 112

முத்தி யுளித்திடு மூர்த்தியைப் போத்திசெய
 பத்தியும் பின்வருமே. குதம்பாய்
 பத்தியும் பின்வருமே. 113

ஆசையையொழித்தல்

இச்சைப்பிறப்பினை யெய்விக்கு மென்றது
 நிச்சய மாகுமடி. குதம்பாய்
 நிச்சய மாகுமடி. 114

வல்லமை யாகவே வாஞ்சை யொழித்திட்டால்
 நல்ல துறவாமடி. குதம்பாய்
 நல்ல துறவாமடி. 115

ஆசை யறுத்தோர்க்கே யானந்த முண்டென்ற
 ஓசையைக் கேட்டிலையோ. குதம்பாய்
 ஓசையைக் கேட்டிலையோ, 116

- குதம்பை சித்தர் பாடல் 229
- தேக்கிய வாசையைச் சீயென் றொறுத்தோரே
பாக்கியவான்களடி குதம்பாய்
பாக்கிய வான்களடி 117
- இன்பங்க ளெய்திட விச்சை யுறாதார்க்குத்
துன்பங்க ளுண்டாமடி குதம்பாய்
துன்பங்க ளுண்டாமடி 118
- துறவிகளாசை துறந்து விடுவரேல்
பிறவிக ளில்லையடி குதம்பாய்
பிறவிக ளில்லையடி. 119
- தவநிலைகூறல்
- கொல்லா விரதங் குளிர்பசி நீக்குதல்
நல்ல விரதமடி குதம்பாய்
நல்ல விரதமடி 120
- தவநிலை யென்றனைச் சர்ராத மாந்தர்கள்
அவநிலை யாவாரடி குதம்பாய்
அவநிலை யாவாரடி. 121
- தவமதை யெந்நாளுஞ் சாதிக்க வல்லார்க்குச்
சிவமது கைவசமே குதம்பாய்
சிவமது கைவசமே. 122
- காமனை வென்று கடுத்தவஞ் செய்வோர்க்கு
ஏமன் பயப்படுவான் குதம்பாய்
ஏமன் பயப்படுவான். 123
- யோகந் தான்வேண்டி யுறுதிகொள் யோகிக்கு
மோகந்தா னில்லையடி குதம்பாய்
மோகந்தா னில்லையடி. 124
- காலங்கள் கண்டு கடிந்த துறவோர்க்குக்
கோலங்க ளுண்டாமடி குதம்பாய்
கோலங்க ளுண்டாமடி 125
- ஐம்புலன் வென்றே யனைத்துந் துறந்தோர்கள்
சம்புவைக் காண்பாரடி குதம்பாய்
சம்புவைக் காண்பாரடி. 126

மெய்மை வெறுத்திட்டு மெய்யை விரும்பினோர்
 மெய்யவ ராவாரடி குதம்பாய்
 மெய்யவ ராவாரடி 127

யானென தென்னு மிருவகைப் பற்றற்றோன்
 வானவ னாவானடி குதம்பாய்
 வானவ னாவாடி. 128

அகம்புற மானபற் றற்றமெய்ஞ் ஞானிக்கு
 நகுபிறப் பில்லையடி குதம்பாய்
 நகுபிறப் பில்லையடி. 129

பற்றறிந் துன்பமும் பற்றறு மின்பமும்
 முற்றாக வெய்துமடி குதம்பாய்
 முற்றாக வெய்துமடி. 130

அறிவுவிளக்கம்

பொய்ஞ்ஞானம் நீக்கியே பூரணஞ் சார்தற்கு
 மெய்ஞ்ஞானம் வேண்டுமடி குதம்பாய்
 மெய்ஞ்ஞானம் வேண்டுமடி. 131

பிறவியை நீக்கிடப் பேரின்பம் நோக்கிய
 அறிவு பெரிதாமடி குதம்பாய்
 அறிவு பெரிதாமடி. 132

தத்துவமாகவே சத்துப் பொருள் கண்டால்
 தத்துவ ஞானமடி குதம்பாய்
 தத்துவ ஞானமடி. 133

அண்டத்தைக் கண்டதை யாக்கினோ னுண்டென்று
 கண்ட தறிவாமடி குதம்பாய்
 கண்ட தறிவாமடி. 134

முக்குற்றம் நீக்கமுயலுமெய்ஞ் ஞானமே
 தக்கமெய்ஞ் ஞானமடி குதம்பாய்
 தக்கமெய்ஞ் ஞானமடி. 135

போதமி தென்றுமெய்ப் போதநிலை காணல்
 போதம தாகுமடி குதம்பாய்
 போதம தாகுமடி. 136

சாதி பேத மின்மை

- ஆண்சாதி பெண்சாதி யாகு மிருசாதி
வீண்சாதி மற்றவெல்லாம் குதம்பாய்
வீண்சாதி மற்றவெல்லாம். 137
- பார்ப்பார்கள் மேலென்றும் பறையர்கள் கீழென்றும்
தீர்ப்பாகச் சொல்வதென்ன குதம்பாய்
தீர்ப்பாகச் சொல்வதென்ன. 138
- பார்ப்பாரைக் கர்த்தர் பறையரைப் போலவே
தீர்ப்பாய்ப் படைத்தாரடி குதம்பாய்
தீர்ப்பாய்ப் படைத்தாரடி. 139
- பற்பல சாதியாய்ப் பாரிற் பகுத்தது
கற்பனை யாகுமடி குதம்பாய்
கற்பனை யாகுமடி. 140
- கட்டிடுஞ் சாதிப்பேர் கட்டுச்சொல் லல்லாமல்
தொட்டிடும் வஸ்தல்லவே குதம்பாய்
தொட்டிடும் வஸ்தல்லவே. 141
- ஆதி பரப்பிர்ம மாக்கு மக்காலையில்
சாதிக ளில்லையடி குதம்பாய்
சாதிக ளில்லையடி. 142
- சாதிவே றென்றே தரம்பிரிப் போருக்குச்
சோதிவே றாகுமடி குதம்பாய்
சோதிவே றாகுமடி. 143
- நீதிமா னென்றே நெறியா யிருப்போனே
சாதிமா னாவானடி குதம்பாய்
சாதிமா னாவானடி. 144
- சாதி யொன்றில்லை சமயமொன் றில்லையென்
றோதி யுணர்ந்தறிவாய் குதம்பாய்
ஒதியுணர்ந் தறிவாய். 145
- சமயநிலை கூறல்
- தன்புத்தி. தெய்வமாய்ச் சாற்றிய சார்வாகம்
புன்புத்தி யாகுமடி குதம்பாய்
புன்புத்தி யாகுமடி. 146

- கல்லினைச் செம்பினைக் கட்டையைக் கும்பிடல்
புல்லறி வாகுமடி. குதம்பாய்
புல்லறி வாகுமடி. 147
- அண்டத்தைக் கண்டு மநாதியி லென்பவர்
கொண்ட கருத்தவமே குதம்பாய்
கொண்ட கருத்தவமே. 148
- பெண்ணின்ப முத்தியாய்ப் பேசும்பா டாண்மதம்
கண்ணின்மை யாகுமடி. குதம்பாய்
கண்ணின்மை யாகுமடி. 149
- தூரியன் றெய்மாய்ச் சுட்டுஞ் சமயந்தான்
காரிய மல்லவடி. குதம்பாய்
காரிய மல்லவடி. 150
- மனந்தெய்வ மென்று மகிழ்ந்து கொண்டாடிய
இனமதி யீனமடி. குதம்பாய்
இனமதி யீனமடி. 151
- பற்பல மார்க்கம் பகர்ந்திடும் வேதங்கள்
கற்பனை யாகுமடி. குதம்பாய்
கற்பனை யாகுமடி. 152
- நீண்ட குரங்கை நெடிய பருந்தினை
வேண்டப் பயன்வருமோ குதம்பாய்
வேண்டப் பயன்வருமோ. 153
- மெய்த்தேவ னொன்றென்று வேண்டாத பன்மதம்
பொய்த்தேவைப் போற்றுமடி. குதம்பாய்
பொய்த்தேவைப் போற்றுமடி. 154

மந்திரநினை கூறல்

- நாற்பத்து முக்கோணம் நாடு மெழுத்தெலா
மேற்பற்றிக் கண்டறி நீ குதம்பாய்
மேற்பற்றிக் கண்டறிநீ. 155
- சட்கோணத் துள்ளந்தச் சண்முக வக்கரம்
உட்கோணத் துள்ளறிநீ குதம்பாய்
உட்கோணத் துள்ளறிநீ. 156

குதம்பை சித்தர் பாடல்

233

ஐந்தெழுத் தைநகறைக் கார்ந்திடு மவ்வாறே
 சிந்தையுட் கண்டறிநீ குதம்பாய்
 சிந்தையிட் கண்டறிநீ. 157

வாதநிலை கூறல்

ஆறாறு காரமும் நூறுமே சேர்ந்திடில்
 வீறான முப்பாமடி குதம்பாய்
 வீறான முப்பாமடி. 158

விந்தொடு நாதம் விளங்கத் துலங்கினால்
 வந்தது வாதமடி குதம்பாய்
 வந்தது வாதமடி. 159

அப்பினைக் கொண்டந்த வுப்பினைக் கட்டினால்
 முப்பூ வாகுமடி குதம்பாய்
 முப்பூ வாகுமடி. 160

உள்ளக் கருவியே யுண்மை வாதமன்றிக்
 கொள்ளக் கிடையாதடி குதம்பாய்
 கொள்ளக் கிடையாதடி. 161

பெண்ணாலே வாதம் பிறப்பதே யல்லாமல்
 மண்ணாலே யில்லையடி குதம்பாய்
 மண்ணாலே யில்லையடி. 162

ஐந்து சரக்கொடு விந்துநா தஞ்சேரில்
 வெந்திடும் லோகமடி குதம்பாய்
 வெந்திடும் லோகமடி. 163

வயித்தியங் கூறல்

முப்பிணி தன்னை யறியாத மூடர்கள்
 எப்பிணி தீர்ப்பாரடி குதம்பாய்
 எப்பிணி தீர்ப்பாரடி. 164

எட்டெட்டுங் கட்டி யிருக்குமேற் றீயினிற்
 விட்டோடும் நோய்களெல்லாம் குதம்பாய்
 விட்டோடும் நோய்களெல்லாம் 165

நாடி யொருபது நன்கா யறிந்திடில்
 ஒடிவிடும் பிணியே குதம்பாய்
 ஒடிவிடும் பிணியே. 166

- சத்தவகை தாது தன்னை யறிந்தவன்
சுத்த வயித்தியனே குதம்பாய்
சுத்த வயித்தியனே. 167
- வாயு வொருபத்தும் வாய்த்த நிலைகண்டோன்
ஆயு வறிவானடி குதம்பாய்
ஆயு வறிவானடி. 168
- ஆயுள் வேதப்படி யவிழ்த முடித்திடில்
மாயும் வியாதியடி குதம்பாய்
மாயும் வியாதியடி. 169

கற்பநிலைகூறல்

- பொற்பாந்த முப்பூவைப் போதம் பொசித்தவர்
கற்பாந்தம் வாழ்வாரடி குதம்பாய்
கற்பாந்தம் வாழ்வாரடி. 170
- வேவாத முப்பூவை வேண்டியுண் டார்பாரில்
சாவாமல் வாழ்வாரடி குதம்பாய்
சாவாமல் வாழ்வாரடி. 171
- விந்து விடார்களே வெடிய சுடலையில்
வெந்து விடார்களடி குதம்பாய்
வெந்து விடார்களடி. 172
- தொல்லைச் சடம்விட்டுச் சுட்ட சடங்கொண்டோர்
எல்லையில் வாழ்வாரடி குதம்பாய்
எல்லையில் வாழ்வாரடி. 173
- தோற்பையை நீக்கிநற் சோதிப்பை கொண்டவர்
மேற்பைநஞ் சுண்பாரடி குதம்பாய்
மேற்பைநஞ் சுண்பாரடி. 174
- மாற்றினை யேற்ற வயங்குமெடி யோர்களை
கூற்றினை வெல்வாரடி குதம்பாய்
கூற்றினை வெல்வாரடி. 175

ஸ்தலங்களிலை யெனல்

- கோயில் பலதேடிக் கும்பிட்ட தாலுனக்
கேயும் பலன்வருமோ குதம்பாய்
ஏயும் பலன்வருமோ. 176

குதம்பைச் சித்தர் பாடல்

235

சித்தத் தலம்போலத் தெய்வ மிருக்கின்ற
சுத்தத் தலங்களுண்டோ குதம்பாய்
சுத்தத் தலங்களுண்டோ. 177

மெய்த்தலத் தில்லாத மெய்ப்பொரு ளானவர்
பொய்த்தலத் தெய்வதுண்டோ குதம்பாய்
பொய்த்தலத் தெய்வதுண்டோ. 178

சிற்பர்கள் கட்டுந் திருக்கோயி லுள்ளாகத்
தற்பரம் வாழ்வதுண்டோ குதம்பாய்
தற்பரம் வாழ்வதுண்டோ. 179

தன்னா லுண்டாஞ்சிஷ்டி தன்னாலே சிஷ்டித்த
புன்கோயி லுள்ளவன்யார் குதம்பாய்
புன்கோயி லுள்ளவன்யார். 180

அன்பான பத்த ரகக்கோயில் கர்த்தற்கே
இன்பான கோயிலடி குதம்பாய்
இன்பான கோயிலடி. 181

தேவநிலை யநீதல்

தன்னுள் விளங்கிய சம்புவைக் காணாது
மன்னுந் தலத்தெய்வதென் குதம்பாய்
மன்னுந் தலத்தெய்வதென். 182

இருந்த விடத்தி லிருந்தே யறியாமல்
வருந்தித் திரிவதென்னோ குதம்பாய்
வருந்தித் திரிவதென்னோ 183

காசி ராமேச்சுரங் கானோவச் சென்றாலும்
ஈசனைக் காணுவையோ குதம்பாய்
ஈசனைக் காணுவையோ. 184

பூவதில் நாளும் பொருந்தித் திரியினும்
தேவனைக் காணுவையோ குதம்பாய்
தேவனைக் காணுவையோ. 185

உள்ளங்கால் வெள்ளெலும் பாகவு லாவினும்
வள்ளலைக் காணுவையோ குதம்பாய்
வள்ளலைக் காணுவையோ 186

போரினிலுசி பொறுக்கத் துணிதல்போல்
 ஆரியற் றேடுதலே குதம்பாய்
 ஆரியற் றேடுதலே. 187

சாதனை யாலே தனிப்பதஞ் சேரார்க்கு
 வேதனை யாகுமடி குதம்பாய்
 வேதனை யாகுமடி. 188

வேதனைநீங்கி விடாது தொடர்ந் தோரே
 நாதனைக் காணுவர்காண் குதம்பாய்
 நாதனைக் காணுவர்காண். 189

நாடில் வழக்க மறிந்து செறிந்தவர்
 நீடொளி காணுவரே குதம்பாய்
 நீடொளி காணுவரே. 190

அஞ்ஞானக் கடிதல்

மீளா வியாதியில் மேன்மேலும் நொந்தார்க்கு
 நாளேது கோளேதடி குதம்பாய்
 நாளேது கோளேதடி. 191

தீட்டா லுடம்பு திறங்கொண்டிருக்கையில்
 தீட்டென்று சொல்வதென்னை குதம்பாய்
 தீட்டென்று சொல்வதென்னை. 192

செத்தபின் சாப்பறை செத்தார்க்குச் சேவித்தால்
 சத்த மறிவாரடி குதம்பாய்
 சத்த மறிவாரடி. 193

தந்தைதாய் செய்வினை சந்ததிக் காமென்பார்
 சிந்தை தெளிந்திலரே குதம்பாய்
 சிந்தை தெளிந்திலரே. 194

பிள்ளைகள் செய்தன்மம் பெற்றோர்க் குறுமென்றால்
 வெள்ளறி வாகுமடி குதம்பாய்
 வெள்ளறி வாகுமடி. 195

பந்தவினைக் கீடாடிப் பாரிற் பிறந்தோர்க்குச்
 சொந்தம் தில்லையடி குதம்பாய்
 சொந்தம் தில்லையடி. 196

குறும்பை சித்தர் பாடல்

237

பார்ப்பார் சடங்கு பலனின்று பாரிலே
தீர்ப்பாக யெண்ணிடுவாடி குதம்பாய்
தீர்ப்பாக யெண்ணிடுவாடி 197

அந்தணர்க் காவை யளித்தோர்க ளாவிக்குச்
சொந்தமோ முத்தியடி குதம்பாய்
சொந்தமோ முத்தியடி. 198

வேதியர் கட்டிய வீணான வேதத்தைச்
சோதித்துத் தள்ளடி குதம்பாய்
சோதித்துத் தள்ளடி. 199

தன்பாவம் நீக்காத தன்மயர் மற்றவர்
வன்பாவம் நீக்குவரோ குதம்பாய்
வன்பாவம் நீக்குவரோ. 200

வேள்வியி லாட்டினை வேவச்செய் துண்போர்க்கு
மீள்வழி யில்லையடி குதம்பாய்
மீள்வழி யில்லையடி. 201

வேதம் புராணம் விளங்கிய சாஸ்திரம்
போதனை யாகுமடி குதம்பாய்
போதனை யாகுமடி. 202

யாகாதி கன்மங்கள் யாவுஞ் சடங்குகள்
ஆகாத செய்கையடி குதம்பாய்
ஆகாத செய்கையடி, 203

சாற்றுஞ் சகுணங்கள் சந்தியா வந்தனம்
போற்று மறிவீனமே குதம்பாய்
போற்று மறிவீனமே. 204

ஆனதோர் நாளென்றல் லாகாத நாளென்றல்
ஞானமில் லாமையடி குதம்பாய்
ஞானமில் லாமையடி. 205

அஞ்சன மென்ற தறியாம லேய்க்குதல்
வஞ்சனை யாகுமடி குதம்பாய்
வஞ்சனை யாகுமடி. 206

மாயவித்தை பல மாநிலத்திற் செய்கை

திய்தொழி லாமடி

குதம்பாய்

திய்தொழி லாமடி

207

கருவை யழித்துக்கன் மத்தொழில் செய்குதல்

திருவை யழிக்குமடி

குதம்பாய்

திருவை யழிக்குமடி.

208

மாறணஞ் செய்துபல் மாந்தரைக் கொல்வது

தூரண மாக்குமடி

குதம்பாய்

தூரண மாக்குமடி,

209

பொய்யான சோதிடர் பொய்மொழி யாவுமே

வெய்ய மயக்கமடி

குதம்பாய்

வெய்ய மயக்கமடி.

210

மெய்க்குறி கண்டு விளங்க வறியார்க்குப்

பொய்க்குறி யேதுக்கடி

குதம்பாய்

பொய்க்குறி யேதுக்கடி.

211

நாயாட்ட மாய் நகைத்துழல் மூடர்க்குப்

பேயாட்ட மேதுக்கடி

குதம்பாய்

பேயாட்ட மேதுக்கடி.

212

மந்திர மூலம் வகுத்தறி யாதார்க்குத்

தந்திர மேதுக்கடி

குதம்பாய்

தந்திர மேதுக்கடி.

213

வாதமென்றே பொய்யை வாயிற் புடைப்போர்க்குச்

சேத மிகவருமே

குதம்பாய்

சேத மிகவருமே.

214

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென் றிருப்பார்க்குங்

பட்டய மேதுக்கடி

குதம்பாய்

பட்டய மேதுக்கடி.

215

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கு மெய்ஞ்ஞானிக்கு

கற்பங்க ளேதுக்கடி

குதம்பாய்

கற்பங்க ளேதுக்கடி.

216

காணாமற் கண்டு கருத்தோடி ருப்பார்க்கு
 வீணாசை யேதுக்கடி குதம்பாய்
 வீணாசை யேதுக்கடி. 217

வஞ்சக மற்று வழிதனைக் கண்டோர்க்குச்
 சஞ்சல மேதுக்கடி குதம்பாய்
 சஞ்சல மேதுக்கடி. 218

ஆதார மான வடிமுடி கண்டோர்க்கு
 வாதாட்ட மேதுக்கடி குதம்பாய்
 வாதாட்ட மேதுக்கடி. 219

நித்திரை கெட்டு நினைவோ டிருப்பார்க்கு
 முத்திரை யேதுக்கடி குதம்பாய்
 முத்திரை யேதுக்கடி. 220

தந்திரமான தலந்தனில் நிற்போர்க்கு
 மந்திர மேதுக்கடி குதம்பாய்
 மந்திர மேதுக்கடி. 221

சத்தியமான தலத்திலிருப் போர்க்கு
 உத்திய மேதுக்கடி குதம்பாய்
 உத்திய மேதுக்கடி. 222

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
 வாட்டங்க ளேதுக்கடி குதம்பாய்
 வாட்டங்க ளேதுக்கடி. 223

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
 சத்தங்க ளேதுக்கடி குதம்பாய்
 சத்தங்க ளேதுக்கடி. 224

உச்சிக்கு மேற்சென் றுயர்வெளி கண்டோருக்
 கிச்சிப்பிங் கேதுக்கடி குதம்பாய்
 இச்சிப்பிங் கேதுக்கடி. 225

வேகாமல் வெந்து வெளியொளி கண்டோர்க்கு
 மோகந்தா னேதுக்கடி குதம்பாய்
 மோகந்தா னேதுக்கடி. 226

- சாகாமற் றாண்டித் தனிவழி போலார்க்கு
ஏகாந்த மேதுக்கடி குதம்பாய்
ஏகாந்த மேதுக்கடி. 227
- அந்தரந் தன்னி லசைந்தாடு முத்தர்க்குத்
தந்திர மேதுக்கடி குதம்பாய்
தந்திர மேதுக்கடி. 228
- ஆனந்தம் பொங்கி அறிவோ டிருப்பார்க்கு
ஞானந்தா னேதுக்கடி குதம்பாய்
ஞானந்தா னேதுக்கடி. 229
- சித்திரக் கூத்தைத் தினந்தினங் காண்போர்க்குப்
பத்திர மேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திர மேதுக்கடி. 230
- முக்கோணந் தன்னில் முளைத்த மெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சட்கோண மேதுக்கடி குதம்பாய்
சட்கோண மேதுக்கடி. 231
- அட்டதிக் கெல்லா மசைந்தாடும் நாதர்க்கு
நட்டணை யேதுக்கடி குதம்பாய்
நட்டணை யேதுக்கடி. 232
- முத்தி பெற்றுள்ள முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குப்
பத்திய மேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திய மேதுக்கடி. 233
- அல்லலை நீக்கி யறிவோ டிருப்பார்க்குப்
பல்லாக் கேதுக்கடி குதம்பாய்
பல்லாக் கேதுக்கடி. 234
- அட்டாங்க யோக மறிந்தமெய்ஞ் ஞானிக்கு
முட்டாங்க மேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாங்க மேதுக்கடி. 235
- வேகமடக்கி விளங்குமெய்ஞ் ஞானிக்கு
யோகந்தா னேதுக்கடி குதம்பாய்
யோகந்தா னேதுக்கடி. 236
- மாற்றானை வென்று மலைமே லிருப்பார்க்குப்
பூத்தான மேதுக்கடி குதம்பாய்
பூத்தான மேதுக்கடி. 237

குதம்பைச் சித்தர் பாடல்

241

செத்தாரைப் போல் திரியுமெய்ஞ் ஞானிக்குக்
கைத்தாள மேதுக்கடி குதம்பாய்
கைத்தாள மேதுக்கடி. 238

கண்டாரை நோக்கிக் கருத்தோ டிருப்பார்க்குக்
கொண்டாட்ட மேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்ட மேதுக்கடி. 239

காலனை வென்று கருத்தறி வாளர்க்குக்
கோலங்க ளேதுக்கடி குதம்பாய்
கோலங்க ளேதுக்கடி. 240

வெண்காய முண்டு மிளகுண்டோர் சுக்குண்டோர்க்
குண்காய மேதுக்கடி குதம்பாய்
உண்காய மேதுக்கடி. 241

மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேலிருப் போர்க்கு
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி. 242

பட்டணஞ் சுற்றிப் பகலே திரிவார்க்கு
முட்டாக் கேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாக் கேதுக்கடி. 243

தாழ்வார மில்லைத் தனக்கொரு வீடில்லை
தேவார மேதுக்கடி குதம்பாய்
தேவார மேதுக்கடி. 244

தன்னை யறிந்து தலைவனைச் சேர்ந்தோர்க்குப்
பின்னாசை யேதுக்கடி குதம்பாய்
பின்னாசை யேதுக்கடி. 245

பத்தாவுந் தானும் பதியோ டிருப்பாருக்
குத்தார மேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தார மேதுக்கடி. 246

குதம்பைச் சித்தர் பாடல் 246

முற்றிற்று

மதுரை திண்டுக்கல் ரோடு பங்காரு
சுவாமியவர்கள் குமாரர் முத்தியாலநாயுடு
அவர்களுடைய பிரதியின்படி அச்சிடலானது.

கடவுள் துணை

அம்பிகானந்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானேயதேசம் 25

கார்சொரியும் மேனிவிநா ய்கனேகாப்பு
காலாங்கி காப்புகரு ஓரார்காப்பு
மேர்வளரும் போகர்நந்தி பாதங்காப்பு
மெய்யான கும்பமுனி மிகவேகாப்பு
தார்வளரும் சித்தருட பாதங்காப்பு
சாஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமுந் தானேகாப்பு
பார்தனிலே வகாரதுறை யிருபத்தைந்தும்
பாடுதற்கு மூலரெந்தன் பாட்டர்தானே.

பாட்டாதிரு மூலருக்கு முன்றாம்பேரன்
பாங்கான போகருக்கு நாலாம்பிள்ளை
தாட்டிகமாய் அம்பிகா னந்தனென்பேர்
தாயான அம்பிகையைத் தானேபோற்றி
மூட்டினேன் வாதமெழு நூற்றிப்பத்தில்
முன்னூற்றி யிருப்திலே வாசியோகம்
பூட்டினேன் வயித்தியம் ராறுநூறில்
பொன்கயிலை சித்தரிடம் புகழ்ந்திட்டானே. 2

புகழ்ந்திட்ட கயிலாசச் சட்டைநாதர்
புதல்வனெனும் சுந்தரர்யென் னூலைப்பார்த்து
இகழ்ந்திட்ட நூல்களிலே மூலந்தன்னை
இப்படியும் வெளியாகச் சொல்லலாமோ
நிகழ்ந்திட்ட யிருவருக்குந் தர்க்கமாச்சு
நிமிஷத்தில் நூல்மறைத்தார் நின்றசித்தர்
பகர்ந்திட்டேன் கோபத்தா லிந்த நூலைப்
பார்த்தவரும் யெனக்காகப் பயந்திட்டாரே. 3

பயந்திட்ட மூலவர்க்கத் தாரேசித்தர்
 பகைபண்ணக் கூடாதென் றிருபத்தஞ்சும்
 ஜெயம்பெற்ற நூலென்று வெளியில்விட்டார்
 சித்தர்சொன்ன நூலெல்லா மிதுக்கீடல்ல
 மயம்பெற்ற வாதத்துக் காதியென்ன
 வாசியென்ற யோகத்துக் காதியென்ன
 நலம்பெற்ற ஞானத்துக் காதியென்ன
 நலமான கற்பமுதற் குளிகைகேளே.

4

கேளப்பா வாதத்துக் கங்கியுப்பூ
 கிடைத்த அங்கி பட்டரசம் கற்பத்துக்கு
 தாளப்பா கேசரத்தில் மௌனயோகம்
 சகசமற்ற சாந்தியிலே ஞானத்துக்கு
 துளப்பா சாரணைக்கு ஆதிசத்து
 சுகமான செயநீர்க்கு வீரமாதி
 வாளப்பா செந்தூரந் தனக்குக்கெந்தி
 வானமென்ற மெழுகுக்குத் தங்கமென்னே.

5

தங்கமென்ற மெழுகுக்கு வீரமாதி
 சரக்கான கட்டுகளுக் காதிசண்ணம்
 பங்கமில்லாச் சுண்ணத்துக் கிணங்கியுப்பூ
 பாங்கான புனுகுவுருக் கினத்துக்காதி
 அங்கமாம் புடத்துக்குப் பரியேயாதி
 அனைத்தையுமே கொல்லுதற்குச் சூதமாதி
 உங்களால் முடியாது பிரித்துப்பார்க்க
 ஒருகோடி துரைக்கெல்லாம் வழலையொன்றே.

6

ஒன்றான வழலையென்ற அங்கியுப்புக்
 கொப்புமுண்டோ யென்னாலே வுரைக்கப்
 போமோ

குன்றான பூமியெல்லா மோடினாலும்
 குருவழலை யுப்பறியக் கூடாதையா
 மன்றான பூமடவார் கையைப்பாரு
 வலதிடக்கை பூண்டகங் கணத்தைப்பாரு
 நன்றான ரெங்கிருந்த பூமிபாரு
 நல்லபச்சை மஞ்சள்நிறம் நாட்டிப்பாரே.

7

பாரடா அந்தநிலம் உனக்கேசொந்தம்
 பாங்கிவளை செய்திடுவோர் தனக்கேசொந்தம்
 ஊரடா வெளுக்கும்வண்ணா னுக்குச்சொந்தம்
 உன்னிலமும் அவர்நிலமும் வேறேஉண்டு
 சேரடா குறிஞ்சிநெய்தல் மருதம்முல்லை
 தீயான பாலைநிலம் அஞ்சுக்குள்ளே
 நீரடா பாலைநிலம் கசிவுகண்டால்
 நிலத்திலே குடிசைகட்டி நிலைத்துக்கொள்ளே.8

கொள்ளப்பா கசிவெடுக்கும் நாள்தானொன்று
 கூறினால் சித்தர்பகை குத்தமாகும்
 விள்ளப்பா பிரமகற்பம் மேற்கேயென்பார்
 வீரான பாரையுப்பு கிழக்கேயென்பார்
 துள்ளப்பா யிதுமுன்றும் பூமிநாதம்
 சோதித்தால் வோரிடத்திற் குடியுமாச்சு
 தள்ளப்பா அஞ்சிலே ரெண்டேநன்று
 தானறிந்தாற் சமுசியங்கள் தள்ளிப்போச்சே. 9

போச்சப்பா அண்டத்தி லடங்கித்தானே
 பூமிதனிற் சுண்ணாம்புக் கல்போல்நிற்கும்
 ஏச்சப்பா பச்சையிலே பாலைமேனி
 இளங்குமரி இளங்குயப்பால் யிளந்தண்ணீரில்
 காச்சப்பா முப்பூவுக் கொன்றாந் தீசைடி
 கடற்கிளிஞ்சில் திராவகமே யிரண்டாம்தீசைடி
 மூச்சப்பா அண்டநிறம் மூன்றாம்தீசைடி
 முக்கியமா மாறென்று மொழிந்திடாரே. 10

மொழியவில்லை அஞ்சிலே ரெண்டுதிட்டை
 மூலத்திற் பிரணவநீர் ஊட்டவேணும்
 தெளியவில்லை யென்பார்கள் அங்கியென்றால்
 தீய்க்காடு நீர்க்காடாய்த் தெளிந்திடாதோ
 பளிச்சென்ற ரவிமுகத்தைப் பார்க்கும்பேரது
 பட்டவிடந் தொட்டவிட மெல்லாம்பொன்னாம்
 சுழியறிந்தால் நடுவிலொரு கலையைத்தள்ளி
 துவாத சாந்தப் பெருவெளியிற் சொக்குவீரே-11

சொக்குதற்குக் குருசொல்ல வேணும்வேணும்
 சொல்லாட்டால் யென்னூலே சொல்லவேணும்
 சிக்குதற்கு மூலத்தில் வாசியோகம்
 சிகாரத்தை மேலெழுப்பச் சிந்தும்பானம்
 முக்கியமாய்ச் சந்திரகலை பதினாறுக்குள்
 முகிந்தவிரல் நரலையல்லோ நிறுத்தவேணும்
 அக்கரையீற் பசுப்போலே யிங்குமங்கும்
 அலைவதினால் மவுனவித்தைக் காகாதென்னே.

12

ஆகாத மேல்வாசிக் குகையினுள்ளே
 அடையோகஞ் சாதித்தாற் பிராணவாய்வு
 போகாதோ கேசரத்தி லாயிரத்தெண்மலரில்
 பூண்டனருந் தேனமிர்தம் பொசித்திடாரோ
 சாகாதோ சஞ்சிதமே யாபாரங்கள்
 தலைவனையும் தன்னையுமே தானேகண்டாற்
 போகாதோ ஒர்பிறப்பு ஞானகற்பம்
 பூரணத்தைக் கண்டவரே புலனற்றாரே.

13

புலனற்ற பேர்க்கல்லோ ராஜயோகம்
 பூட்டினார் புசுண்டருமே கொங்கணர்க்குச்
 சலனத்தைத் தவிழ்ப்பதற்கு அடயோகந்தான்
 சாதித்தால் ராஜாங்கந் தானேசித்தி
 மலமற்று வெளியில்வரும் ராஜாங்கந்தான்
 மாறாட்ட மில்லாமற் சித்தியானால்
 உலவற்ற ஞானியென்று அவர்க்குப்பேராம்
 உடலிலே கத்திநடு வோடும்பாரே.

14

ஓடாமல் நாசியிலே பிராணவாய்வு
 உதரத்திற் பாய்ந்தாக்காற் காதுகெட்டு
 வாடாமல் கண்கெட்டுத் தலைவெடித்து
 மாண்டிறந்து போகாமல் வயணஞ்சொல்வேன்
 நீடாமல் சுழிமுனையின் பொறையில்நாவை
 நீட்டியே திரிவிதப் பழக்கத்தாலே
 சூடாமல் சீவகளை பிரளாதையா
 சூதமணி சாரணையை சொல்லுவேனே.

15

சொல்லுகிறேன் உபரசமாம் வங்கத்தாலே
 துடான புடமேறி யிருகித்தானால்
 வெல்லுகிறேன் லகிரிசுறை யாமல்நின்றால்
 மேலான அண்டமெல்லாம் ஓடிமீளும்
 புல்லிலே சிந்தின்தோர் தவிட்டைப்போல
 போட்டார்கள் நூல்களிலே காணமாட்டார்
 கல்லிலே நாருரிக்குங் கதைதானையா
 கண்கெட்ட வாதினைக் கண்டுபாரே,

16

கண்டுகொள்ளும் பூவழலை யங்கியுப்பைக்
 கரைக்கண்டற் கிடும்போதுகடிய சுண்ணம்
 மண்டிலே நடனமிட்ட சுண்ணத்தாலே
 வளர்துதஞ் செந்தூர மாசச்செய்து
 உண்டுவிடு வருஷமொன்றிற் கற்பமாச்சு
 உன்னுடம்பு பரவெளிக்கு ஒப்புமாச்சு
 விண்டுசொல்ல வேணுமையா யிதுபோதாதோ
 மேலென்ன கீழென்ன வெளிதானாச்சே.

17

வெளியிலே வுன்மனது வெளியுமானால்
 வேறொன்று மில்லையடா ஞானவாழ்க்கை
 தெளிவிலே மாயைவந்து மூடாதையா
 தேறினபேர் தங்களுக்குத் தீங்குமுண்டோ
 துளியிலே காச்சிவிட்டால் தீக்ஷையாச்சு
 சுகங்காணும் பம்பூரம்போற் கைக்குள்ளாச்சு
 வழியிலே கண்டதொரு குதிரைக்குத்தான்
 வைக்கோ லல்லோ கடிவாளம் மாட்டியேறே.

18

ஏறினாற் றுருசுகொண்டு முன்னேயேறு
 எட்டமட்டுஞ் சாரத்தி லேறிப்பாரு
 கூறினாற் றாளகமாம் வங்கச்சுண்ணம்
 கொண்டேறி வீரத்தைத் தொட்டேபாரு
 மாறினா லாயிரத்துக் கோடும்மாற்று
 வகையெல்லாம் பாலைநிலங் காத்தவர்க்குத்
 தேறினா ளப்பொருளைத் தேடவேணும்
 தெளிவிலே செப்புகிற சேதிகேளே.

91

செய்வதென்ன பரிபாறை நூலைப்பார்த்து
 தெளியாமற் குருமுடிப்பார் சிலதுபேர்கள்
 மொய்தவெடி யுப்பெடுப்பார் கல்லுச்சுண்ணம்
 மூட்டிடுவார் பெருவாயின் நீரினாலே
 பேதைசிறு நீராலே ஆகுமென்பார்
 புடவைப்பும் சவுக்கார வழலையென்பார்
 கொய் தவைப்புப் பாஷாணச் சரக்கைச்சுட்டுக்
 கோலுணி மாலைக்கண் குருடராமே. 20

குருடரையோ சாராயங் குடித்துப்போட்டுக்
 கொண்டுவா துருசைக்குரு முடிப்பேனென்பான்
 திருடரையோ அவர்களை நீ சேர்க்கவேண்டாம்
 ஜீவனத்துக் கேதிரிவான் சிலதுபேர்கள்
 முரடரையோ கோபமாய் உருட்டிப்பார்ப்பான்
 மூதேவி அவன்முகத்தில் விழிக்கவேண்டாம்
 கெருடனுக்கு அடுமையாம் பாம்புக்குத்தான்
 கெஞ்சவரோ குருநூலுங் கிட்டினோர்க்கே. 21

குருசொல்லும் வித்தைக்குப் பழுதோயில்லை
 கூருகெட்டுச் சுட்டதெல்லாம் தோஷந்தோஷம்
 குருசொன்ன சாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
 கோடி நூற் பார்த்தாலுங் குருவாகாது
 குருசொன்ன நூல்களெல்லாஞ் சூக்ஷ்மமாகும்
 குருவழலை சாஸ்திரத்தைக் குகைக்குள்
 வைத்தார்

குருசொன்ன பரிபாறை யிதுகளெல்லாம்
 கொண்டாட்ட மாகவிதை வெளிவிட்டாரே. 22

வெளிவருமோ பரிபாறை புதையலப்பா
 விதியாளி வினையவான் காண்பதல்லால்
 தெளியாத மூடருக்கு நூல்மகத்வம்
 செப்புகின்ற உவமான தியானமெல்லாம்
 வழியோடே தெரியாது அவர்கள்தங்கள்
 மனசுக்கே சரிப்போன படியேபார்ப்பார்
 அழியாத அங்கியுப்பு மரத்தினுப்பை
 அண்டமென்றும் பிண்டமென்றும் ஆசிப்பாரே. 23

ஆசிப்பார் வெள்ளிக்கு மீனையென்பார்
 ஆத்துக்குப் பாசாண மாகுமென்பார்
 வேசியர்கள் கண்ணுக்குக் கடலையென்பார்
 வெங்கலத்தைக் கஞ்சமென்று விளம்புவார்கள்
 பாசையாற் சொன்னாலுந் தெரியுமென்று
 பழங்கண்தபோற் சொல்லெடுத்துப்
 பாடிப்போட்டார்
 தோசிகளே உங்களுக்கு யின்தப்பாஷை
 தோய்வதெப்போ சுகுர்தவான் சோதிப்பானே.24

சோதிப்பான் அங்கிவுப்பை வழலையென்றும்
 சுண்ணமென்றும் பாலைநிலச் சூடாமென்றும்
 நாதிப்பான் கேசரத்திற் பிராணநிஷ்டை
 ஞானமென்றும் யோகமென்றும்
 நல்லோர்காண்பார்
 பேதிப்பாஞ் சாரணைக்குப் புடந்தானென்றும்
 பெரிதான கற்பத்தை ரசமாமென்றும்
 சாதிப்பா னிதுவெல்லாம் மனமாமென்றும்
 சாஸ்திரமே யிருபத்தி அஞ்சுமுற்றே. 25

அம்பிகானந்தர் ஞானோபதேசம் 25

முற்றிற்று

மதுரை புதுக்குயவர் பாளையம் சின்னசாமிக்
 சுவிராயர்கள் இடம்வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்
 படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குமரன் துணை

டமரானந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சீவநூல் சூஸ்திரம் 17

ஆனந்த நிற்குணத்தி னருளேகாப்பு
 அடியேனை யாண்டநந்தி பாதங்காப்பு
 தானந்த ஜனகாதி ரிஷிகட்கெல்லாம்
 தாகனெனப் பேருபெத்தேன் டமரானந்தன்
 மோனந்தப் பிரமவனு சந்தானத்தின்
 மும்மூச்சு (தத்) துவஞான நிஷ்டைசெய்தேன்
 ஞானந்தான் பேசுவைத்தேன் முப்பத்தைந்தில்
 நாமான வாதவித்தை நவிலுவேனே. 1

நவிலுவேன் சூத்திரமோ பதினேழுக்குள்
 நாதாக்கள் மறைத்துவைத்த ஞாயமெல்லாம்
 புவியிலுள்ளோ ரறியாமற் சித்தர்கூடிப்
 பூவழலை யென்றுசொல்லும் பூட்டகத்தைச்
 செவிகூர்ந்து கேளுங்க ள்ளிந்தச்சேதி
 தேருவில் வந்தாலுங்கள் தலைதெரித்துப்போகும்
 தவிலடித்துப் பேசாதே ரகஸ்யமப்பா
 சவுக்கார மானதென்ன தணலாம்விண்ணே. 2

விண்ணிலே மூன்றுசுடர் தோணலாச்சு
 வெய்யோனுஞ் சந்திரனுமக் கினிதானென்பார்
 மண்ணிலே வந்தவுடன் முப்பூவாச்சு
 வளர்பிறையைத் தொட்டுநிற்கு முசரந்தான்
 தண்ணியிலே கண்டசிலை யருக்கனாச்சு
 சமாதியுப்புச் சுண்ணமடா தளர்கூறாச்சு
 பெண்ணடுக்க லாணலியுங் காணலாச்சு
 பேசாதே பிண்டத்திற் பிரித்துப்பாரே. 3

பிரித்துப்பார் வாயுவங்கி யப்புமுன்றும்
 பிண்டத்தி லப்படியே நின்றுதையா
 விரித்துப்பார் பிருதிவியே பிண்டம்பிண்டம்
 வேறொன்றுமில்லையடா யிதுதான்முலம்
 குரித்துப்பா ரிடகலைபிங் கலைதான்ரெண்டுங்
 கூடிகிற்குஞ் சுழிமுனையின் கூர்மைதப்பி
 மரித்துப்போ னால்வருமோ சீவன்தானும்
 மயங்கினின்று திரியாதே மண்ணைக்கிண்டே. 4

கிண்டுவாய் பசுந்தமண்ணுந் தண்ணீருள்ளே
 கீழிருக்கும் வழலையுப்பு கணைசனாச்சு
 கண்டுபார் நெற்றிக்கண் ணுடை யோனென்பார்
 கல்லென்பார் ஐங்காயக் கனிதானென்பார்
 விண்டுபோ காதபஞ்ச மித்திரமென்பார்
 விந்தென்பார் நாதமென்பார் வெடிதானென்பார்
 கொண்டல்வன்னி பீசமென்பார் சுண்ணமென்பார்
 கோசமென்றும் பீசமென்றுங் கூறுமேகே. 5

ஏகாதி வஸ்துவென்று ஈ-ஊ-வென்றும்
 ஏ-ஐ-ஒ ஆவென்றும் இலக்கமென்றும்
 சாகாத காலென்று மதிஷ்டானமென்றும்
 சாரமென்றும் பூரமென்றுந் சச்சுவென்றும்
 வேகாத் தலையென்றும் வீரமென்றும்
 விசுவனென்று மிரண்யகற்ப விராட்டாமென்றும்
 போகாத புனலென்றும் பூரணமென்றும்
 புளிலவண மென்றுசொல்லிப் பொருந்தும்
 பேரே. 6

பேரான பரிபாஷை பேர்களெல்லாம்
 பேயனுக்கும் பேதையர்க்கும் பேர்தானாச்சு
 கூறான முன்றுவித மண்டபிண்டங்
 கோடான கோடியெலலா மிதற்குள்ளாச்சு
 நீரான அங்கியுடன் காலுங்கூட்டி
 நின்றவிடம் வழலையென்பார் நந்தியீசர்
 தேறாதே போனாலும் உலகமாதே
 சிவனூ லு மென்னூ லுந் திரட்டிப்பாரே. 7

பார்க்கையிலே பளிச்சென்று பிரகாசிக்கும்
 பருதிமதி அக்கினியும் பாழ்போகார்மற்
 சேர்க்கையிலே வண்ணான்கை சிக்கிக்கொண்டால்
 திடத்துடனே சேரலாஞ் சிவயோகத்தில்
 நோக்கையிலே வழலையல்லோ கற்பமாச்சு
 நொந்தசட்டங் கற்பூர தேகமாச்சு
 நாகக்கையல்லோ தூச்சிவிடும் மேல்முலத்தூள்
 நலமாண் பிராணநிற்கும் நாட்டந்தானே

8

தானென்ற வன்னிக்கு ஆணென்றேபேர்
 தண்ணீரும் வாய்வுக்குப் பெண்ணென்றேபேர்
 ஏனென்ற சுழிமுனையே ருத்திரனாச்சு
 இடகலைபிங் கலையிரண்டும் பிராமாவிஷ்ணு
 வானென்ற சிங்குவங்கு யகாரமாச்சு
 வாதமென்றும் யோகமென்றும் ரெண்டேபேச்சு
 ஊனென்ற சடத்துக்குள் வஸ்துவித்தை
 ஒருகோடி சித்தரெல்லாஞ் செய்திட்டாரே.

9

செய்திட்ட சடத்துக்குத் தாயார்மண்ணீர்
 செலங்கோர்த்து நின்றவிடம் அடிதாணையா
 மெய்த்திட்ட வாய்வுமண்ணுஞ் செலமுங்கூடி
 விரிகடலில் நின்றவிடம் நடுவென்பார்களா
 எய்த்திட்ட அக்கினியுஞ் செலமுங்கூடி
 இருந்தவிடம் தலைக்கீழென் றியும்பல்லாரும்
 கொய்த்திட்ட திரிகோண சலமுப்பூவைக்
 குருமுனிவர் தானுரைத்த குறிகண்டாரே.

10

கண்டரோ மண்ணாலே யெல்லாமாச்சு
 காயசித்தி வா தசித்தி மண்ணாலாச்சு
 பெண்டரும் பிள்ளைகளும் மண்ணாலாச்சு
 பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மண்ணாலாச்சு
 துண்டான பொருளென்றுங் காணெனையா
 தூலவிடம் பிரகிருதி துட்சம்மார்க்கம்
 பண்டாண் சேதியல்லோ வேறொன்றில்லை
 பச்சையொன்று வெள்ளையொன்று பவள
 மொன்றே

11

ஒன்றான வஸ்துவுக்கு மாலைகாலை
 உச்சியென்று மச்சரத்தில்-ஒ-ஆ-ஊ-வாம்
 நன்றான மேஷமொடு மீனங்கும்பம்
 நாளொடுமுற் புறையும்பிற் பிறைநாள் முன்றும்
 குன்றாத வாலைதிரி புரைவரைக்குங்
 கூட்டினார் தீட்சைக்குக் குணந்தானையா
 என்றேதான் சொன்னவித்தை பதினேழுக்குள்
 இயம்பினேன் புத்தியினா லிசைந்துபாரே. 12

இசையாமற் செய்தாரே சவுக்காரத்தை
 இங்ஞென்று ஊசரமுங் கற்சுண்ணாம்புங்
 கசிவெடுக்கக் காச்சியல்லோயெண்ணெய்குத்திக்
 கட்டுவார் தீயனுக்குக் கலகலக்கும்
 குசமசுக்குச் சவுக்காரம் வண்ணானுக்குக்
 கோடிவெள்ளைக் காகுமல்லாற் குருவாகாது
 விசைமிகுத்த வாயுவங்கி அப்புமுன்றும்
 1. வெளிப்பட்டா லுருப்படலாம் விண்ணைப்பாரே. 13

விண்ணைப்பா ராதவற்கு மவுனமேது
 விந்தைச்சே ராதவற்குக் கற்பமேது
 மண்ணைப்பா ராதவற்குக் கற்பமேது
 வாணைச்சே ராதவற்கு யோகமேது
 கண்ணைப்பெ ராதவற்குப் பார்வையேது
 காலைத்தே டாதவற்கு ஓட்டமேது
 ஆண்ணைக்கே போனவுயி ரின்னைக்கேது
 ஆசானைத் தேடியடி முடியைக்கேளே. 14

முடியென்ற வன்னிகற்பங் கீழேசென்று
 முத்துப்போ லேயிருக்கு மிதுதான்சுண்ணம்
 அடியென்ற புளியதுவும் மேலாய்நிற்கும்
 ஆகாச விந்துவென்று மதற்கேபேராம்
 நெடியசிலை போலிருக்கும் உப்புமார்க்கம்
 நீலமென்றும் சொல்வார்கள் நடுவின்கூறு
 இடியென்ற வஸ்துவிந்த ரெண்டிற்சேர்ந்தால்
 ஏத்தமென்ற சவுக்கார வழலையென்னே. 15

சிவநூல் சூஸ்திரம்

253

என்னவே யானுரைக்கும் சவுக்காரத்துக்
 கேணியல்லோ சாரமொடு துருசுரெண்டும்
 சொன்னபடி கேட்குமடா வீரம்பூரம்
 தொட்டேறச் சகலசித்துஞ் சூதஞ்செய்யும்
 வின்னமில்லை யதினாலே அண்டகூட
 மேலேறிப்பார்க்கலாம் விலாசமெல்லாம்
 தன்னையன்றிப் பிரமநிலை வேறேயில்லை
 சவுக்கார நிலமறிந்த சத்துவுக்கே.

16

சத்துபதஞ் சலிவியாக் கிரமருக்குத்
 தனதான பிள்ளைகளில் யானொருத்தன்
 வித்தையெல்லாங் கண்டுகொண்டேன் வடமேர்
 தன்னில்
 விசுவகர்மன் தனக்குமுப தேசஞ்சொன்னேன்
 சித்துவிளையாடுதற்கு கிரந்தம்நூ றும்
 செப்பினேன் சிவநூலைத் தெளிந்துபார்த்து
 அத்துவித மானதினால் டமரானந்தர்
 அருளியதோர் பதினேழு மடக்கமுற்றே.

17

டமரானந்தர் சிவநூல் சூஸ்திரம் 17

முற்றிற்று

மதுரை இராமாயணச் சாவடித் தெரு
 இராமசாயிக் கோனாரவர்கள் குமாரர் இருளப்பக்
 கோனாரவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதி
 யின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

௩

குமரன் துணை

வால்மீகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவயோக ஞானம் 10

திரிமூர்த்தி தேவர்முதல் மனிதரோடு
 சிவயோகம் பெற்றிருந்த மார்க்கந்தன்னைப்
 பிரியமுட னெனைத் தொழுது கேட்டாயபிள்ளாய்
 பிங்கலையும் இடகலையும் மாறும்போது
 அறிவுடனே சுழிமுனையில் மனத்தைவைத்து
 அசையாம லொருநினைவாய்த் தாக்கும்போது
 குறியான, சிவயோகஞ் சித்தியாச்சு
 கோடிசென்மஞ் சித்தனைப்போ லாளலாமே. 1

கோடியென்றா லொருகோடி கால்மல்ல
 கோடான கோடியடா கொலுவிற்றானே
 ஆடிகிற்குஞ் சிவசக்தி ரெண்டுபேரும்
 அன்புடனே உனைத்தூக்கி மடியில்வைப்பார்
 சாடிவிழுங் குரங்கதுபோற் சாடிடாமற்
 றாயான மதியிரவி நடுவில்நில்லு
 பாடிவிட்டேன் சிவயோக மார்க்கந்தன்னைப்
 பார்த்துநீந்து அக்கியான பகையைவெல்லே 2

பகையான கருவியெல்லா மடங்கிப்போகப்
 பகருகிறே னுபாயமொன்று லகுவாய்ச்
 சொல்வேன்
 திகையாதே பலநூலின் மயக்கங்கண்டு
 சித்தின்ப மோகத்தில் மயங்கிடாதே
 தகையேது மில்லாத உபாயஞ்சொல்வேன்
 தாரணியி லிந்தமுறை தூஷாதூஷம்
 வகையான சுழிமுனையில் வாசிபூட்டி
 வையகத்தி லுலகத்தோ டொத்துவாமே. 3

உலகத்தோ டொத்திருப்பார் யோகம்பெற்றோர்
 உத்தமனே புளித்தோடு பழம்போலப்பா
 கலக்மென்று நூல்பார்த்து கலங்கவேண்டாம்
 காசியென்றுந் தலமென்றும் அலையவேண்டாம்
 சிலபலநூல் பலபலவா யோகஞ்சொல்லும்
 சீயென்றும் வாவென்றும் செபிக்கச்சொல்லும்
 பலபலவாய் நினைவானால் யோகம்போச்சு
 பஞ்சிட்டுப் பாரம்வைத்து பதியிற்செல்லே, 4

பதியான் வான்பூமி யிரண்டுமொன்று
 பரலோகஞ் சிவயோக மென்றுபேரு
 நிதியான வாய்வுவன்னி அப்புழுன்றும்
 நிலையான அயன்மாலு மரனுமாகும்
 மதியான புத்தியினா லறிந்துகொண்டு
 மகத்தான மாயையது யேகமாகும்
 கெதியான வுன்னுள்ள வானமாகுங்
 கிருபையுள்ள திருமுச்சு வாயுவாமே. 5

ஆமப்பா வன்னியது நயனமாகும்
 அப்பனே வமுதமது நாவதாகும்
 ஓமப்பா நாசியது வாயுமாகும்
 உத்தமனே யிருகாது வானமாகும்
 தாமப்பா முன்னூறில் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 தாரணியி லின்னதென்று விரித்துச்சொன்னேன்
 வாமப்பா அக்ஷரங்க ளொன்றுமில்லை
 மகத்தான வாசியுட வகையைக்கேளே. 6

வகையான வாசியது மனமுங்கண்ணும்
 மயங்காதே சிவாயமென்று புலம்பிடாதே
 பகையாதே அக்ஷரங்க ளைம்பத்தொன்றும்
 பரிபாஷை யாலுரைத்த நாமபேதம்
 திகையாதே நாமமட் சரங்களொன்றும்
 செபியாதே அறிவுகெட்ட மனுடரைப்போல்
 நகையாதே மானிடரைப் பலசாதியென்றும்
 நம்பாதே நல்வெளிபிற் காலைக்காரே. 7

காரென்று முன்னோர்கள் சொன்னதாலே
 கலங்காமல் நூல்வழியே காக்கும்போது
 ஊரென்ற புதிசென்றேன் வைகுண்டங்கண்டேன்
 ஒளிநாத பரவெளியிற் றொளியுங்கண்டேன்
 சீரென்ற சிவஞான யோகம்பெற்றேன்
 செனியாமற் பேரின்ப வீடுபெற்றேன்
 தூரென்ற மூடுகண்டேன் நுனியுங்கண்டேன்
 சூக்ஷ்மாதி சூக்ஷ்மத்தைத் துலக்கினேனே. 8

துலக்காத காரணத்தைத் துலக்கிச்சொன்னேன்
 தூங்காமற் றூங்குகின்ற யிடமுஞ்சொன்னேன்
 கலக்காதே காரணத்தை வெளியிடாதே
 காலடியை மறவாதே கண்தூங்காதே
 நிலைக்காது உலகத்தோர் சொல்லும்பேச்சு
 நிலலாது நிசமென்று நம்பிடாதே
 வலக்காரஞ் சொல்லாதே வீண்பேசாதே
 வையகத் தில்பலவேஷங் கொண்டிடாதே. 9

கொண்டதொரு கூத்தெல்லாம் நாதன்கூத்து
 குவலயத்தி லிவன்கூத்து ஒன்றுமில்லை
 விண்டுரைத்தேன் சிவயோக மார்க்கமெல்லாம்
 விரிவான சாஸ்திரத்தைக் குறுக்கிச்சொன்னேன்
 கண்டுரைத்தார் சித்தர்ப்பதி னெட்டுப்பேரும்
 காசினியிற் பரிபாஷை யாகச்சொன்னார்
 பண்டுபரம் விளம்பினதை யறியச்சொன்னேன்
 பரமரக சியயோகம் பத்துமுற்றே. 10

வால்மீகர் சிவயோக ஞானம் 10

முற்றிற்று

மேலூர்த் தாலுகா கொட்டாம்பட்டி
 எம். கருப்பையா பாவலர் அவர்களிடமிருந்த
 பிரதியின்படி. இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

வால்மீகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான நாடி சாஸ்திரம் 11

நீடியவாத நாடிநீர்ச்சுழல் வண்டுபோலே
ஒடியே சுழலுமாகி லுரண்பிலாச் சுளையேதொங்கி
நாடியேகுளித்து நிற்கும்நாளிலே உடம்புவத்தும்
சூடியயீச னாணைதொல்முனி வகுத்தவாறே. 1

உன்னியவாத நாடியூசிபோ லிருக்குமாகிற்
கன்னியை யறியச்சொன்னோங் கத்திரிக்
காயைத் தொங்கித்
தன்னிலே வயிற்றையூதும் சபிப்பது யில்லைமந்தம்
வன்னியைப் புனைந்தோ னாணை வருஷமோ
ரெட்டதாமே. 2

கண்டதுவாத நாடிக்கட்டெறும் பென்னவூர்ந்தால்
உண்டதுதொங்கி நின்ற வுபகறி சொல்லக்கேளு
முண்டது விலாவில்நிற்கும் முருங்கைக்கா
யிலையே தொங்கி
லொண்டடிகழியும் வீங்கு மொன்பது வருஷந்தானே3
பஞ்சிட்டகோலைப் போலே பறையடி வாதநாடி
மிஞ்சிட்டு ஓடுமாகில் விளைந்திடும் பிணியைக்கேளீர்
அஞ்சிடும் பாவைக் காயா லடிக் குடல்தன்னில்த்
தொங்கில்
வஞ்சிடும்வறச்சி தோன்றும் வருஷமோ ரெட்டதாமே. 4

நாட்டியவாத நாடிகடுங்கியே குளிருமாகில்
ஒட்டியே தேங்காய்க்கீற்று உட்குடல்தன்னில்நிற்கும்
வாட்டிய வுடம்புவத்தும் வயிறதுவூதிக் காட்டுந்
தீட்டிய மாவி னாணை சென்றது வருஷ மேழே. 5
சத்தியவாத நாடிசக்கரம் போலேசுத்தில்
முத்தியவாழைத் தோலுமுது கீரைத்தண்டுந் தோலும்

சுத்திய குடலிற் பத்திச்சுருக்கென வலியுந்தோன்றும்
பத்திசேர் குழலினாளே பயனிது வருஷம்பத்தே. 6

சுருக்கென வாதநாடி சுழல்நீரைப் போலேசுத்தி
விருக்கிய கையுங்கூலு மெலும்புர வத்திவிற்கும்
மருக்கியே வயிறுஷுதும் மனமரு குருத்துக்கொள்ளுந்
தருக்கிய கோழியாடு தங்கிய வருஷம்பத்தே. 7

மீறிய வாதநாடி மீனது யோலேயேறிற்
கூறியஅவரை யீற்கிற் கொடியமீன் புடலின்கரையும்
ஏறியே வலதுபக்கம் யெலும்பினி லொட்டிநிற்கும்
மாறியே உதிரம்வீழும் வருடமெட் டரையேயாகும். 8
நண்ணிய வாதநாடி நாரைபோல் நடக்குமாகில்
உண்ணிய சத்திப்புண்டர முடம்பெல்லாம்

ஊதிவாங்கும்
கண்ணிலே குந்தமுண்டாங்காந்திடும் வயிறுவீங்கும்
பண்ணிமாங் கிசமேதொங்கிற் பணிரண்டு
வருஷந்தானே. 9

பலவுரு வாதநாடி பாம்புபோற் சுத்துமாகில்
நலமுறு முன்னே சொன்ன நற்கதிதன்னைநீக்கி
இலமுறு மத்தமத்த யெக்கறி யுள்ளதெல்லாம்
சலமுறும் வயித்திற்றொங்கிச் சத்திக்கும்
வருஷமொன்றே. 10

பலகறி பொசிப்பிற்றொங்கிற் பத்தியே வுடலில்
நின்று
இலைகறி தன்னையெல்லா மிரிசிக ளறியச்
சொன்னோம்

கலகறி வருஷம்பத்துக் கண்டுகண் டுள்ளதெல்லாம்
வலுவறி புத்தில்மேவும் வால்மீக ருரைத்தவாதே. 11

வால்மீகர் ஞான நாடி சாஸ்திரம் 11

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாகி வீதியிலிருக்கும்
பாத்திர வியாபாரம் ந. ரா. ம. கணபதியா
பிள்ளையவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

வரஸ்மிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சுத்த ஞானம் 16

இருளொளியாய் நின்ற சிவன்பாதம் போற்றி
 யெழுத்தினுட விபரத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
 அருவுருவாய் நின்ற குவே யெழுத்ததாகும்
 ஆதியந்த மண்டபிணர் - மதுவேயாகும்
 திருவுருவாய் ரவிமதியாய் நின்றருபம்
 சிவசத்தி திருமாலின் ரூபமாகும்
 வருமுருவே சிவசத்தி வடிவதாகும்
 வந்ததிலும் போனதிலும் மனத்தையையே. 1

வந்ததுவும் போனதுவும் வாசியாகும்
 வானில்வரும் ரவிமதியும் வாசியாகும்
 சிந்தைதெளிந் திருப்பவனே சித்தன்சித்தன்
 செகமெல்லாஞ் சிவமென்று அறிந்தோன்சித்தன்
 நந்தியென்ற வாகனமே தூலதேகம்
 நான்முகனே கண்மூக்குச் செவிநாக்காகும்
 தந்திமுகன் சிவசத்தி திருமூச்சாகுந்
 தந்தைதாய் ரவிமதியென் றறிந்துகொள்ளே. 3

அறிந்துகொள்ளும் பூரகமே சரியைமார்க்கம்
 அடங்குகின்ற கும்பகமே கிரியைமார்க்கம்
 பிரிந்துவரும் ரேசகமே யோகமார்க்கம்
 பிசகாமல் நின்றதுவே ஞானமார்க்கம்
 அறிந்துஉடற் புகுதுகின்ற பிராணவாய்வு
 மகத்தான சிவசத்தி யடங்கும்வீடு
 சிறந்துமனந் தெளிவாகிச் சேர்ந்தோன்சித்தன்
 சிவசிவா அவனவனென் றுரைக்கலாமே. 3

ஆமப்பாவுலகத்திற் பெருநூல் பார்த்தோன்
அவரவர்கள் நடத்தையெல்லாஞ் சரியை
யென்பார்

ஓமப்பா கல்லுசெம்புத் கெய்வமென்று
உருகுவார் பூசிப்பார் கிரியையென்பார்
வாமப்பர யோகமென்று காய்கனியைத்தின்று
வாய்பேசு ஓமையைப்போற் றிரிகுவார்கள்
காமப்பா ஞானமென்று மானம்விட்டுக்
காக்கைபித்தன் மிருகம்போற் சுற்றுவாரே 4

சுற்றுவார் பெருநூலைப் பார்த்துப்பார்த்துத்
தூசிப்பா ருலகத்திற் சிறிதுபேரைத்
தெற்றுவார் வயற்பிழைக்க அநேகவேசம்
தேசத்தி லணிந்துகொண்டு திரிகுவார்கள்
பற்றுவார் குருக்களென்பார் சீஷனென்பார்
பையவேதீட்சை வைப்பா ரடுமையென்பார்
கற்றுவார் திருமூர்த்தி நாமமென்று
காரணத்தை யறியாத கசடர்தானே. 5

தானென்ற வுலகத்திற்சிறிதுபேர்கள்
சடைபுலித்தோல் காவிவஸ்திரந்தாம்பூரம்பூண்டு
ஊனென்ற வுடம்பெல்லாம் சாம்பல்பூசி
உலகத்தில் யோகியென்பார் ஞானியென்பார்
தேனென்ற சிவபூசை தீட்சையென்பார்
திருமாலைக் கண்ணெதிரே கண்டேனென்பார்
கானென்ற காட்டுக்குள் தேவர்கோடி
காரணத்தை யறியாமற் கதறுவாரே, 6

கதறுகின்ற பேர்களையா கோடாகோடி
காரணத்தை யறிந்தவர்கள் கொஞ்சங்கொஞ்சம்
பதறுகின்ற பேர்களெல்லாம் பரமார்த்தத்தைப்
பத்தியினாற் பார்த்தவர்கள் சுருக்கமப்பா
உதறுகின்ற பேர்களையா வுலகத்துள்ளே
உதித்தகலை தன்னிடத்தி லறியமாட்டார்
சிதறுகின்ற பேர்களைப்போற் சிதறிடாமற்
சிவசத்தி வரும்பாதை தன்னில்நில்லே. 7

நில்லென்று பெரியோர்கள் பாசையாலே
 நீழுலகந் தன்னுக்குள் நாலுவேதம்
 வல்லமையாஞ் சாத்திரங்க ளிருமுன்றாக
 வயற்பிழைக்கப் புராணங்கள் பதினெட்டாகக்
 கல்லுதனைக் கரைப்பதுபோல் வேதாகமங்கள்
 கட்டினா ரவரவர்கள் பாசையாலே
 தொல்லுலகில் நால்சாதி யநேகஞ்சாதி
 தொகுத்தார்க ளவரவர்கள் பிழைக்கத்தானே . 8

தானென்றவுலகத்திற் கதையில் லாட்டால்
 தன்பெருமை யாலழிந்து சணத்தில்வீழ்வார்
 ஊனென்ற வுடலெடுத்தா லெல்லாம்வேணும்
 உலகத்தி லவரவர்கள் பாசைவேணும்
 மானென்ற சிவகாமி சிவனுங்கூடி
 மாமுனிவர் முகம்பார்த்து மறைநூல்சொன்னார்
 தேனென்ற சிவகாமி யருளினாலே
 திரட்டினார் வெகுகோடி தேசபாசை . 9

தேசத்திற் பாசைதனை யறிந்திடாமற் பாசை
 தெளிவாக வுலகத்தார் பாசை பார்த்தோர்
 ஆசிப்பா ருலகத்திற் கண்டதெல்லா
 மாச்சரியந் தனைக்கண்டு அறிந்துபோனார்
 வாசிதனை யறியாத சண்டிமாண்பர்
 வார்த்தையினால் மறுட்டிவைப்பார் மற்றபேரை
 நாசிவழி நடுவில்லருஞ் சிவத்தைக்கண்டோர்
 நான்முகனுந் திருமாலுஞ் சிவனுந்தானே . 10

சிவசிவா பதினெண்பேர் பாடற்கெல்லாந்
 திறவுகோல் வால்மீகர் பதினாறாகும்
 சிவம்பெற்ற சித்தரெல்லா மின்னூல்பார்த்துச்
 சிவனேரடே கோள்ச்சொன்னார் சிரித்தார்
 நாதன்

அவமாகிப் போகாமற் சிவனுத்தார
 மருளதினா லறிந்துசொன்னே னுலகர்க்காக
 நவமான நவக்கிரகந் தன்னுக்குள்ளே
 நாக்குவாய் செவிமுக்கு வதனுட்பாரே . 11

நாக்குவாய்ச் செவிமுக்கு மத்திக்கப்பால்
 நடுவீடு குய்யமுத லுச்சிதொட்டுத்
 தாக்குவாய் அங்கென்று அதிலேயுணித்
 தாயாரைப் பூசித்து வேதமோது
 வாக்குவா யசையாமல் மவுனங்கொண்டு
 வாசிவரு மிடத்தில்மனம் வைத்துக்காரு
 நீக்குவாய் வாசினடு மனந்தான்புக்கில்
 நினைவுஅதி லடங்கிவிடும் வரிசைகாணே. 12

காணரிது யெவராலு மூலதூட்சம்
 காண்பவனே சிவசித்த னவனேயாகும்
 பூணரிது யுலகத்தி லின்னூற்கிட்டில்
 பூலோக சித்தனென் றுரைக்கலாகும்
 நாணரிது சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
 நாடாதே மூடருக்கு யினனூல்தன்னைத்
 தோணரிது வெளிமயக்குச் சும்மாஆமோ
 சொல்லரிது தூட்சத்தைச் சொன்னேன்பாரே. 13

தூட்சமின்னஞ் சொல்லுகிறேன் வாசிகாணச்
 தூட்சாதி தூட்சத்தைத் துறக்கப்போமோ
 சாட்சியில்லை துணையில்லை கேள்வியில்லை
 சந்தேக மொன்றுமில்லை வெளியைக்காண
 காட்சியென்ற கெற்பத்தி லவதரிக்குமாப்போற்
 காரணத்தைக் கண்ணாலே கண்டிருக்க
 ஆச்சுதிது வுமையாணை யிப்படியேகண்டேன்
 ஆனந்தத் திருக்கூத்தி னடியைக்காரே. 14

காப்பதற்குப் பத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
 காய்கனி பஞ்சபட்ச பரமானங்கள்
 ஏப்பமுட னுண்டுகொண்டு சிவத்தைக்காரு
 யென்மக்காள் சித்தருடன் குருநூல்பாரு
 ஆர்ப்பனத்துக் கழிவில்லா திருக்கவேணும்
 அவரவர்கள் நித்தியகர்மம் நடத்தவேணும்
 தீர்க்கமுடன் நின்றவனே வாசிசித்தி
 சிறப்பாகப் பதினாறும் பலிக்குந்தானே. 15

தானவனா யிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
 தன்னுக்குள் தானின்ற யிடமும்வேணும்
 ஷானவனாய் நின்றவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 வானுக்குள் மனமிருக்க மதிபோற்காணும்
 தேனவனாஞ் சித்தருக்குத் தெவிட்டாமுலி
 சிறப்பாக உடலுக்குப் பதியேயாகுங்
 கோனவனா யிருக்கவென்று குறுக்கிச்சொன்னேன்
 குவலயத்திற் பதினாறுங் குருத்தான்முற்றே. 16

வால்மீகர் சுத்த ஞானம் 16

முற்றிற்று

மதுரை தாகில்தார் பள்ளிவாசல் தெரு
 குமரவேலு மணியகாரர் அவர்களிடமிருந்து
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

